

ஓற்றுக்கமையும் ஆற்றலும் ஒருங்கிக்கையை உழைப்போம்

B2
002

பூர்சம் இடாழு

நிகழ்வுகளின் பதிவுகள் 2011

புங்குடுத்தீவு பழைய மாணவர் சங்கம் கனடா

Royal Kitchen

S R I L A N K A N T A K E O U T & C A T E R I N G
&

Royal Wedding Planner & Banquet Services

Call:
Thiyvan or Nathan
905-913-1380, 647-895-1248
royalpark@yahoo.ca

T H E D I V I S I O N O F P A L A P P A S

பூர்சம் இபாழு

நிகழ்வுகளின் பதிவுகள் 2011

புங்குடுத்தீவு பழைய மாணவர் சங்கம் கண்டா

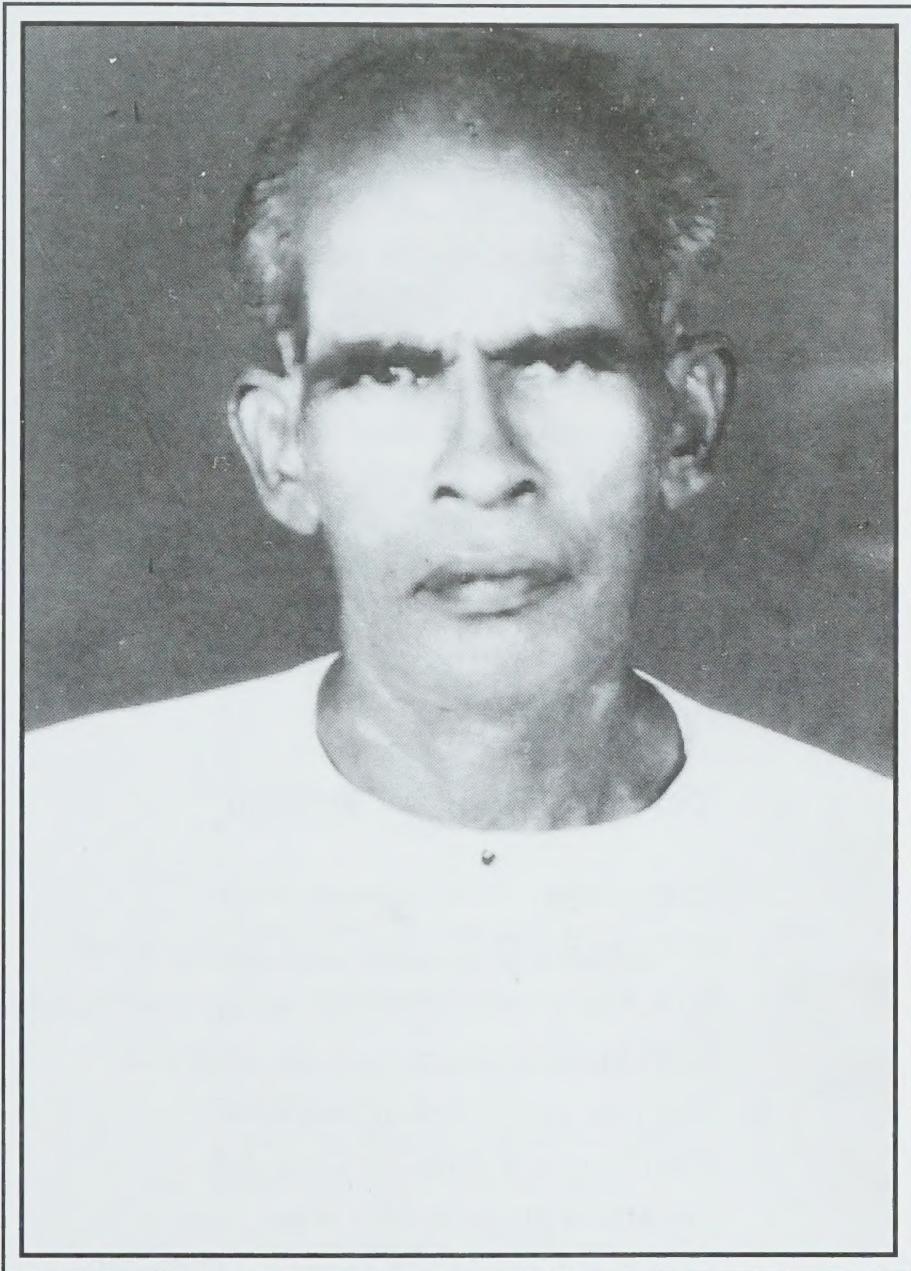
Sir A. McDonald Colligate Institute 2300 Pharmacy Ave. Scarborough,

Digitized by the Internet Archive
in 2022 with funding from
University of Toronto Scarborough Library

<https://archive.org/details/canadasoldstuden00unse>

அமர்க் கந்தையா ஜயாத்துரை

நூபாகார்த்த கலை அரங்கு
புவரசம் பொழுது 2011

தமிழ்த் தாய் வாழ்த்து

வாழ்க நிரந்தரம் வாழ்க தமிழ்மொழி
வாழிய வாழியவே!
வானமளாந் தகனத்தும் அளந்திரும்
வண்மொழி வாழியவே
ஏழ்கடல் கவப்பினுந் தன்மணம் வீசி
இகசகொண்டு வாழியவே
எங்கள் தமிழ்மொழி எங்கள் தமிழ்மொழி
என்றென்றும் வாழியவே
சூழ்கழி நீங்கத் தமிழ்மொழி ஒங்கத்
சுடர்க தமிழ் நாடே
வாழ்க தமிழ்மொழி வாழ்க தமிழ்மொழி
வாழ்க தமிழ் மொழியே
வானம் அறிந்ததகனத்தும் அறிந்து
வளர் மொழி வாழியவே!

Canada's National Anthem

O Canada
O Canada! Our home and native land!
True Patriot love in all thy songs command.
With glowing hearts we see thee rise,
The true north strong and free!
From far and wide, O Canada!
We stand on guard for thee,
God keep our land glorious and free!!
O Canada, we stand on guard for thee.
O Canada, we stand on guard for thee.

புங்குடுதீவு கீதம்

புங்குடுதீவெனும் பொன்னகமே
புங்குடுதீவெனும் பொன்னகமே – அலை
பொங்கம் கடலரண் சூழ்நிலமே!
தெங்க, பகன வளம் கொள்ளிலமே – கமம்
செய்யம் பெருமக்கள் உய்வகமே

செல்வம் கொழிக்கின்ற பெருவணிக் – கல்வித்
தேரை அளிக்கின்ற நல்லறிஞர்
வெல்லற் கரிதான நெங்சுரத்தோர் – சேர்ந்து
வாழும் தனித்துவத் தீவகமே!

தெய்வ அருட்கொடை கொண்டபதி – தொல்லை
தீங்க அனைத்தையும் வென்றபதி
உய்யவழி காட்டும் நான்மதம் – ணானத்து
உண்மையில் ஒன்றெனக் கண்டபதி

கிழக்கதன் எல்லையே வல்லன் என்றால் – குறி
காட்டுவான் இறுபிட்டி மேற்கெனலாம்
செழிப்பொடு பெருங்காடு நடுவே உண்டு வீரா
மகை தெற்கே வடக்காக ஊரதீவாம்

ஏழ் சிறு தீவுகள் மத்தியிலே – நின்று
இயங்கி ஒளிகாலும் முத்தகமே!
யாழ்நகர் நெற்றியில் இட்டதொரு – விழிப்
பொட்டென நின்றொளிர் தீவகமே

கோயில், குளம், பள்ளி, கலைகளுண்டு – திசை
காட்டும் கலங்கரைத் தீபமுண்டு
வாயில் என நிற்கும் மடத்துவெளி – கற்பை
வழுத்திடும் கண்ணகித தெய்முண்டு

கரைகள் எங்கும் காவல் தெய்வமுண்டு – மணி
பல்லவத் தன்னனயும் பக்கம் உண்டு
வகரயில் வரலாற்றுப் பெருமையுண்டு – கண்ணன்
வாழுமோர் பிருந்தா வனமிதுவே!

விழா கீதம்

புங்குடுதீவு மக்கள் நடாத்தும் விழா
பூவரசம் பொழுதல்லவா!

மாலையில் ஒர்நாள் மயங்கிடும் வேவளையில்
மாண்புடன் நடத்திடும் மங்கள நிகழ்வுகள்
இதயங்கள் யாவும் இனித்திடும் இனிகமயில் - என்றும்
இதை என்னி நெஞ்சங்கள் நிறைந்திடும் நினைவிலில்

- புங்குடுதீவு

தீவுகம் தன்னில் ஒர் புங்கை நகர்
தீந்தமிழ் வளர்ந்த எம் பூமியது
உலகெங்கும் உன் மக்கள் உயர்ந்திடுவார்! - அங்க
உன்பெயரை நிலை நாட்டிடுவார்!

- புங்குடுதீவு

முத்தமிழும் இங்கு ஒலிக்கின்றது
முந்தைய நினைவு தன்னை மீட்கின்றது
ஒன்று தீரன்டு நாம் நடத்திடுவோம்
ஒவ்வொரு வருடமும் தொடர்ந்திடுவோம்!

- புங்குடுதீவு

அன்பான உறவுகளே!

உங்களால் மண்ணின் நிறைவாய் எடுக்கும் பூவரம் பொழுது கலை நிகழ்வில் நாம் சந்திப்பதையிட்டு அக மகிழ்வு கொள்கிறேன். ஒரு மனிதனுக்கு ஆர்வமுள்ள துறை ஒரு தவிர்க்க முடியாத போதை என்கிற அளவுக்கு அழுத்தி விடுவதுண்டு. அப்படி ஒரு நிலையே எனது இள வயதினிலே சமூக ஆர்வம் ஏற்பட என் முதாதையரகள் காரணமாக இருந்தனர். அதுவே எனக்கு போதையாகிப்போனது. இச் சங்கத்தின் ஸ்தாபன நிர்வாகத்தில் உறுப்பினராக இருந்து இப்போது தலைவராக உங்கள் முன் நிற்கிறேன்.

ஏனக்கு தெரிந்து இருபது வருடங்களுக்கு மேலாக இம் மண்ணில் மொழி, இன, மத முன்னேற்றத்துக்காக உழைத்த சமூக பெரியார் திரு. அருள் அருள்ய்யா அவர்கள். இவர் இந் நிகழ்வின் பிரதமவிருந்தினராக கலந்து கொள்வதையிட்டு எமது நிர்வாகமும் எம்மவர்களும் பெருமகிழ்வு கொள்கிறார்கள். சங்கம் ஆரம்பிக்கப்பட்டு 16 வது வருடத்தை எட்டியுள்ளோம். ஆனால் ஒரு சிலரே இந்த சங்கத்துக்கு தொடர்ந்து பங்களிப்பு செய்கிறார்கள் என்பதை சற்று வேதனையுடன் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இதற்கு அவர்களை மட்டும் குறை சொல்ல வரவில்லை. எமது சங்கத்தின்பாலும் குறை உண்டு.

இந்த நிலை மாற வேண்டும். புங்குடுதீவு மக்களுக்கு ஒரு சங்கம் தான் உண்டு அது புங்குடுதீவு பழைய மாணவர் சங்கம் மட்டுமே. இன்று தலைவராக உங்கள் முன் நிற்கும் எனக்கு என்ன உரிமை உண்டோ அதே அளவு உரிமை எம் ஊரில் பிறந்து புலம் பெயர்ந்த அனைவருக்கும் உண்டு.

இதுவரை ஊருக்கு என்ன செய்தீர்கள் என சிலர் கேட்கிறார்கள். அவர்கள் கேள்வி நியாயமானது. சிந்தனை சரியானதா? உங்களிடமே பதிலை விட்டு விடுகிறேன். ஊருக்கு செய்வதை விட எம் இன விடுதலைக்கான பங்களிப்பு முக்கியமானது. வேற எந்த ஊர் சங்கமும். செய்யாத அளவுக்கு மிகப்பெரிய அளவுக்கு செய்தோம். இதுவே எம்மவர்களுக்கு பெருமைதானே.. “புலத்தின் அதிர்வு” கனமிய மண்ணையே அதிரவைத்ததே... செய்தலை யாவும் சிறப்பாகவே செய்து முடிக்கப்பட்டுள்ளது. இனி செய்ய வேண்டியதை சிறப்பாக செய்து முடிக்க என் உறவுகளே முன் வாருங்கள்.

எமது நிர்வாகம் பின்வரும் விடயங்களை முன் வைத்து உங்கள் ஆணைக்காய் காத்திருக்கிறது.

1. தாயக மாணவர்களின் கல்வியை மேற்படுத்துதல்.
2. பாடசாலைகளின்மலைக்கூட வசதிகளை ஏற்படுத்தல் வசதியை மேம்படுத்தல்.
3. தன்னீர் வசதியை ஏற்படுத்த இத்திட்டங்கள் ஒரு சில ஆயிரம் டொலர்களுடன் நிறைவேற்றக் கூடியதல்ல. பல ஆயிரம் டொலர்கள் தேவைப்படுகிறது. இதற்கு உங்கள் உதவியை நாம் நாடு நிற்கிறோம்.

“மனம் ஒரு விதை. தன் தளிரை எத்திசையை நோக்கி அது நீட்டும் என்பது முளைக்கும் வரை யாருக்கும் தெரிவதில்லை. ஆனால் நாம் விதையாகும் போதே எமது தளிர் எம்மண்ணை நோக்கியே நீஞும். தீலில் மாற்றுக்கருத்துக்கு இடமில்லை. காலம் கனிந்துள்ளது. காரியமாற்றும் காலமிது. உறவுகளே நீங்கள் கை தாருங்கள். நாங்கள் காரியத்தை சாதித்துக் காட்டுகிறோம்.

அறிவின் கட்டளைக்கும் மரபுகளின் விதிகளுக்கும் அடிபணியாமல் தன்னிச்சையாக பயணிப்பவர்கள் அல்ல நாம். உங்களின் அபிலாசைகளுக்கும் அர்த்தம் கொடுப்பவர்களாக செயற்பட விரும்புகிறோம். ஏங்களை விட எமது இனம் தலை முறையினரால் இன்னும் சிறப்பாக செய்ய முடியும் அவர்கள் முன்வர வேண்டும். அப்படி ஒரு நிலையையே நான் எதிர்பார்த்து உங்கள் முன் நிற்கிறேன்.

எதையும் எம்மவர்களால் சாதிக்க முடியும் என பெருமிதம் கூறி நிற்கிறேனோ. அதற்கு ஆதரவு தருபவர்கள் எமது விளம்பரதாரர்களே... அவர்கள் வெற்றி பெற நீங்கள் உதவ வேண்டும். அவர்கள் பெருந்தன்மையுடன் எமக்கு உதவுவார்கள்.

இது ஒர் சங்கிலி தொடர். புரிந்தவர்கள் நீங்கள். ஆதரவு கொடுங்கள் என மிக தாழ்மையுடன் வேண்டுகிறேன். எமது சங்கத்தின் அடுத்த திட்டம் புங்குடுதீவு வரலாற்று நூலை உருவாக்குவது. எம் இனம் விட்டமிகப் பெரிய தவறு வரலாற்றை பதிந்து வைக்காமல் சென்றதே. இதுவே எம் இனத்தின் தொன்மை, சிறப்பு என்பவற்றை எவ்வ முன்னும் ஆதாரத்துடன் நிருபிக்க முடியாத அவலம். இதுவே எம் இனத்தின் சாபம்.

எனவே எம் இனிய தீவின் வரலாற்றை ஒர் புத்தக வடிவில் மாற்ற முற்பட்டுள்ளோம். தயவு செய்து இவ் முயற்சி வெற்றி பெற முன்வர வேண்டும். உங்களக்கு தெரிந்த தரவுகள் எமக்கு தாருங்கள். அவற்றை பதிவுகளாய் மாற்றி எமது அடுத்த தலை முறைக்கு எடுத்து செல்ல முற்படுகிறோம். உங்கள் ஆதரவே எமது வெற்றியாக மாறும்.

புங்குடுதீவின் 8ம் 9ம் வட்டார வளர்ச்சியில் மிகப் பெரும் பங்காற்றிய ஆசிரியர் ஜயாத்துரை அவர்களின் பெயரால் இம் மண்பத்தை அமைப்பதில் நானும் எமது நிர்வாகமும் பெருமிதம் கொள்கிறது. இவரின் செயற்பாடே அவ் வட்டாரங்கள் சிறந்து விளங்க காரணமாக அமைந்தது என்பதை யாரும் மறுதலிக்க முடியாது. வாழ்க அவர் நாமம்.. தொடர்வோம் அவர் சேவையின் பாத சுவடுகளை நோக்கி

அன்புடன்

தி. கருணாகரன்
தலைவர்

செயலாளரிடமிருந்து...

இத்தனை காலம்

நான் பூத்தபோது என்னிடம்
கனிகளை எதிர்பார்த்தார்கள்
நான் கனிந்து குலுங்கும் போது
என்னிடம்
பூக்களை தேடினார்!

இந்த கவிதை வரிகள் எம் சங்கத்துக்கும், எம்மவர்களின் பார்வைக்கும் மிகச் சிறப்பாக அமைந்து இருக்கிறது. எமது சங்கம் பதினாறு வருடம் கடந்து நிற்கிறது. இளமைக்கே உரிய இறுமாப்பு. எதையும் செய்ய முடியும் என்கிற நம்பிக்கை. என் பாணியில் சில வரிகள், புங்குடுதீவினால் முடியாதது ஏது? நாம் ஒன்று கூடி இருக்கும் மண்டபத்தை விட கூடிய பெரியதை கட்டமுடியும். முடியாது என்று எவனால் சொல்ல முடியும். ஏது? நான் புங்குடுதீவான்.. எம்மால் முடியாது என்றால் என்னை ஈன்ற கர்ப்பைபக்கு களாங்கம்.. உங்களை ஈன்ற கர்ப்பைபக்கும் தான்.. ஏலாது என்று யாராவது நினைத்தால்.. தாழ்வு மனப்பான்மை கொண்ட தற்குறி.. ஒ..!

எனது பாணியை விட்டு விட்டு எனது பதவிக்கு உரிய பாணியில் உங்களோடு சில கருக்துக்களை நான் பகிர முற்படுகிறேன். ஏம் உறவுகளே எமது ஊரின் வளர்ச்சிக்கு எவ்வளவு தூரம் முக்கியத்துவம் கொடுக்கிறோமோ அதே முக்கியத்துவத்தை புலம்பெயர்ந்த எம்மவர்களின் இருப்பு, ஊர் மக்களின் ஒற்றுமை, எமது கிளைய தலை முறையினரின் வளர்ச்சிக்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பது தவிர்க்க முடியாத நிகழ்வாக அமைந்துள்ளது. ஒரு யுனின்றுக்கு இருக்கும் எமது சங்கம் நானை ஒரு பெரிய மண்டபமாக மாற வேண்டும். அதுவே எமது ஊர் கிளம் மொழியை பறை சாற்றும் கலாச்சார மண்டபாக மாற்றம் பெற வேண்டும். இது என் அவா. ஏம்மால் முடியாதது ஏதாவது உண்டா? இல்லை என்பதே என்பதில்....

இதற்கு காலம் எடுக்கலாம். சாதிக்க முடியும் என்கிற நம்பிக்கை சாகா வரம் பெற்றது. உங்கள் மீது நானும் எமது சங்கமும் வைத்த நம்பிக்கை என்றும் வீண் போகாது. உறவுகளே. இனியும் மலரை தேடாதீர்கள். கனிகளை மட்டும் எதிர்பாருங்கள்.

என்றும் நட்புடன்
விஜய் கார்த்திக்கேசு
செயலாளர்

பொருளாளரிடமிருந்து

என்னை மதிக்கும் நேசத்துக்கும் உரிய மண்ணின் மணம் மாறாத என் உறவுகளே இந்த இனிய கலை நிகழ்வில் உங்கள் முன் நிற்பதில் பெருமிதம் கொள்கிறேன்.

கனமிய தமிழர் மத்தியில் நடை பெறும் விழாக்களில் இன்று முதன்மையாக நிற்பத “பூவரசம் பொழுது” தான் என்பதில் நானும் நீங்களும் பெருமிதம் கொள்வோம்.

இத்தகைய வெள்ளிக்கு நீங்கள் தான் காரணம் அத்தோடு எமக்கு விளம்பரம் தரும் தொழிலதிபர்களின் பங்கும் மிகவும் அளப்பரியது எனவே எம் உறவுகளே அவர்களுக்கு தொழில் வெற்றிக்கு நீங்கள் கை கொடுக்க வேண்டும் என தாழ்மையடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஊரில் வாழும் உறவுகளுக்கு உதவ பல நல்ல திட்டங்கள் எங்களிடம் உண்டு அதற்கு போதிய நிதிவளம் சங்கத்திடம் இல்லை அதற்கான தேடல்களை இந்த நிர்வாகம் செய்து கொண்டிருக்கிறது.

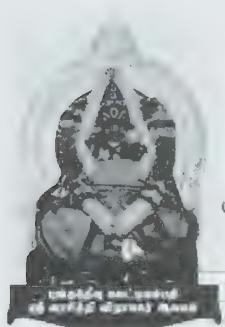
நீங்கள் எமக்கு அளிக்கும் பங்களிப்பு எம் மண்ணை சென்றடையும், கல்வி விருத்தி, சுகாதார வளர்ச்சி, ஆகியவற்றிலே நாம் தற்போது கவனம் கொண்டுள்ளோம். எங்களோடு நீங்களும் ஒருங்கே பயணித்தால் நாம் வெற்றியின் படியை எட்டிப் பிடிக்க முடியும். .. முடியது என நினைப்பவற்றை முடித்துக் காட்டும் வல்லமை கொண்டதே தற்போதைய நிர்வாகம். இன்னும் பல தொடர் வெற்றிகளை தருவோம்.

கைகள் இணையும்போது தடைக்கற்ககள் தூள் தூளாகும்.

நம்பிக்கையுடன் விடை பெறுகிறேன்.

மீண்டு சந்திப்போம் என்கிற சந்தோஷத்தில்

என்றும் தோழுமையுடன்
சிவசாமி திருவானந்தசெல்வன்.

புங்குடுதீவு பழைய மாணவர் சங்கம் நடாத்தும்
16ம் ஆண்டு பூவரசம் பொழுது விழா சிறப்புற
ஸ்ரீ வரசித்தி விநாயகர் திருவருஞ்சன் வாழ்த்துகின்றேன்.

புங்குடுதீவு மக்கள் அனைவரும் இணைந்து கொள்ளும் இனியநாள் இன்று. ஒருவருடன் ஒருவர் நாம் பிறந்தமண்ணீல் நாம் வாழ்ந்த இனிய நாட்களைப் பகிர்ந்து கொள்ளும் உன்னத்த திருநாள். எம் இளவயதில் எம் சொந்த மண்ணீல் எம் பெற்றோருடன். உறவுகளுடன். நண்பர்களுடன் வாழ்ந்த என்றும் மறக்கமுடியாத இனப்மயமான நாட்களை மீட்டிடும் நாள். ஆம் அந்த நிகழ்வுதான் புங்குடுதீவு மக்கள் ஒற்றுமையும் ஆற்றலும் ஒருங்கிணைந்து படைத்திடும் “பூவரசம் பெழுது”.

சென்ற வருடங்களைவிட இவ்வருடம் மிகவும் சிறப்பானதாக அமையும் என எண்ணுகின்றோம் காரணம் பூவரசம் பொழுதிற்கு வயது 16. “ஞநநவ ஞாவுவநந” என்பார்கள். கட்டிளாம் காளைப் பருவம். இளமைத்துடிப்படன் இனிமையானதாக அனைவரும் மகிழ்ந்திடும் வண்ணம் குறிப்பாக இளையோர் அனைவரும் குதூகவிக்கும் வண்ணம் நிகழ்ச்சிகள் அமையும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

இந்த இனிய திருநாளில் எம் உறவுகள் அனைவரும் கூடிடும்வேளையில் நாம்பிறந்த மண்ணின் தேவைகளை மறந்துவிடாது அங்குவாழும் மக்களின் குறிப்பாக சிறுபிள்ளைகள். இளையோர்களின் வாழ்வைக் கருத்தில் கொண்டு அவர்களின் கல்வித் தேவைக்கு நாம் அதிகமுக்கியத்துவம் வழங்கவேண்டும். அங்குவாழும் எதிர்காலச் சந்ததியின் தமிழ் மொழி அறிவிலும். ஆன்மீக அறிவிலும். கண்ணி அறிவிலும் சிறப்புற நாம் வழிவைகை செய்யவேண்டும். மற்றும் தீய பழக்கங்களுக்கு அடிமையாகி வாழ்வை சீரழித்துக் கொள்வதற்கு அவர்களுக்கு நிறையவே சந்தர்ப்பம் உண்டு. அவற்றிலிருந்து அவர்களைக் காப்பாற்ற முன்வரவேண்டும். கலாச்சாரச் சீரழிவிலிருந்து அவர்களை மீட்கவேண்டும். இவற்றை நாம் கருத்தில் கொள்ளவேண்டிய முக்கியமான காலகட்டம் இது. எம்மண்ணீல் வாழ்ந்த பெருமைக்குரியவர்களை நினைவில் கொண்டு அவர்கள் வாழ்ந்த நன்றானி வாழ்வை உதாரணமாக முன்னிறுத்தி எம் ஊர்மக்களின் வாழ்வை ஒளிமயமான வாழ்வாக்கிட நாம் உறுதிப்பண்டு நாம் பிறந்த மண்ணின் உயர்விற்கும் மக்களின் நல்வாழ்விற்கும் வழிசெய்ப்போம் அதற்காய் ஒற்றுமையையும் ஆற்றலையும் ஒன்றிணைத்து அவர்கள் வாழ்வை மறரச்செய்வோம்.

“அனைவரும் அன்பால் இணைவோம்”

“சிவாச்சார்ய கலாநிதி” “சிவாச்சார்ய குலபூஷணைம்”

சிவரும். பஞ்சாட்சர விஜயகுமாரக்குருக்கள் (ஐயாமணி)

புங்குடுதீவு கல்ட்டியம்பதி ஸ்ரீ வரசித்தி விநாயகர் ஆஸை முதல்வர். பிரதமகுரு

பேற்ற தாயும் பிறந்த பொன்னாகும்
நான் வானினும் நனி சிறந்தனவே

புவரசம் பொழுது 2011"

It is my pleasure to send this message greetings on the occasion of the 16th annual cultural program organized by the *Old Students Association of Pungudutivu* in Toronto.

Amidst all the difficulties in the homeland, we are indeed privileged to have chosen this beautiful land as our adopted home with freedom enshrined in law and in practice. The degree of love and affection demonstrated by you to the homeland is unfathomable and forms as a model to many.

It is proud to witness the exemplary community assistance provided by the Association to the people aback at the homeland and there is a lot more that required to be performed by all the expatriate community in many Lands.

Besides, the Association binds all the people with origin to that beautiful island with sports and cultural activities thus strengthening the desire and the will to assist all the people in Pungudutivu for their educational, social, cultural and the economic revival and advancement.

A warm thank you for all the members and officers of the Association who have proudly served in the past and are serving the association in its strive to contribute to the welling being of the brethren over there and here at our adopted nation.

With kindest regards and best wishes to all,

Arul Saravanamuthu Aruliah
Kiranchiampathy, Pungudutivu and
Mississauga, Ontario
Founding Chair
Yarl Co-operative Homes Mississauga
December 1, 2011

— இர்ஜனையும் ஆர்ஜனை இருங்கின்ற உடைப்போல் —

Office of the Prime Minister Transnational Government of Tamil Eelam

தமிழ்நாடு முனிஸிபல் குழுமம்
கொண்டிருப்பதை நாம் விடுவதை

875 Avenue of the Americas, Suite 1001
New York, NY 10001, USA

www.tgte.org
pmo@tgte.org

November 29, 2011

பேரன்புடையீர் அன்பு வணக்கம்,

“பூவரசம் பொழுது” எனும் கலாசார நிகழ்வினை ஆண்டு தோறும் நடாத்தி வருகின்ற கண்டா புங்குடுதீவு பழைய மாணவர் சங்கம் கண்டா வுக்கு எனது மனம் நிறைந்த வாழ்த்துக்களை தெரிவித்துக் கொள்வதில் மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன். கடல் கடந்து தூர தேசங்களில் வாழ்ந்தாலும், எமது பாரம்பரிய கலைகளையும் கலாச்சார விழுமியங்களையும் பேணிப் பாதுகாக்க வேண்டியது எம் பாரிய பொறுப்பாகும். நாம் வாழும் நாட்டின் பண்பாடுகளையும் பழக்க வழக்கங்களையும் நன்கு அறிந்து கொள்ளவேண்டியது அவசியமாகும். எனினும், பழம் பெருமை வாய்ந்ததேர் இனமாக. தமிழர்களாக நாம் வாழவேண்டி யதும், எமது தனித்துவத்தைப் பேணிப் பாதுகாக்க வேண்டிய கடமையும் எமக்கு உள்ளது என்பதனை நாம் மனதில் என்றும் நிலை நிறுத்தி செயல்படல் வேண்டும். இந்த வகையில் புங்குடுதீவு மக்களாகிய நீங்கள் யாவரும் ஒன்றிணைந்து செயல்பட்டு வருவது பாராட் கூகு உரியதாகும்.

“பூவரசம் பொழுது” எனும் இந்த விழாவின் மூலம் நீங்கள் எமது கலைகளைப் பேணிப் பாதுகாத்து வளர்ப்பதற்கு உதவுகின்றீர்கள். அத்துடன், கலைஞர்களை ஊக்குவிப்பது மட்டுமன்றி, எமது இளம் தலைமுறையினர்க்கும் அவற்றைப் பழக்கி, ஈடுபாட்டை ஏற்படுத்தி எமது அடுத்த தலைமுறையினரையும் இத்தகைய இன கலாச்சாரப் பற்றுடன் வாழப் பழக்குதல் மிகவும் முக்கியமாகும்.

எமது தாய்த் திரு நாட்டில், ஈழ மணித் திருநாட்டில் எமக்கு இழைக்கப் பட்ட அநீதிகளைனால் தான் நாம் பூமிப் பந்தின் பலவேறு திசைகளி லும் சிதறி ஒடி, வெவ்வேறு நாடுகளில் ஓரளவு நிம்மதியாக வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றோம். எனினும், நாம் எமது தாயகத்து உறவுகளை என்றும் மறந்திடல் ஆகாது. எத்தனோயோ விதமான இன்னஸ்கஞக்கும் அடக்குமுறை கஞக்கும் தொடர்ந்து உள்ளாக்கப் பட்டு வரும் எம் மக்களுக்கு அரணாகத் திகழ வேண்டிய மாபெரும் பொறுப்பும் புலம் பெயர் தமிழர்களா கிய எங்கள் கைகளில் தான் உள்ளது என்பதை நினைவில் கொண்டு. நாம் ஒவ்வொருவரும் செயற்பட வேண்டிய தார்மிகப் பொறுப்பும் கடமையும் எங்களுக்கு உள்ளது என்பதனையும் இங்கு வலியுறுத்த விரும்புகின்றேன்.

இத்தலையா விழாக்களில் எமது மக்களை உணர்வுட்டி, தாயாக உறவுகளின் இன்னல் தீர்த்திட நாம் ஆற்ற வேண்டிய பணிகளை வலியுறுத்துவதுடன், தேசியத்தின் பால் நாம் ஆற்ற வேண்டிய பணி கடமைகளையும் வலியுறுத்துவதும் அவசியம் என நான் இந்த வேலையில் உங்களை அன்புடன் வேண்டி நிற்கின்றேன்.

கார்த்திகைத் திங்களில் “பூவரசம் பொழுது” எனும் கலை மாலைப் பொழுது இனிதே நடந்தேர நாடு கடந்த தமிழீழ அரசாங்கத்தின் சார்பிலும், என்சார்பிலும் வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

தமிழ்த் தாயின் பெயரால் தங்கள் பணி மேலும் மேலும் சிறக்க வாழ்த்துகின்றேன்.

தமிழரின் தாகம் தமிழ்த் தாயகம்.

என்றும் அன்புடன்,

வி. கட்டுக்கூண்

விசுவநாதன் ருத்ரகுமாரன்
பிரதமர்
நாடு கடந்த தமிழீழ அரசாங்கம்

கனடியத் தமிழ் தேசிய அவை National Council of Canadian Tamils (NCCT) Conseil National De Tamouls Canadien

வாழ்த்துச்செய்தி

11.நவம்பர் 2011

கன்டா ரோறன்றோவில் புங்குடுதீவு பழைய மாணவர் சங்கத்தினால் நடாத்தப்படுகின்ற ‘பூவரசம்பொழுது’ நிகழ்வு சிறப்பாகவும் நேர்த்தியாகவும் நடைபெறுவதற்கு கண்டியத் தமிழர் தேசிய அவையின் பாராட்டுக்களும் வாழ்த்தும் உரித்தாகட்டும்.

எமது பண்பாடுகளுடனும் கலை கலாச்சாரத்துடனும் எமது தாயக பூமியாம் தமிழ்மீத்தில் வாழ்ந்துவந்த நாம் அங்கு ஏற்பட்ட போர்ச்குழல் காரணமாகப் புலம்பெயர்ந்து மாறுபட்ட கலாச்சாரத்துடனும் முற்றிலும் வேறுபட்ட நாகரிகங்களும் கொண்ட பல்வேறு நாடுகளிலே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றோம். ஆனால் எந்தச் சூழ்நிலையில் நாம் வாழ்ந்தாலும் நம் பண்பாட்டையும் கலாச்சாரத்தையும் இறுகப் பற்றிக்கொள்ள வேண்டுமென்பதற்காக புங்குடுதீவு பழைய மாணவர் சங்கம் நடாத்தும் பூவரசம்பொழுது நிகழ்வு ஓர் எடுத்துக்காட்டாக அமைகின்றது.

மேலைத்தேய நாகரிகங்கொண்ட கனடிய மண்ணில் நாம் வாழ்ந்தாலும் 1996ம் ஆண்டு புங்குடுதீவு பழைய மாணவர் சங்கம் ஆரம்பிக்கப்பட்ட காலத்திலிருந்து தாயகம் நோக்கிய அவர்களின் செயற்பாடுகள் பாராட்டும் வண்ணமுள்ளது.

தொடர்ந்து எம்மினம் விடுதலை பெறும்வரை தங்கள் செயற்பாடுகள் தாயகம் நோக்கியதாக அமைய வேண்டுமெனக் கண்டியத் தமிழர் தேசிய அவை வேண்டுநிற்கிறது.

மீண்டும் பூவரசம்பொழுது நிகழ்வு வெற்றிபெறக் கண்டியத் தமிழ் தேசிய அவையின் பாராட்டுதலும் வாழ்த்தக்களும் உரித்தாகட்டும்.

நன்றி

പാസിമ്മൻ : 5310 Finch Ave, Scarborough, ONT. Unit 10

தொலைபேசி : 1 866 263 8622 -416 646 7624

மின்னஞ்சல் : info@ncceteanada.ca இணையத்தளம் : WWW.ncceteanada.ca

வெற்றிநடைபோட மனதார வாழ்த்துகிறேன்!

தாயகத்தில் சுழன்றுத்த போர்ச்சுறாவளியால், பூமிப்பந்தின் பல பாகங்களிலும் பயணப்பட்டு, ஆங்காங்கே தங்கள் இருப்புக்களையும், வாழ் வியல் தொன் மைகளையும், கலை, கலாச் சாரப் பண் பாட்டு விழுமியங் களைத் தக்கவைத்துக்கொள்வதோடு, தம்மையும், தம் வருங்கால சந்ததியினரையும் உரிய வழியில் வழிநடத்தி, முகங்களையும், முகவரிகளையும் தொலைத்துவிடாமல் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும், எம் தாயகத்து உறவுகளினால், ஆங்காங்கே தாயகத்துக்கிராமங்களின் பெயரால், பெரும் ஆவலுடன் உருவாக்கப்பட்டு, பாரிய கைங்கரியங்களைச் செய்துகொண்டிருக்கும் சங்கங்கள், ஒன்றியங்கள், பழையமாணவர்சங்கங்கள் என்பவற்றின் அபரிமிதமான வளர்ச்சியும், செயற்பாடுகளும் கண்டு பெருமையடைகின்றேன்.

அந்த வகையில் புங்குடுதீவு கிராமமானது, அதன் பரப்பளவிலும், குடிசன் அடர்த்தியிலும் கணிசமான அளவிட்டைக் கொண்டிருந்தாலும், அதன் மக்கள் உலகின் பல பாகங்களிலும், அந்தக் கிராமத்தின் பெயரால் ஒன்றியங்கள், பழையமாணவர்சங்கங்கள் என்பவற்றை உருவாக்கித், தங்கள் கிராமத்திற்கும், தேசியத்திற்கும், அங்கு பாதிக்கப்பட்டு, கண்ணீரும் கம்பலையுமாகத் தமது வாழ்வியல் ஆதாரங்களைத் தொலைத்துவிட்டு நிற்கும் மக்களுக்கு தம்மாலான உதவிகளைச் செய்துகொடுத்து வருவதன் மூலம், தாயகத்து அல்லல் களைய புலம்பெயர் தமிழ் மக்களின் தயார் நிலையிலான இருப்புக்களை வெளிக்காட்டி நிற்கும் செயற்பாடுகளை மானமாரப் பாராட்டுகின்றேன்.

அத்தகைய செயற்பாடுகளைத் தனது முக்கிய கடமையாகக்கொண்டு செயற்பட்டு, இன்று ஒரு தசாப்தத்தைத் தாண்டி தனது ஆண்டுநிறைவு விழாவைக் கொண்டாடிக்கொண்டிருக்கும், புங்குடுதீவு பழைய மாணவர் சங்கம் - கண்டா, தனது பூவரசம்பாழுது ஆண்டுவிழாவைக் கொண்டாடுவதுகண்டு உள்ளம் இறும்புதெய்துகிறது. அதன் வளர்ச்சியும், உயர்ச்சியும், மக்களின் ஓற்றுமையும் கண்டு பெருமையடைகிறேன்.

கிராம ஐக்கியமும், வளர்ச்சியுமே நாட்டின் வளர்ச்சியும், ஐக்கியமுமாகும். அதுவே தேசியத்தின் வளர்ச்சியையும், வெற்றியையும், விடுதலையையும் காண வினைவதாய் அமையும். அந்த வகையில், கண்டா, புங்குடுதீவு பழைய மாணவர் சங்கமானது, அதன் வளர்ச்சியில் மேஜும் பல படிகள் தாண்டி, வெற்றிநடைபோட மனதார வாழ்த்துகிறேன்.

கில்வண்ணாம்

மண்ணீன் மைந்தன்

திரு நாகவிங்கம் பாலச்சந்திரன் - பிரான்ஸ்

உள்துறை அமைச்சர்

நாடுகடந்த தமிழ்மீடு அரசு

18.11.2011

ஆசிரிசைய்தி.....

கல்தோன்றி மன் தோன்று முன் தோன்றிய மூத்தகுடி என்னும் முதுமொழிக்கு ஒப்பாகக் "கல்" என்னும் கல்வியும், "மன்" என்னும் மன்னராட்சியும் இம்மன்னுலகில் தோன்றுவதற்கு முன்னாக, வாளோடும், வேலோடும் வகைசான்ற கல்வி, கலை, கலாச்சாரப், பண்பாட்டு - நாகரிக விழுமியங்களுடனும் வாழ்ந்து, வாழ்வியற் கலையை உலகிற்கு வழிநடத்திக் காட்சிய பெருமைக்குரிய இனமாக வாழ்ந்த தமிழினத்தின் ஆதித் தமிழ் நிலத்தில், ஆழிகொண்டு போனபின்னும் அழகோடு எஞ்சிநிற்கும் நிலமடந்தை என்று நிரணயித்துச் சரித்திர ஆய்வாளர்கள் சொல்லும் சாட்சியத்தின் எச்சங்களாய்த் தோன்றும் சப்தீவுகளின் சங்கமத்தின் மத்தியிலே, சந்ததமாய் அமைந்ததுவாம் எங்கள் மனத்தோடும், மானத்தோடும், உறவோடும், உரிமையோடும், உணர்வோடும் கலந்து நின்று, நாம் பிறந்த மன் எனும் பெருமைசாற்றி நிற்கும் புங்கைநகர் உனும் புனித பெயர்கொண்ட நாம் பிறந்த கிராமம்.

அந்த மன்னில்லப் பிறந்த யாரும் வாழ்வியல் அருகதையற்றவர்களானதில்லை என்பது அன்றுமதல் இன்று வரை அனைவரும் கண்ட உண்மை. எழும்பு போல் உழைத்து இயமயம் போல் உயரும் உன்னத ஆற்றல்கொண்ட உயர்ந்த நம்பிக்கையும். இலட்சியப் பற்றும் கொண்டவர்கள். தாய்மொழிப்பற்றும். தாய் மன்னும் பாசமும் தம்மிரு கண்ணெனப் போற்றும் தனித்துவர்கள். இதனால் தான் பிறந்தமன்னின் போர்ச்சுமூல் என்னும் புதிதிக் காற்றில் அள்ளுண்டு புமிப்பந்தின் பல பாகங்களிலும் அங்கொன்றுமாக வீசப்பட்டு சொந்தங்களைப் பிரிந்து, சுகங்களைத் தொலைத்து, வாழ்வையும். வசந்தங்களையும் இழுந்து வாழ்வியல் என்றால் எப்படியெல்லாம் வாழுவேண்டும் என்று வண்ணங்க கனவுகளைச் வகைதொகையாய்ச் சுமந்து நின்றார்களோ அவற்றையெல்லாம் தேடித் தேடி தினமும் அயராத உழைப்போடு சலியாத வாழ்வின் தனித்துவத்தைத் தம்மோடு இணைத்துக்கொண்டு தம்கிராமத்து மக்களையும். உலகத் தமிழினத்தின் ஒவ்வொருவரையும் உறவுகளைனும் பாசத்தோடு அரவணைத்து வாழ்ந்து வழிநடத்திக்கொண்டிருக்கின்றார்கள்.

அவர்களின் வாழ்வியல் தத்துவத்தில் தாம் பிறந்த கிராமத்தினை என்றும் மறந்துவிடாதிருக்க உலகத்தில் எந்த முலையில் வாழ்ந்துகொண்டிருந்தாலும். தாம் பிறந்த மன்னினை பெயரால் அதற்காக ஒரு சங்கம் அமைத்து, அதனுடைக் குதுர்மறை போற்றும் தமிழினத்தின் கலைவளர்த்து, இனத்தின ஒருமைப்பாட்டை வளர்த்து, மொழிவளம் பேணும் முன்னோடிகளாயத் திகழ்வதைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது.

அந்த வகையில் உலகின் பல பாகங்களிலும் புங்குடுதீவு கிராமத்தின் பெயரால் ஆங்காங்கே சங்கங்கள் அமைக்கப்பெற்று. அவற்றின் சாதனைகளும். சரித்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த வரலாற்றுக் கடமைகளும் நிறைவேற்றப்பட்டுக்கொண்டிப்பது. நம் அனைவருக்கும் பெருமைதரவல்லது. அத்தகைய செயற்பாடுகளில் ஒன்றாய். இன்று வெற்றீர்மாக ஒரு தசாப்த காலத்தினையும் தாண்டி. தனது ஆண்டு நிறைவு விழாக்களைக் கண்டு புவரசம்பொழுதாகப் புலர்வது கண்டு நாம் புள்காங்கிதம் அடைகின்றோம்.

என் அன்பார்ந்த உறவுகளே! நாம் இந்தக் கிராமத்தின் சொந்தக் காரர்கள் என்று சொல்வதில் நமது புஜங்கள் ஒருபடி உயரும் பெருமையும், புகழும், புள்காங்கிதமும் அடைகின்றதோ! இந்தக் கிராமத்தின் உயர்வு நாடிய சங்கங்களின் சங்கமத்தில் ஒன்றான புங்குடுதீவு பழைய மாணவர் சங்கம் - கண்டா, தனது இவ்வாண்டுக்கான புவரசம்பொழுது - 2012 சிறப்புற வாழ்த்துவதுடன். இச்சங்கமானது மேலும் பல தசாப்தங்களையும் கண்டு, பல தலைமுறைகளின் வழிநடத்தலில் பொலிந்து செழுந்தாதிரைத்து. புதுமைகளும், புகழுதுவும் நிறையப்பெற்று நெடிது வளர்ந்தோங்க வேண்டுமென நல்லாசிக்கு வாழ்த்துகின்றேன்.

இவ்வண்ணம்

என்றும் உங்களில் ஒருவனாய்

இலங்கீயர் கனகசபை அரியரட்னம்

(முன்னாள் ஆசிரியர், வெள்ளிக்கல்லூரி - கொழும்பு)

யா/புங்குடுத்து ஹை ஸி/உயிர்க்கையை
யா/ இந்தைக்கோட்டை ஹை ஸி/உயிர்க்கையை
J/PUNGUDUTIVU HIGHER SECONDARY SCHOOL

வாழ்த்தச் செய்தி

29.11.2016

காலத்தின் கட்டயாத்தாலும் “திரை கடல் ஓடியும் திரவியம் தேடு” என்ற முதலொழிக்கமையவும் புங்குடுத்திலிருந்து கண்டாவிற்கு புலம்பெயர்ந்து சென்று தமது கடந்த காலத்திலிருந்து உணர்வுகளையும் வெளிக்கொண்டு வரும் “பூரசம் பொழுது” என்ற மலருக்கு வாழ்த்து செய்தி வழங்குவதில் பெருமகிழ்வு அடைகின்றேன்.

புலம்பெயர்ந்து தாம் எங்கு வாழ்ந்தாலும் தமது கலை கலாச்சார பண்பாட்டு அம்சங்களை அங்கு மினிர விடவேண்டும் என்ற நோக்கில் புங்குடுத்தீவு பழையமாணவர் சங்கம் கண்டா என்ற அமைப்பின் ஊடாக இவ் வருடம் பதினாறாவது மலரை வெளியிடுவதையிட்டு உங்கள் கல்லூரி அன்னையின் முதல்வர் என்ற வகையில் பாராட்டுகின்றேன்.

“பெற்ற தாயும் பிறந்த பொன்னாடும் நற்றவானி தனிசிறந்தனவே” என்பதற்கு அமைய எத்தனை ஆண்டுகள் சென்றாலும் ஊரை மறவாது அதன் வளர்ச்சிக்கும் பாடசாலைகளின் முன்னோற்றுத்திற்கும் உதவி புரியும் உங்களுக்கு எமது நன்றிகள்.

இவ்வாண்டு இச்சங்கம் எமக்கு வழங்கிய உதவி மூலம் பாடசாலையின் துடுப்பாட்ட அணியினருக்கும், பாண்ட வாத்திய அணியினருக்கும் சீருடை பெற்று சிறப்பான அணியாக காணப்படுகின்றது உங்களது பணி தொடர வேண்டும் என்பதுடன் உங்கள் ஒன்று கூடலும் மலரும் சிறப்பு அமைய இறை ஆசியை வேண்டி வாழ்த்துகிறேன்.

நன்றி

ச.கணேஸ்வரன்

அதிபர்

யா/புங்குடுத்தீவு மகாவித்தியாலயம்

புங்குடுத்தீவு

S. Ganeswaran
Principal
J/Pungudutivu M.V
Pungudutivu

ଅଧିକାରୀଙ୍କ ପରିଚୟ

யா / புங்குடுத்துவு கமலாம்பிகை வித்தியாலயம்

J/Pungudutivu Kamalambikai Vidyalayam

திரு.ந.நாகராசன (அதிபர்)
Mr.N.Nagarasa (Principal)

புங்குடுத்துவு - 8
Pungudutivu - 8

Date : 30.11.2011

① ラジオ放送による宣傳の効果

மாங்காய் ஆத்திவிளில்
மாங்காத் புதுமரப்பி.
நாங்க மணிந் திருநகராம்
புங்காத் தாங் தங்கில்
புலந்தின்ப் பொடுதநிலில்
புஷ்டம் பொடுத்தாகம்
ஒரு பொடுதாம் விடுயட்டும்
புங்காத் தங்கில் காக்கத்தாகன்
பீந்தூயப்ப் பாகாத் விழும்
சீர வயல் வெளிமிளிவிழும்
பாகாவினட சிவங் இந்தவிழும்
பகாவமரத் காட்டட விளிவும்
காண வாகிந் தாயப் பகிளிவிழும்
காந்தாந் வடிநிவிழும்
விருட்சமாய் விரிந்த ஆலமர
கிருஷ்ணத் தூந்தாடும் குந்த
கண்டாவில் குடுங்கட உறைப் ப
பந்தாங் வயதாப் பாந்தங் விழ
தீங்காக் காந்த மாங்காங்காக் க
விளாங்காந் தாநம் சீங்காய்
வியாவிந்த கிதய விகாங்கார
கமலாம் விருதும் குடைசா
தித்திவிளாயகாம் சுப்பிரமண
மங்காவித்தியலியலம் சுகுவா
நாந்தியுடன் விளங்கில் வை
கிழங்கர் உரைங்க புணித

அறிவு ஒளி

யா / புங்குடுவு கமலாம்பிகை வித்தியாலயம்
J/Pungudutivu Kamalambikai Vidyalayam

திரு.ந.நாகராச (அதிபர்)
Mr.N.Nagarasa (Principal)

புங்குடுவு - 8
Pungudutivu - 8

Date : 30.11.2011

தமிழ் நாளையே வார்த்தையை மறந்து
ஈனால் சிறப்புநெட்ட வார்த்தை எத்தனை பேர்
அத்தனைக்கும் மந்திரிதை
உருவார மற்றுவாரத் காந்து நின்று
மாணப் பிறப்புநெட்ட மாணிடர் நின்றார்
வாழ்யாந்த கொபுரம் வார்ந்து நிறுத்தும்கட்டிடம்
வயிறுநீர் ஏதாக்கும்
பள்ளி இல்லாம் புள்ளி மாண்கும்
ஈன்று உங்களுக்கு ஈலாந்த நான்றியை
ஏந்தத்தில் நிறுத்தி நிறைவு கண்டிடும்
மனிதர்கள் நிறுத்தும்

பசிப் பிள்ளி போக்கு மாண்புமிகு நான்கள்
கல்வி அடிக்காட்ட தின்டாடுமிகு நான்கள்
உங்கள் கிரம் பிழிந்து - கின்று
உண்டாடும் குந்தனாய்
ஏந்தாடு நிறுத்தின்றும்.

உங்கள் வயாடுதான் குலுட்டும்.
நூற்றம் வேலிகளும் பொங்கி மதிழுட்டும்
நூற்றக் குவியின்கும் குந்துகளும் மகிழ்ந்து வீட்டும்
நூலை மனிதயானத் தேட்டினும்.
நூல்தான் நிச்சயம் உங்களை இருப்பதை
உங்கள் வயாடுதான் நூல்டானால்தானலும்.
குலர்ந்து ஒளித்தாடுக்கத் - நான்றும்
நூல்டானால்தான்நாம் ப்பி வேண்டுதினும்.

ஈ. நாகராசா.
அதிபர்
யா/புங்குடுவு கமலாம்பிகை
வித்தியாலயம்.

N. Nagarasa
N. NAGARASA
J/Pungudutivu Kamalambikai
Vidyalayam

‘கல்வி ஆட்கே ஆட்டு’

பா/புங்குடுவீவு ஸ்ரீகாணேச மகா வித்தியாலயம்

J/PUNGUDUTIVU SRIGANESHA MAHA VIDYALAYAM

கிரு. செ. கோவை நகர் ஜி.பி.

Age ≤ 8 (Shamputhurai et al., 2001)

PNGUDUTIVE

[Phalanthus] - 19

29 11. 2011

କାନ୍ତିକାରୀ / ବିଜ୍ଞାନକାରୀ

ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ପରାମର୍ଶ ମହାପାତ୍ର ରାଜମନ୍ତ୍ରୀ
ଶବ୍ଦାଳ୍ପିତା ।

മരിമ്പിന് കമ്പ്യൂട്ടേറിന് ഒരു മ

ஏதும் பெயர்கள் கொட்டால் வாழ்வதற்கு எந்த உதவி விடுவதினால் மாற்றுவதும் மாற்றங்களையும் கொடுவது அதிகளை அவைமாற்றுவது எந்தவிதமாக முறையிலே நடைப் பார்வையாக காணப்பட விரும்த ஒன்றா விடுவதும் அரசு மீண்ட விடுதலை கூட, விடுவதுபடி வேண்டு விடுவதும் கொடுவதுமாக நடைபெற்றுவதுடன் 'மூர்க்கல் பொலிசு என்ற முறை வெளியிடப்பட விடுவதற்கு பொது அரசு விடுதலை 16° என்ற வாழ்வதற்கு விடுவதினை ஏதாவதுப்படியில் பிரதிப் பாரிட்டிங்கி அடிக்கின் வாய்

S. K. Shanmugam
S. K. Shanmugam.com
Principal
Sri Panandutten Sri Ganesha M.V
Chennai 600009

என். சி. சுப்பிரமணியன் டி.ப்.
வாலாந்து வெள்ள பாரதீச மத்தியப்
குடியிருப்பு
திருவாறு, மத்தியகிணக்கு டி.ப். சுப்பிரமணியன்

யா/புங்குடுதீவு ரோமன் கத்தோலிக்க தமிழ்க்கல்வன் வித்தியாலயம் **J/Pungudutivu R. C. T. M. School**

2 வட்டாரம், புங்கு(தீவு).
27/11/2011.

unिप्रगम

S.Srikaran
Principal
J/Pungudutivu R.C Vid.
Pungudutivu

யா / புங்குடுதீவு
ஸ்ரீ சுப்ரமணிய மகளிர் வித்தியாலயம்
J/ PUNGUDUTIVU
SRI SUBRAMANIA MAHALIR VIDYALAYAM

Mr. N. Panchalingam B. Ed, Maths Trd, SLPS 2 I
Principal.

புங்குடுதீவு - I
Pungudutivu - I

வாழ்த்துச் செய்தி

28/11/2011

புங்குடுதீவு பழைய மாணவர் சங்கம் நடாத்தும் புவரசம் பொழுது பதினாறாவது ஆண்டு நிகழ்வுக்காக இந்த வாழ்த்துச் செய்தியினை அனுப்புவதில் மட்டும் மக்கள் அடைகின்றிருந்து.

“பெற்ற தாயும் பிறந்த பொன்றாலும்

நற்றுவ வானின் நனி சிறந்தனுவை”

ஙங்கிருந்தாலும் பிறந்த தாய் மன்னைப் போற்றி வாழும் தமிழ் நெஞ்சங்களுக்கு எனது வாழ்த்துக்கள் புவும் பெயர்ந்த புங்குடுதீவுவாழும் மக்கள் ஒன்று கூடி வருடாவருடம்

“புவரசம் பொழுது” நிகழ்வினை நடாத்தி வருவது சிறப்புக்குரியது.

இந் நிகழ்வு ஸது நாட்டின் பாரம்பரியங்களையும் கலாசாரங்களையும் பிரதிபலிப்பதாக அமைந்துள்ளது பெருமைக்குரியதாகும்.

புவும் பெயர்ந்து வாழ்ந்தாலும் ஸது உடன் பிறப்புக்கள் ஸது கிராமத்தின் பால் அக்கங்கூற கொண்டு செயற்படுவது பாராட்டந்துக்கூடு

“புவரசம் பொழுது 2011” கலை நிகழ்வு இனிடே நடந்திருவும் பழைய மாணவர் சங்கத்தின் பணிகள் சிறப்புறுவும் ஸது இதுயம் கலந்த வாழ்த்துக்கள்.

“ வாழ்க வையகம் வாழ்க வழழுடன்”

N. Panchalingam
Principal
புங்குடுதீவு ஸ்ரீ சுப்ரமணிய மகளிர் வித்தியாலயம்
PUNGUDUTIVU

MR.N.Panchalingam(principal)
 B Ed, SLPS 2-I ,sp mathsTrd.
 TP NO Sch-0213267790
 Mob- 0779789236
 E-mail Panchalingam 55@gmail.com

உயர்திரு க.ஜயாத்துரை ஆசிரியர்

புங்குடுதீவு கிழக்குப் பகுதியின் சமூக சேவை பொதுநலம் தொண்டு என்பன பற்றி பேசப் புறப்பட்டால் அமரர் க.ஜயாத்துரை அவர்களின் நினைவு தான் மனக்கண் முன்னே வந்து நிற்கும்.

புங்குடுதீவு எட்டாம் வட்டாரம் நாகதும்பிரான் கோவிலுக்கு அருகாமையில் வசித்து வந்த தில்லையர் கந்தகதயா அவர்களின் ஒன்பது புதுவர்களில் ஜந்தாவது புத்திரனாக 29. 04. 1916 இல் அவதரித்தார் இந்த பெருமகன். பெரிய குழும் அங்கத்தவர்களை கொண்ட வசதியற்ற குழம்பத்தில் பிறந்த இவர் கவுட்பட்டு கல்வி கற்று ஒரு ஆசிரியராக வாழ்வைத் தொடங்கினார். ஆரம்பத்தில் வல்லன் ஸ்ரீ சண்முகநாதன் வித்தியா சாலையிலும் பின்னர் முப்பது ஆண்டுகளாக மடத்துவெளி கமலாம்பிகை கணிஸ்ட் மகா வித்தியாலயத்திலும் தனது பாரிய கற்பித்தல் பணியை செவ்வனே செய்து முடித்தார். இந்த காலப் பகுதியில் பாடசாலையில் இருக்கும் நேரத்தையும் தூங்கும் நேரத்தையும் தவிரித்தி உள்ள அத்தனை கால நேரத்தையும் பொதுநலன் ஒன்றுக்காகவே வாழ்ந்து மரணித்தார்.

1952இல் வல்லன் கிராம முன்னேற்றச் சங்கத்தை ஆரம்பித்தது முதல் காலன் காலடியில் வீழும் வரை இந்த கிராம முன்னேற்றசங்கதுக்காகவே வந்தார் என்றால் மிகை ஆகாது.இத்தனை தொடர்ந்து மடத்துவெளி சன சமூக நிலையத்தை 1959 இல் ஆரம்பித்து மேலும் ஒரு அத்திவாரத்தை புங்குடுதீவு கிழக்கு மக்களுக்கு இட்டுக் கொடுத்தார். பிற்காலத்தில் வல்லன் சனசமூக நிலையத்தையும் ஸ்தாபித்து அதன் வா சிகசாலையையும் கிழ.சங்க கட்டிடத்திலேயே அமைத்து அந்த பகுதி மக்களின் அறிவுபசியை போக்கினார்.

சிரமதானப் பணிப்பறி பேசும் போது எமது மன்னில் இரண்டு பெரியோரின் பெயர்கள் தான் சொல்லப் பட்டாக வேண்டும். ஒருவர் சர்வோதயம் திருநா அண்ணா. மற்றவர் ஜயாத்துரை ஆசிரியர் அவர்களே. மடத்துவெளி வல்லன் பகுதிகளில் அமைந்துள்ள அத்தனை குளங்கள் கிணறுகள் கட்ட்கரை அனைக்கட்டுக்கள் மயானம் என அத்தனையையும் இவரது சிரமதானப் பணிகள் மூலம் சீர் செய்து மக்களின் செல்வாக்கை, அன்பைப் பெற்றார். இவர் அத்தனை பணிகளையும் இலகுவாக செய்யவில்லை. அரசு நிர்வாகத்துடன் மோதி தர்க்கம் செய்து எத்தனையோ கவுட்டத்தின் மத்தியில் அனுமதியையும் ஆதரவையும் பெற்று தொடர்ந்து எல்லாப் பணிகளுக்கும் பல புல்லுருவிகள் தடையை ஏற்படுத்தும் போதும் அவற்றை தனது சாதுரியமான புத்தியால் முறியடித்து வெற்றி கண்டுள்ளார்.

ஏராளமான திட்டங்களை கிழ.சங்கத்தின் மூலம் அரசிடம் இருந்து கேள்விபத்திரம் எடுத்து செவ்வனே நிறைவேற்றி உள்ளார். இவ்வகையான இவரது பல சிரமதானபணியில் மக்களை ஈடுபடுத்தி மக்களின் வறுகமையை போக்குவரதோடு திட்டங்களையும் முடித்து ஈதனை படைத்துள்ளார். இந்த சிரமதான பணிகளில் மேற் பார்க்கவேயாளராக பணிபுரிந்தவன் என்ற வகையில் இவரது கவுட்டங்களை நேரில் கண்டு வியந்தவன் நான். புங்குடுதீவு பல நோக்கு கூட்டுறவு சங்க கிளை அங்கத்தவராகவும் பங்காற்றி உள்ளார்.

வல்லன் கிராமம் என்றால் கவுட்ப்பட்ட வசதியற்ற வரட்சியான கிராமம் என்ற பெயருக்கு முக்கிய காரணம் போக்குவரத்து வசதியின்மையே யாகும்.

புங்குடுதீவு பிரதான வீதி வழியே நடைபெறும் போக்குவரத்து சேவைகள் வல்லன் பகுதிக்கு கிடைக்காது. இப்பகுதி மக்கள் மடத்துவெளி புங்கி சந்தியில் அல்லது ஆலடிச் சந்தியில் இறங்கி சுமார் 4-8 கிலோமீட்டர் தூரத்தை கால்நடையாகவே பிரயாணம் செய்தனர். இந்த நிலையைப் போக்க மடத்துவெளி - வல்லன்-ஆலடி வீதி இணைக்கப்பட்டு போக்குவரத்து வசதி செய்யப்பட வேண்டும் என அறிந்த இந்த பெருமகினி ஏறாத படிகள் இல்லை போகாத அலுவலகங்கள் இல்லை. வெய்யில் மழை எல்லாம் இவரை தோழனாக்கிப் பார்த்தன. நான் இவரது மாணவனாக இருந்த காலத்தில் கமலாம்பிகை பாடசாலை முடிய இரண்டு மகிளிக்கு வீட்டுக்கு சென்று மதிய உணவு எடுக்கும் நோக்கத்தை தவிர்த்து, அப்படியே பேருந்தில் வடக்கு பகுதி நோக்கி பயணமாவார். இப்படி தன்னை வருத்தி தொண்டு செய்யும் உள்ளம் யாருக்கும் வராது. ஆமாம் ஊர் காவற்றுக்கு தனது காரியத்தை சாதிக்க வல்ல தொண்டன்.

இத்தனைக்கும் இவருக்கு துழையை ஒரே ஒரு பழைய கறுப்புக் குடை மட்டுமே.

மடத்துவெளி வல்லன் மக்கள் அந்த வீதியால் நடக்கும் ஒவ்வொரு கணமும் இந்த வாத்தியாரின் இரத்த உறைவே அது என்று என்ன வேண்டும் எத்தனையோ கவுட்டத்தின் மத்தியில்வீதியை திறந்தா கிளிட்டு. இனி பேருந்து சேவைக்காக போராடவேண்டும். போராடினார். வெள்ளார். பா. உ.கா.பொ.ரத்தினம் ஆதரவில் அவரின் மூலம் எழுபதுகளின் மத்தியில் அந்த வீதியை பேருந்து ஒரும் வீதியாக்கினார். அந்த பெருநாளில்

மடத்துவெளி சனசமூகநிலையத்தினர் ஆதரவளிக்க பேரூந்து புறப்பட்டு வலம் வந்த காட்சி கண்டு மக்கள் பூரித்து நின்ற நிலை இன்றும் என்கண்ணில் தெரிகின்றது.

இந்த பெருமகன் தான் வல்லன் திருப்பெருந்துக்குறை நாகதும்பிரான் கோவிகலை சீர்திருத்தி முறையான பராமரிப்பில் நித்திய நூழ்த்திய பூஜைகளை நடத்தி திருவிழாக்களையும் ஏற்பாடு செய்து ஒழுங்கு படுத்தினார்.

கி.மு. சங்கம் மூலமாக நெசவு நிலையம், கதயல் பயிற்சி நிலையம், சிறுவர் பாடசாலை என அத்தனை பணிகளையும் செய்து முடித்த சாதனையாளன்.

அரசியலில் கூட ஏராளமான ஆற்றுக்கையை நாக்கத்தை ஏற்படுத்தி உள்ளார்.

ஆரம்பத்தில் கிராமசபை உறுப்பினராக தெரிவாகி சேவை செய்தவர் பின்னர் தமிழரக்கட்சி துமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி கட்சிகளின் வழியில் நின்று அரசியல் விழிப்புணர்வை உண்டாக்கினார். கா.பொ.இரத்தினம் அவர்களின் நம்பிக்கைக்கு உள்ளாகி மேலும் பல நன்மைகளை கிராமத்துக்கு பெற்று கொடுத்தார்.

ஒட்டு மொத்தமாக ஒரே பார்க்கவில் இவரது சேவையை வரிக்கப்படுத்தினால் பின்வருமாறு வகுக்கலாம்

ஆசிரியப்பணி

சிரமதானப்பணி

அரசியல் பணி

கசவ நெறிப் பணி

சனசமூகநிலைய கி.மு.சங்கபணிகள்

இவரது தொண்டில் பயன் பெற்றவை

வல்லன் சனசமூக நிலையம்

மடத்துவெளி சனசமூக நிலையம்

வல்லன் கி.மு.சங்கம்

கமலாம்பிகை வித்தியாலயம்

சன்முகநாதன் வித்தியாலயம்

புங்குடுதீவு ப.நோ.கூட்டுறவுசங்கம்

தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி

நெசவு பயிற்சி நிலையம்

கதயல் பயிற்சி நிலையம்

சிறுவர் பாடசாலை

முழுமனிதன் என்பதற்கு உதாரணம் சொல்ல வேண்டுமானால் அமர்ஜியாத துறையை தயங்காமல் சுட்டி காட்டலாம். பொதுநல தொண்டு செய்ய புறப்படும் யாரும் இவன் பாகதையை பின்பற்றுங்கள். குரும்பம் பிள்ளைகள் சொத்து சுயநலம் இத்தனையையும் மறந்து உழைத்த ஒரு தொண்டு மன்னன் இப்போது எம்மத்தியில் இல்லை. இவர் தனது சமூகப் பணியில் சாதாரண எதிர்ப்பை சந்திக்கவில்லை. உயிர் ஆபத்தை கூட சந்தித்துள்ளார். ஒரு தட்டை சமூக விரோதிகளால் கொத்தி குதறப் பட்டு வைத்தியசாலையில் உயிருக்கு போராடி கொண்டு கிடந்த காட்சி என் உள்ளதை வெகுவாக பாதித்தது எனலாம். இவரது இறப்புக்கு கூட இந்த காரணங்கள் சாட்சியா எனவை.

இவரது நாமத்தை புங்குடுதீவு மக்கள் என்றும் மறக்க மாட்டார்கள். மறக்கவும் கூடாது. நன்றி சிவ-சந்திரபாலன் சுவிட்சர்லாந்து

மலரினுள் நுழையுமுன்.....

கடந்த பல வருடங்களாக எம்மையும், எம் ஊரையும் முன்னேற்றும் முயற்சியில் இயந்திரத்தனமாக கணேஷ மண்ணிலே இயங்கிக்கொண்டிருக்கும் நாம், அவற்றோடு நின்றுவிடாமல் எமது ஊரின் உறவுகளை ஒன்றிணைத்து, ஒரே சங்கமாக, இன்று பதினாறாவது ஆண்டில் காலடி எடுத்து வைத்திருக்கின்றோம்.

இந்நெடிய பாதையைக் கடப்பதற்கு, நாம் நீண்ட பல சிரமங்களை எதிர்நோக்கியும், பல இன்னல்களை கடந்துமே வந்திருக்கின்றோம். நாம் பலமுறை எடுத்த நன் முயற்சிகளுக்கு ஏதாவது ஒருவகையில் சிலர் முட்டுக்கட்டைகளாகவும், அந்நன் முயற்சிகள் நிறைவேறாத வண்ணமும் தங்களால் இயன்ற அளவு செயற்பட்டுள்ளார்கள். இவற்றையெல்லாம் கடந்து ஒரு குடையின் கீழ் ஒற்றுமையாக பதினாறாவது ஆண்டில் காலடி எடுத்து வைத்திருக்கின்றோம்.

அந்தவகையில் இம்முறை சங்கத்தை பொறுப்பேற் ற எனதன்புக்கினிய அண்ணர் திரு. தி. கருணாங்கரன் அவர்களை என்றென்றும் நாம் மற்பதற்கில்லை, அதை மறுப்பதற்குமில்லை. காரணம் பல சிக்கல்களுடன் சங்கத்தை பொறுப்பேற்று அச்சிக்கல்களையெல்லாம் கணேந்து, திறமையாக இன்று “பூவரசம் பொழுது” கலை நிகழ்வையும் சிறப்பாக செய்திருக்கின்றார். இந்நிகழ்வில் எமது சங்கத்தின் “பூவரசம் பொழுது” மலரையும் வெளியீடு செய்வதையிட்டு மட்டற்ற மகிழ்ச்சி அடைகின்றோம்.

பெருமைக்குரிய “பூவரசம் பொழுது” மலரை, என்மீது வைத்த நம்பிக்கையின் நிமித்தம் என் பொறுப்பில் தந்ததற்கும் எனது நன்றிகள். நான் நான்கு முறை மலரை பெறுப்பெடுத்து மூன்று முறை முடித்திருக்கின்றேன். ஒருமுறை நாட்டில் நடந்த அனர்த்தத்தினால் எமது கலைவிழா நிறுத்தி வைக்கப்பட்டதினால் அது கைகூடவில்லை.

என்னால் செய்யப்பட்ட மலர்களில், முதல்முறையாக எமதாரின் எழுத்தாற்றல் உள்ளவர்களுக்கான பதிப்பாக கொண்டுவந்து, பல இளம் எழுத்தாளர்களை எமதாரில் இனம் கண்டோம். இரண்டாவது முறையாக, எமதாரினினுள்ள சிறுவூர்களின் இடப்பெயர்களின் வரலாற்றை கண்டறிந்து கொள்வதற்கான காரணங்களை முடிந்த அளவு ஆய்வுசெய்து, இன்றைய எமது சந்ததிக்காக கொடுத்திருக்கின்றோம். அதற்கான முயற்சில் நான் முழுமையான வெற்றிபெறவில்லை என்பதும் உண்மை. அம்முயற்சிக்கு பல, நல்ல உள்ளங்கள் தங்களால் இயன்ற அளவு (ஆ)தரவுகளைத் தந்துதவி செய்யாமையே காரணமாகியது.

இம்முறையும் “பூவரசம் பொழுது” மலர், என்னிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டதன் பின், நான் எடுத்துக்கொண்ட பொருள் எமது ஊரில் நடந்த முக்கியமான நிகழ்வுகளை மையப்படுத்தி இம்மலரை செய்தல் என்பதாகும். காரணம் இந்தியாவில் ஓர் வணிக நிலையத்தில் “ஈழுத்தில் நடந்த சிலப்பதிகாரம்” என்கின்ற ஆய்வுக்கட்டுரை ஒன்றைப்படிக்கும் பெறுபெற்றேன். அதில் அந்நிகழ்வு இலங்கையில், முதன்முதலில், எமது மண்ணான புங்குடுதீவு தன்னில் இடம் பெற்றிருந்ததையும், புங்குடுதீவு பெரியவர்கள் பலர் முன்னின்று உழைக்கத்தையும், அக்கட்டுரையை எழுதிய இந்திய அறிஞர் குறிப்பிட்டிருந்தார். அன்றுதான் அதை நான் தெரிந்து கொண்டேன். ஆதலினால், இங்குள்ள என்போன்றோருக்கும் அவைகள் தெரியவேண்டும் என்பதற்காகவும், பிற ஊர் மக்களுக்கும் எமதாரின் சிறப்பு தெரியும் முகமாகவுமே இம்மலரை செய்ய முயற்சித்திருக்கின்றேன். இவைகள் எமது முயற்சிகள். அவை உடனும் முற்றுப்பெறா. அவை முற்றுப்பெறவேண்டின், இனிவரும் காலங்களில் அனைவரும் ஒற்றுமையாக செயற்பட்டு எமது ஆற்றலை உலகிற்கு தெரியப்படுத்துவோம் என்கின்ற நம்பிக்கையோடு..

உங்கள்

அன்பை நேசிக்கும்

அன்பின்

தவ.கோபி

ஏழ்த்தில் முதன் முதல் மூட்டு சிலப்பதிகாரை விழு

சிலப்பதிகாரம்
ஜ ம் பெரு ம்
காப்பியங்களி
ல் ஒன் று.
இ த ன ன
ஆக கியவர்
இ ள ங் கோ
அ டு க ள்
என்ற துறவி.
இவர் சேரன்
சொங்குட்டுவே
ன் என்னும்
மன் ன

உணர்வையும் இனம்காட்டும் பாமம். தமிழினத்தின்
ஒற் றுமை, இனமானம், மன் பற் று, நீதி
நெறிமுறைகள் முதலியவற்றினைக் கோடிட்டுக்
காட்டும் கோட்பாட்டுப்பெட்டகமே சிலப்பதிகாரம்.
சிலப்பதிகாரம் என்னும் ஆரம் படைத்த தமிழ்நாடு
என்று பாராட்டுவான் கவிஞர் பாரதி.

இது மக்கள் காப்பியம் எனவும், முத்தமிழ் காப்பியம்
என்றும் சேரர், சோழர், பாண்டிய மன்னர் வழி
ஒன்றுபட்டால் உண்டு வாழ்வு என அறிவிறுத்தும்
தமிழ்த்தேசிய இலக்கியம் எனவும் கொள்ளத்தக்கது.

இப்பெரும் காப்பியத்திற்கு ஒரு பெருவிழா எடுக்க
வேண்டும் என்னும் வேண்வா தென்தமிழ் நாட்டு
அறிஞர்களுக்கும், ஈழத்துக்தமிழ் அறிஞர்களுக்கும்
உண்டாகியது. ஒன்று கூடினர். ஆலோசித்தனர்.
அந்தக் காலத்து இந்தியத்தமிழர்களும், ஈழத்
தமிழர்களும் தடையின்றித் தாமதமின்றி, காலநேர
இடையீடு இன்றி, எல்லை தொல்லைகளின்றி
ஒன்றுகூடவும், தமிழ், தமிழ் இனமென்று சிந்திக்கவும்
நல்ல சூழ்நிலை இருந்தது. இது இனத்தின
தொப்புள்க்கொடி உறவு என்பது பிறப்பால் மட்டும்
உருவாகுவதில்லை. உறவாலும், உணர்ச்சியாலும்
உருவாகுமுடியும். தொப்புள்க்கொடி உறவு என்பது
இலக்கணப்படி உவமானம். உவமானம் ஒருபடை
உப்பு என்பது அமைதி. நிற்க.

சிலப்பதிகாரம் செவிநுகர் கனி. நாவு இனிக் கப் பேசக் கூடிய
இலக்கியம். நெஞ்சு நெகிழுந்து, இரசாயன மாற்றம் அடைந்து
மகிழ் உதவும் காப்பியம். குறிக் கோளை இயம் பும்
முத்தமிழ்ப்படைப்பு. தமிழ் அறிஞர்களின் அறிவை
மட்டுமென்றி அவர்களின்

சிலப்பதிகாரம் செவிநுகர் கனி. நாவு இனிக் கப் பேசக் கூடிய
இலக்கியம். நெஞ்சு நெகிழுந்து, இரசாயன மாற்றம் அடைந்து
மகிழ் உதவும் காப்பியம். குறிக் கோளை இயம் பும்
முத்தமிழ்ப்படைப்பு. தமிழ் அறிஞர்களின் அறிவை
மட்டுமென்றி அவர்களின்

முன்றலிலே நடத்துக என்று காட்டியது. அனைவரும் அதனை ஏற்றனர்.

1954ம் ஆண்டு கண்ணகை அம்மன் முன்றலில் கொட்டகைப்பந்தல் என்னும் நீண்ட பெரிய பந்தல் போடப்பட்டு பகலும், இரவுமாய் மூன்று நாட்கள் சிலப்பதிகார விழா நடைபெற்றது. இந்த விழாவிலே இந்திய நாட்டு அறிஞர்களும், ஈழத்து அறிஞர்களும் கருத்துச்செறிந்த சொற்பொழிவுகளை நிகழ்த்தினர். இச்சொற்பொழிவுகளைக் கேட்பதற்கு இந்தியாவிலி மூந்தும், இலங்கையின் பல்வேறு பாகங்களிலிருந்தும் மக்கள் பெருவாரியாக வந்து கூடினர். கண்ணகையின் கடற்கரையில் கடலையா? இல்லை மனிதர்களின் தலையலையா? என்று வியக்கவைத்த மக்கள் வெள்ளாம். வெள்ளம் போல் மக்கள் கூட்டத்தை அன்று எங்கள் ஊர் கண்டது. சுமந்தது. அது ஒரு கனாக்காலமா?

ஆலயத்தின் சுற்றாடல் அழகு மிக்கது. கடற்கரை நீண்ட மணற்பரப்பு, பனங்கூடல், தென்றல்க் காற்றின் இனிய சுவாசம், சிலப்பதிகாரம் காட்டும் இந்திர விழாவை எண்ணாவைக்கும் அழகியல் அமைப்பு. இயற்கையின் எழிலார்ந்த திருக்காட்சிகள், காலை உதயத்தின் அழகு, மாலை அஸ்தமனத்தின் மஞ்சல் வர்ணம், வானவில்லின் வர்ணங்கோலம், கடலைலை ஓசை, இத்தனையையும் கரையில் நின்று காணும் சிலிரப்பு, பறவைகளின் பண்ணார்ந்த கத்தல் சத்தம், கறவைகள் இரைமீட்டியபடி படுத்திருந்து ஆறுதலை அனுபவிக்கும் சுதந்திரம், நன்னீர் கிணறுகளில் குளிக்க செல்லும் ஆடவர், பெண்டிர் அணிவகுப்பு. அம்மன் கோவில் கிணற்றில் குளித்து வருகின்றோம் என்று கூறி வீடு திரும்பும் தாய்க்குலம், கடலில் குளித்து உடல் உபாதை தீர்த்தோம் என்றபடி நடக்கும் நும்பியர் வரிசை. சொல்லக்குதிக்குதா நெஞ்சம், சொல்லில்லாமல் பஞ்சம் கொட்டுதோ? தமிழ் தம்பி நீ பார்த்திருக்கவேண்டும் அத்திருவிடத்தை. உன் முந்தையர் ஆயிரம் ஆண்டுகள் இருந்து, மகிழ்ந்து வாழ்ந்த வண்ணத்தமிழ் மண்ணடா அது. அவர்கள் கொடுத்து வைத்தவர்கள். நீ எடுத்து வாழ வேண்டியவன். என்ன செய்யப்போகின்றாயோ? திருவருள் துணையாகுக.

சிலப்பதிகார விழாவுக்கு இலங்கையின் பல பாகங்களிலும் இருந்து வந்த தமிழர்கள் தங்களுடைய சிங்கள இனத்து நண்பர்களையும் கூட்டி வந்தனர் விழாவினை காட்டி மகிழ்வதற்கு. குடும்பம் குடும்பமாயும், நண்பர்கள் குழாமாகவும் அவர்தொகையும் கணிசமாய் மாநாட்டுப் பந்தலை

நிரப்பியது. கண்ணகைக்கு கோயில் எடுத்த அரசன் சேரன் சொங்குட்டுவன் அந்த நிகழ்வில் கலந்து கொள்ள இலங்கை கயவாகு மன்னனையும் அழைத்த வரலாற் றை பேராசிரியர் அ. ச. ஞானசம்பந்தன் கூறியதை சிங்கள மொழியில் பெயர்த்து வழக்கறிஞர் வ. ப. கதிரவேலு கூறியதும் சிங்கள இனத்து மக்கள் கைத்தடி “போம கொந்தாய்” என்று குரல் எழப்பி ஆரவாரித்தனர். அந்த மனமும், மகிழ்வும் இலங்கையின் இரு இனத்து மக்களுக்கும் ஏன் தொடரவில்லை? எங்கே தொலைந்தது? ஊழ்வினையா? ஆள் வினையா? சான்றோர் உண்டுகொல்! தெய்வம் உண்டுகொல்!

சிலப்பதிகார விழாவின் போது தமிழர் இறைமையின் அலகு ஒன்று விரிந்தமை வியப்பானதே. யாழ் குடாநாட்டைச் சுற்றியுள்ள கல் விக் கூடங் கள் அனைத்தும் விழாவிற்காய் விடுமுறை விட்டு மாணவர்களை சென்று பார்த்து தமிழர் காப்பியத்தின் நயங்களை சுவைக்க வழிசெய்தன. யாழ் இந்து போட் (Jaffne hindu bord) இராசரெத்தினமும் புங்குடுதீவின் கல்விக்கூடங்களின் முகாமையாளர் கல்வித்தந்தை வ. பசுபதிப்பிள்ளை விதானையாரும் இந்த ஒழுங்கைச் செய்தனர். செந்தன்மை பூண்ட செம்மல்கள் அவர்கள். நாவலியூர் சோமசுந்தரப் புலவரின் ஆடிப்பிறப்பிற்கு நாளை விடுதலை ஆனந்தம் ஆனந்தம் தோழுர்களே! கூடிப்பனங்கட்டி கூழும் குடிக்கலாம் என்ற இறைமையோடு எங்கள் பகுதிப்பள்ளிக்கூடங்கள் மாரிகாலங்களில் நெல் விதைப்புக்கு என்றும் நெல் அறுவடைக்கு என்றும் விடுதலைவிட்ட இறைமைக் காலங்கள் அவை. இறைவா! என்று தனியும் எங்கள் தாகங்கள்.?

மூன்று நாட்களாக நடைபெற்ற சிலப்பதிகார விழாவிலே இந்தியதமிழ் அறிஞர்களான கலைமகள் ஆசிரியர் கி.வா. ஜகந்நாதன், சிலம்புச்செல்வர் ம. பொ. சிவஞ்சான கிரமணி, பேராசிரியர் அ. ச. ஞானசம் பந்தன், பேராசிரியர் ஒளவை துரைசாமிப்பிள்ளை, பேராசிரியர். ஆ. முத்துச்சிவன் ஆகியோரும், ஈழத்து தமிழ் அறிஞர்களான பண்டிதர் கா. பொ. இரத்தினம், வித்துவான் கா. வேந்தனார், வித்துவான் சி. ஆறுமுகம், வித்துவான் பொன். கனகசபை, வித்துவான் பொன். முத்துக்குமரன், பண்டிதர் க. ஆறுமுகம், வித்துவான் க. ந. வேலன், கலாநிதி க. சிவராமலிங் கம் முதலியோரும் உரைநிகழ்த்தினார்கள். (என் நினைவில் உள்ளபடி)

இந்த விழாவிலேதான் நூற்றுக்கும் அதிகமான

ஆசிரியர்களை உருவாக்கியவர் என்ற பெருமைக் குரிய கிளையப்பா உபாத்தியார் என்று அழைக்கப் பட்ட பேராசான் சி. இ. சதாசிவம்பிள்ளை அவர்களுக்கு “பேராசிரியர்” என்னும் சிறப்புப்பட்டத்தை சிலம்புச் செல்வர் ம.பொ.சி அவர்கள் அறிஞர்கள் சார்பில் வழங்கி பொன்னாடை அணிவித்தார். இந்த விழாவிலே உரையாற்றிய அறிஞர்களுக்கும், கலந்து கொண்ட ஜயாயிரத்திற்கு மேற்பட்ட பொதுமக்களுக்கும் உணவு வழங்கும் பொறுப்பினை யாழ்ப்பாணம் மலையா கபே பொறுப்பேற்றது. கபே முதலாளி க. கதிரவேஷுவை அணுகி சிசேவையை செய்யும்படி வேண்டிக்கொண்டவர் இலங்கை வாளனாலியில் கடமையாற் றியவரும், விழாக் குழுவினரில் ஒருவருமான சி. க. நடராஜா ஆவார். குளிர்பானம், தண்ணீர் வழங்கும் பொறுப்பை பிரபல வர்த்தகர் மு. தில்லையம்பலம் ஏற்றுக்கொண்டார். இவரே அம்மன் கோயில் குடிநீர் தேவைகளுக்காக வருடாவருடம் தண்ணீர்ப்பந்தல் நடாத்துவதற்கு கோயில் வீதியில் ஒரு கட்டிடத்தை கட்டியவர். தொண்டலாது உயிர்க்கு உதியம் இல்லை.

மூன்று உண்மைகளை விளக்கும் குறிக்கோளோடு எழுந்த காப்பியமே சிலப்பதிகாரம்.

அரசியல் பிழைத்தோர்க்கு அறம் கூற்றாகும் உரைசால் பத்தினியை உயர்ந்தோர் ஏற்றுவர் ஊழ்வினை உருத்துவந்து ஊட்டும் என்ற மூன் றையும் விரித் து உரைக் கவே தாம் “ஊழ்வினைச் சிலம்பு காரணமாக நாட்டுதூம் யாம் ஓர் பாட்டுடைச் செய்யுள்” என இளங்கோவடிகள் தமது நோக்கத்தை முன் மொழிந்துள்ளார்.

பிரதிஸ்டா புசணம் ஜ. கைலாசநாதக்குருக்கள் விழாத்தொடக்கத்தில் ஆசிக்கி ஆரம்பித்து வைத்தார். விழாவில் உரை நிகழ்த்திய சொற்பொழிவாளர்கள், பெண் டிரும் உண்டுகொல்? சான் றோரும் உண்டுகொல்? தெய்வமும் உண்டுகொல்? கண்ணகி கற்பு, மாதவிகற்பு, பாண்டிமாதேவி கற்பு, கடல் சூழ் இலங்கைக்கயவாகு மன்னன், முத்தமிழ் காப்பியம், மாதவி திருமுகம், உரைசால் பத்தினி. செங்கோல் என்னும் தலைப்புக்களில் உரை ஆற்றினார்கள். ம.பொ.சி அவர்கள் சென்னையில் “ சொங்கோல்” என்ற பெயரில் வார இதழ் ஒன்றினை நடாத்தியவர். மாதவி தனது காதல் உணர்வுகளை கடிதமாக எழுதி கோவலனுக்கு அனுப்புவாளாம். அக்கடிதத்தை இளங்கோவடிகள் “திருமுகம்” என்று கூறியுள்ளார்.

தமிழ் கியலில் கடித லீக்கியம் என்ற ஒருவழிவம் தோன்றி வளர்ந்த வரலாறும் உண்டு. டாக்டர் மு. வ. தம்பிக்கு! தங்கைக்கு! என்று எழுதினார் அறிஞர் அண்ணா தனது திராவிட நாடு இதழிலும், காஞ்சி என்ற இதழிலும் தம்பிக்கு என்று கடிதம் எழுதினார். கடிதம் என்ற பெயரில் கவிஞர் கண்ணதாசன் ஒரு வார ஜிதழை நடாத்தினார். அதிலே என் இனிய நண்பர்களே! என்று நீண்ட கடிதம் எழுதினார். கலைஞர் மு. கருணாநிதி மறவன் மடல் என ஒரு வாரவிதழ் நடாத்தினார். இதிலும் பின் முரசொலியிலும் என் உடன்பிறப்பே! என்று கடிதத்தை தொடங்குவார். மக்கள் திலகம் எம். ஐ. ஆர் எழுதிய கடிதம் இரத்தத்தின் இரத்தமே என்று தொடங்கியது.

மாதவி கோவலனுக்கு எழுதிய கடிதம் ஒரு காதலி காதலனுக்கு எழுதியதுபோல் இல்லை. அது ஒரு ஞானாசிரியனுக்கு ஒரு மாணவன் எழுதியது போல இருந்ததாகக் குறிப்பிடுவார்கள். “அடிகள் முன்னர் யானா வீழ்ந்தேன்” என்று மாதவியின் திருமுகம் தொடங்கும். தவத்திறு குன்றக்குடி அடிகளார் நடத்திய “தமிழகம்” என்ற இதழில் அவர் அருள்நெறி அன்பர்களுக்கு எழுதிய கடிதப்பகுதி “திருமுகம்” என்ற தலைப்பிலேயே வெளியானது. அவை அருள்நெறி மாணவனுக்கு ஒரு ஞானாசிரியன் எழுதுவதாக அமைந்தது.

சிலப்பதிகார விழாவிலே உரையாற்றிய கலாநிதி க. சிவராமவிங்கனார் “கற்புக்களை” என்ற தலைப்பிலே உரையாற்றினார். இவர் என் அண்ணனார் என்பதாலும், பின்னர் “கற்புக்களை” என்ற பெயரில் யாழ்ப்பாணத்தேவன் ஒரு நாடகம் எழுதி, இயக்கி யாழ் இந்து மகளீர் கல்லூரியிலும், யாழ் இந்துக் கல்லூரியிலும் மேடை ஏற்றினார் என்பதனாலும் அந்த நாடகத்தில் நானும் சிறுபாகம் தாங்கி நடித்தேன் என்பதாலும் நினைவில் அழுத்தமாகப் பதிந்தது போலும். ஞாபகங்கள் மழையாகும். ஞாபகங்கள் குடையாகும். ஞாபகங்கள் நீர் உற்றும்.

சிலப்பதிகார விழாக்காலங்களில் யாழ்ப்பாண நகரமே விழாக் கோலம் பூண் டிருந்தது. இரவு விழா நிறைவெய்தியதும் இந்திய அறிஞர்கள் ஓய்வெடுத்து தங்குவதற்கு யாழ்ப்பாணத்திற்கே அழைத்து வரப்பட்டனர். இவர்களில் கி.வா.ஜகந்நாதனும், அ.ச.ஞானசம்பந்தனும் அண்ணர் சிவராமர் வீட்டில் தங்கினார்கள். இவர்களுக்கு பணிவிடை செய்யும் பெடியான்யாய் நான் இயங்கினேன். காலையில்

கிணற்றில் தண்ணீர் அள்ளிக்கொடுப்பது, கி.வா. ஜாவுக்கு பெரிய கிடாரத்தில் சுடும் தண்ணீர் வைத்து கலந்து குளிக்கக்கொடுப்பது, அவர்களின் துணிகளை தோய்த்துப்போடுவது எனப்பல பணிவிடைகள். கி.வா. ஜாவின் கௌப்பைகளை (கோவண்ம) நான் தூக்கி துவைக்க அவர் என் கையைப்பிடித்து அதை இழுத்ததும் நான் விடாமல் “என் கடன் பணி செய்து கிடப்பதே” என்று சொன்னபோது அவர் திகைத்து விறைத்துப்போய் நின்றதும். அந்தநாள் ஞாபகம் வந்ததே! வந்ததே!

இந்திய அறிஞர்களை கண்டு களித்து உரையாடப் பலர் வருவார். அவர்களில் யாழ்ப்பாணப்பண்டிதர்கள் சிலர். யாழ்ப்பாணத்தில் கணிக்கப்பட்ட, மதிக்கப்பட்ட பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களின் மாணவர்கள் திருநெல்வேலி ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரியில் பண்டிதமணியிடம் பாடம் கேட்டவர்கள், தமிழ், சமயத்தில் நிறைந்த புலமையுடையவர்கள், சைவமும் தமிழும் என்ற கோட்பாட்டை நிலை நிறுத் தியவர் கள், பண் டிதமணி பரப் பிய கந்தபுராணத்தின் காவலர்கள், தமிழை உயிர் மூச்சாய் உள்வாங்கியவர்கள் உவப்பத்தலைக் கூடவருவார். யாழ்ப்பாணத்தின் “மூன்றாவது கண்” என்று கனக செந்திநாதன் குறிப்பிட்ட பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களுக்கு கண்ணகியை கண்ணில காட்ட முடியாது. கண்ணகி பெயரைச் சொன்னாலே அவருடைய தமிழ்க்கற்பு கடுப்பேறி கணலாகிவிடும். கண்ணகியின் கற்பு மதுரையை ஏரித்தது அவருக்கு உடன்பாடில்லை. ஒரு கற்பு ஏரிக்கும் அளவுக்கு சீறலாமா? என்பது அவர் வாதம். வந்த பண்டிதர்கள் பண்டிதமணியின் நிலைப்பாட்டை கதையோடு கதையாய் இந்திய அறிஞர்களுக்கு சொன்னார்கள். இந்திய அறிஞர்கள் சிலப்பதிகார விழாவிலே பண்டிதமணி கலந்து கொள்ளாததற்குரிய காரணத்தை மெளனமாகத் தேடிக்கொண்டிருந்தவர்கள், கற்பெனப்படுவது சொற்திறம்பாவை மட்டுமல்ல பொருட்திறம்பாமையும் தான் என்றார் அ. ச. ஞானசம்பந்தன் சிலப்பதிகார விழா நடந்த பிற்பாடு எங்கள் ஊரிலும், பிற இடங்களிலும் உருவாகிய மாற்றங்களும், தோற்றங்களும் மனம் கொள்ளத்தக்கன.

1950களில் எங்கள் ஊரில் நல் லதங்காள் கதைபடிக்கும் பழக்கம் இருந்தது. இரவு நேரத்தில் ஒருவீட்டில் பலர் கூடி நல்லதங்காள் கதை படிப்பார்கள். பெரும்பாலும் பெண்கள் தான் இக்கூட்டத்தில்

நிறைந்திருப்பார்கள். ஆண்கள் தொழில், வேலைகள் காரணமாக வெளியீர்களுக்கு சென்றிருப்பார்கள். இரவுக் காவலர் காளான சில ஆண் கள் தஷ் பொல்லுக்களோடு கூட்டத்தின் ஓராமாய் நின்று கதை கேட்பார்கள். கோப்பி, தேனீரும் வழங்கப்படும். நல்லதங்காளின் வறுமை, வறுமையால் அவள் பிள்ளைகளை கிணற்றில் போட்ட சோகம் அனைத்தும் படிப்பவரையும், கேட்பவரையும் கேவிக்கேவி அழவைக்கும். படிப்பு முடிய அப்படியே பாய்களை விரித்துப்படுத்து விடுவார்கள். மறுநாள் காலையில்தான் தங்கள் தங்கள் வீடுகளுக்குப் போவார்கள். இந்த நிகழ்வானது இன்றைய வீட்டுப்பிராத்தனை, கூட்டுப்பிராத்தனை போன்று அன்று வீடு வீடாக நடைபெற்றது.

சிலப்பதிகார விழாவிற்குப் பின்பு அனேகமான இடங்களில் நல் லதங்காள் கதை படிப்பது நின்றுவிட்டது. நல்லதங்காள் கதைகேட்டு அழுது அழுது என்ன கண்டோம். கண்ணகி கதை படித்து தொழுது தொழுது வாழ்வோம் என்ற நிலை உருவாகியது. கண்ணகி ஆலயத்தின் வருடாந்த மகோாற்சவத்திற்கு நாளாந்தம் மக்கள் தொகை கூடியது. அயல் ஊர்களில் இருந்தும் அடியார்கள் வரத்தொடங்கினர். திருவிழாப் போட்டிகள் கூடு பிடித்தன. ஆலய நிர்வாகசபைப்பதவி முதல் அமைச்சர் பதவிக்கு நிகராக எண்ணப்பட்டது. திதனால் திருப்பணிகள் வளர்ந்தன. வேலை வாய்ப்புக்களும், வேதன உயர்வும் எழுந்தன. அருள் நிலையத்தில் போட்டிகளும் பூசல்களும், வழக்குகளும், கணக்குகளும் குழப்பங்களையும் உண்டாக்கின. இது எங்குதான் இல்லை. நினைக்கத்தெரிந்த மனமே உனக்கு மறக்கத் தெரியாதா?

கண்ணகி வழிபாடு பெண் தெய்வ வழிபாட்டிற்கு உந்து சக்தியானது. கண்ணகி அம்மன் கோயில் பகுதியை கண்ணகிபுரம் என பெயர் கூட்டினர். கிதுபோல் கிழக்கு மாகாணம் அக்கரைப்பற்றிலும் கண்ணகிபுரம் தோன்றியது. சிலம்பளித்த செல்வி என்ற தலைப்பிலே இலங்கையின் பல பாகங்களிலும் இலக்கியச் சொற்பொழிவுகளை நிகழ்த்தி “சொல்லின் செல்வர்” என்ற தகுதியைப்பெற்றார் செ. இராசதுரை. திதனால் தனது அச்சகத்திற்கும் இளங்கோ அச்சகம் எனப்பெயர் வைத்தார்.

அழுத்து சொற்பொழிவாளர்கள் பற்றி நான் எழுதிய

நாலில் இராசதுரை பற்றியும் எழுதியுள்ளேன். 1962ம் ஆண்டு வெளியிட்ட இந்த நாலை அவரிடம் கொடுக்கச் சென்ற போது சிலப்பதிகார விழாபற்றி குறிப்பிட்டு தனக்கு சிலப்பதிகாரத்தில் பற்றுவரவும், உணர்வு பூர் வமாய் அதனைப் படிக் கவும், தமிழர் ஒற்றுமையின் முக்கியத்துவத்தை மக்களுக்கு எடுத்துக் கூறவும் வழிவகுத்த விழா என்று மைய் சிலிர்க்க கூறினார். அற் றைத் திங்கள் அவ்வெண்ணிலவில் அவர் நம்முடன் நின்றார்.

1960ம் ஆண்டு புங்குடுதீவுக்கு வந்த தவத்திற்கு குன்றக்குடி அடிகளார் திருப்பெருங்காடு கந்தசாமி கோயிலில் மாலைச் சொற்பொழிவை முடித்துக் கொண்டு இரவு உணவை சிலப்பதிகார விழா நடந்த கண்ணகிபுரத்து மண்ணிலே இருந்து உண்ண விரும்பினார். சதாசிவக்குருக்கள் வீட்டு இட்டலியோடு கண்ணகிபுரம் கடற்கரைக்கு அடிகளாருடன் சென்று இரவு உணவை உட்கொண்டோம்.

எழுத்து மேடை நிகழ்வுகளில் சிலப்பதிகாரமும் கலந்து கொண்டது. பலர் கண்ணகி குறித்த நாடகங்களை எழுதினார்கள். தேவன் யாழ் பாணத் தின் கற்புக்களன், ஜ.சிவசாமியின் பத்தினித்தெய்வம், சொக்கனின் சிலம்பு பிறந்தது முதலியனவற்றைத் தொடர்ந்து பல நாடகங்களைப் பலர் எழுதி மேடையேற்றிச் சிலப்பதிகார சிந்தனைகளை வளர்த்தனர். கற்பில் சிறந்தவள் கண்ணகியா? மாதவியா? என்று படிச் சமீபதங்களும் நடந்தன. கவியரங்கங்களில் கண்ணகியும், மாதவியும், பாண்டிமாதேவியும், சேர சோழ பாண்டியரும், மாடலமைறையோனும், நெய்வேந்தியும், கெளத்தி அடிகளும், வஞ்சிப்பத்தனும் வந்து போயினர். பிள்ளைகளுக்கு இளங்கோ என்று பெயர் வைக்கும் பழக்கம் எங்கும் பரவியது. இயல் இசை நாடகங்களில் சிலம்பின் பரல்கள் பதிவாகியது. பரத நாட்டியத்திற்கு அரங்கேற்றக்காதை அனுசரணையானது.

சேரன் சொங்குட்டுவன் மலைவளம் காண மனைவி மற்றும் அரசுத் துறை அதிகாரிகளுடனும், அலுவலகர்களுடனும் சென்றபோது தங்கியிருப்பதற்கு “வாழவீடு” என்ற ஒரு அமைப்பை உருவாக்கி தங்கியிருந்தான் என்ற செய்தி சிலப்பதிகாரத்தில் உண்டு. இதனை ஆங்கிலத்தில் Rest House என்று சொல்லலாம். விழாவிற் குப் பின் புயாழ்ப்பாணம் மாநகரசபைக் கட்டிடத்திற்கு அருகில் யாழ் மத்திய கல்லூரி வீதியில், முதலாம் குறுக்குத்தெரு தொடங்கும் வளைவில் நீதிபதிகள், வழக்கறிஞர்கள், அலுவலர்கள் தங்குவதற்கு என ஒரு Rest House கட்டினார்கள். அதற்கு தமிழில் என்ன பெயர் வைக்கலாம் என்று பலர் கூடி ஆலோசித்தனர். சிலப்பதிகாரம் காட்டிய வாழவீடு தெரிவு செய்யப்பட்டது. அன்றைய ஸ்பீக்கர் துரைசாமி வீட்டில் வழக்கறிஞர் இராசையா (பக்கத்து வீட்டுக்காரர்) உட்பட பல வழக்கறிஞர்களும், நீதித்துறையினரும் அன்று கூடியிருந்தனர். இவைபோன்று பல மாற்றங்களும், மறுமலர்ச்சியும் புங்குடுதீவில் நடந்த சிலப்பதிகார விழாவால் மலர்ந்தன.

இக்கட்டுரையை எழுத்து சிலப்பதிகார விழா நடந்த காலத்தில் எத்தனை வயதிருக்கும் என சிலர் எண்ணாக கூடும். இது இயற்கையே. இன்று அறுபத்தெட்டு சகவில் நிற்கின்றேன். இன்னும் இரு வருடங்களில் எழுபதாகும். கணக்கிட்டு எண்ணிப் பார்க்கவும்.

இக்கட்டுரையை எழுதத்தாண்டி என்னை நனவிடை தோய் நினைவோடைக்குள் தள்ளிவிட்ட எழுத்தாள் நண்பர் கே.மு. மகாலிங்கத்திற்கு நன்றி.

என்னை உருவாக்கியதில் புங்குடுதீவிற்கும் பங்குண்டு.

அப்பவையிற் பிரஸ்ஸ் பேரவீரர் க.கலைப்பி

புங்குடுதீவு கலை, கலாச்சாரம், பண்பாடு, இலக்கியம், சமயம், அரசியல், விவசாயம், தொழில்நுட்பம் முதலிய துறைகளுக்கு தன்னாலான பங்களிப்பை செய்துள்ளது. ஒன்றை உருவாக்குவதிலும், ஊக்குவிப்பதிலும் இந்த ஊர் மக்கள் முன்னிற்பர். தொழில்காரணமாக வெளிநாடுகளுக்கு சென்றாலும் தமது பிறந்த மண்ணை மறக்காமல் நேசித்ததையும், மண்ணுக்கு வேண்டியதைச் செய்வதிலும் கருத்துடைய வர்களாய் வாழ்ந்திருக்கின்றார்கள்.

புங்குடுதீவிற்கும் வேலைணக்கும் இடையில் உள்ள கடற்பரப்பில் நீண்ட பாலம் ஒன்றை உருவாக்கி மக்களின் பிரயாணங்களை இலகுபடுத்திய பெரியார் அம்பலவாணர் என்றும் நினைக்கப்பட வேண்டியவர். இவரைப் போலவே புங்குடுதீவின் கல்வி வளர்ச்சிக்காய் பள்ளிக்கூடங்களை உருவாக்கிய வ. பசுவதிப்பிள்ளை விதானையாரும் எண்ணைப்பட வேண்டியவரே. அம்பலவாணர் என்று இருசகோதரர்கள் இருந்தார்கள். இவர்கள் பெரிய வாணர் என்றும், சின்ன வாணர் என்றும் ஊர் மக்களால் அழைக்கப்பட்டார்கள். பெரிய வாணர் பொருள் வழங்கியும், ஆலோசனைகள் கூறியும் வழிப்படுத்த சின்னவாணர் செயல்த்திற்மையால் பாலத்தை கட்டிமுடித்தார். இந்த இரண்டைர மைல் நீளமுடைய பாலம் இன்றைய இடபாடுகளுக்குத்தப்பி அப்படியே பாவனைக்கு உரியதாக விளங்குகின்றது. இந்தப் பாலம் நமது தேசிய அடையாளங்களில் ஒன்று. தேசத்தின் உறவு இணைப்பு விழுமியங்களுக்கு ஆதாரமாய் விளங்குவது. வாணர் சகோதரர்களை என்றும் நினைவு கூறிக்கொண்டு இருக்கின்றது. இவர்களின் பெயரில் அமைந்த அரங்கில் தான் உள்ளுர் கலைஞர்களும், வெளியூர்க் கலைஞர்களும் இணைந்து உரையரங்கு, கவியரங்கு, இசையரங்கு, பட்டிமண்டபம், நாடகம் எனப்பலதரப்பட்ட கலை வடிவங்களால் விழுமியங்களை கிறப்பும் நடாத்தினார்கள். உள்ளுர், வெளியூர்களில் இருந்து மக்கள் திரண்டு

கூடினர். திறப்பு விழாவின் முதல்நாள் அரங்கத்தை திறந்து வைக்க அன்றைய யாழ்ப்பாணத்தின் பல்கலைக்கழகத்தின் தலைவரான பேராசிரியர் க.கலைசபதி அவர்கள் அழைக்கப்பட்டிருந்தார்.

பேராசிரியர் கலைசபதி தமிழ் இலக்கிய உலகில் கணிக்கப்பட்ட அறிஞர். நவீன இலக்கியங்களோடு பழம்பெரும் இலக்கியங்களையும் நன்றாகக்கற்றவர். விமர்சன உலகில் பிரபலமான திறனாய்வாளராய் பிரகாசித்தவர். இந்திய நாட்டு அறிஞர்களாலும் மதிக்கப்பட்டவர். இவருடைய வருகை எங்கள் ஊர் மக்களுக்குப் புத்துணர்ச்சியை வழங்கியது என்று கூறலாம்

வெளியூரிலிருந்து ஒரு பிரமுகர் உள்ளாருக்கு வரவழைக்கப்படுவதும் அவர் ஆற்றும் சொற் பொழிவை மக்கள் கவனிப்புடன் கேட்பதும், இக்கவனிப்பால் அவர் எடுத்துச் சொல்லும் ஊர் மகிழமைகளைக் கேட்பதும் குடத்து விளக்காய் இருக்கும் விடயங்கள் குன்றின் மேல் விளக்காய் தூக்கிவைக்கப்படும் போது வியப்பதும், நம்ம ஊருக்கு இத்தனை மகிழமைகள் உண்டென்று இதுவரை தெரியவில்லையே என்று கவலைப்படுவதும் ஊரார் கியம்புதான். இந்த கியம்பு நிலை பேராசிரியர் கலைசபதியின் அன்றைய சொற் பொழிவால் பலருக்கு உண்டானதை நாம் அறிவோம்.

பேராசிரியர் க.கலைசபதி அன்று பேசியதிலிருந்து...

என்னை இந்த அம்பலவாணர் அரங்கின் ஆரம்ப விழாவிற்கு அழைத்தமையை எண்ணி பெருமைப் படுகின்றேன். புங்குடுதீவை அழுகுபடுத்தவும், அறிவுமயப்படுத்தவும், தொழில் மயப்படுத்தவும் இந்த ஊரின் பெரியவர்கள் தொண்டு என்னும் சேவைத் தளத்தில் நின்று பணியாற்றியிருக்கின்றார்கள். ஒரு ஊரை கிராம நிலையிலிருந்து நகர்

நிலைக்கு வளர்ப்பதைவிட, சகல வாழ்க்கை வசதிகளும் கொண்ட ஆரோக்கியமான பிரதேசமாக ஆக்கினால் கிராமத்துப் பண்புகளும், மழக்கங்களும் சிறையாத சீரான வாழ்வினை மக்கள் வாழுமுடியும். இத்தகைய சீரான வாழ்வே பிறரை வாழ வைக்கும் வாழ்வாகவும் மலரும். புங்குடுதீவு அதற்குரிய அழகியல்களோடு உருவாகி வருவதற்கு உதவிய பெரியவர்கள் போற்றுதற்கு உரியவர்களே.

இந்த திறப்பு விழாவில் என்னை கலந்து கொள்ளும்படி வித்துவான் சி. ஆறுமுகம் அவர்கள் கேட்டபோது புங்குடுதீவு என்ற பொருள் பற்றி நிறையவே யோசித்தேன். ஆராய்ந்தேன். புங்குடுதீவு பாலத்தை உருவாக்கிய வாணர் சகோரத்கள், கல்விக் கூடங்களை நிறுவிய பசுவதிப்பிள்ளைப் பெரியார், பல ஆசிரியர்களை உருவாக்கிய பேராசிரியர் சி. இ. சதாசிவம்பிள்ளை, பொறியியல்ற்றுறையில் உச்சமான பணிகளை ஆற்றிய என். ஏ. வைத்திலிங்கம் என்று பல தரவுகள் கிடைத்தன. புங்குடுதீவின் வளர்ச்சிக்கு தடையாக இருந்த கடற்பாதையை தெருப்பாதையாக ஆக்குவதற்கு என்னிய அம்பலவாணரை, உங்கள் மொழியிற் சொல்ல வேண்டுமானால் வாணர் சகோரர்களை வரலாறு பதிவில் வைத்துக் கொள்ளும். ஏனெனில் நீங்கள் அவர்களை நெஞ்சில் வைத்திருக்கின்றீர்கள்.

இந்த ஊருக்கு வருகின்ற போது அவர்கள் போட்ட பாலத்தால் வந்தேன். நீண்ட பாலம். ஈழத்தில் இதுவே நீளமான பாலமாக இருக்கும். பாலத்தின் மேல் பயணித்தபோது இருமருங்கிலும் கடல் அலைகள் காற்றை வீசின. அந்த வீசின் சுவாசம் மனதிற்கு சுக்கத்தை தந்தது. புங்குடுதீவின் பல்வேறு நிலைகளை மனம் அசைபோட்டது. இந்த ஊரில் பேராசான் என்று மதிக் கப்பட்டவரும், பலநூறு ஆசிரியர் களை உருவாக்கிய பெரும்புலவரும், இங்கு நடந்த வரலாற்று சிறப்புமிக்கச் சிலப்பதிகார விழாவிலே சிலம்புச்செல்வர் ம. பொ. சிவஞானகிராமணியால் பேராசிரியர் எனப்பட்டம் வழங்கப்பட்டவருமான முத்த தமிழ் அறிஞர் சி. இ. சதாசிவம்பிள்ளை அவர்கள் நினைவிற்கு வந்தார். அவர் திருக்கேதீச்சரத்து கெளரிநாய்கி அம்மன் மீது ஒரு பிள்ளைத்தமிழ் பாடியுள்ளார். அந்த நூலிற்கு முன்னுரை எழுதும் வாய்ப்பு எனக்கு கிடைத்தது.

�ழத்திற்கே சிறப்பாகவுரிய சைவ சமயத்தலங்கள் நூற்றிற்கு மேற்பட்டவை. இருப்பினும் சமய

குரவர்கள் ஆகிய சம் பந் தரும். சுந்தரரும் போற்றிப்பாடிய கோணேஸ்வரம், கேதீச்சரம் ஆகியன தனிச்சிறப்பு வாய்ந்தவை. இவ்விரு தலங்கள் மீதும், கதிரமலை மீதும் பிற்காலத்தில் அன்பர்கள் பாடிய பனுவல்கள் பலவாகும். இந்த நூலாசிரியரும் திருக்கேதீச்சரநாதர் மீது பாமாலை தொடுத்த பத்தர்களில் ஒருவர். திருக்கேதீச்சரநாதர் கிள்ளை விடுதாது என்னும் நூலைப்பாடியுள்ளார். இக்காலத் திலே கிலக்கிய, இலக்கண மரபு பிறழாது இயற்றப்பட்ட பிள்ளைத்தமிழ்ப் பிரபந்தம் ஒன்று வெளியிடப்படுவது வித்து உரைக்கப்படவேண்டிய விசேட நிகழ்ச்சி யாகும். கூர்ந்து நோக்கும்போது சீரிய நூல்களை இயற்றவோது வாழ்க்கை முறைக்கும், அவர்தம் பண்புகளுக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு இருத்தல் புலனாகும். மரபுவழிப் பிரபந்தங்களை ஆக்கும் புலவர்கள் ஆன்று அவிந்து அடங்கிய கொள்கைச் சான்றோராயும் இருப்பர். இந்த இருப்பு சி. இ. சதாசிவம் பிள்ளையிடமும் உண்டு.

- பிள்ளை அவர்களைப்பற்றி பேசும்போது என்னை உருவாக்கிய காரணிகளில் புங்குடுதீவிற்கும் பங்குண்டு என்பதையும் நான் கூறவேண்டும். நான் பிறந்தது மலேசியாவில். ஈழத் திற்கு வந் ததும் யாழ்ப்பாணம் இந்துக்கல்லூரியில் மாணவன் ஆனேன். அங்கு எனக்கு தமிழின் சுவையையும், தொன் மையையும், ஆற்றலையும் படிப்பித்தவர் புங்குடுதீவைச் சேர்ந்த ஆசிரியர் சிவராமலிங்கம் அவர்கள். தமிழில் எனக்கு பற்றும், உணர்வும், ஆர்வமும் உண்டாவகுவதற்கு அவரே காரணமாவார். தமிழை எப்படி பேசுவது, அதன் உச்சரிப்பு முறை எப்படியானது என்பதைப்போதித்த ஆசான். சிவராமலிங்கம் அவர்களின் சிறிய தந்தையாரே பிள்ளைத் தமிழ் பிரபந்த ஆசிரியர் சதாசிவம்பிள்ளை என அறிந் ததும் எனக்குள் ஒர் ஆச்சரிய விசுவாசமும் மரியாதையும் உண்டானது.

என் உருவாக்கத்தில் புங்குடுதீவிற்கும் பங்குண்டு என்பதை புங்குடுதீவு மண்ணிலே நின்று சொல்லி மகிழுக்கிடைத்த அம்பலவாணர் அரங்கத்தின் திறப்புவிழா மறக்க முடியாத நிகழ்வாகும். புங்குடுதீவின் பெருமையை வருங்கால வரலாறு பதிவு செய்யும்.

ஏத்தனே!

வாணர் தாம்போதிக் கதை கேள்வங்கள்

இலங்கைத்தீவின் வடபால் யாழ்ந்து அடுத்துள்ளன தீவுக் கூட்டம். வேலனைத் தீவு, புங்குடுதீவு, நெடுந்தீவு, நய்னாதீவு, அனைலைதீவு, எழுவைதீவு, காரைதீவு (தற்போது காரைநகர்) என்னும் ஏழுதீவுகள் அமையப்பெற்றுள்ளன. இவை சுப்த தீவுகள் என்றும், தீவுப்பகுதியென்றும், தீவுகம் என்றும் பலவகையாக அழைப்பர். இத்தீவுகளின் மையமாக நடுவெண் அமைந்துள்ளதால் ஒல்லாந்தர் தம் ஆட்சிக்காலத்தில் புங்குடுதீவுக்கு “நடுமிதிகல்” (Middle burgh) எனப்பெயரிட்டுள்ளனர்.

கடந்த நூற்றாண்டுக் காலத்தில் புங்குடுதீவு மக்கள் யாழ்ந்து சென்றுவரும் தொடர்பு குறைவுபட்டே காணப்பட்டது. இருக்கடல்வழித் தோணிப்பயணம், இரு காலவழித்தூர் (20 மைல்) நடைவழிப்பிரயாணம், பலபொழுது வீண் சிரமம் எனப் பயணிப்போர் கருதி பெரிய பட்டணப்பயணம் (யாழ்ந்து) அருகிற்று. ஒருக்கடல் வழிப்பயணமும், அரைக் காதவழிப்பயணமும், நேரமிகுதியும், சிரமநிலைக்குறைவும் கருதி ஊர்காவற்றுறையையே பிரதான பிரயாண இடமாக புங்குடுதீவு மக்கள் கருதிப்பயணிப்பர். சின்னப்பட்டணம் எனவும் அழைப்பதுமாயிற்று. ஏனைய தீவு மக்களுக்கும் ஊர்காவற்றுறை சின்னப்பட்டணந்தான். தீவுக மக்களின் வாழ்வா தாரத்திற்கு வேண்டிய உணவுப்பொருட்களுக்கும், பலவகை பலசரக்கு வகைகளும், பானை, சட்டி, கூரைவேய் ஓடுகள், கமக் காரர் கால் நடைச் செல்வமான பெரும் சாதிக்காளைகள் (வடக்கண் எருது) ஆகியன இந்தியத் தென் கரைத் துறை தூத்துக்குடி துறைமுகத்திலிருந்து ஊர்காவற்றுறை யில் சிறு கப்பல்கள் மூலம் இறக்குமதி நடைபெற்று வந்தமையால் தீவுக மக்கள் தரமான சிறந்த பொருள்களை மலிவான விலையில் தங்கள் தங்கள் தேவைக்கேற்ப இலகுவில் பெற்றுக்கொள்வதற்கு வாய்ப்பாக பலகாலம் சின்னப்பட்டணம் பயன்பட்டு வந்தது.

இத்துறையின் தொன்மைபற்றி சிலப்பதிகார நாயகி பத்தினிதி தெய்வமாம் கண்ணகை வழக்குரை காதையில் பின்வருமாறு கூறப்பட்டுள்ளதை அறியக்கிடக்கின்றது. தீவுப்பகுதி கடற்காவலனான வெடியரசன் நெடுந்தீவில் கோட்டைகட்டி அரசு செலுத்தி வந்தானன்றும், அவனது தம் பி வீரநாராயணன் புங்குடுதீவை ஆண்டு வந்தா னன்றும், நாகராஜன் நயினாதீவை ஆண்டு வந்தானன்றும், காவிரிப்பூம்பட்டினத்துப் பெருவணி கன் மாநகர் தன் பெருமகள் கண் ணகை திருமணத் தின் போது நாகமணிச் சிலம் பு அணிவதற்கு நாகராஜனிடம் நாகமணிகள் பெற்றுவர மீகாமன் என்னும் கப்பலோட்டியை அனுப்பி பெற்றுவருவதற்காக ஏற்பாடு செய்தபொழுது அப்பகுதி கடற்காவலனான வெடியரசன் போரிடின் அவனை வென்று நாகராஜனிடம் நாகமணிகள் பெற்று மீள ஆணித்தரமான கப்பல்கள் கட்டி ஆயத்தம் செய்ய வேண்டியதை மீகாமன் எடுத்துக்கூறி அப்பொது ஊர்காவற்றுறையை ஆட்சிசெய்த சோழ அரசனிடம் வைர மரங் கள் பெற்று ஊர்காவற்றுறை துறைமுகவழியாக ஏற்றிச் சென்று கப்பல்கள் கட்டிவந்து மீகாமன் வெடியரசனையும் அவனது தம் பியையும் போரில் வென்று நாகராஜனிடம் நாகமணிகள் பெற்றுச்சென்று கண்ணகைக்கு மாநகர் சிலம்பணி செய்தனனிந்ததாக இலக்கிய சான்றுண்டு. இத்துறைமுகம் அன்றுதொட்டு இற்றைவரை சின்னப்பட்டணமாகவே விளாங்குகின்றது.

புங்குடுதீவு மக்கள் இப்பால அமைப்பு தொடர்ச்சு காலத்திற்கு முன்பு யாழ்ந்து செல்வதாயின் அதிகாலை 2 - 3 மணியளவில் அதாவது முதற்சாமம், இரண்டாம் சாமமதில் விழித்தெழுந்து தங்கள் கில் லங்களிலிருந்து நடைப்பயணமாக சிறு தலைச் சுமைகளை கொண்டு புறப்பட்டு மட்டத் து துறையடைந்து மீனவ மீன்பிழிச் சிறுதோணிகளில் ஜவர் அறுவராக தோணி ஏறுவர். சுமார் மூன்று

மைல்கள் இடைவெளி கடல்த்தாரத்தை மீனவர் ஓரிருவராக மரக் கோல் கொண்டு தான் டி பிரயாணிகளை வேலைண்ததுறையில் சேர்ப்பர். ஒவ்வொருவரும் கூடிய தொகையாக அரைப்பணம் (3 சதம்) ஓர்பணம் (6 சதம்) கூலியாக கொடுத்துவிட்டு வழிநடை தொடருவார் கள். வேலைண்த தென்கடற்கரை ஒரமாக தாழைக்கடற்கரையை கடந்து 21 வேம் படி, சாட்டி, மண்கும் பான் ஆகிய இடங்களையும் கடந்து அல்லைப்பிடிடி கிராமத்தை அடைந்து யாழ்நகர் இடங்களுக்கு செல்வர். தங்கள் தங்கள் கருமம் முடிவுறும் நாட்பொழுது சென்றவாறே திரும்பி தம்மனை சேர்வர்.

வருடத்து வைகாசி, ஆணி மாதங்களில் மடத்துவெளி - வேலைண்த துறைக் கடற்பகுதி கடல் வற்றுக் காலத்தில் நன்றாக வற்றிப் பெரும் கடற்பகுதி தரைபோல தோற்றமளிக்கும். அதுவும் கடற் தானைச்செடி பரவலாக சேறும் சக்தியுமான நிலப்பகுதியாய் காணப்படும். ஏனைய பகுதி ஒரு ஈரடித் தண்ணீர் பரந்தும், வேலைண்த துறையை அடுத்துள்ள கடல் ஆழப்பகுதி ஓர் ஆள் அரையளவு தண்ணீருமாக சிற்றாறாய் நீர் ஒடும். அக்கால நாட்களில் கமக்காரர் கால்நடைச்செல்வங்களான வண்டிக்காளை ஏருதுகளை வன்னி, பூநகரி, மன்னார் ஆகிய இடங்களிலிருந்து வாங்கி வழிநடையாய்க் கொண்டுவந்து வேலைண்க கடல்வழி நடையாகக் கொண்டுவந்து புங்குடுதீவு சேர்வர்.

இக் கடல் வற்றுக் கால நிலைப் பாட்டை நன்கு தெரிந்திருந்த பெரிய வாணர் என்பவரும், மற்றும் நம் பெரியார் சிலரும் கூடி இக்கால யுத்தியைக்கைக் கொண்டு பால அமைப்பிற்கு ஏற்பாடாக தேவையை உணர வைப்பதற்காகவும் அரசசபை பிரதிநிதி, தினைக்கள் பொறுப்பதிகாரிகள் ஆகியோரை வேலைண்டியில் தோணி யில் ஏற்றிவந்து தோணிமிதப் பு இல்லையென்ற துமத் கடல் இடைவழியில் இறக்கி, நடந்து சேறும் சக்தியிலும் கால்கள் புதைய அழைத்து வந்து மடத்துவெளித் துறையை அடைந்தனர். இப்பயணக் கஷ்ட நிலையை அவர்களும் உணர்ந்ததனால் பால அமைப்புக்கான அனுமதிச் சிபார்சும் கெதியில் பெறக்கூடியதாக அமைந்ததெனலாம்.

பெரியவாணர் என மக்களால் அன்போடு அழைக்கப்படும் அமரர் திரு. க. அம்பலவாணர் அவர்களும், சின்னவாணர் என அழைக்கப்படும்

அமரர் திரு. ச. அம்பலவாணர் அவர்களும் ஒன்றுவிட்ட சகோதரர்கள். இவர்கள் புங்குடுதீவு மண்ணில் பிறந்த மைந்தர்கள். பிறந்த மண்ணிற்கு அழியாப் பெருமை தேடித்தந்த பெரியோர். பிறந்த மண்ணின் மக்களுக்காக, மக்கள் நலனுக்காக, சமூக வளர்ச்சிக்காக அயராது உழைத்த பெருமக்கள். இவர்களின் முயற்சியினாலேயே மடத்துவெளித்துறை - வேலைண்ததுறை தொடர்பாலம் (தாம்போதி) அல்லைப்பிடிடி - பண்ணைண்ததொடர் பாலம் ஆகியன அமையலாயிற்று. காரணகர் ததாகளாயினர் இவர்கள். நடைவழிப்பயணமும், மாட்டு வண்டிப் பிரயாணமுமாயிருந்த அக்காலத்தில் திரு கடல்வழித் தோணியில் கடந்து யாழ்நகர் சென்று, யாழ்நகர் பாடசாலைகளில் ஆங்கில கல்வியறிவு பெற்ற நல் அறிஞர்கள் இவர்கள். அக்காலம் புங்குடுதீவில் ஆங்கிலம் கற்றோர் எண்ணிக்கை கணக்கிடின் ஒரு மனிதன் கைவிரல் எண்ணிக்கை அதிகப்படி. பின் இவர்கள் தொழில் நிமித்தம் மலாயா சென்றனர். அங்கு சென்றும் பிறந்த மண்ணின் மக்கள் விழவிற்காக மலாயா புங்குடுதீவு ஜக்கிய சங்கம் என்ற அமைப்பை உருவாக்கி நலன்பெறும் வகையில் வலுவாக்கினர். அத்தோடு புங்குடுதீவு மகாசன சங்கம் என்ற அமைப்பினையும் உருவாக்கினர். அதன் பின்பு கொழும்பு - புங்குடுதீவு அகில இலங்கை மகாசேவா சங்கமென அமைத்து புங்குடுதீவு - கொழும்பு வர்த்தகப்பெருமக்கள் பலரும், புங்குடுதீவு மக்கள் பலரும் ஒன்றுகூடிய சங்கமாக, வலுவான சங்கமாக்கி அரசாங்க தொடர்புகளுக்கு காத்திரமான, வலுவில் பேசக் கூடிய, கோரிக்கை கேட்கக் கூடியவாறு உருவாக்கிக்கொண்டார்கள். 1935ம் ஆண்டளவில் அரசாங்க ஆட்சிசபை சட்டநிருமான சபையாகும். இவ் அரசசபை ஆட்சியில் சிங்கள பிரதிநிதிகள் தமிழ் பிரதிநிதிகளினது வேண்டுகோளை நிறைவேற்ற ஒத்துழைத்த காலம். தமிழர் சிறுபான்மையினர் என ஒதுக்காத காலம். சிங்கள மக்களும், தமிழ் மக்களும் ஒருதாய் வயிற்றுப்பிள்ளைகளாய் வாழ்ந்த காலம். தமிழ் பெருமக்கள் அரச தினைக்களாங்களில் உயர்பதவிகள் வகித்த காலம். தமிழர் பெருஞ்செல் வாக் குடன் வாழ்ந் திருந் த காலம். ஆட்சிசபையின் சபாநாயகர் (சேர. வை. துரைச்வாமி அவர்கள்) பிரதம நீதியரசர் (உயர்திரு. C. நாகவிங்கம் அவர்கள்) கடற்படைத்தளபதி (அன்றன் முத்துக்குமார் அவர்கள்) இன்னும் பலர் ஆட்சிசபை பிரதிநிதியாயும் அங்கம் வகித்துள்ளார்கள். அந்தக்காலம் மேற்படி சங்க வேண்டுகோளை அரசசபை ஏற்றுக்கொண்டு பால அமைப்பிற்கு பண ஒதுக்கீட்டு அனுமதியும் கிடைத்தகாலம்.

இப்பால அமைவு நடைபெறும் காலத்து பாரம் ஏற்றி இறக்கும் பாரிய இயந்திர வாகனங்கள் (இரற்றற, லொறி) எதுவும் புங்குடுதீவில் இருக்கவில்லை. மாட்டுவெண்டிகளைத்தான் பாரம் ஏற்றி இறக்க மக்கள் நம்பியிருந்த காலம். அப்பாலம் சுமார் முக்கால் மைல் கல் தூரம் வேலனைத் துறைப் பகுதியையும் உள்ளடக்கமாக அமையப்பெற்றதென்னாலும். புங்குடுதீவுப் பகுதிக்கான பால அமைவிற்குரிய முழுத் தொகைக்கற்களும் மாட்டுவெண்டி மூலமே உள்ளர் மக்கள் ஏற்றிவந்து இறக்கிச் சேர்த்தவை தாம். நூற்றுக்கணக்கான மாட்டுவெண்டிகள் பல ஆயிர மாயிரம் நாட்கள், பல வருடங்கள், அத்தூர பால முடிவுறுவரை வண்டிகள் எத்தனை ஆயிரம், ஆயிரம் தரம் கல் ஏற்றிவந்து இறக்கித்திருப்பியிருக்கும். பல லில்ச முறைகளை எண்ணிக்கை காண்கலாம். வேலைக் கூலித்தொழிலாளர்கள் எத்தனை எத்தனை ஆயிரமோ? பால அமைப்புறு சிறிய, பெரிய கற்கள் எத்தனை கோடிக்கணக்கொ? ஓவ்வொரு கல்லையும் மனிதக்கைகள் எத்தனை தடவை தொட்டுப் பட்டுள்ளதோ? அவ்வளவு தொகைக்கற்களும் புங்குடுதீவின் மண்ணில் சிதறிக்கிடந்த கற்பொக்கிச்சங்கள் அல்லவா? இதை தற்போது நம்மவர் எண்ணிப் பார்ப்பார்களா?

பெரிவாணர், சின்னவாணர் என அழைக்கப்பட்ட இரட்டையர் உதவி கேட்டு நான்கு கரங்கள் நீடியபாமுது அவர்களது மனிதநேய மேம்பாட்டு உழைப்பிற்காக, மனித நேசத்திற்காக கைமாறு கருதாது சுமார் பத்தாயிரம் மக்கள் கரங்கள் மனம் இசைந்து, மறுப்பின்றி, இல்லையென்னாது ஈந்தளித்த பொக்கிச்கக்கற்கள் மக்கள் தம், தம் பாதுகாப்புக்கருதி வேலியாய் அமைத்திருந்த எத்தனை கல்வேலிகள் (கற்பகர்கள்) தேவைகருதி வைத்திருந்த எத்தனை கற்குவியல்கள், நல் இதயத்தோடு கிஞ்சித்தும் தயங் காது பாலம் அமைய வேண்டுமென்ற ஆவலுந்தலோடு கற்களை எடுத்துக்கொள்ளாங்கள், பாலம் அமைத்துப்போடுங்கள் என்று ஈயந்து மகிழ்ந்த புங்குடுதீவு மக்கள்லவா? அக்கால நலமக்களை கிக்கால மக்கள், இளைய சந்ததி மக்கள் நினைவு கூற்வார்களா?

மடத்துவெளித்துறை — வேலனைத்துறை தொட்டுப் பால அமைப்பு (தூம்போதி) தொடங்கிய காலகட்டத்தில் பண்ணைக்கடல் வழிப் பிரயாணமும் தோணி, வள்ளாப்பிரயாணமாகவே நடைபெற்றது. பின்னைய வருடங்களில் மோட்டார் படகுச்சேவை நடை முறையாயிற்று. 1942ம் ஆண்டு மோட்டார் படகு

பிரயாணத்தின் போது ஒரு நாள் மோட்டார் படகு தென்பண்ணைத்துறையிலிருந்து பயணிகளுடன் வடபண்ணைக் கரைநோக் கிப்பயணித்தபொமுது நடுவழி ஆழ்கடலில் விபத்துக்குள்ளாகி படகு மூழ்கி சுமார் முப்பது பிரயாணிகள் அகாலமரணமானார்கள். ஆச்சம்பவத்தில் பதின்மூவர் புங்குடுதீவு மக்களாவர். கொழும்பு பொறனை பிரபல வர்த்தகரும் கொடை வள்ளலுமான உயர்திரு நாகலிங்கம் அவர்களுடைய இல்லத்தரசி, பிள்ளைகள் இறந்துள்ளார்கள். இத்துன்பகரமான சம்பவத்திற்குப்பின்பே பண்ணைத்த தாம்போதி அமைக்கப்பட்டு பூர்த்தியானது. அதன்பின் தீவுப்பகுதி மக்கள் இருகடல்வழிப்பயண சிரமநிலை நீங்கி புங்குடுதீவு — யாழ்நகர் தொடர்வழிப்பிரயாணம் ஆரம்பமாயிற்று. தற்போது புங்குடுதீவு மேற்குக் கரையுள்ள குறிகாட்டுவான் துறை நயினாதீவு, நாநுந்தீவு, அனலைதீவு ஆகிய தீவுக மக்களுக்கு பிரயாண வசதித்துறையாகி மோட்டார் படகுச்சேவை நடைபெற்று வருவதைக்காணலாம். போர்த்துக்கேயர் தாங்கள் ஆட்சிக்காலத்தில் புங்குடுதீவுக்கு “மிதிகல்” என நாமம் கூட்டியது பொருத்தந்தானென நினைவு கொள்ளலாம்.

இத்தருணத்தில் நம் மண்மகன் உயர்திரு பொறனை நாகலிங்கம் அவர்களை நினைவு கொள்வது இன்றியமையாததாகும். அவர்கள் தமது மனைவி பிள்ளைகளை குடும் பமாய் இழுந்த பின் புங்குடுதீவில் சிறுமண்டபக் கோவிலாயிருந்த கலட்டியம்பதி ஸ்ரீ வரசித்தி விநாயகர் ஆலயத்தை தன்கைப் பொருளில் பெருங் கட்டிடக் கோயிலாகக் கட்டுவித் து, உள் வீதிச் சுற்றுக் கொட்டகை அமைப்புத்திருப்பணியும் நிறைவு செய்து, வருடாந்த மகோற்சவ விழாக்கோயிலாகவும் ஆக்கிவைத்தை பெருமனப் பெருந்தனவைசியர். பால அமைப்பு நிறைவுபெற, சங்கம் வலிவுபெற வாணர் சகோதரர் களோடு இணைந்துசெயற்பட்ட பெரியாருமாவார்.

இத் தாம்போதி அமைவை நோக்கும் பொமுது எவ்வளவு வசதி வாய்ப்புக்களுடன் கூடியதுமாய் முன் னுறு சிந்தனையும், திட்டமிடலுமாக நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளதென்பதையும், நிறந்தரமாக, நிலைகுலையாது நிலைத் திருக்க உறுதியாக நூற்றாண்டுகாலம் வைரப்பாலமாக விளங்கி நிற்க அமைந்துள்ளமையை நினைவு கூருவோமாக. இத்தாம்போதி, தொடக்கம் முதல் முடிவு வரை இடையிடையே வட்டவழியு அகவிப்பு அமைந்திருப்பதைக் காணலாம். இவ்வகலிப்பு பதினான்கு டெங்களில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இவ்விசாலிப்பு

இடங்களில் இயந்திர வாகனங்கள், எவ்வளவு பாரிய பாரவாகனங்கள் தரித்துநின்று இடையீழுநிச் செல்லவும், விலத்திச்செல்லவும் இலகுமுறை யண வாகனப்பிரயாணம் தொடருமுகமாக அகலிப்பு அமைந்திருப்பதைக் காணலாம். இவ்வகவிப்புகளில் ஒருபக்கம் நிரைவில் தொலைபேசிக்கம்பங்களும், மறுபக்க நிரையில் மின் னொளித் தொடர்புக் கம்பங்களும் நாட்டப்பட்டு தொலைபேசி, மின் னொளிப் பாவனை நகர் வாழ் மக்கள் பெறும் வசதி வாய்ப்புக்களுக்கு இணையாக புங்குடுதீவு மக்களும் வாழ் இப்பால அமைப்பு ஏற்படுத்தியுள்ளதென்னாலும்.

வாணர் சகோதரர்களும் மற்றும் நம் பெரியோர்களும் இணைந்துமைத்து புங்குடுதீவுக்கு 1946ம் ஆண்டு தொலைபேசித் தொடர்பை பெற்றுத்தந்துள்ளார்கள். முதன் முதல் தந்தித் தொடர்பு மடத் துவெளித் துறையிலிருந்து கடல் மார்க்கமாக கடலூத்துந்திக் (cable) கம்பிதொடர் சூருவில் துறைவழி ஊர்காவற் றுறை தபாலகத் துடன் தொடர்பாகி இயங் கி வந்துள்ளது. தற்போது யாழ்நகர் நேரடித் தொடர்பாகிற்று.

கடல் வற்றுப்பெருக்கு காலங்களில் ஒரு பொழுது கிழுக்கு நோக்கி கடல்நீர் வடிவதையும், மறுபொழுது மேற்கு நோக்கி கடல் நீர் வடிவதையும் கருத்தில் கொண்டு பாலத்தின் இடையிடையே நீர்வழிப்போக்கு பெரும் குழாய்கள் நிலமட்டத்தில் பதிக்கப்பட்டுள்ளன. ஆழ்பகுதி ஆற்றுக்கடவையில் மீனவர் தொழில் தோணி, வள்ளங்கள் கடப்பனவாக ஏற்றவகையில் உயர் மது நிரமாணிக்கப்பட்டு வசதி செய்யப் பட்டுள்ளது. பாடுபட்டுழைத்த உழைப்பாளர்களுடைய கடும் உழைப்பையும், அவர்கள் சிந்திய வியர்வைத் துளிகளையும் நினைந்து பார்ப்பார்களா? மக்கள்!

இப்பாலம் 1937ம் ஆண்டளவில் ஆரம்பிக்கப்பட்டு இரண்டாம் போர் காரணமாக இடையிடையே பால வேலைகள் எதம் பிதப்பட்டும், தாமதப்பட்டும் செயல்பட்டு 1953ம் ஆண்டளவில் முற்றுப்பெற்று பாலப்போக்குவரத்து ஆரம்பமாயிற்று. யாழ்நகர் பிரயாணக்கஷ்டம் நீங்கி பிரயாணம் இலகு பட்டதாய் வசதி படைத்தாயிற்று.

தற்போது நம்மக்கள், இளம் சந்ததியினர் இப்பாலவழி செல்வாராயின் கடல்வழிப்பாலம் போட்டிருக்கு, பேரூந்து வசதி வந்திருக்கு, யாழ்நகரம் இணைந்திருக்கு, பிரயாண வசதி மிகவிருக்கு என்ற பலவகையிலேயே நினைவு கொள்ளக்கூடும்.

காலத்திற்கு காலம், பலவருடகாலம் மேற்படி பாலத்திற்கு வாணர் பாலமென பெயர்கூட்ட வேண்டுமெனப் பலபேர் பேசிவருவர், எழுதிவருவர், சிலையெடுக்க வேண்டிலீர் சிறு முயற்சியும் செய்தனர். பின்பு கைவிட்ட நிலைதான். ஆக்கம் பெறாது காலம் கடந்துவிட்ட நிலைதான். காலம் கடந்தாலும் அவர்கள் ஆழ்நிய தொண்டுச்சேவை அறியது, பெரியது, மறக்காணாதது. நன்றிக்கடனாக மக்கள் கைமாறு என்ன செய்யவெள்ளார்களோ? வாணர்களுக்கு மக்கள் சிலை எடுப்பார்களா? சிலைநிறுவி மகிழ்வார்களா? அழியாத சின்னமாய் நிலைநிற்குமா?

முன்னம் மடத்துவெளித்துறையில் பிள்ளையார், நுழைவாயிற்பிள்ளையார் எனப்பெயர்கொண்டு வீற்றிருந்தார். இப்போ முகவாயில் முன் இருக்கிறேன் எனக்கூறி புத்தபிரான் அமர்ந்துவிட்டார்.

வாணர் சிலை எங்கு முற்றுறுமோ? சிலைக்கதை பழைய பல்லவிக்கதைதானோ? என்னவோ!

காலாந்திராந், பிரபுஷங்கரை
நாந்தி இரு மேயர்பாட்டோன்:

மு.தலையசிங்கம்

முருகேசு தலையசிங்கம் (1935-1973) ரீ சண்முகநாதன் வித்தியாசாலையில் தன் ஆரம்பக் கல்வியைப் பெற்றார். பத்து வயதில் இரத்தினபுரி புனித அலோசியஸ் கல்லூரியில் உயர் வகுப்பில் சேர்ந்தார். அங்கிருந்தே பேராதனைப் பல்கலைக் கழகம் (1957-60) சென்றார். திரும்பி, தான் கல்வி கற்ற அதே கல்லூரியில் (1961-65) கற்பித்தார். புங்குடுதீவு 11 ம் வட்டாரத்தைச் சேர்ந்த நல்லதம்பி கனகம்மாவை 1962 இல் திருமணம் செய்தார். 1966 இல் மாற்றலாகி புங்குடுதீவு மகா வித்தியாசாலையில் 1973 வரை கல்வி கற்பித்தார். 37 வயதில், 1973 ஏப்ரில் 2 ம் திகதி காலமானார். மூன்று மாதம் வரை நோய்வாய்ப்பட்டிருந்தார். பல்கலைக் கழகம் சென்ற முதல் வருடமே (1957) அவருடைய முதல் கதை “தியாகம்” சுதந்திரன் பத்திரிகையில் வெளியாகி இருக்கிறது. தொடர்ந்து பல கதைகளை சுதந்திரன், வீரகேசரி பத்திரிகைகளில் எழுதியிருக்கிறார். “தியாகம்”, “பெப்ரவரி 4”, போன்ற சிறுகதைகளின் உள்ளடக்கம் தமிழர்கள் உரிமை பற்றியது. தமிழர் உரிமைப் போராட்டம் வலுவடைய ஆரம்பித்திருந்த காலம் அது. “தியாகம்” சிறுகதையில், வேலையற்ற, ஏழ்மையான, படித்த ஓர் கிளைஞன். அவனுக்கு ஒரு காதலி, நோயற் தாய். பெரும் கஷ்டங்களுக்குப் பிறகு அரசாங்க வேலை ஒன்று கிடைக்கிறது. அதில் சேர்ந்த முதல் மாதம். பெரும் மனக் குழப்பங்களுக்குப் பிறகு, அதைத் துறந்து விட்டு, அறப்போரில் ஈடுபட்டு, சிறை செல்கிறான். அவன் காதலி வேறொருவனைத் திருமணம் முடிக்கிறாள். தாய் இறந்து போகிறான். தலையசிங்கத்தின் வாழ்க்கையின் ஆரம்பமே இப்படியான இலட்சியத்தன்மையுடனும் தமிழர் அரசியல் பிரச்சனையுடன்தான் தொடங்குகிறது. அக்காலத்தில் பல்கலைக் கழகம் சென்றவர்கள் பலரும் இடதுசாரிக் கொள்கைகளால்

கவரப்பட்டவர்கள். ஆனால் இவரின் தனித்துவம் தமிழர்களின் உரிமைகள் பற்றிய பிரக்ஞங்களுடனும் அதற்காகப் போராட்ட தயாரான ஒருவராகவும் தன்னை இனம் காட்டிக் கொள்ளுதலே ஆகும். இவர் தன் வளர் இனமைப் பருவ காலப் பகுதியை சிங்கள நகரமாகிய இரத்தினபுரியில் கழித்தவர். பல சிங்கள மாணவர்கள் இவருடன் படித்தவர்கள். இவருக்குக் கல்வி கற்பித்தவர்கள் பலர் சிங்கள ஆசிரியர்கள். சிங்கள இடதுசாரித் தலைவர்கள் பலர் இவருடைய நண்பர்கள். அப்படியிருந்தும் தமிழர்களின் உரிமைகள் மறுக்கப்பட்டபோது அவர்களுக்காகத் தன் குரலை எழுத்தில் உயர்த்துகிறார். ஆரம்பத்தில் இருந்தே ஓர் எழுத்தாளனாகவே வாழ விரும்பியவர். 1960 ஆரம்பத்தில் இருந்து 1968 வரை முழு நேர எழுத்தாளனைப் போல இரவு பகலாக எழுத்திலும் வாசிப்பிலும் ஈடுபட்டிருக்கிறார். அக்கால கட்டத்தில் எழுதியவை ஏராளம். “ஒரு தனி வீடு” நாவல் (1960), “மூன்றாவது பக்கம்” கட்டுரை (1962), “விமர்சக விக்கிரகங்கள்” தினகரன் தொடர் கட்டுரைகள் (1963 -தினகரன்), “முற்போக்கு இலக்கியம்” தொடர் கட்டுரைகள் (1963-கலைச்செல்லவி), “எழாண்டு இலக்கிய வளர்ச்சி” விமர்சனக் கட்டுரைத் தொடர் (செய்தி-1963-65), “புதுயுகம் பிறக்கிறது சிறுகதைத் தொகுதி” (1965), “போர்ப்பறை” கட்டுரை நூல், “உள்ளளாளி”, “சுத்தியம்” பத்திரிகைகள், அப்படிப்பல. “போர்ப்பறை”, நாலுக்கு 1970 இல் இலங்கை சாகித்ய மண்டலப் பரிசும் கிடைத்தது.

ஆனால். 1970 இல் வெளியிட்ட “ஓர் அடி” என்ற “போர்ப்பறை” நூல் முன்னுரையில் அவர் இப்படி எழுதுகிறார்: “எழுதுவது மட்டும் வரவர் என் தொழிலாகத் தெரியவில்லை. ஒரு காலத்தில் எழுத்தாளனாக இருப்பதற்காக

எல்லாவற்றையும் துறந்துவிடக் கூடத் தயாராக இருந்ததுண்டு. உண்மையான “பறல்ற்றேஷன்” அல்லது விரக்தி எனக்கு வருமென்றால் அது லீக்கியத்தைத் துறந்தால்தான் வரும் என்று நான் நினைத்திருக்கிறேன். ஆனால் லீக்கியம் வளர்த்த துறவு லீக்கியத்தையே துறக்குமளவுக்கும் வந்துவிடும் என்பதை இப்போதான் உணர்கின்றேன்.. “இந்த மாற்றம் ஆத்மீகத்திலும், சமூக சேவையில் முழு ஈடுபோடு காட்டியதாலும் வந்தது என்று கருதலாம். ஆனால் கடைசிவரை அவரால் எழுதாமல் இருக்க முடிந்ததில்லை. இறுதியில், நோய்வாய்ப் பட்டிருந்த காலத்தில் கூட “மெய்யுள்” சம்பந்தமாகப் பல கட்டுரைகள் எழுதியிருக்கிறார். கடைசியாக எழுதியவற்றுள் ஓர் ஆங்கிலக் கட்டுரை ஒன்று கண்டிய சஞ்சிகையில் 1972 இல் வெளியாகியது. அதன் விபரம் தெரியவில்லை.

2

முற்போக்கு எண்ணாங்கள் கொண்ட தளையசிங்கத்தின் எழுத்து இவரை சமூக இயக்கத்திற்குள் கொண்டு வந்து சேர்க்கின்றது. புங்குடுதீவு மகா வித்தியாலத்திற்கு மாற்றலாகி வந்தபின் அந்த முற்போக்கு எண்ணாங்கள் அவருக்கு நேரடியான அனுபவத்தில் புரிந்திருக்கின்றன. அதனால், “எழுத்தை மட்டும் பெரிதாக நினைத்துக் கொண்டு பிற துறைகளிலிருந்தும் பிற வேலைகளிலிருந்தும் புரிந்து விடுபட்டிருப்பது எனக்குப் பிடிக்காத ஒன்றாக இப்போது மாறி வருகிறது. அந்தவகை எழுத்தாளர்களையும் அதிகம் விரும்புவதாய் இப்போ இல்லை.” என்கிறார், அதே “ஓர் அடி” என்ற “போர்ப்பறை” முன்னுரையில். ஆரம்ப எழுத்துக்களில் அதைக் கோடி காட்டியவை சில உள்ளன. உதாரணமாக, அவருடைய “ஒரு தனி வீடு” நாவலில் (“பக். 194”) ஒரு சா வீடு. அங்கே பறை அடிக்கப்படுகிறது. அவ்விடத்தில் சொல்கிறார்: “பறையாற்போருக்குச் சற்றுத் தெற்கால் சட்டியான்றை வைத்துக் கொண்டு, சுடலையில் நிகழவிருக்கும் சடங்குகளுக்காக ஆயத்தப்படுத்திக் கொண்டிருந்தான் அம்பட்டச் சவிரி. அவனோடு கதை கொடுத்து பகிழி விட்டுக் கொண்டு நின்றான் பந்தலுக்கு வெள்ளை கட்டிய கட்டாடி. இவர்கள் எல்லோரும் குழிமக்கள். அவர்களை ஆட்டிப்படைக்கும் வெள்ளாளர். செத்த சவுத்தைச் சுற்றி ஒப்புக்கழும் பெண்கள் மாதிரி எப்பவோ செத்துப் போன அர்த்தங்களை வைத்துக்

கட்டியமும் சடங்குகளும் சாதிகளும்!” இவ்விடத்தில் வரும் சாதி, சடங்குகள் பற்றிய விழிப்புணர்வு புங்குடுதீவுக்கு வந்த பின்னர் முழு அளவில் வெளிப்படுகிறது. அவற்றை அவர் நேரடியாக தன் கண் முன்னே பார்க்கிறார்.

அப்பொழுது “வந்து விட்டது சத்திய யுகம்” என்ற கவிதையில் (பக்கம் 493):

“கிணற்றியில் தாழ்த்தப்பட்டவர் தவமிருப்பது சரியா? கோயில்களில்

திருக்குலத்தாரைத் தள்ளி வைத்தல் முறையா? தெருவுடியில்,

மனித கிறைவன் பிச்சையெடுக்க கோயில்களில் கல்லுக் கடவுளுக்கு கற்புரம், சாம்பிராணி பிரசாதம் படையல் பூசை திருவிழா மின்சாரம் வாத்தியம் தேரோட்டம் சப்பரம் ஆலவட்டம் அலங்காரம் ஜயோ கிவை அடுக்குமா?”

புங்குடுதீவில் அவர் கண்ட சமூக ஏற்றத் தாழ்வு அவரைப் பலவகையிலும் பாதித்திருக்கிறது.

முக்கியமாக, நன்னீர்க் கிணறுகளில் ஒடுக்கப்பட்ட சாதிப் பெண்கள் தங்கள் குடங்களை வைத்துக் கொண்டு வெள்ளாளப் பெண் யாராவது வருகிறார்களா என்று காத்துக் கிடந்ததை அவர் கண்டிருக்கிறார். ஏன் அவர்கள் காத்துக் கொண்டு கிடக்க வேண்டும்? அவர்களே தங்களுக்குத் தேவையான நீரை அள்ளி, குடங்களை நிறைத்துக் கொண்டு செல்லக் கூடாதா? அவர்களைத் தடைசெய்யும் மறைவான அந்தக் கரம் என்ன? காலம் காலமாக கண்ணுக்குத் தெரியாமல் எல்லா வெள்ளாளர்களாலும் மறைவாக ஏற்றுக்கொண்ட ஒடுக்குமுறை அது. அதை மீற முடியாத ஒடுக்கப்பட்டவர்கள் மறுபுறம். அதை மாற்ற முடியாதா? ஒடுக்கப்பட்டவர்களிடம் இருந்த பயமா அதற்குக் காரணம். மறைவாக எவ்வளவுதான் மனதுக்குள் வெள்ளாளர்களைத் திட்டினாலும் வெளியால் ஜயா, ஓமோம் சாமி போடும் அவர்கள். அந்த நிலையை மாற்ற வேண்டும் என்று அவர் நினைத்தார்.

மாற்றங்கள் சிவனே என்று சம்மா இருக்க நிகழ்வதில்லை. மாற்றத்திற்கான தூண்டுதல் வேண்டும். எந்த இரசாயன மாற்றத்திற்கும் செயலுாக்கி (catalyst) தேவைப்படுவது போல. அந்தத் தூண்டுதலை அவர் அளிக்க நினைத்தார்.

ஆக, அந்தக் கொடுமையை நீக்க என்ன செய்யலாம்

எனச் சிந்திக்கிறார். அதனமியாக விளைந்தவையே பூரண சர்வோதய இயக்கம், சர்வ மத சங்கம் ஆகியவை. அதன் கிளைகளே சர்வோதய இயக்க அரசியல் முன்னணி. அதே இயக்கத்தின் செயற்பாடுகள் பல வடிவங்களைப் பெற்றன. ஆரம்பத்தில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களோடு சேர்ந்து பழுகுதல், அவர்களின் குறைகளை அறிதல், அவர்களின் பிள்ளைகளுக்கு கல்வி புகட்டுதல், அவர்களுடன் சமபந்தி போசனம் செய்தல், அவர்களுடன் சேர்ந்து கூட்டுப் பிரார்த்தனை செய்தல், எல்லோருடனும் சேர்ந்து பொதுக் கிணறுகள், கேணிகள் ஆகியவற்றைச் சிரமதான முறையில் சுத்தம் செய்தல் போன்றவை நடைபெற்றன. இறுதியில் தாழ்த்தப்பட்டவர்களைத் தண்ணீர் அள்ளக் கூட்டிச் சென்றபோதுதான் (1971 யூலை) பிரச்சினை ஒரு கொதி நிலைக்கு வருகிறது. அப்போது தான் எம்மவர்களின் பிறபோக்கான தன்மை உச்சத்தைத் தொடுகிறது. “பறையர்” சமூகத்தைச் சேர்ந்த நந்தனாரை நாயனராக ஆக்கி கோயிலுக்குள் வைத்திருக்கிறோம். வேடன் கண்ணப்பனை நாயனராக ஆக்கியுள்ளோம். வள்ளுவர் பறையர், சமனார். அவரைச் சைவராக்கி திருவள்ளுவ நாயனார் என்றும் அழைக்கிறோம். ஆனால் உண்மையான எங்கள் கண்முன்னே வாழும் “பறையர்” சமூகத்தைச் சேர்ந்தவரை மட்டும் தள்ளி வைக்கிறோம். தீண்டாதவர்கள் என்று தண்ணீர் அள்ள மறுக்கிறோம். அகிம்சை வழியில் கூட்டிச் சென்ற கூட்டத்தினரை கலைக்கவும் தடுக்கவும் வன்முறையை ஆயுதமாகப் பாவிக்கிறார்கள் எம் மக்கள். வன்முறையை வன்முறையால் அணுகுவதை, கைவிட்டிருந்த, காந்திய சிந்தனையான அகிம்சையைக் கைக் கொண்டிருந்த சர்வோதய இயக்க அங்கத்தினர்களை, வன்முறையால் அணுகினார்கள் எம்மக்கள். வன்முறைக்குத் தலைமை தாங்கியவர்களில் அதிகமானோர் பெண்கள். பின்னணியில் இருந்தவர்கள் கோவில் நிர்வாகத்தைச் சேர்ந்தவர்களும், காந்திய வழியில் தமிழர் உரிமையைப் பெறுவோம் என்று வீரம் பேசி மறைவாக ஆயுதப் போராட்டத்திற்கு ஊக்கம் அளித்த அரசியல்வாதிகளும். தாழ்த்தப்பட்ட பெண்களையும் அழைத்துச் சென்று பத்திரகாளி கோயில் கிணற்றில் நன்றீர் அள்ளச் சென்ற சர்தோய்த் தொண்டர்களை வழி மறித்து கல்லாலும் மண்ணாலும் அரச்சனை செய்தார்கள் எங்கள் சைவத்தையும் சாதியையும் கட்டிப் பாதுகாத்த கலாசாரப் பெண்களும்

ஆண்களும். விவர்கள் அழைத்துச் சென்ற கூட்டத்தில் இருந்தவர்களில் பலர், கிளைஞர்கள். சில கிளைஞர்கள் வன்முறையைக் கைவிட்டுத் திருந்தி வந்தவர்கள். இருந்தும் கூட்டமாகச் சென்றவர்கள் அப்படியே மென்னமாக இருந்து அமைதி காத்தார்கள். ஆனால் நம் வீரப் பெண்கள் விடவில்லை. தொடர்ந்து மண்ணையும் கல்லையும் அம்புகளாக வாரிச் சொரிந்தனர். அதனால், சர்வோதயத் தலைவர்கள் அவர்களை அமைதியாகக் கலைந்து போகச் சொல்லி விட்டு அடுத்த கட்ட நடவடிக்கையை எடுத்தார்கள். தாழ்த்தப்பட்டவர்களை நன்னீர் எடுக்க விடும்வரை, இருவர் அகிம்சை முறையில் காளி கோயில் மண்டபத்தில் சுத்தியாக்கிரகம் செய்வது என்று முடிவெடுக்கப்பட்டது. சுத்தியாக்கிரகம் இருப்பதற்குத் து. தனையசிங்கமும் அவரின் மாணவர் ச.வில்வரெத்தினமும் தெரிவு செய்யப்பட்டார்கள். அவர்கள் தனியாக இரவில் காளி கோயிலில் இருந்தபோது, நள்ளிரவில் பொலிஸ் ஜீப்பில் வந்த பொலிஸ்காரர் அவர்களை நையப் புடைத்து அடித்து ஜீப்பில் ஏற்றிச் சென்றார்கள். இதையார் பின்னின்று செய்தார்கள்? ஏன் செய்தார்கள்? செய்வதற்கு இவர்கள் இருவரும் செய்த குற்றம்தான் என்ன? இரவில் ஒரு கோவிலில் படுத்திருந்தது பெரும் குற்றமா? விவர்களின் கூட்டத்திற்கு பின்னின்று இயக்கியவர்கள் பின் கோவில் நிர்வாகிகள். அவர்கள் அரசியல் செல்வாக்கும் பண்ச செல்வாக்கும் உடையவர்கள். சாதிப்பற்றும் போலிச் சமயப்பற்றும் உடையவர்கள். தாங்களே இரண்டையும் காப்பாற்ற வந்த காவலர்கள் என்று நினைத்தவர்கள். அவர்களில் சிலர் அன்றைய பாராளுமன்றப் பிரதிநிதியான கா.பொ.இரத்தினம் அவர்களுடன் ஆலோசனை செய்து ஊர்காவற்றுறை பொலிசைப் பிழித்து இவர்களுக்கு “நல்ல பாடம்” படிப்பிக்க நினைத்து, அதையே செய்தார்கள். செய்தது சாதியையும் சமயத்தையும் “காப்பாற்ற”. விவர்களின் மேல் அவர்கள் சாட்டிய குற்றச்சாட்டு வேடிக்கையானது, விநோதுமானது, சிரிப்புக்கிடமானது: “காளி கோவில் உண்மையை உடைக்க அங்கே தங்கி இருந்தார்கள்” என்பது. வந்த பொலிஸ்காரர்களும் அவர்களை ஏவியவர்களும் “நல்லா உதைத்ததாகவும் ஆறு மாதத்தில் ஆட்கள் சரி” என்றும் சொன்னார்கள். உதைத்தத் தூரு பொலிஸ்காரர் பின் ஒருதினம், “இவர் யாரென்று தெரியாமல் செய்து போட்டேன்” என்றும்

அதற்காக மன்னிப்புக் கேட்பதற்கு தலையசிங்கத்தைத் தேடி வந்தார் என்பதும் மேலதிக தகவல்.)

உதைத்துக் கொட்டன் பொல்லால் அழுத்தபோது அடி அகோரம் தாங்க முடியாமல் இருவரும் குளியதாக அதைப் பார்த்துக் கொண்டவர்கள் கூறியுள்ளார்கள். அவர்களைக் கொண்டு போய் யாழ்ப்பாணக் கோட்டைச் சிறையில் அடைத்து வைத்தார்கள். அவர்கள் இருவரும் சிறையில் இருந்து திரும்பி வந்தபோது, அவர்களின் முதுகுகளில் வரிக் குதிரைகளில் இருப்பது போன்று வரி வரியாக தழும்புகள் இருந்தன. மு.த. “ஒண்டுக்கிருந்த” பின் அவரின் சலத்தைக் கவனித்த அவரின் மாணவன் ஒருவன், அது இரத்தமாக உறைந்திருப்பதைக் கண்டதாகக் கூறினார். (அமரர் க.மகேந்திரன்) இவர்களைக் கொண்டு சென்ற நேரம் ஜே.வி.பி. புரட்சி செய்து சில மாதங்களே கடந்திருந்தன. அப்பொழுது நெருக்கடி கால -எமெஜன்சி - சட்டத்தின் கீழ் இவர்களை உடனடியாகச் சிறை மீட்க முடியாமல் அடைத்து வைத்திருந்திருக்கிறார்கள். சிங்கள இளைஞர்கள் செய்த புரட்சிக்காக இயற்றிய சட்டத்தை நம் பிற்போக்குக் கொள்கையினாரும் தங்களுக்காகப் பாவித்தார்கள். பொலிஸ்காரரும், அரசியல்வாதியும், பணக்காரரும். ஆனால் அதே சிங்களவர்கள் பெரும்பான்மையாக இருக்கும் பாராஞமன்றத்தில் இயற்றிய ஆலயப் பிரவேச, சமத்துவச் சட்டங்களை பூர்க்கணித்திருக்கிறார்கள். (சிறைக்குள் அடைத்து வைத்த பிறகு, அதே சட்டங்கள் தங்களுக்கு எதிராகத் திரும்பும் என்ற பயத்தில் சில கிணறுகளை முள்ளுக் கம்பி போட்டு அடைத்து விட்டு, அரசாங்க அதிபரையும் அரசியல்வாதியையும் அழைத்து, தாழ்த்தப்பட்ட சிலரையும் அழைத்துச் சென்று நன்னீ அள்ள விட்டது இன்னொரு முரண்நகை.)

இவர்கள் இருந்த சிறைக்கு அருகில் இருந்த அறையில் இருந்தவர் ஜே.வி.பி. தலைவர், ரோகண விஜயவீர். இன்னொருவர் ஆரம்பகால வன்முறைப் போராளியான சிவகுமாரன்.

3

தலையசிங்கம் புங்குடுத்திலும் உலகிலும் விழிப்புணர்வைக் கொண்டு வர விழைந்த இரண்டாவது செயல் சர்வோதய அரசியல். காந்தியக் கொள்கையிலும் அகிம்சை வழியிலும் தமிழர்களின் உரிமைமையும் உலகிலுள்ள சகலரினதும் உரிமையையும் வென்றெடுக்கலாம் என அவர் நினைத்தார். அவரிடம் ஜம்பதுக் கடைசிகளிலும்

அறுபதுகளிலும் இருந்த கொள்கை இங்கே பெரும் மாற்றத்துக்கு உள்ளாகி விட்டது.

1960 இல் வன்முறையில் இறங்கியாவது தமிழர்களின் உரிமைகளைப் பெற்று விடலாம் என்று “ஒரு தனி வீடு” நாவல் (பக. 350) இல் எழுதியவர்: “நமக்கு ஒரு நாடும் அரசும் ஒரு கூட்டாட்சியின் கீழ் தர மறுத்தால் ஒரு தனி நாடு அல்லது கடல் கடந்த ஒரு பரந்த தமிழ் நாட்டின் கூட்டாட்சியாவது அமைக்க வேண்டும்.

அதற்காகவாவது நாம் போராடுவோம். இங்கு யார் வராவிட்டாலும் நான் போராடுவேன். மறைமுகமான ஒரு அண்டர்கிறவுண் பயங்கர இயக்காமாவது என் தலைமையில் அமைத்துப் போராடுவேன்.”

1970க்குப் பிறகு காந்திய வழியில் முழு நம்பிக்கை கொள்கிறார்.

தமிழரசுக் கட்சியும் அகிம்சை வழியில் தான் அறப்போராட்டம் செய்து தமிழர் உரிமையைப் பெறலாம் என்று சொல்லி மக்களை ஏமாற்றியது. சத்தியத்தின் அடிப்படையில், உண்மையின் ஒளியில், தங்கள் போராட்டத்தை அவர்கள் அதைக் கட்டமைக்கவில்லை. உள்ளென்று வைத்து புறம் ஒன்று பேசினார்கள். அறப்போராட்டம் என்று சொல்லிக் கொண்டு, வன்முறையைப் பின்னின்று தூண்டினார்கள். காந்தியைப் போல வன்முறை எங்கே வெழித்தாலும் தன் மழுசு செயற்பாடுகளையும் நிறுத்தவில்லை. இறைச்சிதியை நம்பவில்லை. வன்முறையைக் கண்டிக்கவில்லை. மாறாக அதற்கு ஊக்கமும் உற்சாகமும் கொடுத்தார்கள். ஆக, அவர்கள் வளர்த்து விட்டதே பின் வந்த வன்முறை இயக்கங்கள்.

முழு மனித குலத்திலும் சத்திய எழுச்சி ஏற்பட வேண்டும். அதற்கு எந்தத் துறையையும் ஒருவன் தவிர்க்கக் கூடாது. அரசியலில் கூட ஈடுபோட வேண்டும் என்றார், தலையசிங்கம். அதற்கான விளக்க உரைகளை அவர் வெளியிட்ட பிரசுரங்களான, “சர்வோதயம் என்றால் என்ன?” “சர்வோதயம் அரசியலும்” என்பவற்றிலும், “சத்தியம்” பத்திரிகை மூலமும் செய்கிறார்.

உதாரணமாக, சர்வோதயம் என்றால் என்ன? என்ற வெளியீடிடல் (பக்கம் 743):

அது “எல்லாவற்றினதும் எழுச்சி.

“பாரப்சமயற்று எல்லோருக்கும் சமமானது, ஏற்றத்தாழ்வு எல்லோருக்கும் சமமானது. முழு மனித குலத்துக்கும் ஒரே பொது நீதியைப் போதிப்பது... அதுவே சத்தியம். அதைத்தான் வேதங்களும் உபநிடதங்களும் அழுத்துகின்றன. புத்தர், யேசு, முகம்மது, சங்கரர், இராமகிருஷ்ணர் ஆகிய சமய ஞானிகளும்

வலியுறுத்துகின்றனர்.“

“சர்வோதயம் ஓர் இனத்தினதும் மொழியினதும் உரிமைகளுக்காகப் போராடுமா?” என்ற கேள்விக்கு, “முழு மனித குலத்தினதும் சத்திய எழுச்சிக்காகவும் ஆத்ம விடுதலைக்காகவும் போராடும் சர்வோதய இயக்கம் ஒவ்வொருவரினதும் சத்திய உரிமைக்காகவும் போராடவே செய்யும்.“

ஆரம்பத்தில் பிரிந்தாவது, வன்முறையிலாவது எழுத தமிழர்களின் உரிமையைப் பெறுவோம், “நமக்கு ஒரு நாடும் அரசம் ஒரு கூட்டாட்சியின்கீழ் தர மறுத்தால் ஒரு தனிநாடு அல்லது கடல் கடந்த ஒரு பரந்த தமிழ் நாட்டின் கூட்டாட்சியாவது அமைக்க வேண்டும்.. இங்கு யார் வராவிட்டாலும் நான் போராடுவேன்..” என்று “ஒரு தனி வீடு” பக்கம் 350 எழுதிய அவர், “சர்வோதயமும் அரசியலும்” என்ற கட்டுரையில். (பக். 742) “பிரிவினென்றையே எப்போதும் மறுத்தல், தேசியத்தையும் சர்வதேசியத்தையும் லெட்சியமாக்குதல், ஆயுதம் ஏந்தாத அன்பையும் சத்தியஞானத்தையும் வீரத்தையுமே பூரண கவசமாகக் கொள்ளுதல்” என்று பிரகடனம் செய்கிறார். அது 1970 இல்.

காலங்கடந்து, கா.சிவத்தம்பி அவர்கள் “நான் தமிழனாகவும் இலங்கையனாகவும் இருக்கிறேன்” என்று இன்று பிரகடனப்படுத்துகிறார். அதேபோல, “புதிதாகப் பிறப்பெடுத்த” தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியைக்கிய இலங்கைக்குள் தமிழர்களுக்குரிய உரிமைகள் பற்றிப் பேசுகின்றது. “ஆள் முழந்த பிறகும், காய்ச்சல் இன்னும் குறையாத” புலம்பெயர் தமிழ் எழுப் போராட்க்காரர் “தமிழ்மீமே எங்கள் தாகம்” என்று கூக்குரல் இடுகிறார்கள். அந்தப் பிரிவினென்வாதத்தை அன்றே துறந்துள்ளார், தலையசிங்கம். தேசியமும் சர்வதேசியமும் சத்தியத்தின் ஒளியில் பிறக்க வேண்டும் என்ற ஞானம் அல்லது போதும் அவருக்கு அன்றே கிடைத்துள்ளது.

“அரசியலில் சர்வோதயம் ஈடுபடலாமா?” என்ற கேள்விக்கு,

“... அரசியல் சர்வோதயத்தைப் பழுதாக்குமானால் அரசியலைத் தான் சர்வோதயம் முதலில் தொட வேண்டும்.” என்கிறார்.

“சர்வோதயமும் அரசியலும்” என்ற இன்னொரு வெளியீட்டில் (பக். 730):

“அதிக சேவையில் ஈடுபடக் கூடியதாய் இருப்பதாலும் அதன் மூலம் கடவுளைக் காணலாம் என்று நம்புவதாலுமே அரசியலில் தான் ஈடுபட்டார் என்று கூறினார், காந்தி. அவரின் அரசியல் ஈடுபாடு உலகத்துக்கே ஒரு புதிய பாதையை வகுப்பதாய்

இருந்தது.“

அப்போதும் அவரை 1970 இல் அரசியல் வேலை செய்யத் தூண்டியுள்ளது. சர்வோதய அரசியல் முன்னணி சுதந்திர வேட்பாளருக்கு தேர்தல் வேலை செய்கிறது. தன் கொள்கைகளை அரசியலில் பரிசீத்துப் பார்ப்பதே அவரின் நோக்கமாக இருந்தது.

இப்பொழுது சிந்தனையாளராகவும் விமர்சகாராகவுமே அவரைப் பல எழுத்தாளர்கள் கணிக்கிறார்கள். இலங்கையிலும் தமிழ் நாட்டிலும். அவருடைய எழுத்துக்களில், முக்கியமானவையாக, போர்ப்பறை, மெய்யன் கட்டுரைகளையும், “ஏழாண்டு இலக்கிய வளர்ச்சி” விமர்சனக் கட்டுரைத் தொடரையும் எடுக்கிறார்கள்.

இந்திய ஞான மரபை ஆன்மீக பரிணாமம் வளர்ச்சியுடன் இணைத்தார். உடல், உயிர், மனம் வளர்ச்சி பற்றிய பரிணாமம் அது. அன்னமயகோசம், பிராணமயகோசம், விஞ்ஞானமயகோசம், ஆனந்தமயகோசம் போன்ற பரிணாமம் வளர்ச்சி பற்றியது. ஆன்மா எடுக்கும் அடுத்த நிலைகள் அவை. அவரின் தத்துவப் பார்வை அது.

காலத்தைக் கடந்து சிந்தித்தார். மாக்ஸிய சிந்தனையால் சிறைப்பட்டிருந்த எழுத்து எழுத்துக்காலால் அவரைப் புரிந்து கொள்வது கண்டமாக இருந்தது. பிறர் சிந்திக்க

நினைக்காதவற்றை இருப்தாம் நூற்றாண்டின் தீடைப்பகுதியிலே அவரின் சிந்தித்திருக்கிறார். அவரின் சிந்தனை வலயங்களுக்குள் பிரபஞ்ச தரிசன ஓட்டங்கள் பலவும்

உள்ளடாங்கியிருக்கின்றன. ஓர் உலகப் பார்வையை, அனைத்தையும் உள்ளினைக்கும் தரிசனத்தை - synthetic vision- அவர் செய்கின்றார் என்று கூறலாம். அதை இயங்கியல் ஆத்மீகம் -dialectic spiritualism- என்றும் கூறலாம். ஒரு புதிய தத்துவத்தை உருவாக்கும் ஒருவர் கையாளும் புதிய சொற்கள், சொல்லாக்கங்கள், சொல்லாடல்கள், தர்க்கங்கள், அளவீடுகள் ஆகியவற்றை அவருடைய கட்டுரைகளில் நிறையக் காணலாம்.

“பிரண்டை விளையா.. நொபின்சன் குரூசோ போல்..” (மு.பொ.வின் கவிதை அடி) ஒரு சிறு தீவுக்குள் குந்தி இருந்து கொண்டே உலகப் பார்வை ஒன்றை உலகத்திற்கு அளித்திருக்கிறார், என்று இன்று முதன்மையான எழுத்தாளர்களான சுந்தர

ராமசாமி, ஜயமோகன், வேதசகாயகுமார் போன்ற தமிழ் நாட்டவர்கள் கூறுகின்றார்கள். அதற்காக எம் ஊரவர்கள் பெருமைப்பட்டுக் கொள்ளலாம். எங்கள் கிராமத்தினர் அதற்காக மகிழ்ச்சியடையலாம்.

சுந்தர ராமசாமி, “தான் பிறந்து வளர்ந்த மண்ணையும் கலாச்சாரத்தையும் சார்ந்தும் கடல் தாண்டிய தேசங்களைச் சார்ந்தும் இவ்வுலகின் முழுமை சார்ந்தும் பிரபஞ்சம் சார்ந்தும் அவர் சிந்திக்க முற்பட்டார்... பாரதியின் கருத்துலகத்தை விடவும் தனையசிங்கத்தின் கருத்துலகம் முழுமையானது. மற்றொரு விதத்தில் சொன்னால் பாரதியின் சிந்தனையைத் தன் காலத்திற்குக் கொண்டு வந்து, இடைக்காலச் சரித்திற்கும் எதிர்வினை தந்து இடைவெளிகளை அடைத்து முழுமைப்படுத்த முயன்றார் என்று சொல்லலாம்.” என்று அவரைப் பற்றிச் சொல்கிறார்.

அதேபோல, ஜயமோகனும் தனையசிங்கத்தை “முதல் சிந்தனையாளர்” என்றே அயோத்திதாச பண்டிதர் பற்றிய அவரது பேச்சிலும், அவரின் இணையத்திலும் கணிப்பிடுகிறார். அதாவது, தனித்துவமான “அசல் சிந்தனையாளர்” என்றே தனையசிங்கத்தை அவர் கூறுகின்றார். நானும் பத்தாண்டுகளுக்கு மேலாக அவருடன் கூடிக் குலாவி, உரையாடி, தர்க்கித்து, முரண்பட்டு

வளர்ந்தவன், அரசியல், ஆத்மீக இயக்கத்தில் பங்குபெற்றியவன். அவரில் பெருமதிப்பும், அன்பும் கொண்டவன்.

அவரின் அறிவு, நேரமை, சத்தியம், அர்ப்பணிப்பு, லிலட்சியம், தன்னலமற்ற பொது நோக்கம், ஈகை, தியாகம் என்பவை என்னை மிகவும் கவர்ந்தவை. காந்தியக் கொள்கையான அகிம்சையிலும் ஆத்மீகத்திலும் இன்றும் நான் முழு நம்பிக்கையுடையவனாக வாழுக் காரணமாக அவர் அமைந்திருக்கிறார். அவருடன் கூடிப் பழகியதால் எனக்குக் கிடைத்த நற்பேருகள் அவை. அவரை அகாலத்தில் இழந்தது இப்பொழுதும் எனக்கு வேதனையைத் தரும் விஷயங்களில் ஒன்று. அவர் வாழ்ந்த காலத்தில் அவருடன் வாழ்ந்தவர்கள், பழகியவர்கள், அவரிடம் கல்வி கற்றவர்கள், கற்பித்தவர்கள் புன்னியவான்கள் என்றே நினைக்கிறேன். அவரின் நூல்களை வாசிப்பவர்கள் அவரை ஓரளவு தான் புரிந்து கொள்ள முடியும்.

மு.தனையசிங்கம் அவர்களின் படைப்புக்களிலிருந்து இக்கட்டுரைக்கான தகவல்கள் பெறப்பட்டன.

த.சிவதாசன்

ஒரு பூர்வ மருத்துவ கதை

என்னை நானே அறிமுகம் செய்து வைக்க வேண்டும். உங்களில் பலருக்கு என்னைத் தெரிந்திருக்க வாய்ப்பிருக்காது.

எனது பூர்வீகம் சூத வம்சமோ என்னவோ எனக்கு கதை சொல்வது மிகவும் பிழிக்கும்.

எனக்கு எத்தனை வயதென்பதே எனக்குத் தெரியாது. நூறு வயதுக்கு மேலிருந்தாலும் ஆச்சரியப்பட முடியாது. மூலம் வேலிக்கு உறுதி தருவதற்காக என்னை ஒரு மனிதப் பிறவி இம் மன்னிற் பதித்திருக்க வேண்டும். அதன் பிறகு நானும் என்னைப் போல இன்னும் பலரும் அநாதை கள் போல இக் கடற்கரையில் கிடைத்ததை உண்டு குடித்துக் கொண்டு வாழ் கிறோம். உங்கள் விழாவுக்கு என் பெயரையே வைத்திருக்கிறீர்கள். நான் யாரென்று இப்போது புரிகிறதுநானே?

கழுதைப்பிடிடி துறைமுகம் புங்குடு தீவின் மேற்குக் கரையில் இருக்கிறது. இருபிடிடி கிராமத்தை ஊடறுத்துச் செல்லும் பிரதான தெரு இத் துறைமுகத்தில் சங்கமிக்கிறது. தெருவின் இருமருங்கிலும் இருக்கும் தென்னந் தோப்புகளின் எல்லைப் பாதுகாவலர்களாக எனது சமூகமே இருக்கிறது. அதில் இடது கரையிலிருக்கும் மணியம் கடையின் ஓரமாக அகலக் கால்பரப்பிக்கொண்டு நிற்பவளே நான்.

உங்களைப் போல் என்னால் என் மன்னை விட்டு ஓடிவிட முடியாது. எனக்கு என் மன்மீது அபாரமான பிரியம். இந்த உப்புக்கரிக்கும் கடற்கரையிலும் எனக்கு நன்னீரூட்டி இவ் வளவு காலமும்

வளர்த்தவளாய்ச்சே எனது தாய் மண். அவளை விட்டு எப்படிப்பிரிவது?

முன்பு போலெல்லாம் எனக்கு மனித நண்பர்கள் கிடைப்புதின்லை. கிராமத்தவர்கள் எல்லோரையும் போரும் போர் பெற்றுத் தந்த சந்தர்ப்பமும் நாடோடிகளாக ஆக்கிவிட்டன. என்னைப்போல் இந்த மண்ணைக் கட்டிப்பிழித்துக்கொண்டு என் கால்களில் தினமும் உட்கார்ந்து சுருட்டுப் பிழிக்கும் பொன்னம் பலத்தாரும் பாடையில் போய்விட்ட பின்பு நான் தனித்துப் போனேன். அவரோடு நெஞ்சாங்கட்டையாக உடன்கட்டை ஏற்முடியவில்லையே என்று நான் கவலைப்படுவதுண்டு.

எனது நிழலில் நிறையப் பேர்கள் தங்கிப் போய் இருக்கிறார்கள். உள்ளூர், வெளியூர்க் காரர்கள், தமிழர், சிங்களவர், முஸ்லிம், பரங்கி, வெளிநாட்டுக்காரர் என்று அத்தனை பேரையும் நான் கண்டிருக்கிறேன், கேட்டிருக்கிறேன். சிங்கள கடற்படையினரும் அவர்களுக்கு உதவியாக இருக்கும் ஒரு சில தமிழர்களும் இந்த நிலத்தையும் அபகரித்து உல்லாசக் கேள்கின்கை மாடங்களை நிர்மாணிக்க உத்தேசிப்பது போல் தெரிகிறது. என்னை அவர்கள் அறுத்து விழுத்துவதற்கு முன்னர் எனது கிராமத்தின் கதையை நான் உங்களோடு பகிர்ந்துகொள்ள வேண்டும்.

புங்குடுதீவிலிருந்து அயல் தீவுகளான நெடுந்தீவு, நயினாதீவு, அனலைதீவுகளுக்குப் போகும் துறைமுகங்களாக ஒரு காலத்தில் குறிகாட்டுவான்,

புளியடி மற்றும் கழுதைப்பிட்டித் துறைமுகங்கள் இருந்தன. இவற்றில் புங்குடுதீவு கிராமசபையின் பராமரிப்பில் செல்லப்பிள்ளையாக அப்போது இருந்தது புளியடி துறைமுகமே. அதிலிருந்துதான் நயினா தீவுக்குப் பயணிகளும் பத்தர்களும் போய்வருவார்கள். கழுதைப்பிட்டிப் பாலம் முன்பு இருந்திருக்க வில்லை. இயந்திரப்படகுகளில் வரும் பயணிகள் சிறிய ஓடங்களின் மூலம் கரைக்குக் கொண்டுவரப் படுவர். இதற்கு எப்போதும் உதவியாக பிள்ளையான் என்பவருடைய வள்ளம் தயாராக இருக்கும்.

பயணிகளின் சிரமத்தைக் கண்ட சில கிராமத்து இளைஞர்கள் இணைந்து கடற்கரையில் பெறப்பட்ட கற்களைப் பொண்டு ஜம்பதுகளில் ஒரு சிறிய பாலத்தை அமைத்தார்கள். அதன் பிறகு கிராமசபை இத் துறையின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்து பாலத்தை விஸ்தரித்தது. அதற்கான செலவை (ஆயம்) வசூலிக்க ஆயக் கொட்டில் (சாவடி) ஒன்றை நிறுவி பயணிகளிடம் சிறிய தொகையை அது பெற்றுக் கொண்டது.

சுமாராக என் உடம்பு பருமையானது. என் வேர்கள் கொழுத் துப் போயிருந்ததால் பலருக்கு அது இருக்கைகளாகவே பயன்படுவதுண்டு. வருடத்துக்கு ஒரு முறை யாழ் ப்பாணத் துப் புகையிலைத் தோட்டங்களுக்குப் பச்சையாக்கவென எனது தலைமுடி கத்தரிக்கப்படும். அவ்வப்போது எனது சில கம்புகளை ஒடித்து உள்ளூர் ஆசிரியர்கள் உங்களது குண்டிகளைப் பதம்பார்த்திருக்கவும் கூடும். அதற்காக மன்னிப்புக் கோருகிறேன்.

கழுதைப்பிட்டித் துறை விஸ்தரிக்கப்படுவதற்கு முன்னர் ஏனைய தீவுகளுக்குப் போகும் வணிகப் பொருட்கள் வத்தைகள் எனப்படும் பாரிய மரக்கலங்கினாலேயே விநியோகிக்கப்படுவதுண்டு. புளியடிப் பாலத்துக்கும் நயினாதீவுக்குமிடையில் மணற்றிட்டு இருப்பதால் ஆழமான கடலைத்தேடி கிக்கலங்கள் குறிக்டுவானுக்கும் கழுதைப்பிட்டுத் துறைக்குமே வரும். மாலை வேளையில் இம் மரக்கலங்கள் பொன்னொளி தக்கும் அமைதியான கடலில் பாய்களை விரித்துக்கொண்டு மிதப்பதைப் பார்ப்பது ஒரு பரவசம் தரும் அனுபவம். இயந்திரப் படகுகளின் வருகைக்குப் பின்னர் கிக்கலங்கள் அத்துறையை விட்டுப் போய்விட்டன.

வாரம் ஏழு நாட்களும் இத்துறை ஆரவாரமாகவே இருக்கும். குடு குடுப்பை எனச் செல்லமாக

அழைக்கப்படும் கிராமச் சங்கத்துக்குரிய இயந்திரப் படகின் மூலம் தினமும் நயினாதீவுக்குரிய தபால் விநியோகம் நடைபெறும். அத்தோடு நயினாதீவைச் சேர்ந்த செல்லையர், நாகேசர், புத்த கோவிலுக்குரிய இயந்திரப்படகுகளும் பயணிகளை ஏற்றி இறக்கும். துறையில் வந்திறங்கும் பயணிகளை யாழ்ப்பாணம் கொண்டு செல்வதற்குத் தயாராக பஸ் வண்டிகளும் தனியார் மோட்டார் வண்டிகளும் இத் துறைமுகத்தில் தயாராக இருக்கும். இத் துறை முகம் பிரபலமாகுவதற்கு முன்னர் தீவுப் பகுதிக்கான பொதுப் போக்குவரத்திற்கென ஒரு பஸ் நிறுவனம் நிர்வகிக்கப்பட்டு வந்தது. இதன் மத்திய நிலையம் வேலணையில் இருந்தது. பச்சை நிறமான பஸ் வண்டிகள் அப்போது போக்குவரத்தில் ஈடுபட்டிருந்தன. பின்னர் இலங்கைப் போக்குவரத்துச் சபையின் சிவப்பு நிற வண்டிகள் யாழ்ப்பாணம் பெரியகடையை மத்திய நிலையமாக வைத்து நிர்வகிக்கப்பட்டன.

இருவ பட பஸ் என அழைக்கப்படும் கடைசி வண்டிகள் இத்துறையில் தங்கி அதிகாலை வேலைக்குப் போகும் பயணிகளை ஏற்றிச் செல்லும். அவை புறப்படுவதற்கு முன்னராகவே தனியார் மோட்டார் வண்டிகள் பயணிகளை அள்ளி அடுக்கிக்கொண்டு சென்று விடுவதுமுண்டு.

சில பயணிகள் விசேடமாகப் பொன்னம்பலத்தாரின் வாகனத்திற்காகக் காத்திருப்பார்கள். அவரது வீடு துறைமுகத்துக்கு அருகிலேயே இருந்தது. எந்த நேரமும் மலர்ந்த முகத்தோடு சந்தனப் பொட்டோடு அவரும் தயாராகவிருப்பார். என்னைத் தலைகளோடு வருபவர்களை மட்டும் அவருக்குப் பிடிக்காது. அப்பழக்கினரிப் பராமரிக்கும் அவரது வாகனத்தின் கூரை அசுத்தப்படுவதை அவர் விரும்புவதில்லை.

பொன்னம்பலத்தாரைப் போன்று இன்னுமொரு விசேடமான மனிதர் சிவப்பிரகாசம். இ.போ.ச. பஸ் சாரதியாகவிருந்த அவரது வண்டியில் பயணம் செய்யப் பலரும் விரும்புவர். கட்டப்பொம்மன் மீசையோடு வெற்றிலையால் சிவந்த உதடுகளோடு அவர் சாரதி ஆசனத்தில் இருந்து வண்டியை கியக்கினால் பயணிகள் விமானத்தில் பறப்பதாகவே உணர்வர். 776 பஸ் இலக்கத்தோடு யாழ்ப்பாணம் போகும் அந்த பஸ் அவருக்கு தனி விலாசத்தையே பெற்றுக் கொடுத்தது.

எத்தனை விதமான மனிதர்கள் என் நிழலில், என் பாதங்களில் உட்கார்ந்து இளைப்பாரிப் போனாலும்

சிலர் அவ்வப்போது என்னை அவமதிப்பதுமுண்டு. போட் செல்லையரின் அன்னர் தாமோதரம் பிள்ளையர் அவர்களில் ஒருவர். மணியம் கடையில் அவர் வெற்றிலை வாங்கும் போதே எனக்கு உடல் கூச ஆரம்பித்துவிடும். சுட்டு விரலால் தேவைக்கும் அதிகமான சுன் ணாம் பை எடுத்து அதில் கொஞ்சத்தை மட்டுமே வெற்றிலையின் பின்பக்கத்தில் பூசிக்கொள்வார். பாக்கை வெற்றிலைக்குள் வைத்து மடித்து வாய்க்குள் திணித்ததும் மீதிச் சுண்ணாம்பை என் முதுகில் அழுத்தித் தேய்ப்பார். நாலு தரம் மென்றுவிட்டு இரண்டு விரல்களை உத்திட்டல் வைத்து எச்சிலை என் கால்களுக்கிடையில் பீச்சிவிட்டுத்தான் அவர் அன்றைய நாளின் அடுத்த அலுவல்களைப் பார்ப்பார். என் உடல் வெள்ளையாகியதற்கு அவர் தான் காரணம்.

மணியம் கடைக்குப் பின்னால் என்னைவிட அதிக வயதுடைய ஒரு புளிய மரம் நிற்கிறது. என்னைவிட அது பத்து மடங்கு பருமன். ஆறு பேர் ஒரே நேரத்தில் அதன் பின்னால் நின்று சலம் கழிக்கலாம். மணியம் கடையில் களவாக விற்கும் சாராயமாயிருந்தாலும்சரி, மணியத்துக்குச் சொந்தமான பனை தென்னைகளி லிருந்து இருக்கப்படும் உடன் கள்ளாகவிருந்தாலும்சரி குடிப்பவர்களுக்கும் விற்பவர்களுக்கும் மறைப்புக் கொடுப்பது இந்தப் புளிய மரமே. கடதாசி வினையாடுபவர்கள், புளியங் கொட்டைகளில் தாயம் வினையாடுபவர்கள், காசு கட்டுதல் போன்ற வினையாட்டுக் காரர்களுக்கு இந்தப் புளியமரமே நிழல்.

கழுதைப்பிடிடித் துறைமுகத்துக்கு அந்தப் பேர் எப்படி வந்தது என்று உங்கள் பலருக்குத் தெரிந்திருக்காது. பெயர் குறிப்பதுபோல் துறைமுகம் இருக்குமிடம் ஒரு மேதோன் (புட்டி). எனக்குத் தெரிந்தவரை அறுபதுகள் வரையில் கீப் புட்டியில் இரண்டு கழுதைகள் மேய்வதைப் பார்த்திருக்கிறேன். பிற்காலத்தில் நெடுந்தீவிலிருந்து கொண்டுவரப்பட்ட ஒரு குதிரை ஜயர் ஒருவருக்கு கொஞ்சக் காலம் வாகனமாக இருந்து ஒருநாள் அவரை வயலுக்குள் தூக்கி எறிந்துவிட்டு என் சுற்றம் தேஷ வந்துவிட்டது. அதுவும் என்னைப்போல அநாதையாகித் துணையினரித் தனியே அலைந் து திரிந் தபின் மாயக் குதிரையாகிவிட்டது.

துறைக்கு அருகே ஒரு சிறிய காடு, ஒரு தடாகம், அதன் கரையில் பருத்து வினைந்த ஆலமரம் இருந்தன. தடாகத்தை அண்டி பரந்த புற்றரை. மாலையிலும்

விடுமுறை நாட்களிலும் கிராமத்துச் சிறுவர்கள் பட்டம் விடுவார்கள். பங்குனி, சித்திரை மாதங்களைன்றால் ஈச்சம் பழம் பிடுங்குவதற்காக குட்டான்களுடன் சிறுவர் சிறுமியர் இக்காட்டிற்குப் படையெடுப்பர். என்னைப் போலவே இச்சிறிய காட்டிமும் ஆயிரம் கதைகள் இருக்கின்றன. ஆடு மாடுகளுக்கும் புல் செருக்குவதற்காக உழவாரை கடகங்களுடன் வரும் பெண்டிர்களும், தோட்டம், கூலி வேலைகளை முடித்து கந்தனின் கள்ளுக்காக வரும் ஆடவர்களும் இக்கதைகளுக்குள் சிலவேளைகளில் பாத்திரங்களாகலாம்.

கழுதைப்பிடிடித் துறை இயற்கையாகவே குடாவாக அமைந்திருப்பதால் அங்கு வெளியீரிலிருந்து வரும் ஆழ்கடல் மீனவர்கள் வாடிகள் அமைப்பதுண்டு. பாசையூரிலிருந்து அப்படியாக வந்த ஏணேசும், வட்டுக்கோட்டைப் பிள்ளையானையும் இக்கிராமம் தனதாக்கிக் கொண்டது. தகிக்கும் வேனிற் காலத்தில் என் நிழலில் இருந்து அவர்கள் வகை செப்பனிடுவது கூட பார்ப்பதற்கு அழுகுதான்.

கச்சானில் என் கால் கழுவும் கடல் சோழகத்தில் வற்றி ஒரு மைல் தூரத்துக்குத் தன்னைச் சுருட்டி உறங்கப் போய்விடும். இந்தக் காலத்தில் கிராமத்தின் பெண்கள், சிறுவர்கள் எல்லாம் நீரில்லாக் கடலில் நரத்தனமாட ஆரம்பித்து விடுவார்கள். மேற்கத்திய மறுக்கு நடனம் ஆடுவதுபோல் குதிக்காலால் நிலத்தை அழுத்தி இளவையிலைக் காண ஆவெனத் திறக்கும் மட்டிகளைத் தோண்டி எடுத்துத் தமது பைகளை நிரப்பிக் கொள்வார்கள். அழுகிய இளம் பெண்கள் நீளப் பாவைவாடைகளை ஒரு கையில் பற்றிக் குனிந்து மட்டி பொறுக்கும் காட்சியைக் கம்பன் காணாமற் போனது தூர்ப்பாக்கியம்தான்.

மாலையாகியதும் என் சுற்றம் இன்னுமொரு உலகமாகிவிடும். பொன்னம்பலத்தார் அன்றய கழன் உழைப்பு முடிந்து வாகனத்தைப் புட்டி வயல் கிணற்றில் கழுவித் தானும் குளித்து வீடு வந்து உணவுருந்தியதும் ஒரு சுருட்டைப் பற்றிக் கொண்டு என் பாதங்களில் உட்காரும்போது இரவு எட்டு மணியாகிவிடும். ஒன்பது மணியளவில் கனகசபை வாத்தியாரும் சுருட்டு சகிதம் பாலத்தில் ஒரு நடை போய் வருவார். நிலாக் காலமாகில் கிராமத்து இளைஞர்கள் பாலத்து நுனியிலமர்ந்து நெடுநேரம் வம்பளப்பர். நிலவற்ற காலங்களில் பல மாயமனிதர் களின் கேளிக்கைகளும் என் சுற்றத்திலேயே அரங்கேறுவதுமுண்டு.

இப்போதெல்லாம் நானும் என் கிராமமும் அநாதைகள் போலவே வாழ வேண்டியிருக்கிறது. மணியம் கடை இருந்த தடயம் எதுவுமில்லை. குறிகாட்டுவான் துறைமுகம் பாவனைக்கு வந்த பின்னர் எமது துறையை எவரும் இப்போது நாடுவதில்லை. ஏனேனகம் பின்னையானும் எங்கு போனார்களோ தெரியாது. பின்னையார் கோவில் திருவிழாவை ஒப்பேற்றி விட்டுப் பொன்னம்பலத் தாரும் போய்ச் சேர்ந்து விட்டார். கச்சான், வாடை, கொண்டல், சோழக்க் காற்றுகள் எதுவும் என்னைச் சீண் வெதில்லை. என் கிராமத்தில் கழுதை, குதிரையென்ன மனிதர்களும் வாழ்ந்தார்கள் என்று

என் மழியிருத்திக் கதை சொல்ல என் குழந்தைகள் நீங்கள் இங்கு இல்லை.

என் முதுகில் சுண்ணாம்பு பூசுவதிலும், என் கால்களிடையே காறி உமிழுவதிலும் இருக்கும் அரு வருப்பு தனிமையைவிடச் சுகம் தரக்கூடியதென்று இப்போதுதான் புரிகிறது.

முழந்தால் திரும்பி வாருங்கள். இருந்தால் இன்னும் கதை சொல்வேன்.

- நாக. சாந்தலிங்கம்

எங்கள் புண்ணியிய பூமியாம் புங்குடுதீவின் அருமை பெருமைகளை திசைகள் தோறும் பரப்பிய முதல் விழாக்களும் முதல் நிகழ்வுகளும் பலவாகும். ஆலயங்களில் தமிழ் அரச்சனை சிலப்பதிகார விழா தமிழர் சுயாட்சிக்காய் இரத்தத் திலகம் இட்டமை போன்றவை ஈழத்தில் நடந்த முதல் நிகழ்வுகள். தித்துடன் திருக்குறள் மாநாடு இளைஞர் கழகம் நடாத்திய முத்தமிழ் விழா நூல் வெளியீட்டு விழாக்கள் 1952 மீர்கணேசவித் தியாசாலையில் நடந்த வெள்ளிவிழாவும் வெள்ளிவிழா மலர் வெளியீடும் சைவகலா சங்கத்தின் சைவமகாநாடு வீரமாழிவெர் பேரரிஞர் அண்ணா ஆழிக்குமரன் ஆனந்தன் போன் றோரின் விழாக் கள் அரசினர் மகாவித்தியாலயத்தின் வெள்ளிவிழா போன்ற எத் தனையோ எங்கள் ஊரின் மகிழ்ச்சையை எடுத்துக்காட்டும் நிகழ்வுகளாய் விளங்குகின்றன.

இந்த நிகழ்வுகளின் தொடர்பான பழைய நினைவுகளில் ஆலயங்களில் நடைபெற்ற தமிழ் அரச்சனை பற்றியும் நூல்கள் வெளியீடு குறித்தும் கிக்கட்டுரை அமைகிறது.

ஆலயங்களிலே வடமாழி அரச்சனையோடு திருமூறைத் தமிழிலும் இறைவனுக்கு அரச்சனை நடைபெறவேண்டும். என்ற கோரிக்கையை முன் வைத்துத் தமிழகத் திலும். ஈழத் திலும்: மலேசியா, சிங்கப்பூர், உள்ளிட்ட தமிழர் வாழும் நாடுகளிலும் தீவிர பிரச்சாரம் செய்தவர் தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகாளார் திருமடத்தின் முதல்வராய் மடாதிபதியாய் அடிகாளர் பொறப்பேற்ற காலத்தில் கிருந்தே “அருள் நெறித்திருக்கூட்டம்” என்ற ஓர் அமைப்பைத் தொடங்கி சைவமும் தமிழும் என்ற கோட்பாட்டோடு சேவைகளை ஆற்றியவர் அவர்.

சைவத் தமிழ்ப்பணியின் ஓர் அங்கமாகத் திருக்கோயில்களில் இறைவனுக்குத் தமிழ்த் தேவார

தமிழ் அரச்சனையும் நூல் வெளியீடுகளும்

திருவாசகங்களால் அரச்சித்து வணங்கும் முறையை ஆரம் பித்துச் சாதனை செய்தவர் அடிகளார். திருமூறைத் தமிழ் அரச்சனை என்றதும் பலரும் இது வடமாழி அரச்சனைக்கு எதிரான செயற்பாடு என்றே எண்ணினார்கள். இத்துடன் தமிழ் அரச்சனை என்பது நமது நாயன்மார்களால் பாடப்பெற்ற தேவார திருவாசகங்களைக் காதலாகிக் கசிந்து கண்ணீர் மல்கிப் பாழப்பாடி இறைவனுக்கு அரச்சிப்பதே ஒழிய ஒருவரது பெயர் நட்சத்திரத்தைச் சொல்லி அரச்சனைத் தட்டுடன் செய்வதல்ல என்ற விளக்கத்தைக் கட்டாயமாகச் சொல்லவேண்டியிருந்தது. இறைவனின் அருளை வேண்டி நமக்குத் தெரிந்த நமது உயிர்க்குயிரான நமது மொழியாம் தமிழ் மொழியால் இறைவனை அரச்சிப்பதே இந்த அரச்சனையின் நோக்கமாகும். அப்பர் அடிகள் என அறியப்பட்ட திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் இறைவனை வடமாழியும் தென்தமிழும் ஆயினான் காண்ணறார். அதன்படி இரு மொழிகளாவும் அரச்சனை செய்யலாம். தமிழே தெரிந்த அடியார்களுக்கு இறைவனுடன் நேரடியாகத் தொடர்பு கொள்ள தமிழ் அரச்சனை வழி செய்யும் என்று அடிகளார் எத் தனையோ விளக்கங்களை மக்களுக்கு அளித்தார்.

பின்னர் தமிழகத்தின் முன்னாள் முதலமைச்சரான பக்தவத்சலனார் தலைமையிலே மதுரை மீனாட்சி அம்மன் சந்நிதியிலே திருமூறைத் தமிழ் அரச்சனையைத் தொடங்கி வைத்தார். இதனைத் தொடர்ந்து பல ஆலயங்களில் தமிழ் அரச்சனை நடைபெற்றது. ஈழத்திலும் ஈந்த அரச்சனையை நடைமுறைப்படுத்தவேண்டும் என்ற நோக்கோடு தமிழ் அரச்சனையின் தேவை குறித்த பிரச்சாரத்தைப் பலர் மேற் கொண்டனர். வட்டுக்கோட்டை முதலியார் செ. சின்னத்தம்பி தலைமையில் வித்துவான். பொன். கனகசபை, வித்துவான். சி. ஆறுமுகம், புலவர் ஈழத்துச் சிவானந்தன், நீரவேலி. க.துரைசிங்கம்,

நெடுந்தீவு வித்துவான் சத்தியதேவி துரைசிங்கம், உருத்திரபுரம் சி.க. வேலாயுதபிள்ளை ஆகியோர் ஈழத்திலும் ஓர் அருள்நெரி மன்றத்தினை அமைத்து அடிகளார் பாதையிலே எழுதியும் பேசியும் தமிழ் அரசு சுனா ஈழத்து ஆலயங்களிலும் நடைபெறுவதற்கு உரிய குழுலை உண்டாக்கினார்கள்.

1964ம் ஆண்டு ஈழத்திலே முதன்முதலாக இரண்டு ஆலயங்களிலே திருமுறைத் தமிழில் அரச்சனை நடைபெற்றது. புங்குடுதீவு கிழக்கு ஸ்ரீ வரசித்தி விநாயகர் ஆலயத்திலும் மேற்கில் திருப்பெருங்காடு கிராஞ்சியம்பதி ஸ்ரீ மீனாட்சி சுந்தரேஸ்வரர் ஆலயத்திலுமே அது நடைபெற்றது. அதற்காகப் பலவழிகளிலும் அயராது உழைத்து வெற்றி கண்டவர் புலவர் ஈழத்துச் சிவானந்தன் அவர்கள். தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளாரைப் புங்குடுதீவுக்கு அழைத்து அவரையே திருமுறைகளைப் பாடவைத்து பிரம்மஸ்ரீ ஜ. கைலாசநாதக்குருக்கள் மூலம் கிறைவனுக்கு மலர்களால் அரச்சித்த காட்சி கண்கொள்ளாக காட்சியாக இருந்தது. அவ்விரண்டு திருக்கோயில் களிலும் தமிழ் அரசு சுனாகள் நடைபெற்றபோது அறியாமை காரணமாகவும் ஆதிக் கம் காரணமாகவும் எதிர்ப் புக்கள் கிளம்பியதையும் மறக்கமுடியாது.

தமிழ் தொன்மையான மொழி. பழைய இலக்கியப் பெருமை கொண்ட மொழி. தொல்காப்பியம் என்னும் இலக்கண வரம்பு நெறிகளைக் கொண்ட மொழி. வேறு பல மொழிகள் பிறப்பதற்குத் தாயாய் விளங்கிய மொழி. இன்றும் நவீன இலக்கியங்கள் தோன் றுவதற்குத் தன்னை இலகுபடுத்திக் கொண்டிருக்கும் எனிமை சான்ற மொழி. இது தோன்றிய மண்ணிலே இன்றும் மக்களால் பேசப்படுகின்ற எழுதப்படுகின்ற மொழி. “அரச்சனை பாட்டேயாகும். ஆதலால் நம்மேல் சொற்றமிழ் பாடுகே என்றார். தூமறை பாடும் வாயார்” எனச் சிவபெருமான் தன்னை தமிழ் அரச்சனை செய்யும்படி சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரிடம் கேட்டுக் கொண்டதாகப் பெரிய புராணத்திலே சேக்கிழார் பெருமான் கூறியிருக்கிறார். இதனை நாம் கோயில்களிலே படிக்கிறோம். கேட்கிறோம். இது நடைமுறைக்கு வருவதை நாம் ஏன் எதிர்க்கவேண்டும் என்று புலவர் ஈழத்துச் சிவானந்தன் பல இதழ்களில் எழுதியும், மேடை மேடையாகப் பேசியும் விளக்கம் அளித்த போதும் அன்றைய குழலில் கடும்போக்கு அதனை ஏற்க மறுத்தது.

பலர் எதிர் நடவடிக்கைகளிலும் இரங்கினார்கள். இதனைத் தடுத்துத் தமிழ் அரச்சனையைச் சுமுகமாக நடாத்தி உதவிய ஒரு சில நல்ல மனிதர்களை நினைவு கூர்தல் அவசியமானதாகும். புங்குடுதீவு பூரண சர்வோதய இயக்கத்தைச் சார்ந்த முதலைய சிங் கம; மு. பொன் னம் பலம், வில் வரெத் தினம் போன் றோரும். தமிழ் இனப்பற்றாளர் க. சிவநாமம் மற்றும் வேறு சில இளைஞர் கஞம் ஓர் அணியாய்த் திரண்டு எதிர்ப்பாளர்களைச் சந்தித்துத் தமிழ் அரச்சனையின் தாற்பரியத்தை விளக்கி நிகழ்ச்சி தங்குதடையின்றித் தொடரவழி செய்தார்கள். இவர் கஞக் கும் புலவருக்கும் அந்தக் காலத்தில் சித்தாந்த வேதாந்தக் கருத்து வேறுபாடு இருந்த போதிலும் பொது மக்கள் நன்மைக் காக இவர்கள் ஒன்றினைனந் துபுத்திஜீவிகளாக இயங்கியமை. அன்றைய பண்பாட்டு நாகரிகத்திற்கு எடுத்துக் காட்டாக அமைந்தது. புங்குடுதீவின் வரலாற்று நிகழ்வுகளில் ஈழத்தில் முதன்முதலாக நடந்த இந்தத்தமிழ் அரச்சனை பலராலும் பேசப்பட்டுப் பாராட்டப்பட்டது. பல இதழ்கள் இது பற்றிப் பக்கம் பக்கமாக எழுதியிருந்தன.

நால் வெளியீடுகள் என்ற வகையில் 1960 ம் ஆண்டு திருப்பெருங்காடு கிராஞ்சியம்பதி கந்தசுவாமி கோயில் முன்றலிலே நடைபெற்ற சைவ விழாவிலே வெளியிடப்பட்ட புலவர் ஈழத்துச் சிவானந்தனின் “அடிகளார் பாதையிலே” என்ற நால் குறிப்பிடக் கூடியதாகும். இந்த நாலை நாற்றாண்டுப் பெருமை பெற்ற புங்குடுதீவு இளைஞர் கழகம் வெளியிட்டிருந்தது. கனமிய மண்ணில் 2006ஆம் ஆண்டுப் “பூவரசம் பொழுது” மலரிலே இன்னால் முழுமையாகப் பிரசரிக்கப்பட்டிருந்தது. இந்த நால் வெளியீட்டு விழாவிலே தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளாரும் கண்டிதபோவனத்தில் இருந்த சக்திதானந்த யோகீஸ்வரரும் கலந்து கொண்டு உரைநிகழ்த்தியதோடு அடிகளாரே நாலை வெளியிட்டுவைத்தமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. இந்த நாலின் முக்கிய அம்சமாகவும் அடிகளாரால் வியந்து பாராட்டப்பட்டதாய் இருந்ததும் ஆலயங்களுக்குள் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களைப் பிரவேசிக்கசெய்து அவர்களையும் இறைவணக்கத்தில் இணைத்துக் கொள்வதாகும்.

அந்தக் காலத்தில் மிகவும் பிரச்சினைக்குரிய விடயாக இவ்விடயம் தலை தூக்கி நின்றது. இது ஈழத்திலே ஒரு மறுமலர்ச்சியை உண்டாக்கியது என்றும் கூறமுடியும். அடிகளார் தாம் எழுதிய

சமயமறுமலர்ச்சி என்ற நூலையும் புலவரின் அடிகளார் பாதையிலே என்ற நூலையும் ஒப்பிட்டுப் பேசியமையும் அதனை வழி மொழிந்து சக்சிதானந்த யோகீஸ்வரர் பேசியமையும் திரண்டிருந்த மக்கள் மத்தியில் ஒரு விழிப்புணர்ச்சியை உண்டாக்கியது எனலாம்.

அடுத்ததாக 1962ஆம் ஆண்டில் வெளியான புலவரின் “ாழுத்தில் யான் கண்ட சொற்செல்வர்கள்” என்ற நூலைக் குறிப்பிடலாம். இந்த நூலும் கந்தசுவாமி கோவில் முன்றவிலே வைத்து வெளியிடப்பட்டதாகும். அ.அமிர்தவிங்கம், ச.ச. இராசதுரை, பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன், வித்துவான்.சி ஆறுமுகம், வித்துவான் பொன். அ. கணக்கபை, கலாநிதி. க. சிவராமலிங்கம், நாவேந்தன் போன்ற இருபத்தியொரு செஞ்சொற்காண்டல் களைப் பற்றிய நூலாக அது அமைந்திருந்தது. அந்த நூலிலே அத்தனை பேச்சாளர்களின் புகைப் படங்களும், அவர்களின் வாழ்க்கை வரலாறுகளும், அவர்கள் மேடைகளில் தோன்றிப் பேசும் பாங்குகளும் மிக நேர்த்தியாகப் படம் பிடித்துக் காட்டப்பட்டிருந்தது. உண்மையிலேயே இப்படியான ஒரு நூல் போன்று இதுவரை வேறொரு நூல் வெளிவரவில்லை என்றே கூறலாம். அந்நாலுக்கு ஈழநாடு திதழின் ஆசிரியராய் இருந்த கே.பி. ஹரன் முன்னுரை எழுதியிருந்தார். இந்தியத்திருநாட்டின் திருவையாறு என்ற ஊரில் பிறந்த அவர் “ஜயாந்” என்ற புனைபெயரில் நாளாந்தம் ஈழநாடு திதழில் எழுதி வந்த பந்திகள் பலராலும் வாசிக்கப்பட்டுப் பாராட்டப்பட்டதாகும். அவர் அந்த நூலுக்கு எழுதிய முன்னுரையில் “தமிழ் உலகிலே இது ஒரு முதல் முயற்சி” என்று குறிப்பிட்டு எழுதியிருந்தார்.

அடுத்து, “செந்தமிழே! உயிரே! நறுந்தேனே! செயலினை மூச்சினை உனக்களித்தேனே! நீ நெந்தாயெனில் நைந்து போகும் என் வாழ்வு. நந்நிலை உனக்கெனில் எனக்குந்தானே” எனக் செந்தமிழுக்கும் நம் தமிழருக்குமாய்த் தன்னைத் தந்த நான்கு சகாப்தமாக ஓயாது ஓளியாது உழைத்த அரும்பெரும் தலைவர் அ.அமிர்தவிங்கம் பற்றியான் எழுதிய 1978 ம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்ட “களம் பல கண்ட காளை தளபதி அமிர்தவிங்கம்” என்ற நூலைக் குறிப்பிடலாம். சிவன் கோவில் முன்றவிலே பழுகுதற் கினிய பண்பாளர் அண்ணர் நாக. பத்மநாதன் தலைமையில் நடைபெற்ற இவ்விழாவில் அ. அமிர், மங்கை அமிர், வெ. யோகேஸ்வரன்

பா.உ., உடுவில் வி.தர்மர் பா.உ., பாவலூர் பா.உ., காவலூர் பா. உ. கா. பொ. இரத்தினம் மற்றும் தமிழரசு கூட்டணி ஆதரவாளர் கள் பலரும் திரண்டிருந்தனர். இவ்விழாவில் கோபுரக்கலசமென உயர்ந்து நின்ற ஒரு நிகழ்வாக தோழர். வ. பொன்னம்பலம் கலந்து கொண்டு நூலை வெளியிட்டு வைத்ததோடு வலிவும் பொலிவும் தெளிவும் மிக்க உரையாற்றியமையைக் குறிப்பிடலாம். புங்குடுதீவு மண்ணுக்கும் மக்களுக்கும் பெருமை தேடித்தந்த கனவான்களுள் ஒருவரான பேராசிரியர்.சி. கி. சதாசிவம்பிள்ளை அவர்கள் (இளையப்பா வாத்தியார்) அமிர்தவிங்கம் அவர்களுக்குப் பொன்னாடை போர்த்திக் களரவித்தமையும், பொன் எழுத்துக் களால் பொறிக்கப்படவேண்டிய ஒன்றாய் அமைந்தது. “செந்தமிழ்ச் செல்வர்” ஆன புலவர் விழாவில் ஆற்றிய உரையும், நூலுக்குக் கொடுத்திருந்த அணிந் துரையும் எல் லோராலும் போற்றிப் புழப்பட்டது. “தம்பி நாக. சாந்தவிங்கம் தமிழ் அறிவும் உணர்வும் பற்றும் மிக்க இளைஞர். தமிழர்கள் ஒழுக்கம் பண்பாடு நாகரிகம் முதலியவற்றையும் காப்பாற்றிக் கொண்டு இனத்தையும் காப்பற்ற வேண்டுமென்று நினைப்பவர். இதனாலேயே ஒழுக்கம் முதலிய குணங்களோடு உயர்ந்த தலைவர் வரலாற்றை எழுதி வெளியிட்டிருக்கிறார் என்பேன்” என அணிந்துரையில் எழுதிவிட்டு. மேடையிலே 17 ஆண்டுகளுக்கு முன் ஈழத்துத் தமிழ்ப் பேச்சாளர்களைப் பற்றி ஒரு நூல் எழுதி வெளியிட்டிருந்தேன். அதிலே திரு. அ. அமிர்தவிங்கம் அவர்களைப் பற்றிய கட்டுரையில், “சங்ககால வீரத் தமிழர்களில் ஒருவர் தப்பித் தவறி இருந்துவிட்டாரோ என்ற ஜயம் ஏற்படும்படியாக சொல்ல வல்லனாய் சோர்விலனாய் அஞ்சிடா நெஞ்சினனாய் யாராலும் வெல்ல முடியாதவனாய் அமிர் திகழ் கிறார்” என்று குறிப்பிட்டிருந்தேன். என்னுடைய குறி தவறவில்லை. குறித்த அமிர் தமிழர் தலைவனாகவே உயர்ந்து விட்டார் என்று கூறியதும், அமிர் உட்பட அனைவரும் புலவரின் நாவன்மையை மெச்சினர். அனைத்துப் பா. உ. க்கஞ்சும் நாவன்மை மிக்கவர்கள் என்பதனால் அவர்களின் பேச்சுக்கள் மக்களால் பெரிதும் பாராட்டப் பட்டது.

அமிரின் பேச்சலே எமது மொழி, நாடு, கல்வி பற்றிய பல விடயங்களும் நிறைந்திருந்தது. அவர் நாவலர் அல்லவா? எனவே அவரது பேச்சுப் பற்றிச் சொல்லவும் வேண்டுமோ? யாழ்ப்பானப் பிரதிநிதி புதுமுகம் ஆனதால் அவரது தமிழ்ப்பேச்சு பாமர

மக்களுக்குப் பிழித்த ஒன்றாய் இருந்தது.

1977 ஆம் ஆண்டுப் பொதுத்தேர்தலில் மகத்தான வெற்றி வாகை கூடிப் பாராளுமன்றம் சென்று முதலும் கடைசியுமாய் எதிர்க்கட்சித் தலைவராய் மினிர்ந்த திரு. அமிருக்கு ஒரு ல் வெளியிட்ட பெருமை புங்குடுதீவு மண்ணுக்குக் கிடைத்தது.

இவ்வாறு பலதரப்பட்ட நிகழ்வுகளைக் கண்டு களித்த எமக்கு எமது தீவின் பண்டைய நிகழ்வுகளைச் சரிவரக் கொண்டுவர, வரலாற்றை முற்றுமுழுதாகத் தெரிந்து கொண்ட பலர் இன்றைய காலகட்டத்தில்

இல்லாதது நமது துரதிஷ்டமே. புலம் பெயர்ந்த நாம் வாழ்க்கையையே தொலைத்து விட்டுத் தேஷ்க கொண்டிருக்கும் வேளையில் இந்தத் தேதேவுக்கு நேரமே இல்லாது அங்கலாய்ப்பது தெரிகிறது. ஆனாலும் நமது அடையாளங்களை நாம் இனங்காட்டாவிடில் யார் தான் இனங்காட்டுவெர். இந்த நன் முயற் சியில் ஈடுபட்டுள்ள புங்குடுதீவு பழையமாணவர் சங்கத்தினர் ஓரளவேனும் வெற்றி பெறுவார்கள் என்பது தின்னனம். அந்த அரிய பெரிய முயற்சிக்குத் தெய்வத் திருவருள் துணை புரிய வேண்டுகிறேன்.

நன்றி!

மறக்கமுடியாத மாரியம்மனின்

மாசிமக் ஜூர்வலம்

- ச. குணவரத்தினம்

அன்பளித்து அறவளித்து அழகளித்த மாரியே!
அருளளித்துக் தெருள ஸித்துப் பொருள் அளித்த மாரியே!
இன்பளித்து இயலளித்து இசையளித்த மாரியே!
இன்னல் நீக்கி வினை தவிர்த்த இனித் நாத மாரியே!
துப்பறுத்துத் துணிவளித்த சோதிச்சி வருகவே!
கூலம் ஊன்றிக் கோயில் கொண்ட சுந்தரத்தி வருகவே!
மன்பதைக்கண் வாழ்வளிக்கும் கரியமாரி வருகவே!
மாண்ட ஞானத்தமிழளிக்கும் மாயமாரி வருகவே!

வேண்டுவார்க்கு வேண்டிய அருள் வழங்கிட வீதி
வலம் வந்து வினைகள் யாவும் நீக்கி, வீடுகள்
தோறும் எழுந்தருளி மக்களின் உள்ளங்களைக்
கவர்ந்து காட்சி தரும் பெருங்காடு மாரியம்மனின்
ஊர்வலத்தை என்றும் மறக்க முடியாத நினைவோடு,
நினைந் து நினைந் து வாழ் ந் திடுவோ ம் .
மாசித்தின்கள் மதிநிறைறந்த நன்னாளில் அன்னை
மகமாரி வாசல் எல்லாம் வலம் வந்து அருட் காட்சி
தருவாள். முாசி மாதத்தில் வரும் மக நடசத்திரத்தை
இறுதி நாளாக கொண்டு அன்னைக்கு பத்து
நாட்களுக்கு இலட்ச அர்ச்சனையும், சண்மிகா
கோமமும் நடைபெறும். மாரியம்மனின் மாசிமக
ஊர் வலமும் மகாசிவராத் திரியும் கிரண் டு
நிகழ்வுகளாகும். இதனால் எமது கிராம மக்கள்
பெருமகிழ்ச்சி கொள்வர். மாசிமகத்தை அன்றிய
நாட்களில் மாசிமாத பூரணையும் வரும்.
அன்றெல்லாம் ஊர் நிலவு ஒளியாய் காட்சிதரும்.
சிறுவர்கள் தொடக்கம் முதியோர்கள் அனைவரும்
மனமகிழ்ச்சி கொண்டிருப்பர். நாங்கள் சிறுவர்களாக
வாழ்ந்த காலந்தொட்டு மாரி அம்மனின் ஊர்வலம்
நடைபெறுகின்றது. எங்கள் ஊரில் மாரியம்மனின்
ஊர்வலமே மிகவும் சிறப்போடும் பொலிவோடும்
நடைபெறும். பிற்பட்ட காலத்தில் காளியம்மனின்
ஊர் வலமும் நடை பெறுகின்றது. மிகவும்
ஆரம்பகாலத்தில் அம்பாள் மாட்டு வண்டிலில்
ஊர் வலமாக வருகை தருவாள். அதுவும்
மிகச்சிறப்பாகவே இருக்கும்.

“தீராத பெருவினையை தீர்த்தருஞும் மகமாயி!

சிவசக்தி வேற் கண்ணியே!

சொங்கண்மால் தங்கையே! சிவபிரான் நங்கையே!

சேயவன் போற்றுந்தேவி!

மாராத பிணிபோக்கும் மாயத்தி திரிசூலி!

மாலினி! குண்டலத்தி!

மாதவர் உளமுறையும் மங்களச் செல்வியே!

மனோன் மணி! மாயசக்தி!

வாராத வல்வினைகள் வந்தாலும் நீற்றினால்

வினை போக்கி வரம் வழங்கி

வாழ்வினை அளித்தருஞும் வாலையே! நாரணி

வீரமாகாளி சக்தி!

ஆறாத துயரத்தை நீக்கியருள் அந்தரி

அம்மனை ஆடியருளே!

அருள் ஞானத் தமிழ் அளிக்கும் கருமாரிச்

செல்வியே அம்மானை ஆடியருளே!”

மாசி பங்குனி மாதங்களில் வெப்ப நோய்களான
பொக்களிப்பான், கண்ணோய் போன்றன வந்து
மக்களுக்கு துன்பத்தைக் கொடுக்கும். கிராம
தேவதையான மாரியம்மனை நோக்கி மக்கள்
நேர்த்திக் கடன் வைப்பார்கள். அதே நேர்த்தில்
வீடுகளில் வளர்க்கும் ஆடு, மாடு, கோழிகளுக்கும்
நோய்கள் பரவும். அப்போதெல்லாம் மக்கள்
அம்மனை வேண்டி நேர்த்தி செய்வார்கள். இந்த
மாதத்தில் அம்மனின் ஊர்வலமும் நடைபெறுவது
மக்களின் கவனத்தை பெரிதும் கவர்ந்திருக்கின்றது.
நோய்கள் தீர் அம்மனை வேண்டி ஆடு, மாடு, கோழிகளையும்
நேர்த்திக் கடனாகச் செலுத்து
வார்கள். பிற்பட்ட காலத்தில் எமது முயற்சியால்
உயிரினங்களை நேர்த் தியாகப் பெறுவது
மாரியம்மனின் ஆலயத்தில் நிறுத்தப்பட்டது. பிற்பட்ட
காலத்தில் அன்னை மகமாரியம்மன் உழவு
யந்தித் திரல் அழகிய கேடகத்தில் அமர்த்தி
ஊர் வலமாக வருகை தருவாள். மின் சார
விளக்குகளாலும் அழகிய பூக்களாலும் வேப்பமர

இலைகளாலும் கேடகம் அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கும். மின்னொளியும், நிலவொளியும் ஒளிர்ந்திருக்க அன்னை தண்ணொளி கொண்டு வரும் கண் கொள்ளாக காட்சியை எப்படி வருணிப்பதென்றே தெரியவில்லை. மாசி மகத்துக்கு முதல் நாள் அம்பாள் வலம் வரும் வீதிகளுக்குச் சென்று ஒலி பெருக்கி மூலம் அறிவித்தல் கொடுக்கப்படும். மக்கள் பெரும் ஆவல் கொண்டு உற்சாகம் அடைவார்கள். வீதிகளைச் சுத்தம் செய்து தண்ணீர் தெளித்து மகர தோரணங்களும் வாழைகளும் கட்டி பூரண கும்பங்கள் வைத்து அன்னையின் வரவுக்காய் காத்துக் கிடப்பார்கள். இல்லங்கள் தோறும் எழுந்தருளி செங்கமலப் பொற்பாதம் தீண்டிடவே தேவி தெருவெல் லாம் வலம் வருவாள். மாசிமகத்தன்று மாலைக் கதிரவன் மறையவும் மதியவன் ஒளிதரவும் அன்னையின் ஊர்வலம் ஆரம் பமாகும். அன் னையோடு சேர்ந்து அடியார்களும் பக்தப் பாடல்களைப்பாடி ஊர்வலமாகப் பறப்படுவார்கள். பறை மேளம் ஒருபூம் ஒலிக்கவும், நாதஸ்வர மேள வாத்திய ஒலி மறு புறம் ஒலிக்கவும் பக்தியுருக் கொண்டவர்கள் ஆடி அலங்கரிக்கவும், அந்தணப்பெரியோர்கள் வேதபாராயணத்துடன் கற்பூர தீபங்கள் காட்டவும் அன்னை வலம் வருவாள். ஆரம்பகாலத்தில் சந்தையடி வழியாக கிழுக்கு ஊருக்கு அம்பாள் ஊர்வலமாகச் சென்று குறிஞ்சிக்காடு ஆலடிச்சந்தி வழியாக கலட்டிப் பிள்ளையார் கோவில், கண்ணைகை அம்மன் கோவில் எல்லாம் மாரியம்மாள் சென்று வருவாள். வீதிகள் எல்லாம் மக்கள் வெள்ளம் திரண்டிருக்கும். மக்களின் அரோக்ரா ஒலிகளும் பக்தி இசைகளும் வானத்தைப் பிளக்கும். பின்னர் கிழுக்கூரில் கிருந்து வருகை தந்து இரண்டாம் மூன்றாம் வட்டாரம் ஊடாக, நாலாம் வட்டாரம் முதலாம் வட்டாரம் ஊடாக ஊர்வலம் நடைபெறும். அம்பாள் செல்லும் பாதைகளில் உள்ள ஏனைய கோயில்களுக்கும் சென்று பெரு வரவேற்பு கிடம் பெறும். சிவன் கோவில், கந்தசவாமி கோவில், பிள்ளையார் கோவில், காளி கோவில், பெத்தப்பர் கோவில், மற்றும் வைரவர் கோவில்கள் என எல்லா ஆலயத்துக்கும் அன்னை ஊர்வலமாக வருகை தருவாள். மாரியம்மனின் ஊர்வலம் முதல் நாள் தொடக்கி மறுநாள் மதியம் வரை நடைபெறும். அம்பாள் வருகை தரும் வீதிகளில் உள்ள பாடசாலை வாசல்களில் ஆசிரியர்களும், மாணவர்களும் வரிசையாக நின்று வழிபடுவார்கள். இவைகள் எல்லாம் என்றும் மறக்க முடியாதவை. ஒவ்வொரு வீடுகளின் வாசல்களிலும் அன்னைக்கு பெரும்

படையல்கள் செய்வார்கள். அந்த உணவுகளைப் பெறுவதற்கு சிறுவர்கள் தொடக்கம் முதியவர்கள் வரை முன்றியத்து சாப்பிடுவார்கள். இவு நேரத்தில் தேனீரும் பகல் வேளையில் குளிர் பானங்களும் கொடுப்பார்கள்.

“திருநீற்றின் தனிச்சிறப்பைப் பாருலகில் மாந்தரெலாம் தெரிவதற்காய் நீற்புச் சிறுநீற்றின் வண்ணமுறும் வெள்வேலின் கீழ் அமர்ந்து திரு வோங்குங் காட்சி தந்து திரு நீற்றால் ஜந் தொழிலை இயற்றுகின்ற சீர்த்தியளாங் கருமாரித் தேவியாகி திரு நீற்றால் மாந்தர்களின் வினை போக்கி வரமளிக்கும் பெருங்காட்டு மண் உறையும் தாயே அம்மா!”

“திரு நீறே வாழ்வளிக்கும்! திருநீறே அறிவளிக்கும்! திருநீறே அருளளிக்கும்! திருநீறே கலையளிக்கும்! திருநீறே நிதியளிக்கும்! திருநீறே ஞானம் நல்கும்! திருநீறே பினி போக்கும்! திருநீறே திடமளிக்கும்! திருநீறே பகையைப் போக்கும்! திருநீறே இன்பமளிக்கும்! திருநீறே துன்பம் அறுக்கும்! திருநீறே சிறந்த செல்வம்!”

அன்னை மாரியம்மன் ஊர்வலமாக வரும் போது எந்தவித பேதமும் இன்றி எல்லா மக்களும் அன்னையின் விழுதிப் பிரசாதத்தைப் பெற்றுக் கொள்வார்கள். நோயற்ற மக்களின் நோய் எல்லாம் தீர்ந்து திருநீற்றை உடம்பெல்லாம் பூசி மக்கள் பினி தீர்த்துக் கொள்வார்கள். அன்னையை மனம் நிறைந்து வழிபட்டவர்கள் எல்லோரும் தாயின் அருள் காட்சி பெற்றிருக்கின்றார்கள். நாங்கள் நாடு கடந்து கிடந்தாலும் தினமும் தாயை நினைந்து வேண்டி நிற்கின்றோம். பெருங்காடு மாரியம்மன் கோவிலில் பல சிறப்பு அம்சங்கள் உண்டு. ஊர்வலம் முடிவுற்று அன்னை மீண்டும் தனது கிருப்பிடம் வந்ததும் நிதிய பூசைகள் நடைபெற்று ஊர்வலத்தின் போது சேர்ந்த உண்டியல் பணத்தை எண்ணி ஒலிபெருக்கி மூலம் ஊரமக்களுக்கு தெரியப்படுத்துவார்கள். உண்டியலில் சில அடியவர்கள் பவுண்டியும் போட்டிருப்பார்கள். இதே போன்று அன்னையின் தேர்த்திருவிழா அன்றும் பண வரவுகள் பகிரங்கப்படுத்தப்படும் வழுமையும் இந்த ஆலயத்தில் உண்டு. இனி எப்பிறப்பில் கிப்படியான நிகழ்வுகளைக் காண்போ மோ தெரியவில்லை.

காயாகிக் கனியாகிக் கனியிலுறுஞ் சுவையாகிக்
கருணை புரிக் கரியமாரி!
காவெனக் கதறியே கரங் குவித்ததிறைஞ்சனரின்
கவலையைத் தீர்க்கும் மாரியே!
காயத்தினிலை யுணரும் கடுந்தவச் செல்வரின்
கன ஞான யோக சக்தி!
காளியாய் குலியாய் வாராகி வாலையாய்க்
காட்சிதரும் பூரணத்தி!
கரு நாக வடிவுற்றுப் புற்றுமர்ந்து ஒளி வீசும்
கருணை யளிக்கருமாரி!
மாயஞ் செய்மாரியே! மகமாயி! மயிலேறும்
முருகனைக் கண நாதனை

முத்தனைக் காத்தனை முத்தமிடும் வாயினால்
முத்தங் கொடுத்தருள்கவே!

மாரியம்மன் கோவிவலுக் கோர் மகிமையுண்டு!
அவளை
மன்றாடி நிற்பவருக்கு அருஞும் உண்டு!
அடியிலே தேரேறி அசைந்து வருவாள்! அம்மா
அடியார்கள் குறைகள் எல்லாம் நீக்கி விடுவாள்!
நாடிவரும் அன்பர்களின் துயர்கள் தீர்க்க! அம்மா
நல் மாசியிலே உனர்வலமாய் வாசல் வருவாள்!

புங்குடுதீவில் நடைபெற்ற வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க

சைவத் தமிழ் மாநாடு

ஒரு பாரிசுவயாளரின் குறிப்பு

கி.பி.பதினெணாராம் நூற்றாண்டின் பின் இலங்கையில் இடம் பெற்ற மேலை நாட்டவிள் வருகையுடன் போர்த்துக்கேயர் - டச்சுக்காரார் - ஆங்கிலேயர் தமிழரின் பாரம் பரிய கல் வியும் வாழ் வும் பாதிக்கப்பட்டன. அப் பாதிப்பின் எதிரொலியாக மலர்ந்ததே சைவத் தமிழ்க் கல்வி மறுமலர்ச்சி. குடா நாட்டின் சைவத் தமிழ்க் கல்வி மறுமலர்ச்சி முதல்வராக உதித்தவர்தான் ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஆறுமுக நாவலர். இவரின் கந்தபுராண கலாச்சார பின்னணியின் பிரதிபலிப்பால் இவர் ஏற்றி வைத்த சுடர்களினால்தான் குடா நாட்டில் பல பாகங்களிலும் சைவக் கல் வி பள் ஸிக் கூடல் கள் தோன்ற ஏதுவாயிற்று. இவருடைய சமய சீதிருத்த சிறப்பின் மகிழ்மையை சேர் பொன்னம்பலம் இராமநாதனால், இந்துக்களின் சீர்திருத்த நாயகன் என்னும் பெருமையைக் கொடுத்தது. இவர் காட்டிய பாதையைப் பின்பற்றி சைவத் தமிழ் பண்பாட்டை பேணிப் பாதுகாப்பதில் பல பெரியார்கள் உழைத்தார்கள். பத்தான்பதாம் நூற்றாண்டில் சுடர்விட்ட மறுமலர்ச்சி என்னும் தீபத்திற்கு நெந்யாகி அமைந்தவை தமிழும் சைவமும். எனவே சைவக் கல்வியை மீண்டும் உயர்நிலைக்கு கொண்டு வரும் முயற்சி சைவத்தைத் தமிழுடன் இணைத்து மேற்கொள்ளப்பட்டது. சைவச் சூழலில் கல்வியளிக்க ஆரம்பிக்கப்பட்ட பள்ளிக் கூடங்கள்தான் இந்துக்கல்லூரிகளாய் விரிவுபடுத்தப்பட்டன. இதன் பயனாக ஆங்கிலக் கல்வி நாட்டத்தை திருப்பதிப்படுத்தி சைவமும் சைவக் கல் வியும் புகட்டப்பட்டன. ஆனால் கிராமப்புறங்களில் மக்களின் தேவை ஆங்கிலத்தை உள்வாங்கும் நிலையை உருவாக்கவில்லை. ஆனால் ஆங்கிலத்தை அறிமுகம் செய்து ஆங்காங்கு இரு மொழிப் பாடசாலைகள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன. இதில் சைவ வித்தியா விருத்திச் சங்கத்தினாது பங்கு அளவிடற்கியது. ஆந்த வகையில் சைவ வித்தியா விருத்திச் சங்கத்துடன் சேர்ந்து புங்குடுதீவில் பல சைவப் பள்ளிக்கூடங்கள் சைவச் சூழலில் சைவ

பிள்ளைகள் கல்வி பயில வேண்டும் என்ற நோக்குடன் எருவாக்கிய பெருமை திரு.வைத்தியலிங்க உடையார் மகன் பசுபதிப்பிள்ளை விதானையைச் சாரும். (கல்வித் தந்தை). அவரைப் போலவே புங்குடுதீவில் கந்தபுராண கலாச்சாரத் தை நிலைநாட்டி செயற்பட்டவர்களில் அவரின் மைத்துனர் சந்திரசேகரம் விதானை மகன் வைத்திய சோதிடர் சைவத் தமிழ் அறிஞர் திரு.வினாசித் தம் பி ஆசிரியரைச் சாரும். இவர்களுடைய மரபிலே வந்தவரும் திரு.பசுபதிப்பிள்ளை விதானையாருடைய மருகரும், புங்குடுதீவு கிராமாட்சி மன்ற தலைவராயிருந்தவரும், கணேச வித்தியாசாலை அதிபருமான வெள் ளையுள் ளம் படைத் த சைவத்திரு.செல்லத்துரை ஆசிரியர் அவர்கள் இந்த மாநாட்டை புங்குடுதீவு பெருங்காடு கிராஞ்சியம்பதி கந்தசுவாமி ஆலய முன் நடத்த திட்டமிட்டு மாநாட்டுக் குழுத் தலைவராக இருந்து அதற்காக வேண்டிய எல்லா ஒழுங்குகளையும் செய்து புங்குடுதீவுக்கு மட்டுமல்ல சைவத்தமிழ் உலகிற்கு பெருமை சேர்த்தவர். குடாநாட்டிலுள்ள சைவப் பெரியார்கள் பேராசிரியர்கள் பேச்சாளர்கள் கலைஞர்கள் இசைவல்லுனர்கள் எல்லோரையும் வரவழைத்து எல்லோராலும் பாராட்டும் படி செயற்படுத்திய பெருமைக்குரியவராவார்.

மாநாடு நடைபெற்ற திருப்பெருங்காடு கிராஞ்சியம்பதி எல்லாவகையாலும் சிறந்து விளங்கிய புண்ணிய பூமி தில்லை வாழ் அந்தணப் பெருமக்கள் வாழ்ந்த பெருமைக்குரிய பதி. எரு பக்கம் பாரத்தால் நல்ல விருட்சமாக வளர்ந்து நிழல் தருகின்ற மருத மரமும் அரச மரமும் வடக்குப் பக்கத்தில் வேப்ப மரங்களும் கிழுக்குப் பக்கத்தில் கொன்றை மரங்களும் கிராஞ்சியம்பதி முருகன் ஆலயமும் பக்கத்திலே சிவன் ஆலயமும் பசுமையான வயல் நிலைங்களுக்கு அப்பால் ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன் கோவிலும் நல்ல நறு மணமுள்ள மல்லிகை,

முல்லை, வெண்டாமரை, செந்தாமரைத் தடாகங்களும், மூன்று ஆலயங்களைச் சுற்றி நந்த வனங்களும், நான்கு திசைகளிலும் சிவங்கி திருக்குனானசம்பந்த குருக்கள், சிவங்கி மார்க்கண்டேயர் குருக்கள், சிவங்கி மீனாட்சி சுந்தரேஸ்வரக் குருக்கள், சிவங்கி ஸ்ரீநிவாச நாகேந்திரக் குருக்கள் வீடு சிவங்கி சதாசிவக் குருக்கள், சிவங்கி சிவசுப்பிரமணியக் குருக்கள், சிவங்கி பாலகிருக்கணக் குருக்கள், சிவங்கி சிவகுமாரக் குருக்கள் வீடு, சிவங்கி கைலாச நாதக் குருக்கள் வீடு, சிவங்கி ஜயாத்துரைக் குருக்கள், ஜம்புகேஸ்வரக் குருக்கள், சர்வ தேச இந்து மதகுரு பீடாதிபதியும் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழக முன்னால் பேரவை உறுப்பினருமான சிவங்கி மகேஸ்வரக் குருக்கள் வீடு, சிவங்கி சுப்பையாக் குருக்கள், சிவங்கி கைங்காதரக் குருக்கள் வீடும் மேற்கு வீதியிலே சமஸ்கிருத வேதாகம பாடசாலையும் வடக்குப் பக்கத்திலே ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய மகளிர் வித்தியாசாலையுமாக குடாநாட்டில் எந்த ஊருக்கு மில்லாத சிறப்பும் பெருமையும் திருப்பெருங்காடு கிரானுசியம் பதிக்கு இருந்ததை மாநாட்டுக்கு வந்து சென்றவர்கள் எல்லோரும் பெருமையாகச் சொன்னார்கள். இந்த அந்தணப் பெரியோர்களுடைய மரபிலே வந்தவர்கள் புலம் பெயர்ந்த நாடுகளிலும் சிறப்பான சைவத் தமிழ் பணி செய்கின்றார்கள். குற்பபாகக் கண்டா நாட்டில் சிவங்கி பஞ்சாட்சர விஜயகுமாரக் குருக்கள், சிவங்கி பஞ்சாட்சர கிருஷ்ணராஜாக் குருக்கள் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

மாநாட்டு ஏற்பாடாக வரவேற்புக்குழு, விழா ஒருங்கமைப்பாளர் குழு, உபசரணைக் குழு என்பவற்றை ஒழுங்குபடுத்தி சிவன் கோவில் முன்னிருந்து கந்தசுவாமி கோவில் முன்வரை மிக பிரமாண்டமான பந்தல் போடப்பட்டு வாழை, மாவிலை தோரணங்களாலும், மின் ஒளிகளினாலும் மிகவும் அலங்கரிக்கப்பட்டு புங்குடுதேவே விழாக் கோலம் பூண்டிருந்தது. மாநாடு மூன்று நாட்கள் காலை, மாலை, இரவு என்று ஒன்பது நிகழ்ச்சிகளாக பிரிக்கப்பட்டு சிறப்பான ஒழுங்குகள் செய்யப் பட்டிருந்தன.

முதல் நாள் காலை நிகழ்ச்சிக்கு முன் மாநாட்டுக்கு வருகை தந்தவர்களை வரவேற்புக் குழுவினர் மங்கள இசைகள் முழுங்க எல்லோரையும் கிரானுசியம்பதி கந்தசுவாமி கோவில், சிவன் கோவில் வழிபாட்டுடன் விழா ஆரம்பமாகியது. காவலுர் நாடாஞ்சுமன்ற உறுப்பினரும் தமிழரசுக் கட்சியின் தங்க மூளை என்று வர்ணிக்கப்பட்டவருமான

திரு.வ.நவெரத்தினம் துணைவியார் சகிதம் வருகை தந்திருந்தார். இவரை கிராமாட்சி மன்ற தலைவரும் தொழில் அதிபரும் விவசாய மன்னனுமான திரு.கு.வி தம்பித்துரை அவர்கள் மலர் மாலை அணிவித்து வரவேற்றார்கள். கிரானுசியம்பதி கந்தசுவாமி கோவில் சிவன் கோவில் வழிபாட்டு நிகழ்ச்சியை பிரதிக்கூடாட்டுக்கணம் ஜ.கைலாசநாதக் குருக்கள் நிகழ்த்தி வைத்தார். மாநாடு திருமதி. நவரத்தினம், திருமதி. தை.கதிரவேல் ஆகியோர் மங்கள விளக் கேற்றலுடன் ஆரம்பமானது. காலை நிகழ்ச்சிக்கு பேராசிரியர். சதாசிவம்பிள்ளை அவர்கள் தலைமை தாங்கி நடத்தினார். முதல் நாள் மாலை நிகழ்ச்சிக்கு திருமதி. இரத்தினா நவரத்தினம் தலைமை தாங்கி திருவாசகத்தின் மகிழமை என்னும் தலைப்பில் நீண்ட அரிய உரை ஆற்றியிருந்தார். புங்குடுதேவே மண் உருவாக்கிய ஒருவர் இந்த விழாவுக்குத் தலைமை ஏற்றிருப்பது மிகவும் பொருத்தமானதென்று சட்டத் தரணி திரு.பா.கதிரவேல் குறிப்பிட்டிருந்தார். திருமதி. இரத்தினா நவரத்தினம் அவர்கள் வடமாநிலக் கல்விப் பணிப்பாளர் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தின் முதலாவது மாணவியாக ஆங்கிலத்தில் சிறப்புப் பட்டம் பெற்றவர். 1943ல் இராமநாதன் கல்லூரி அதிபராக இருந்து 1944ல் கல்வியதிகாரியாக உயர்ந்தவர். அன்னாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் கிளக்கிய முதுகலைமாணி பட்டம் பெற்றவர். அவரது ஆய்வு ஆங்கில மூலமான திருவாசகத்துக்கான புதிய அனுகுமிழை என்பதாகும். புலமைப் பரிசில் பெற்று லண்டன் பல்கலைக் கழகத்தில் கல்வியியலில் முதுகலைமாணிப் பட்டம் பெற்று முதன் மை மாணவியாகத் திகழ்ந்து கலாநிதிப் பட்டம் பெற்றவர்.

வடமாநிலக் கல்விப்பணிப்பாளர் என்னும் பதவியை வகித்த முதலாவது பெண் அதிகாரியும் இவரே. ஆங்கிலம் தமிழ்சைவம் சைவ சித்தாந்தத்தில் ஆழுத் தடம் பதித்தவர். பதினெந்திற்கும் மேற்பட்ட நால்களை எழுதியுள்ளார். யாழ்ப்பாண சுவாமிகளின் சீட்ராக இருந்து அரும் சேவை செய்தவர். தித்திக்கும் தீந்தமிழில் திருவாசகம் என்னும் ஒரு வாசகத்தைத் தந்தவர் திருவாதவூரார் (மணிவாசகர்) என்று குறிப்பிட்டு சிறப்பான உரையாற்றியிருந்தார்.

முதலாம் நாள் இரவு நிகழ்ச்சிக்கு மாநாட்டுக் குழு தலைவர் திரு. ஜெவத் திரு.செல்லத்துரை ஆசிரியர் அவர்கள் தலைமை தாங்கி நடத்தினார். இரண்டாம் நாள் காலை நிகழ்ச்சிக்கு வித்துவான் பொன் கணக்சபை தலைமை தாங்கி சைவத்தின் சிறப்பு

என்னும் பொருளில் உரை நிகழ்த்தினார். மாலை நிகழ்ச்சிக்கு தமிழ்த்துறை பேராசிரியர் செல்வநாயகம் அவர்கள் தலைமை தாங்கினார். இவரும் புங்குடுதீவு மண் ணுக் குச் சொந் தமானவர் என் பதை யாழ்ப்பாணம் இந்துக்கல்லூரி தமிழ்த்துறைப் பேராசிரியர் திரு. சிவராமலிங்கம் சுவையாகக் குறிப்பிட்டிருந்தார். பக்தி இலக்கியங்களில் உமையாரு பாகன் எனும் தலைப்பில் ஓர் நாம் ஒரு குலம் ஒன்றுமில்லாற்கு ஆயரம் திருநாமம் பாடி நாம் தென்மேளம் கொட்டாமோ என்று மணிவாசகர் இறைவனைப் பக்தர்கள் அன்பின் மிகுதியால் பல பெயரிட்டு அழைப்பதை எடுத்துக் காட்டி உரை நிகழ்த்தினார். இரவு நிகழ்ச்சிக்கு சமூக சேவையாளரும் பிரபல சட்டத் தரணியுமாகிய திரு. பா. கதிரவேல் தலைமை தாங்கினார். மூன்றாம் நாள் காலை நிகழ்ச்சிக்கு பிரதிக்கூடா பூஷணம் சிவார்ஜ. கைலாசநாதக் குருக்கள் தலைமை தாங்கினார். மாலை நிகழ்ச்சிக்கு யாழ் இந்துக்கல்லூரி தமிழ்த்துறை பேராசான் திரு. க. சிவராமலிங்கம் அவர்கள் தலைமை தாங்கி சேக்கிழார் காட்டும் செந்தமிழ் பண்பாடு என்னும் தலைப்பில் அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்களின் வரலாற்றைத் தீந்தமிழுப் பாக்களால் தந்த பெரிய புராணம் சிவநெறியில் நின்று ஒழுகிய அவர்கள் சிறந்த பண்பாளர்களாகவும் விளங்கினார்கள். பெரிய புராணம் எனும் நூலுக்குள் நுழைந்தால் பல தமிழ்ப் பண்பாடுகளைக் கண்டு மகிழலாம். ஆனால் இத்தகைய பண்பாடுகள் இன்றைய தமிழர்களிடத்து உள்ளனவா என்று கேள்வி எழுப்பி தனக்கே உரிய பாணியில் மிகவும் நகைச் சுவையாகவும் உரையாற்றியிருந்தார். இரவு நிகழ்ச்சிக்கு சள்ளாகம் ஸ்கந்தவரோதயா கல்லூரி தமிழ்த் துறை பேராசான் வித்துவான் ஆறுமுகம் தலைமை தாங்கியிருந்தார்.

கந்தபுராண கலாசாரத்தில் பண்பாட்டியல்பற்றி இலக்கியக் கலாநிதி பண்டிதமணி. சி. கணபதிப் பிள்ளை அவர்கள் சமூகவியல், மானிடவியல் முறையில் ஆய்வு செய்யின் சமய நெறியில் வளர்ந்த பண்பாடுகள் மக்கள் சமுதாய வாழ்வுக்கு வளமளிப்பனவாக விளங்குகின்றன. சைவ சித்தாந்த கலாச்சாரம் கந்தபுராணக் கலாச்சாரம் என்ற பண்பாடுகள் மக்களின் ஒன்றியைந்த வாழ்விலும் ஒளி வீசி நிற்கின்றன. இவை எமது சமய நெறியின் பண்பாடுகளைக் கட்டிக் காத்துப் பேண வேண்டும் என்றும் முனைப்பான போக்கையும் வளர்த்து வருகின்றன என குறிப்பிட்டு சிறந்த உரை ஆற்றியிருந்தார். அன்று கிளிநொச்சி நாடாளுமன்ற

பிரதிநிதியாகவிருந்த பண்டிதர் கா. பொ. இரத்தினம் அவர்கள் கிளிநொச்சியிலிருந்து வந்து இரவு நிகழ்ச்சியில் கலந்து கொண்டு சமய வாழ்வியலில் திருக்கோவில் பற்றி சிறப்பாக உரையாற்றி, திருக்கோயில் வழிபாட்டில் நமது சமுதாயம் மிகவும் சிறப்புற ஒங்கி வளர்ந்திருந்தது சங்க காலத்திலேயே. நகரமெனக் கருத்தத்தை பெருங்கோயில் இருந்ததாக புறநானூறு பேசுகின்றது. திருக் கோயில் வழிபாடு நமது வழிவழி மரபு. அதனாலன்றோ அப்பறிகள் ஒருகாலும் திருக்கோயில் ஆழாராகில் என்று திருக்கோயில் செல்லாதவர்களை உறவு கொள்ள மறுக்கின்றார் என அழகாக உரை நிகழ்த்தினார்.

யாழ்ப்பாணம் இந்துக்கல்லூரி ஆசிரியர் தேவன் யாழ்ப்பாணம் அவர்கள் அறிவியல் கலந்த ஆன்மீக வாழ்க்கை என்னும் பொருளில் உரை நிகழ்த்தி மனிதனாகப் பிறந் தவனுக்கு எத் தனையோ பாக்கியங்கள் உள்ளன. அவற்றில் எல்லாம் மேலான பாக்கியம் மனித சமுதாயத்திற்குச் சேவை செய்வதே. உன்னைப் பற்றி புள்ளி விபரம் கணக்கெடுக்கப்படும் போது எத்தனை வீடு கட்டினாய், வாங்கினாய் என்று கணக்கெடுக்கப்படுவதில்லை. எவ்வளவு சமுதாயத்திற்குச் செய்தாய் என்பதே ஏட்டுக்கு வரும். கில்லாமை கொடுமை அல்ல. இயலாமை குற்றமல்ல. விரும்பாமை பாவமாகும். இதுதான் அறிவியல் கலந்த ஆன்மீக வாழ்க்கை என்று குறிப்பிட்டு பேசியிருந்தார். “திருமுறைகளில் இலக்கிய வளம்” பற்றி வித்துவான் பொன் முத்துக்குமரன் அவர்களும், “பண்ணெண் என்னும் பெரும் பேறு” எனும் தலைப்பில் வித்துவான் திருமதி வசந்தா வைத்தியநாதன் அவர்களும், “தாய்மையில் இறைவன் வழிவும் கண்டேன்” எனும் தலைப்பில் பண்டிதை செல்வி. தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்களும் மிகவும் அருமையான நீண்ட உரையாற்றியிருந்தார்கள்.

மேலும் கல்வி அமைச்சரைச் சேர்ந்த இலட்சமண ஜயர், பேராசிரியர் இராமகிருஷ்ணர், யாழ்ப்பாணம் இந்துக்கல்லூரி ஆசிரியர் வித்துவான் சொக்கன், வித்துவான் க. கி. நடராசா, வைத்தீஸ்வரக் கல்லூரி அதிபர் திரு. அம்பிகைபாகன், பேராசிரியர் கைலாசநாதக் குருக்கள், பேராசிரியர் கோபாலக்கிருஷ்ண ஜயர், பரமேஸ்வரக்கல்லூரி உப அதிபரும், சமய ஞானியும், விஞ்ஞான பட்டதாரி ஆசிரியருமான திரு. ஞானப்பிரகாசம், யாழ்ப்பாணம் இந்துக்கல்லூரி ஆசிரியர் வித்துவான் க. கணபதி பிள்ளை, (இவரும் புங்குடுதீவு மண்ணுக்குச் சொந்தமானவர். ஊர்தீவைச் சேர்ந்தவர்.) சைவப் புலவர் திரு. குலரத்தினம்,

திரு.காரை.சுந்தரம்பிள்ளை, திரு.த.திருநாவுக்கரசு (நாவேந்தன்) ஆசிரியர், விஞ்ஞானப் பட்டதாரி ஆசிரியர், திரு.மு.இராமலிங்கம், திரு.மாணிக்கம் ஆசிரியர், திரு.நா.கார் த் திகேசு ஆசிரியர், பண்டிதர்.வீ.வ.நல்லதம்பி ஆசிரியர், சட்டத்தரணி திரு.ச.நடராசா (இவரும் புங்குடுதீவு மண்ணுக்குச் சொந்தமானவர்), திரு.கு.வி. செல்லத்துரை ஆசிரியர், யாழ்ப்பாணம் சைவப் பரிபாலன சபைத் தலைவரும், சமய அறிஞரும், யாழ் இந்துக்கல்லூரி ஆசிரியராய் திருந்தவருமான சைவத்திரு.சாமி.மயில்வாகனம் அரசர்கள், திருக்கேதீல்வர ஆதினம் சரவணமுத்து சுவாமிகள் இவர்கள் எல்லோரும் சிறப்பான உரையாற்றியிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இவற்றிற்கு மேலாக புங்குடுதீவு மகா வித்தியாலய மாணவ மாணவியர்களுக்கான பேச்சுப் போட்டிகள் மூலம் தெரிவு செய்யப்பட்ட மாணவ மாணவிகளின் பேச்சுக்களும் இடம் பெற்றிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. இதில் புங்குடுதீவு அதிபராக இருந்தவரும் சைவத் தமிழ் அபிமானியும் விஞ்ஞான பட்டதாரியுமான திரு.ச.ச்சிதானந்தம் அவர்களினதும், மகாவித்தியாலய ஆசிரிய, ஆசிரியைகளின் பங்களிப்பு அளவிடற்கியது. அது ஒரு பொற் காலம் என்று சொன்னால் மிகையா காது. அதிபருடன் சேர்ந்து வித்துவான் பொன்.கனக சபை, விஞ்ஞான பட்டதாரி திரு.மு.இராமலிங்கம் ஆசிரியர், திரு.மாணிக்கம் ஆசிரியர், திரு.குலசேகரம் பிள்ளை ஆசிரியர், திரு.செல்லையா ஆசிரியர், ஆங்கில ஆசிரியை செல்வி.குழந்தைவேல், பட்டதாரி ஆசிரியர் மு.தளையசிங்கம், சங்கீத பூஷணம் திரு.தாமோ தரம்பிள்ளை ஆசிரியர், விஞ்ஞானப் பட்டதாரி ஆசிரியைகளான திருமதி.பொன்னம்மா விஜயரட் னம், திருமதி.கனகம் மா, திருமதி. அன்னலட்சுமி சேனாதிராசா குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். அப்பொழுது வெளியூர் ஆசிரியர்கள் கல்வி கற்பித்துக் கொண்டிருந்த காலம். மாணவ-மாணவிகளின் பேச்சுப் போட்டியில் பரிசில்கள் பெற்றவர்களின் வரிசையில் மாநாட்டு விழாவிலே திரு.த.வில்வரத் தினம், திரு.எஸ்.கே.மகேந்திரன், திரு.வி.ரி.தமிழ் மாறன், திரு.சுந்தரலிங்கம், திரு.த.குணரத்தினம், செல்வி.விஜயலட் சுமி குணரத் தின சிங்கம், செல்வி.வாசுகி பத்மநாதன், செல்வி.பூங்கோதை கனகசபை பேசியிருந்தார்கள். அப்பொழுது இவர்கள் மாணவிகளாய் திருந்தார்கள். இன்ற இவர்கள் பிரசித்தி பெற்றவர்களாக விளாங்குகின்றார்கள்.

மாநாட்டுக்குத் தென்னிந்தியாவிலிருந்து பேராசிரியர்கள், பேச்சாளர்களுடன் அப்பொழுது அண்ணாமலை பல்கலைக்கழகத்தில் கல்வி கற்றுக் கொண்டிருந்த வெள்ளி நாக்கு நாவலர் புலவர் சிவானந்தன் அவர்கள் வரவிருந்தார்கள். தவிர்க்க முடியாத காரணத்தினால் கலந்து கொள்ள முடியவில்லை. மாநாட்டுக்கு மூத்த தலைவர் சைவத் திரு.செல்லத்துரை ஆசிரியர் புலவர் அவர்களுக்கு தாய் மாமன் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. மாநாட்டுக்கு இரவு நிகழ்ச்சிகளில் பண்ணினைச் கதாகாலாட்சபம், வில்லிசைகளும் இடம் பெற்றன. நல்லை ஆதின குரு மஹா சன்னிதானம் ஸ்ரீலஹ்நி திருநூனசம்பந்த சுவாமிநாத தம்பிரான் சுவாமிகள் (மணிஜயர்) திருப்பூங்குடி ஆறுமுகம் சங்கீத பூஷணர்களான தாமோதரம்பிள்ளை, சந்திரசேகரம், மாணிக்கவாசகர்களின் மாணவ மாணவிகளின் பண்ணினைச்களும் இடம் பெற்றன.

மாநாட்டுக்கு வரகை தந்த பேச்சாளர்கள் மூதல் பார்வையாளர்கள் வரை எல்லோருக்கும் காலை, மதியம், மாலை நல்விருந்தோம்பி உபசரித்தார்கள். இவற்றை முன்னின்று செயற்படுத்தியவர்கள் மலாய கபே கதிரவேலு, கிருஷ்ண பவான் ஜயம்பிள்ளை சகோதரர்கள், பிருந் தாவனம் பொன் னையா சகோதரர்கள் குறிப்பிட்டுச் சொல்லக் கூடியவர்கள். மாநாட்டுக்கு வெளியூர்களிலிருந்து சைவப் பெரியார்கள், அறிஞர்கள், கல்விமான் கள், அத்துடன் புங்குடுதீவிலுள்ள எல்லாப் பாடசாலை ஆசிரியர்களும், மாணவர்களும், பெரியார்களும் பார்வையாளர்களாக பெருந் தொகையினர் கலந்து கொண்டு சிறப்பிடதனர். யாழ்ப்பாணத்திலுருந்து திருப்பெருங்காடு வரை விசேட பஸ் சேவைகளும் ஒழுங்கு செய்யப் பட்டிருந்தன. புங்குடுதீவிலுள்ள பெரியார்கள், அபிமானிகள் புங்குடுதீவு இளைஞர் கழகத் தொண்டர்களின் பங்களிப்பு அளவிடற்கியது.

நிறைவாக இது ஒரு திருந்திரலோக விழாவாக அமைந்திருந்தது. இப்படியான ஒரு மாநாடு குடாநாட்டில் எந்த ஊரிலும் நடைபெறவில்லை. அந்த வகையில் புங்குடுதீவு மண்ணுக்குத்தான் இந்த பெருமை என்று தமிழ்த்துறைப் பேராசிரியர் செலவநாயகம் புகழாரம் சூட்டியிருந்தார். மாநாட்டு ஒன்பது நிகழ்ச்சிகளுக்கும் தலைமை தாங்கி நடத் தியவர்கள் புங்குடுதீவு மண்ணுக்குச் சொந்தமானவர்கள்.

PUNGUDUTTU OLD STUDENTS ASSOCIATION - 2014

Standing: Thurai Raavi (Asst. Secretary), T.Rasakumar, Umashankar (Asst. Treasurer), Jeyakumar, Thavakopi, Yampotharanathan, Sivananthasothy, S.Thiruvarutselvan, K.Anuragaran, Sathananthalingam, Dr.V.K.Ananthamoorthy (Patrons), Vijaykarthikesu (Secretary), T.Karunakaran (President), S.Thiruvananthassselvan (Treasurer), Arun.Kulasingam, K.Thiyyanathan, Arun.Vilvamohan (Vice President), Alagankandiah, Y.Thurenthiranathan, Prabanallathamby, A.Thiruvarutselvan, S.Chandrakumar, A.Ariyaratnam (Patrons), M.Jeevaratnam (Patrons), Mrs.E.Mageswary (Auditor)

மூவரசம் பொழுது 2011 வெற்றி பெற வாழ்த்துகிறோம்

YASO SINNADURAI
BARRISTER & SOLICITOR, NOTARY PUBLIC

 THE LAW OFFICES OF YASO SINNADURAI

பூவரசம் இயாழது
நிகழ்வுகளின் பதிவுகள் 2011

கல்வி, சமூக சமய பணியாற்றிய
அமரர் கந்தையா
ஜயாத்துரை
ஆசிரியர்
ஞாபாகர்த்த கலை அரங்கு

பிரதம விருந்தினர்
அருள் எஸ் அருகளையா
(முன்னாள் இரசாயன விரிவுகரையாளர்)

சிறப்பு விருந்தினர்
உலகநாதன் உதயகுமார்
(சீமாட்டி சில்க்)

மாங்கள விளக்கேற்றல்

கொழுப்பேற்றல்

அகவணக்கம்

தமிழ்த்தாய் வாழ்த்து

கண்டிய கீதம்

விழா கீதம்

அரங்கு கெளரவிப்பு

புங்குடுதீவு கீதம்

வரவேற்புரை:

திரு. சி. திருவானந்தசெல்வன்

வரவேற்பு நடனம்

தீப நடனம்

பிரதம விருந்தினர் உரை:
அருள் எஸ். அருகளையா

Kanagaambikai
Nagai Maadam

யොො සින්නත්තුරා

ස්ට්‍රෑත්තරයි

2100 Ellesmere Road Unit 202, Scarborough, ON, M1H 3B7
3024 Hurontario Street, Unit 216, Mississauga ON L5B 4M4

416-265-3456

විරුතු බුද්ධිකළු

මලර් බවතියේ
ඒන්. කේ. මකාවිංකම්

තක තීමි තාමාම

තිනැට්ටෙලා

සනාමි

තෙලෙවර් ඉරාර

එස්.එම්. තන්පාලලින්

තී. කුණ්ඩාකරුන්

තියරුවර් තිස්සුම්තාර්

කෙලරුව විරුන්තු

පොශම් සලාංගක

කිරාමත්තු අත්තියායම්

පාටුම් පාවමුම්

එමුවාය් තමිුරා

නන්නියුරා
විජය් කාර්ත්තික්කෙසා

විල්වමොකනින්

නිකුත්ස්සිත තොකුපු:

වුරුනා

තීරු. ආරු. ආරු. පිරපා
සේල්වි. බිවෙකා රමෙව්

කළත්තීන් අත්තිරුවු

වා

කනොකාම්පිනෙක අටකු මාතම්

3160 Eglinton Ave.E, Unit #3, Scarborough, ON, M1J 2H3

Tel: 416-269-7198

Come and Save Big on Great Deals at
**Sun City Super Market's
 GRAND SALE** Dec 3rd - 8th
 8:30am - 11:00pm

\$4.99: Leela Chili Powder (900g) Bottle
 \$1.99: Turmeric Powder (400g)

5100 மிளி மிளி இன்புக்கா
 விளைகள் இந்தியாவின் செய்தால்
 Kings காப்பித்துமிக் கிளவுசம்!

**FRIENDLY FRESH & QUALITY GREAT PRICES
 SERVICE**

\$3.99
 Fresh Chicken Leg

\$1.29
 Fresh Fish

\$3.99
 Fresh Fish

\$4.49
 Fresh Fish

Open Hours: Monday to Sunday 8:30 am - 11:00 pm 2761 MARKHAM ROAD, UNIT 11 & 12 SCARBOROUGH, ON M1M 4 | Tel: 416.724.6666

1919 Yonge St. Unit 101, Scarborough, ON M1J 1L1

Presents the new Banquet hall in Scarborough

Scarborough

BANQUET & CONVENTION CENTRE

1 to 5 Large Banquet Rooms Capacity accommodation
400 to 1800 People at a time

Call For Reservation: Jegan - 416.265.3333 | 416.629.9601 | 416.266.3841

வீரு வாங்க, விற்க
விளம்பரங்களைப் பாருங்கள், படியுங்கள்
நீங்களும் சிந்தியுங்கள், ஏன் என்னைத்
தெரிவுசெய்யவேண்டுமென்று..

Homelife/Future
Realty inc. Brokerage

Higher Standard Agents... Higher Results!

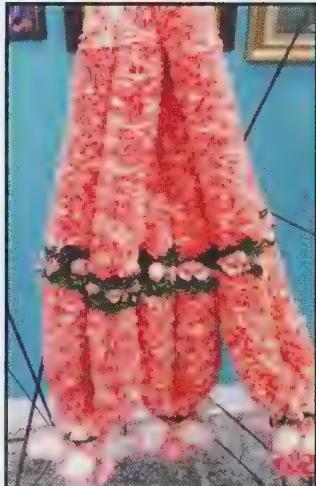
Vivek Subramaniam
Sales Representative

Direct: 416 898 4846

7 Eastvale Drive, Unit 205, Markham, On. L3S 4N8

Bus: 905 201 9977, Fax: 905 201 9229

Independently Owned and Operated

A1

TOP QUALITY FLORIST

அதி உயர் மலர்க் களஞ்சியம்

நகரின் மத்தியில் நம்ம பிள்ளையின்
கைவண்ணத்தில் நல்லதோர் பூக்களஞ்சியம்

ரொப் குவாலிறி பூக்கடை

Call: Pillai

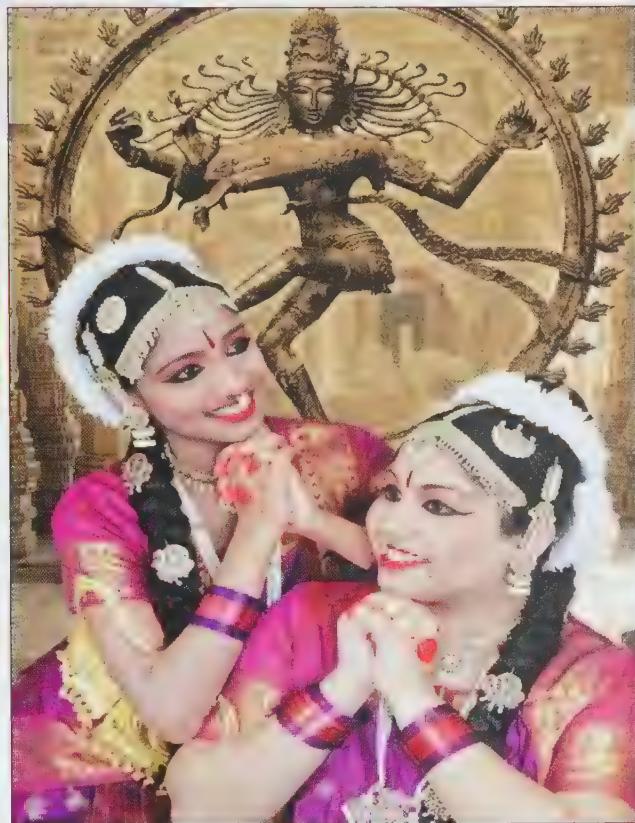
Tel: 416.269.5522

Fax: 416.269.9784 Cell: 416.989.0207

**2871 Lawrence Ave. E. Scarborough ON.
(Between McCowan / Brimley)**

கனேஷு மண்ணில் அரங்கப்பிரவேசம் கண்ட எம் மண்ணின் வித்தகர்கள்

கார்த்திகன் மகாத்மநாதன், வைஷ்ணவன் மகாத்மநாதன் சகோதரர்கள்

SkyRoute® TRAVEL SERVICES INC.

உங்களின் பிரயாணத்தின் கூடவே
எங்களின் அனுபவம் பயணிக்கிறது...

Tel: 416-439-4000 ext. 320

Fax: 416-439-6463

E-mail: vijay@skyroutetravel.com

**1200 Markham Road | Suite 106
Toronto | Ontario | M1H 3C3 | Canada**

Vijay Karthigesu

Travel Consultant

416 315 4722

Accredited
Agent

ஒன்றுக்கூடலூம் வினாயாட்டுப் போட்டியும்

SUREN SENTHINATHAN

Certified Lexus Master/Hybrid Technician
Certified Service Technician

Cell: **416.712.5978**

RUBAN VARATHARAJAH

Certified Service Technician

Cell: **416.712.5978**

**Over 10 years of Automotive
service and repair experience**

Factory Trained in

- Lexus
- Toyota
- Mazda
- Acura
- Kia

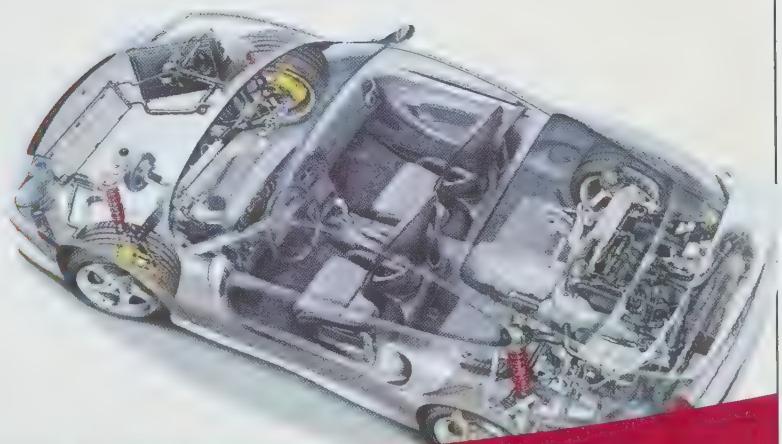
Service and Repair All Makes and Models

KAIZEN
Auto Repair

Service: **416-759-3553**

www.kaizenautorepair.com

85 Nantucket Blvd. Unit 5 Scarborough, ON. M1P 2N5

EXPERIENCE THE DIFFERENCE

Talk to us about the all-inclusive vacation deals

Aurn Gopalapillai
416-624-1290

Theepan Gopalpillai
416-858-1290

3428 Sheppard Ave. East, suit 208, Scarborough
416.335.5858
www.netairtravels.com sales@netairtravels.com

KUBERA ACCOUNTING & TAX SERVICES

குபேரா வருமானவரி

For Small And Corporate Accounting and
Tax Services

416 897 0897

INVESTMENT+TAX STRATEGY+PROTECT YOUR LIFE ALL IN ONE

தெருவுக்கு முன்னால் தெருவுக்கு பிறக்கும் உடைப்போல்

டாக்டர். கோபால் கோபாலகிருஷ்ணன்

வாரத்தில் ஆறு நாட்களும் சேவை
Sundays by appointment only

Tel: 416 299 7080

1910 Kennedy Rd. (Kennedy/Ellesmere) Scarborough

குடும்ப பல் கவத்தியர்
Dr. Gopal Gopalakrishnan
Family Dentist with Orthodontic Practice

FRINDLY GENTLE CARING ENVIRONMENT

அனைத்து இந்துமத கிரிகைகளும் நடாத்தி கவக்கப்படும்

இறைபணியில்
‘சானசிவம்:

சிவஸ் தியாக. முருகானந்தக்கருக்கள்(நந்தன்)
(ஆத்மாமுதல்வர் - பிரதமகுரு)

தெருவிலையும் மூர்மூர்தி ஒருவகையை உடைப்போல் —

LIVING FURNITURE

LIVING

FURNITURE'S
SELECTIONS

பெரிது

புதிது

காண்பது

அறிது

Tel: 416.752.9503

1149 Kennedy Road,
Scarborough, ON
M1P 2K8

Fax: 416.752.3343

www.livingfurniture.ca

நியாய விலை
துறித கதியில் விநியோகம்

திருநூலையும் பூர்ணமும் ஒருவகையை உடைப்போக்

Cee Maty

Specialist in Indian Silk Sarees and Chudithar

சீமாட்டி சில்க்

- பட்டுச் சேலைகள்
- முகவர்த்துப் புடகவைகள்
- பெண்கள், ஆடவர், சிறுவர்களுக்கான நவநாகரிக ஆடைகள்
- துரித பண்மாற்று சேலை
- அன்பளிப்பு பொருட்கள்
- எவர்சில்வர் பாத்திரங்கள்

416-291-6600

ceematy@gmail.com, www.ceematy.com
3300 McNicole Ave.E., Unit # 4A Scarborough, ON

ஓர்ஜனையுட் பூர்ணஸுத் ஓமாஸ்கைய 2 கடைப்போக்

ABBIRAMI

Catering and Take Out Services

பூவரசம்பொழுது 2011 சிறப்புடன் அமைய

அபிராமி

வாழ்த்துகிறது

அபிராமியின் வாகலையிலை விருந்து

2619 Eglinton Ave. East
Scarborough, ON

416-266-5372

கனடிய நிதித்துறையில் நீண்டகால அனுபவம் நிகழந்தவர்

Venthiny Kathirgamanathan

Life Insurance Broker

Direct: **416.459.2728**

Office: **416.298.4722**

Fax: **416.298.4664**

venthiny@hotmail.ca

INSURANCE AND INVESTMENT SOLUTIONS

80 Nashdene Ave., Unit 25 -26
Toronto, ON. M1V 5E4

Ambiha Silk

Specialist in Imitation Jewelleries

- Sarees
- Salwars
- Costumes
- Cosmetics

Phone: **416 297 5261**

GTA Square Mall

5215 Finch Ave. East Unit # 122
Scarborough, ON M1S 0C2

சாரதாபீடம்

ஸ்ரீவாசகதானேஸ்வர சர்மா

புங்குடுதீவு-5, இலங்கை

திருமணம், பதிவுத் திருமணம் மற்றும் அனைத்து இந்துமத கிரியைகளுக்கும் கணபதி வேராமம், லட்சுமி வேராமம், கிரகசாந்தி போன்ற வைத்தீக கிரியைகளுக்கும் நாடவேண்டிய இடம், மற்றும் மண்டப ஒழுங்குகளுக்கும் அழையுங்கள்

குகன் குருக்கள்

416.292.6089, 416.335.5505

**E.Z. Driving
School**

அநேக Examinar's இன் நன்மதிப்பைப் பெற்றவர்

S.Sabaratnam (SABA)

Car Instructor & Class Room Teacher

Cell: 416.931.3444 | Phone: 416.291.3343

முற்றிலும் புதிய யுக்திகளோடும்
பண்பட்ட பயிற்சியாளரின்
நெறியாள்க்கையோடும் கூடிய
சிறந்ததோர் சாரதீப் பயிற்சிக் கூடம்

அன்றை
துறைம்
என்றை..

for professional videography

JEYA VIDEO

production

Jeya
bus: 416 492 7777
cell: 416 436 6666
fax: 416 751 2687

www.jeyavideo.com
e-mail: video@jeyavideo.com
91 havendale road
scarborough on m1s 1e6

— ଦୂର୍ଭାଗ୍ୟରେ ପାରିବାରିକ ଦୂର୍ଭାଗ୍ୟରେ ଦୂର୍ଭାଗ୍ୟରେ ଦୂର୍ଭାଗ୍ୟରେ —

The Princess Banquet

416 261 3333

www.theprincessbanquet.com | E-Mail: Info@theprincessbanquet.com

புங்குடுதீவு பழைய மாணவர் சங்கம் நடாத்தும்
பூவரசம் பொழுது 2011 நிகழ்விற்கு
எமது மனமார்ந்த நல்வாழ்த்துக்கள்

உங்கள் கனவு இல்லம்

நிலவர்கள்...

சிறந்த வீடு விற்பனையாளர்களுக்கான விருது.

Chairman Club Award 2010
from Home Life

President Club Award 2010
from Tridel

TOP PRODUCER AND TOP PRODUCING TEAM 2010

Siva & Joy Got it SOLD

Direct : 416 703 2400

Residential / Commercial / New Condo and Investment Properties

Siva Shanmuganathan Broker
Cell : 416-545-7482
Top Producer 2010

Joy H. Selvanayagam Broker
Cell : 416-358-6928

Homelife/Future Realty Inc., Brokerage

7 Eastvale Drive Unit 205, Markham, L3S 4N8 Tele : 416-264-0101/ 905-201-9229 www.futuregtahomes.com | www.suncityplaza.ca

Thinking of
Buying or Selling?

Selecting the right real estate agent is critical to having a successful home selling or home buying experience.

Choose Wisely!   Choose Re/Max!!   Choose Ken!!!

Ken Kircup
Sales Representative

Ken Kircup
Re/Max Preferred
100% Local. 100% Personal.
www.remax.com/kenkircup

Re/Max One - 100% Local. 100% Personal. | 125 Main Street, Toronto, ON M1W 1P6 | 1-800-221-1000 | 416-930-8121 | www.remax.com/kenkircup

நேற்று கின்று நானை

நம்மவர் மத்தியில்

பஞ் சொக்கலிங்கம்

Broker

416-786-2463

416-290-1200

416-PUNCH ME

உங்களுக்காகவும், உங்கள் அன்புக்கு உரியவர்களுக்காகவும்...

கொடிய நோய்களால் பாதிக்கப்பட்டால் 2 மில்லியன் வரை காப்புறுதி நோய் ஏற்படாதுவிட்டால் கட்டிய பணம் முழுவதையும் மீளப்பெறுங்கள்.

வயோதீபர்களுக்கான காப்புறுதி

- மருத்துவப் பரிசோதனை வேண்டியதில்லை
- உடனடியாக காப்புறுதித் திட்டம் அமலாகும்
- வேறு நிறுவனங்களால் நிராகரிக்கப்பட்டவர்களும், நிரிழிவு நோயால் இன்களின் பாலிப்பவர்களும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்

TOPGUN AWARD WINNER 2008, 2009, 2010, MDRT QUALIFIER 2007, 2008, 2009, 2010

சிறீதரன் துரைராஜா

MDRT Member of Million Dollar Round Table

Direct: 416.918.9771

759 Warden Ave. Toronto, ON M1L 4B5, Bus: 416-830-0386, 416-300-5496

Life100.ca

Are you getting Million Dollar advice?

For your Life Insurance, RRSP and RESP needs.

Dr.V.K.ANANTHAMOORTHY

Insurance Advisor

416.823.3686

**Risha
Ananthamoorthy
Paralegal**

Professional Corporation

Small Claims, Accident Benefits and Traffic Tickets

618 Trethewaya Dr, #1
Toronto, ON, M6M 4C3

647.857.0086

அமீக்கமுத்யாச் செல்வம் கல்வி

Children's Education Funds Inc.

What make us different with others ..?

- We have paid out the highest scholarships ~~14~~¹⁵ years in row
- Collect or redeem AIR MILES® reward miles with your contribution
- Build in completion Insurance
- Your child can study any where in the world

Dealing Representative

Renuka Mohanadas

416 648 4104

No one Plans to Fail, They just Fail to Plan

கல்வி சேமிப்புத் திட்டம் (RESP) ஒன்றில் முதலிடுவதன் மூலம் உங்கள் பணத்துடன், அரசாங்க பணத்தையும் இனாமாகப் பெற்று இன்றே சிறுக் கிறுக் கேமிக்கத் தொடங்குவதன்

- We have 3 plans to choose
- No commitment
- You can contribute any time you want.

உங்கள் RESP கம்பந்தமான அனைத்துக் கேள்விகளுக்கும் RESP முகவர் ஆக விரும்பினாலும் அழையுங்கள்

வில்வமோகன் **416 301 9144**

Give **RESPECT** to your child's career...

Worldwide Money Transfers | Currency Exchange | Cheque Cashing

Cash Point®

3852 Finch Ave. E. Unit G03, Scarborough, ON. M1T 3T9

Tel : 416-284-7000 Fax : 416-284-4562

HAVE YOU BEEN INVOLVED IN AN ACCIDENT? KNOW YOUR RIGHTS!

Cashpoint Kumar
416-732-9020

Wijay (Gobu)
416-885-2365

Able Accident Benefits

Group of Able Legal Services Inc.

4810 Sheppard Ave. E Suite 207, Scarborough, ON M1S 4N6 416-293-2111

www.AbleAccidentBenefits.com

KIDS WORLD

For All Your Baby Needs

குழந்தைகளுக்கான தொட்டில்கள், Strollers, Carseats மற்றும் அனைத்துப் பொருட்களும், சிறுவர்களுக்கான நெடிமேட் ஆடடகள், விளையாட்டுப் பொருட்கள் அனைத்தும் ஒரே இடத்தில்...

For all your baby needs... Cribs, Strollers, Carseats
High Chairs, Toys, Clothing, gifts, Baby Accessories...
The List Goes on...

2480 Eglinton Ave. E., Unit 4, Scarborough, ON
(Midland & Eglinton)

416-266-1010

Mona Jewellery

PARADISE OF GOLD JEWELLERY
22K, 24K Gold Jewellery & Genuine Gems

புதிதாக திருமணமாகும்
தம்பதியருக்கு \$ 200 பெறுமதியான
Gift Certificate பெற்றுக்
கொள்வதற்கு தொலைபேசி அழைப்பில்
பதிவு செய்து கொள்ளுங்கள்...

நகைச்சிட்டு ஆரம்பம்
சீட்டில் பங்குபற்றி 12வது மாதமுடிவில்
1300 பெறுமதியான நகையிகளை
பெற்றுக் கொள்ளுங்கள்

Tel: 905 794 6000

8917 The Gore Road, Unit #8

Brampton, ON. L6P 2L1

monajewellery06@gmail.com

www.monajewellery.ca

Tel: 905 794 6000

ஸ்ரீ சௌமி மங்கள சேவை

அனைத்து திந்துமத கிரியைகளையும் திருமணத்திற்கு தேவையான
அனைத்து சேவைகளையும் பெற்றுக்கொள்ள அழையுங்கள்

416.266.3333

திருமண பதிவு அதிகாரி “சிவாச்சார்ய கலாநிதி”

சிவரூப். பஞ்சாட்சர விஜயகுமாரக்ருக்கள் (ஐயாமணி சிவம்)

ரோறன் ரோ ஸ்ரீ வரசித்திவிநாயகர் ஆஸயஸ்தாபகர், முதல்வர், பிரதமகுரு
பங்குடுதீவு கலட்டியம்பதி ஸ்ரீ வரசித்தி விநாயகர் ஆஸய முதல்வர், பிரதமகுரு

புங்குடுதீவு பழைய மாணவர் கங்கம் நடாத்தும் பூவரை பொறுது சிறப்பு ஸ்ரீ வரசித்தி விநாயகர்
பாதந்பணிந்து ஜூரிகளையும் வாழ்த்துக்களையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

Dr. SivaSri. Panchadchara Vijayakumara Kurukkal

Sri Gowri Mangala Services

Hindu Wedding & Religious Services

628E BIRCHMOUNT ROAD, SCARBOROUGH, ON.
M1K 1P9 CANADA. 416.266.3333
vijayankurukkal@gmail.com

Sri Varasiththi Vinaayagar

Hindu Temple of Toronto

3025 KENNEDY RD. UNIT-12, SCARBOROUGH, ON.
M1V 1S3 CANADA. 416.291.8500
www.vinaayagar.com

Indran Sweets Inc. இந்திரன் சூவீட்ஸ்

80 Nashdene Rd. Unit C57-58 Scarborough, ON M1V 5E4

தங்களின் அனைத்து விதமான
விழாக்களும் சுவைபெற
இந்திரன் சூவீட்ஸை நாடுங்கள்.

Tel: 416-321-7552

Cell: 416-725-2543

Fax: 416-321-0052

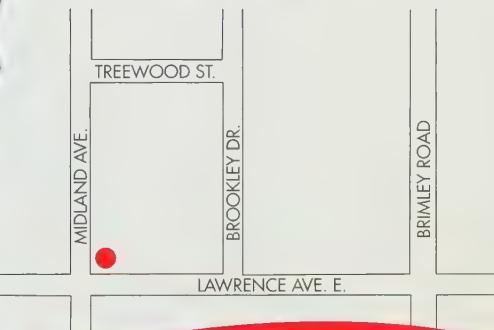
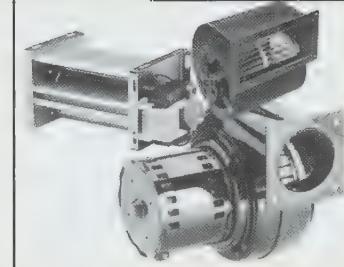
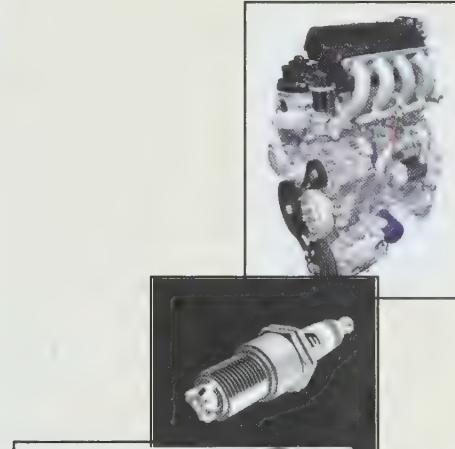
AUTO PARTS & ACCESSORIES

(Midland / Lawrence)

2650 Lawrence Ave. E.,
Scarborough, ON

416-751-2229

KESTREL BAKERY

BREADS, BUNS, SANDWICHES & COFFEE

416-744-7279

இலங்கை, வட, தென் இந்திய உணவுகளை
வெதுப்பக தயாரிப்புகள்

Take-Out & Catering

4-5010 Steeles Ave. West.
(Kipling & Steeles)
Etobicoke, ON M9V 5C6

NATHAN TRADERS

சில்வர் பாத்திரம்
சுமையல் பாத்திரம்
கறல் குக்கர்
சுவாமி சிலை, சுவாமிப் படங்கள்
பூஜைக்கு தேவையான சாமான்கள்

5215 Finch Ave.E., Unit #156
GTA Square Mall
Scarborough, ON M1S 0C2
Canada.

Tel: 416-299-8231

For all the Real Estate Needs

If you are buying or selling or if your Friends or Family members are,
The Realtor you can refer to...

வீடு வாங்க விற்க

உங்களிற்கோ, உங்களுடைய
உறவினர்களிற்கோ, நண்பர்களிற்கோ
வீடு, விபாபாரம்,
முதலீடு வாங்கவோ
விற்கவோ அனுமதிகள்.

Roger Kuhan Thambiah

Sales Representative

96 Rexdale Blvd.
Toronto, Ontario M9W 1N7
Direct: (416) 564-5820
Toll Free: (888) 507-0817
Bus: (416) 745-2300

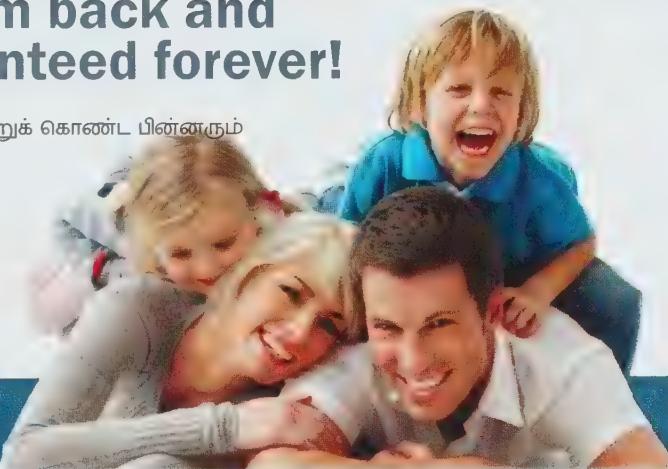
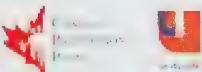

West Realty Inc., Brokerage
Independently Owned and Operated

www.Thamhomes.com

Get your entire premium back and your coverage is Guaranteed forever!

நீங்கள் மாதாந்தம் கட்டிய பணம் முழுவதும் திரும்பபெற்றுக் கொண்ட பின்னரும்
உங்கள் ஆயுள் காப்புறுதி தொடர்ந்தும் இருக்கும்.

நான்கள் பற்றி கவனமிட தவிர்க்க
நம்பிக்கையானது காப்புறுதி ஒவ்வே...

Arun Kulasingam

Insurance Advisor

Dir: 416 357 2847

Email: kulasingam33@yahoo.ca

Palm Financial Group Inc

- Life Insurance
- Mortgage Insurance
- Critical Illness Insurance
- Disability Insurance
- Non Medical Exam Life Insurance
- Travel Insurance
- RRSP
- RESP (up to 20%-40% Government Grant + 15% extra Bonus)

STANDARD MORTGAGES INC.

Residential & Commercial

உங்கள் நம்பிக்கையோடு
எங்கள் 10 ஆண்டுகால சேவை...

ஈழையான கடன்களை சுகமான அனுபவமாக்கி!

Mortgage & Refinance
தேவைகளுக்கு அழையுங்கள்

Raj Subrayam AMP
Director

80 Corporate Drive, Suite # 307
Toronto, Ontario, M1H 3G5

Tel: 416 298 1700

Fax: 416 754 8651

www.standardmortgagesinc.com

தமிழ்நாடு குடிமலை முகமை முதல் முதல்

Newly Renovated

CLAIREPORT *Place*

Banquet & Convention Centre

416.675.7700   416.460.7700

65 Claireport Crescent, Etobicoke, Ontario M9W 6V5
www.claireportplace.com   e: info@claireportplace.com

RAMAN APPLIANCES HEATING

www.raheatingcooling.com

Raman Appliances Inc

turn to the experts

Carrier உபகரணங்கள் நகரிலேயே
மிகச்சிறந்த விலையில்...

Heating

Up to 98.6% Efficiency Furnaces

Save up to 50% on Gas and Hydro on annual basis

Easy Finance options

Monthly rental plans also available

6055 Steeles Ave. East, Unit # C105
Scarborough, ON M1X 0A7
(W) 416-332-1989
(F) 416-332-4967

Direct: 647-893-4414

E-mail: info@raheatingcooling.com

ரொரன்ரே மாநகரம் முழுவதும் அனைத்துச் சமூகத்தினருக்கும் திருப்திகரமான
சேவையை வழங்கி வரும் **Raman Chelliah** கை நாடங்கள்.

1-888-472-6265

RamanChelliah

158 Kennedy Rd South, Unit # 11
Brampton, ON L6W 3G7
(W) 905-459-0902
(F) 905-459-7352

Right Choice! Your Place!

Thaione on
Thai & Malaysian Cuisine

BUY ONE GET ONE
FREE

**PAD THAI
OR
FRIED RICE**

FREE
with this coupon

FREE
with this coupon

FREE
with this coupon

www.thaioneon.ca

Down Town - 142 Dundas St. West (Bay & Dundas) 416 340 1111
North York West - 2070 Avenue Road, (Avenue & Hwy 401) 416 487 6100
North York East - 861 York Mills Road (Leslie & Hwy 401) 416 444 7223
STOUFFVILLE ROAD - [18 Ringwood Dr.] 905 642 8500

Scarborough - 1911 Ellesmere Road (Mc Cowan & Hwy 401) 416 438 8222
Markham - 7750 Kennedy Road (Kennedy & 14th Ave.) 905 940 9997
Pickering - 570 Kingston Road (White & Hwy 401) 905 420 0999

தென்னிந்தியத் தென்னிந்தியத் தென்னிந்தியத் தென்னிந்தியத்

24 மணி சிருமி உரிகளுடன்...

Best wishes from
Tamil One & SV Media Ltd

24 Hrs Tamil Tv

24 HRS TAMIL WORLD WIDE BROADCASTING SERVICES

416.299.0118

டாக்டர் சபாபதி இரவீந்திரன்

பல் வைத்தியர்

Dr. Sabapathy Raveendran

B.D.S., M.S., F.D.S.R.C.S. (Eng)

Dental Surgeon

பல் வைத்தியத்தில்
பல துறைகளில் சேவை!

✓ பல/முரசு பராமரிப்பு	General Dentistry
✓ செயற்கைப் பல் நடுதல் நிரந்தரப் பல் நடுதல்	Implant Supported Teeth
✓ பற்களை ஒழுங்குபடுத்துதல்	Braces Treatment
✓ பற்களை அழுகுபடுத்துதல்	Cosmetic Dentistry
✓ ஞானப் பற்கள் அகற்றுதல்	Oral Surgery
✓ நோயற்ற பழுதடைந்த பற்களைப் பாதுகாத்து மீளமைத்தல்	Root Canal/Crown/ Bridge Treatment
✓ வாய் சம்பந்தமான நோய்கள்	Oral Diseases

மிஸ்ஸிசாகாவில் அடே இடத்தில்

Mississauga Office

Tel: 905 270 7844

102-3025 Hurontario Street

(Hurontario & Dundas)

ஸ்காப்ரோவில்

1139 Morningside Ave., Suite 25
Scarborough ON (Morningside & Sheppard)

416 283 9000

www.raveendrandentist.com

Tel: 416 264 4283
Fax: 416 264 3665
Air: 416 264 3666
gtrradio@hotmail.com

www.gtr24.com

தெருவிடையும் ஆர்மெட் தெருவிடையும் தெருவிடையும்

www.theevakam.com

All Types of Professional Photography
and Printing Work & Picture Framing
Wedding Card and more...

A1
ACME Photo

E-mail: acme_photo@hotmail.com
2657 Eglinton Ave. E., Toronto, M1K 2S2

Tel: 416.850.4463
Fax: 647.439.4416

தெருக்கூடும் ஆர்ஜஸுத் தெருவினைய உதைப்போக்

Graphic Land

Perfection in Designing is our Priority

சகல விதமான அச்சுத் தேவைகளையும் கண்கவரும் வகையில்
கலை வண்ணத்துடன் செய்து கொள்ளாடுக்கள்

285 Progress Ave., Unit #5, Scarborough, ON. M1P 2Z3

Bus: 416 412 0900 Cell: 647 219 7576 Fax: 1866 204 2484
Email: graphicland@rogers.com www.graphicland.ca

Lowfare
travels and tours

இலங்கை, இந்தியா, சிங்கப்பூர்
மலேசியா, ஜரோப்பா, மேற்கிந்தியத்
தீவுகள், மற்றும் உலகின்
கனடிய அமெரிக்க பயணங்களுக்கும்
மிகக்குறைந்த விலையில் உங்கள்
பயண ஒழுங்களுக்கு
அழையுங்கள்

Tel: **416.261.0555**
Fax: 416.261.9948
E-mail: lavan@lowfaretravels.ca

Lavan. J.Vaithilingam
Travel Consultant

Lowfare Travels and Tours Inc.
2625 Eglinton Ave. East, Unit 11,
Scarborough, ON
www.lowfaretravels.ca

SP Income Tax Services

Income tax and financial services

Let a professional do your taxes

- Personal and Business Tax returns
- Tax saving advice
- E-file Service
- Special discount for seniors
- Personal Financial Planning
- Maximum returns

Also arrangement made for RRSP, RESP, Mortgage and Insurance
(Life and business)

We do care even your penny!

Siva B.Sc (Eng)

Financial Consultant

(416) 725-6168

SP Income Tax Services

2625 Eglinton Ave. East, Unit 11, Scarborough ON, M1K 2S2
spincometax@yahoo.ca

தெருவிலே பூத்திலை தெருவிலே உழைப்பேங்

SUVAIYAKAM BANQUET HALL

500 பேர் தொடக்கம் 1500 பேர் வரை அமரக்கூடிய அழகிய மண்டபம்
Wedding Puberty Ceremony Birthday Reception & Get-together

72 Copper Creek Drive
(Mandarin Plaza)
Markham, ON
905 294 4769
416 880 0777
416 854 9804

2950 Birchmount Rd.
Unit 3&4
Scarborough, ON
416 491 8241
416 716 0543

தற்போது இரண்டு கூடங்களில் நன்றா சேவையை வழங்குகிறது.

Finest Quality 24K, 22K
Gold, white Gold &
Diamond Jewellery &
Expert Custom Jewellery & Repairs

MYURAA
Jewellers Ltd.

2653G Eglinton Ave East,
Scarborough
ON. M1K 2S2

Tel: 416 264 9000
Fax: 416 264 9561

வினாக்கள் விடுதலை

TECH SOURCE

Computer Liquidators

WWW.TECHSOURCECANADA.CA

உங்கள் சகல

computer

தேவைகளையும் திருப்திகரமாக

பூர்த்தி செய்து கொள்ள

S.M. Mohan

Store Hours:

Mon-Fri 10.30 am - 7.00 pm

Sat 10.30 am - 5.00 pm

Sun 12.00 pm - 5.00 pm

193 Shropshire Drive
Scarborough, M1P 1Z6

Tel: (416)757-9111

ஸ்ரீ வரசித்தி செக்டா

அனைத்து பூஜைப்பொருட்களின் களஞ்சியம்

- பூஜைப்பொருட்கள் ■
- மளிகைப்பொருட்கள் ■
- சமயப்புத்தகங்கள் ■
- கார்நாடக Audio CD's / DVD's ■
- பூக்கள், பூமாலைகள் ■
- பரதநாட்டிய ஆடை ஆபரணங்கள் ■
- உங்கள் விழாக்களுக்கான
■ Video & Photo தேவைகளுக்கும்

2950 Kennedy Road, Unit 10A, Scarborough
(Between Finch & McNicoll)

Tel: 416-292-0033

Web: www.srivarasisiththi.com

“உங்கள் இல்லந்தோறும் இறையருள் பெற...”

ஸ்ரீவீல்லூட்டு நூட்டந்து திருக்குறள் மாநாடு

ஸமுத்தில் பண்டிதர் கா.பொ.இரத்தினால் நிறுவப் பட்டதே திருமறைக்கழகம் என்னும் அமைப்பு திருக்குறளுக்கு திருமறை என்னும் ஒரு பெயரும் உண்டு. திருமறை என்பது சைவசமயம் சார்ந்த தேவாரம் முதல் பெரிய புராணம் வரையுள்ள பக்திப்பாடல் தொகுதியாகும். திரு மறை யென்னும் திருக்குறள் ஒரு மொழியையோ ஒரு சமயத்தையோ குறித்துப்பாடல் சொல்லாத எல்லாமொழி சமய இனங்களுக்கும் ஏற்றதான் வாழ்வியல் கருத்துக் களைக்கூறும் பொதுமறையாகும்.

பண்டிதர் கா. பொ. இ. ஆயுள்காலத் தலைவராய் இருந்து கொண்டு வருடாவருடம் திருமறைக் கழகத்தின் மாநாடுகளை நடாத்தும் போது ஏனைய நிர்வாகிகளைத் தெரிவுசெய்து நிகழ்ச்சிகளை ஒழுங்கு செய்தார். பண்டிதர் பாராளுமன்ற அங்கத்தவராய் தெரிவாவதற்கு முன்பே பல ஆண்டுகள் திருக்குறள் மாநாடுகளைப் பல ஊர்களில் நடாத்தி மக்களுக்கு திருக்குறள் வழி வாழ்க்கையை விளங்க வைத்தவர். அரசியலில் அவர் இணைந்த பின்பும் தமக்கு மாறான அரசியல் கட்சிப் பிரமுகர்களையும் திருக்குறள் மாநாடுகளில் உரையாற்ற வைத்து பொதுமறைக்குப் புது அடையாளத்தையும் அர்த்தத்தையும் காட்டிய பண்பும் பாராட்டத்தக்கதே.

புங்குடுதீவு பல விழாக்களையும் மாநாடுகளையும் நடாத்திய கலாச்சாரக்கட்டமைப்பு உள்ள புமியாகும். வேள்ளிவி

மூர், பாரதி விழா, நாடகவிழா, சீலப்பதி காரவி மூர், தீரு முறை மாநாடு, சைவமாநாடு, முத்தமிழ் மாநாடு முதலியவற்றால் தமிழ்மீட்டியலை வாழ்வியலோடு கலந்த மண்ணில் 1970 ம்

ஆண்டு புங்குடுதீவு அரசினர் மகாவித்தியாலயத் திறந்த வெளியரங்கிலும் உள்ளரங்கிலுமாகத் திருக்குறள் மாநாட்டினையும் நடாத்திக் கணதி கொண்டது. இந்த மாநாட்டில் சிறப்பு விருந்தினராகத் தன் இந்தியாவிலிருந்து பாவலரே ரூபராஞ்சித்திரனார் அழைக்கப்பட்டிருந்தார். வருநகை பற்றி பத்திரிகை களில் அறிவிக்கப்பட்டது. அந்தக் காலத் திலும் இவரை யாருக்கும் தெரியாது. அண்ணாமலை நகரில் நான் இருந்தபோது இவரை அறிவேன். பல்கலைக் கழகத்திற்கு தனித்தமிழ் திதழான தென்மொழி திதழ்களோடு வருவார். இவர் எழுதியிருந்த ஜயை என்ற தனித்தமிழ் பாவியம் தமிழறிஞர்களால் கணிப்புடன் பேசப்பட்டது. இன்றைய அவருடைய மருகர் புலவர் இறை குருவனாரும், நானும் தென்மொழிக்கு சந்தா சேர்த்துக் கொடுப்போம். கடலூரில் அன்று அவர் குடியிருந்தார். எனது விசாவை தவணை நீஷபுச் செய்வதற்கு கடலூர் போகும் போதல்லாம் அவர் வீட்டிற்கும் சென்று திரும்புவேன். தனித்தமிழ் அறிஞர் தேவநேயப் பவாணர் கொள்கைவழி இயங்கியவர் பெருஞ்சித்திரனார்.

சித்திரனார் பற்றிய அறிமுக விளக்கக்கட்டுரை எழுதுப்படி கவிஞர் தில்லைச்சிவன் மூலம் பண்டிதர். கா. பொ. இ. கேட்டிருந்தார். யாழ் “ாமநாடு” நாளிதழில் அவரைப்பற்றி நீண்ட கட்டுரை எழுதினேன். மாநாட்டில் பெருஞ்சித்திரனார் பெருத்த கறுத்த மீசையோடும், தாழையோடும் நின்ற அரிமா மிகுக்கோடு, மீசையை வருஷயப்படியும், தாழையை தடவியபடியும் பேசியமை சபையோரைக் கவர்ந்தது. தமிழ், தமிழ் இனம் என்ற இனமான உணர்வுகள் கொப்பளிக்க திருக்குறளைப் புதிய பார்வையோடு விரிவுரை செய்தார்.

ஸமுத்துத்தமிழ் அறிஞர்களான வித்துவான் க. வேந்தனார், வித்துவான் சி. ஆறுமுகம், வித்துவான் பொன் அ. கனகசபை, வித்துவான் க. ந. வேலன், க.

சிவராமலிங்கம், நாவேந்தன், புதுமை லோலன், ஈழவேந்தன், சர்வோதயம் க. திருநாவுக்கரசு, அ. அமிர்தலிங்கம், ஆகியோரோடு நானும் கலந்து உரையரங்கு பட்டிமண்டபம் முதலிய நிகழ்ச்சிகளில் உரையாற்றினேன். கவியரங்கில் இ. முருகையன், தில்லைச் சிவன், வே. இராசலிங்கம், இ.நாகராசன், வே. ஜயாத்துரை ஆகியோர் கலந்து சிறப்பித்தனர். இந்த மாநாட்டு மேடையில் வித்துவான், பொன் அ. கணக்கைப் கூறிய திருக்குறள் உரைவிளக்கம் பல அறிஞர்களை ஆச்சரியத்தில் ஆழ்த்தியது.

“நோய்நாடு நோய்முதல்நாடு அதுதீர்க்கும் வாய்நாடு வாய்ப்பச் செயல்”

என்ற திருக்குறளுக்கு பரிமேலமுகர் தொடக்கம் டாக்டர் மு. வரதசாசனார் வரை கூறிய உரைகளைக் கூறியதற்குப் பின்பு புங்குடுதேவு வைத்தியர் சின்னத் தம்பர் என அழைக்கப்பட்ட சி. கணபதிப்பிள்ளை மலேசியாவில் கூறிய உரை நுட்பத் தை விரித்துரைத்தார்.

1942ஆம் ஆண்டில் மலேசியாவில் சீன இனப் பிரமுகர்கள் சிலருக்கு சித்தவைத்தியம் பார்த்த சின்னத்தம்பர் அவர்களின் வாய் மணத்திலிருந்து அவர் களுக்கிறந்த குன் மவாதையை கண்டு பிடித்தமையையும் அந்த வியாதியை எந்த இனப் பெண் களிடமிருந்து வாங்கிக் கொண்டார்கள் என்பதையும் வாய்நாடு வாய்ப்பச் செயல் என்ற குறள் வரியை நாடியோடு, வாய்நாடுயையும் பார் என்று மருந்து அதிகாரத்தால் ஆய்ந்து தெரிந்து கொண்டமையைக்குறிப்பிட்டு அன்றைய சீன மருத்துவ அமைப்பொன்றினால் சின்னத்தம்பு வைத்தியருக்குப்பாராட்டும் பரிசிலும் வழங்கியமையைக் கூறி வித்துவான் சபையோரை வியக்க வைத்தார். வைத்திய வாகடங்களில் இல்லாத இந்த வள்ளுவ வாகடத்தில் கிருந்த வாய்நாடு என்ற சொல்லுக்கு மருத்துவக் கருத்தைக் கண்டறிந்த புங்குடு வைத்தியர் புழுப்பட்டார்.

திருக்குறள் மாநாட்டில் நடந்த பட்டிமண்டபத்தில் சுதந்திரன் ஆசிரியர் கோவை மகேசன் நவேர். நானும் ஈழவேந்தனும் அணித் தலைவர்கள். நெருப்புப் பொறி பறந்த விவாதம். அரசினர்

மகாவித்தியாலய ஓடுகளைக் கூடக் கிளப்பியிருக்கும் கைதட்டல், ஆரவாரங்கள் ஒருபூரம். தமிழரசுக்கட்சி தொண்டர்களின் குதூகலம் இன்னொருபூரம். “தன்நெஞ்சுஞ்சரிவது பொய்யற்க பொய்த்தபின் தன்நெஞ்சே தன்னைச் சடும்”

என்று ஈழவேந்தன் பேரினவாதத் துவக்குச் கூட்டை நினைவுபடுத்தினார்.

“துப்பார்க்குத் துப்பாய துப்பாக்கித்துப்பார்க்குத் துப்பாய தூஉம் மழை.”

என்ற திருக்குறளை நான் மறுத்தானாகப் போட சபையில் முன்வரிசையில் இருந்த பண்டிதர் கா. பொ. இரத்தினம் அவர்கள் கைதட்டியதில் அவர் கழுத்தில் கிடந்த சால்வை நழுவி விழுந்தது இன்றும் நினைவிலிருக்கிறது.

திருக்குறள் மாநாடுகளால் ஈழத்து தமிழ் மக்கள் பெற்ற பயன்கள் அனேகம். அறிவு மட்டுமல்ல அன்பு, ஆன்மீகம், அரவணைப்பு, சொந்தபந்த உசாவல், உறவு, இன், உணர்வு அடையாளம் மனிநுத் தன்மை, இரக்கம், நீதி நியாயங்களுக்கு மதிப்பளித்தல், முதலிய குணங்களைப் பேணி வளர்ப்பதற்கு உதவிய மாநாடுகளில் திருமறைக் கழகத்தின் திருக்குறள் மாநாடுகளும் கணிக்கப்படுவதாகும்.

நம்முடைய வரலாறு நமக்குத் தெரியவேண்டும் நமது வம்சாவழியினருக்கும் நாம் தெரியப் படுத்த வேண்டும். நமது வாழ்வில் வரலாற்றில் என்ன நிகழ்ந்தது? என்ன நடந்தது? என்ற புதியகள் நமது அடையாளத்தை, நிறத்தை தமிழன் என்று ஒரு இனம் உண்டு. தனியே அதற்கு ஒரு குணம் உண்டு என்ற பாரதியின் கூற்று பரவலாக்கப்பட வேண்டும். அன்மையில் வெளியாகியுள்ள அ. முருகதாஸ், சி. சூரியா கூட்டணியினரின் “ஏழாம் அறிவு” என்னும் திரைப்படம் பழையன பதியப்படவேண்டும் புதியன புனையப்படவேண்டும் வாழையிடவாழை என வந்த வண்ணங்களும் எண்ணங்களும் செயல் பாடுகளும் புதிய தலை முறையினருக்குப் போதிக்கப் படவேண்டும் என்ற சிந்தனையை தூண்டியுள்ளமையும் நமது கருத்துக்குரியவை.

நினைவுப் பரிசில் அன்பளிப்பு

அன்பளிப்பு வழங்குபவர்

நினைவுகூரப்படுவர்

தொகை

ஜனார்த்தன் தேவதாஸ்	பொன்னையா பிருந்தாவனம்	100
ந.ஜனார்த்தன்	இ.நவரெத்தினசிங்கம்	100
ந.செல்வராசா அபிரகமி கேற்	கந்தையா நல்லதம்பி	100
சுப்பிரமணியம் சுகுணன்	செல்வி.சு.சுதர்சினி	100
சுப்பிரமணியம்சுரேந்திரன்	க.சுப்பிரமணியம்	100
சிவஹ்ரீ.குகனேஸ்வரசுரமா	சிவஹ்ரீ.சிறிநிவாசகுருக்கள்	100
சிவஹ்ரீ.சுர்வாணந்தகுருக்கள்	சிறிநிவாச சாரதாம்பாள்	100
தாம்.சிவதாசன்வைத்தியர்	தம்பிப்பிள்ளை	100
செ.இரவீந்திரன்	வைரமுத்து செல்லத்துரை	100
மு.இராசலிங்கம்	சடையர்முத்தையா	100
து.அன்பழகன்	துரைசிங்கம்	100
எஸ்.விஜயகுமாரன்	இராமலிங்கம்	100
திருமதி.கே.பொன்னுத்துரை	கதிரவேலு பொன்னுத்துரை	100
கனகவிங்கம். சுரெஸ்	கனகவிங்கம். ரமேஸ்	100
பரா. செல்வன்	மு.பராசசிங்கம்	100
எஸ்.இந்திரன்	மு.சொக்கலிங்கம்	100
தனபாலசிங்கம் கிருபா	இ.தனபாலசிங்கம்	100
நா.கலாநாதன்சி.	க.நாகேசு	100
நடராசா அருள்	நடராசா கமலாசினி	100
சசிகாந்தன் சுசி	சின்னத்துரை சசிகாந்தன்	100
நேமிக்குமார் வுதாசினி	வேலுப்பிள்ளை நேமிக்குமார்	100
மகேஸ்வரன் சுதன்	மகேஸ்வரன் அன்னலெட்சுமி	100
பத்மநாதன் இந்திரன்	பத்மநாதன்	100
மதியாபரனம் யசோ	முருகேசு பாலசிங்கம்	100
திருமதி.திருநாவுக்கரசு பாக்கியம்	திருநாவுக்கரசு அருட்செல்வன்	100
சிவஹ்ரீ தியாகமுருகானந்தகுருக்கள்	மாவீரர் கப்டன் அரவிந்தன்	100
திரு. சிவ. சிவமோகன்	மாவீரர் கேசிகன்	100
பிரதீபன் இராசேந்திரன்கந்தப்பு	கணபதிப்பிள்ளை	100
தவா	மாவீரர்.செல்லையா உதயராணி	100
சின்னத்தம்பி கனகவிங்கம்	"மகோ" சின்னத்தம்பி	100
திருமதி.தர்மலிங்கம்	இராசையா தர்மலிங்கம்	100
ப.வாசன்கந்தையா	பத்மநாதன்	100
ரி.பி.குமார்	ஆறுமுகம் துரைசாமி	100
சீவரத்தினம் ஜயந்தன்	சுப்பையா சீவரத்தினம்	100
வை.கனகவிங்கம்	வைத்திலிங்கம் பொன்னம்மா	100
கண்ணப்பர் விக்கி	கணபதிப்பிள்ளை கந்தப்பு	100
திருமதி.மங்கயற்கரசி	பொன்னையா மயில்வாகணம்	100
திருஞானம்	பொ.திருஞானம்	100
சுரெஸ்குமார் (செல்வன்)	முத்துவிங்கம் இராசையா	100
குமார் தில்லைநாதன்	தில்லைநாதன்	100
ஐவரெட்டனம்	இந்திராணி ரவீந்திரன்	100
மு.அரவிந்தன்	அன்பளிப்பு	100

அ.அமிர்தலிங்கம்	100
திருமதி.சத்தியலிங்கம்	100
திருமதி.சண்முகநாதன்	100
திருமதி.ச.நாகேஸ்வரி	100
திருமதி.கமலா சுப்பிரமணியம்	100
திருமதி.இரத்தினசிங்கம்	100
கணேச மகாவித்தியாலய ப.மா	100
திருமதி.லட்சுமணன்	100
கமலாம்பிகை கணேசன்	100
எஸ்.புஸ்பன்வள்ளியம்மை	100
அ.அருட்கண்ணன்	100
திரு.வி.வாமதேவன்	100
திருமதி.பா.கோமளம்	100
திரு.நா.நாகராசா	100
திரு.சு.பத்மநாதன்	100
திரு.ப.விசுவலிங்கம்	100
திரு.ப.ப.க.சண்முகசந்தரம்	100
திரு.நா.திருக்கைலயநாதன்	100
திரு.பொன்.பாலசுந்தரம்	100
திரு.ஆர்.ஆர்.பிரபா	100
திரு.மு.சிவனேசன்	100
திரு.இ.திலக்	100
திரு.நா.பரமேஸ்வரன்	100
திருமதி.சசிமலர் குரு	100
திரு.சே.சந்திரலிங்கம்	100
திரு.ரமேஸ் செந்தில்நாதன்	100
திரு.ரமேஸ் செந்தில்நாதன்	100
திரு.குணா செல்லையா	100
திரு.குணா செல்லையா	100
திரு.வி.கே.பரஞ்சோதி அதிபர்	100
திரு.க.சத்தியதாசன்	100
திருமதி.கே.சந்திரகுமாரன்	100
திரு.குமார மனோகரன்	100
திரு.க.சௌந்தரராசன்	100
திரு.என்.திருக்குமார்	100
திரு.சி.ரவிதாசன்	100
திருமதி.ராஜினி நந்தகுமார்	100
திரு.கோ.கைலாயநாதன்	100
திரு.ரி.வசந்தகுமார்	100
திரு.கு.பஞ்சலிங்கம்	100
திருமதி.சி.கேசவராணி	100
திரு.சி.விமலசீங்கம்	100
திரு.வே.சுந்தரலிங்கம்	100
திருமதி.மேகலா அரவிந்தன்	100
திரு.சஞ்சய் பாலா	100
திரு.என்.செல்வராசா	100
ந.அமிர்தலிங்கம்	100
சொ.சத்தியலிங்கம்	100
ரஞ்சினிந்டராசா பார்வதி	100
ந.சற்குணராசா	100
இ.சுப்பிரமணியம்	100
அன்பளிப்பு	100
அதிபர்.கார்த்திகேசு	100
பரமேஸ்வரிசு.லட்சுமணன்	100
இலாங்கேசன் கணேசன்	100
சுப்பிரமணியம்	100
மணியம் மனோரஞ்சிதம்	100
அமரர்.விசுவலிங்கம்	100
அமரர்.இ.பாக்கியநாதன்	100
மாவீரர்.நா.மனோரஞ்சன்	100
அமரர்.சுப்பிரமணியம் மீனாட்சி	100
அமரர்.பசுபதிப்பிள்ளை செல்லம்மா	100
அமரர்.கந்தையா பொன்னம்மா	100
அமரர்.நாகலங்கம் சின்னம்மா	100
அமரர்.பாலசிங்கம் பாறுவதி	100
அமரர்.இராசையா சீதேவிப்பிள்ளை	100
அமரர்.நா.முத்துவிங்கம்	100
மாவீரர்.இராசேந்திரம் திலகராணி	100
அமரர்.நாகலிங்கம் சொர்ணாம்மா	100
அமரர்.இராமநாதன் புஸ்பமணி	100
அமரர்.சேனாதிராசா தெய்வநாயகி	100
அமரர்.சுப்பையா நாகேசு	250
அமரர்.செல்லத்துரை சின்னத்தங்கம்	250
அமரர்.சரவணமுத்து செல்லையர்	100
அமரர்.செல்லையா பரமேஸ்வரி	100
அமரர்.யோகாம்பிகை தம்பிப்பிள்ளை	100
அமரர்.இ.க.கதிர்காமு	100
அமரர்.எம்.சிவகுரு	100
அமரர்.வை.குமாரசாமி	100
அமரர்.கணபதித்திள்ளை நல்லம்மா	100
அமரர்.என்.பன்னீர்செல்வன்	100
அமரர்.சிவபாதசுந்தரம்	100
அமரர்.சண்முகநாதன்	100
அமரர்.ப.கோபாலபிள்ளை	100
அமரர்.சு.தனபாலசிங்கம்	100
அமரர்.குழந்தைவேவு	100
அமரர்.மயில்வாகணம்	100
அமரர்.சி.தங்கம்மா	100
அமரர்.பொன்.வேலாயுதபிள்ளை	200
அமரர்.க.செல்வரத்தினம் அதிபர்	100
அமரர்.பாலசுப்பிரமணியம்	100
அமரர்.கற்பகம்	100

திரு.ராமன் செல்லையா	அன்பளிப்பு	100
திரு.பாலசிங்கம் கபிரபா	அமரர்.திவாகரன்	250
திருமதி.கனகலிங்கம் ராணி	அமரர்.மாரிமுத்து	100
டாக்டர்.வி.கே.ஆனந்தமூர்த்தி	அமரர்.கந்தையா மாரிமுத்து	200
திரு.கி.விமலன்	அமரர்.பராசக்தி திருநாவுக்கரசு	200
திரு.எஸ்.சபாரெத்தினம்	அமரர்.இ.செல்லத்துரை	100
திரு.நடராசா நவிதாரன்	அமரர்.காமாட்சி	200
திரு.செந்தில்முரகன்	அமரர்.சண்முகம் இராசம்மா	100
திரு.கனகலிங்கம் பார்த்திபன்	அமரர்.கணைபதிப்பிள்ளை	100
திருமதி.விஜயா மூல்லைத்திலகர்	அமரர்.மீனாம்பிகை கணேசன்	100
திரு.பரநிருபசிங்கம்	அமரர்.சண்முகம்	100
திரு.ஆனந்தராசா	அமரர்.கெளரியம்பாள்	100
திரு.தம்பையா குகன்	அமரர்.தம்பையா	100
திரு.கு.அனுராகரன்	அமரர்.சிவசம்பு அமராவதி	100
திரு.த.தர்மராசா	அமரர்.தர்மரெட்னம் தங்கம்மா	100
திரு.வி.சுதர்சன்	அமரர்.க.வில்வரெட்னம்	100
திருமதி.மூ.மனோரஞ்சினி	அமரர்.சின்னநதம்பி தங்கமுத்து	100
திரு.அ.பிரபாகரன்	அமரர்.அம்பலவாணர்	100
திரு.பொ.அமிர்தலிங்கம்	அமரர்.பொன்னம்பலம்	100
திருமதி.தங்கராசா ஆனந்தரூபி	அமரர்.ஜயாத்துரை ஆனந்தமூர்த்தி	100
திருமதி.முரகானந்தன் தயாநிதி	அமரர்.கனகசபை சுவைபாதம்	100
திரு.விசுவலிங்கம் சின்னத்தமிபி	அமரர்.விசுவலிங்கம் பாக்கியம்	100
திரு.செட்டி	அமரர்.தர்மலிங்கம்	100
திரு.எஸ்.கண்ணன்	அமரர்.எஸ்.இரட்னைபுதி	100
திரு.கு.ஜெயதாஸ்	அமரர்.குலசேகரம்பிள்ளை	100
திரு.கு.ஜெயதாஸ்	அமரர்.குலசேகரம்பிள்ளை மீரஞ்சினி	100
திரு.சுப்பிரமணியம் சுவரந்திரன்	அமரர்.கனைபதிப்பிள்ளை சுப்பிரமணியம்	100
திரு.கனகரெட்னம் உமாசங்கர்	அமரர்.கனகரெட்னம் ஞானமணி	100
திரு.கந்தையா விமலசந்திரன்	அமரர்.கந்தையா தவமணி	100
திரு.கந்தையா இராமசுந்திரன்	அமரர்.இராமசுந்திரன் சந்திரகுமாரி	100
திரு.ஈசன்	அன்பளிப்பு	100
வி. சிவதூர்சினி	அமரர்.கி. விசுவலிங்கம்	100
கே. சுகுமார்	அமரர்.கே. பத்மாவதி	100
ஏ. தெய்வேந்திரன்	அமரர். ஆறுமுகம்	150
என். ஸ்ரீவேந்தன்	வி. நவரெத்தினசிங்கம்	100
ஆர். சுகிரன்	எஸ். இரசரெத்தினம்	100
ஏ. கிருபா	அமரர். ஏ. சாந்தலிங்கம்	100
வி. பரமல்வரி	வி. நரரெத்தினசிங்கம்	100
ஆர். அரிகரன்	எஸ்.இராசரெத்தினம்	100
வி. லோகநாதன்	அமரர்.எஸ். ஆச்சிமுத்து	100
கே. ஜங்கரநாதன்	அமரர். கதிர்காமநாதன்	100
என். புவிவேந்தன்	ரி. தேவராசா	100
என். புவிவேந்தன்	அன்பளிப்பு	500
ஏ. ரத்னி	அமரர். ஆறுமுகம்	100
கே. சந்திரகலை	அமரர். கிருஸ்னபாலன்	100
ஐ. எதிர்வீரசிங்கம்	அமரர். ஜயாத்துரை	100

எஸ். உமாச்சந்திரன்	அமரர் ஆர். சுப்பிரமணியம்	100
வி. யம்போதரநாதன்	அமரர் ஆர். விசுவலிங்கம்	100
துரை இரவீந்திரன்	அமரர் து. கண்ணம்மா	100
எம். மோகனபாலன்	அமரர். எஸ் மார்க்கண்டு	100
எம் மோகனபாலன்	அமரர் வை. தெய்வானைப்பிள்ளை	100
வை. ஜெயக்குமார்	அமரர் வை. குணவதி	100
ஆர். இந்திரசித்து	அமரர். கி. இராஜேந்திரம்	100
ப. யோகேஸ்வரன்	பரநிருபசிங்கம்	150
சிவதில்பன்	அன்பளிப்பு	200
என். மமகாலிங்கம்	மு.தலையசிங்கம்	100
ப.குகனேந்திரன்	எஸ்.சிவகண்நாதன்	100
ரி.விபுலானந்தன்	அமரர்.ரி. விவேகானந்தன்	100
திரு. த. மாணிக்கவாசகர்	அமரர். நல்லதங்கம் தம்பிப்பிள்ளை	100
திரு. குலசிங்கம் அருணாசலம்	அமரர். அருணாசலம் பொன்னர்	100
திரு. எஸ். எம். தனபாலன்	அமரர் செல்வன். த. நிகர்சன்	100
திரு. கிருபானந்தன் சின்னத்துரை	அமரர் நா. சி. சின்னத்துரை	100
சிவஹி. விஜயகுமாரக் குருக்கள்	அமரர். சிவஹி பஞ்சாட்சர குருக்கள்	100
திரு. திபாகரன் நல்லையா	அமரர் கனகம்மா நல்லையா	100
திரு. வீரசிங்கம் தங்கராசா	அமரர். பெ. தங்கராசா	100
திரு. கோபாலப்பிள்ளை சின்னத்தம்பி	அமரர் சின்னத்தம்பி சோதிநாதர்	100
திரு. சிவச்சந்திரன் கந்தையா	அமரர் தமபு கந்தையா	100
திரு. ஜ. சிவராசா	அமரர் கதிரித்தம்பி அம்பலவாணர்	100
அஸ்மித்தா லொட்டோ சென்டர்	அன்பளிப்பு	100
திரு. தம்பிப்பிள்ளை பத்மராஜா	அன்பளிப்பு	100
திருமதி. கா. வரதராசா	அமரர் நல்லதம்பி வரதராசா	100
திரு. வெ. க. நல்லதம்பி	அமரர் நல்லதம்பி நகுலேஸ்	100
திருமதி. காந்தன் சுதர்வினி	அமரர் வே. தம்பிராசா	100
திரு. அமிர்தலிங்கம் லகேனன்	அன்பளிப்பு	100
திரு. அ. நுமசிவாயம்	அமரர் ரேணு, மெளவிகா	200
திருமதி. எஸ் கலாவதி	அமரர் ஆசிரியமணி நாகலிங்கம்	100
திரு. க. விக்தினேஸ்வரன்	அன்பளிப்பு	100
திரு. ஸ்ரீல்கந்தநாதன்	அமரர் சிவசாமி	100
திரு. ஸ்ரீல்கந்தநாதன்	அமரர். கி. வள்ளி	100
திரு. அ. திருநாவுக்கரசு	அமரர் தி. ரமணன்	100
திருமதி. தியாகராசா தங்கம்மா	அமரர் தியாகராசா	100
திரு. லட்சுமணன்	அமரர் சண்முகம்	100
திருமதி ராஜேஸ்வரி குணரட்னம்	அமரர் குணரத்தினம்	100
செல்வி கருணாகரன் தூரினா	அமரர் மனோன்மணி	200
செல்வி கருணாகரன் தமினா	அமரர் தயாவதனி	200
செல்வி கருணாகரன் திசானா	அமரர் ரேணுகா	200
திரு. அ. திருவருட்செல்வன்	அமரர். அ. தில்லைவனம்	100
எஸ் சதானந்தவிங்கம்	அமரர் ஆ. சுந்தரலிங்கம்	100
திரு. இந்திரன்	அமரர் ஆறுமுகம் பரநிருபசிங்கம்	100
திரு. எஸ் உதயசங்கர்	அமரர் பொன்னையா சுப்பிரமணியம்	100
திரு. எஸ் சசி	அமரர் விஸ்வலிங்கம்	100
திருமதி சற்குணராசா நித்யா	அமரர் ஆ.அ. கணக்சபை (சாமியார்)	100

திரு. க. பாலசுந்தரம்	அமரர் ஊரதீவு ஆச்சி	100
திருமதி ஓங்காரநாதன் மங்களேஸ்வரி அமரர் ஓங்காரநாதன்		100
திரு. விமலகாந்தன் வழவேவு	அன்பளிப்பு	100
திருமதி யோகேஸ்வரி கதிர்காமநாதன் அமரர் கதிர்காமநாதன்		100
திரு. சின்னத்துரை ஈஸ்வரமுர்த்தி	அமரர் சின்னத்துரை	100
திரு. தயாநிதி சாந்தலிங்கம்	அமரர் சாந்தலிங்கம்	100
ரி. யோகநாதன்	அமரர் சின்னத்தம்பி தில்லையம்பலம்	100
ஆர். ஜெகநாதன்	அமரர் குமாரசாமி ரத்தினம்	100
திரு. மகாலிங்கம் செந்தூர்வாசன்	அமரர் ராசையா மகாலிங்கம்	100
திரு. கருணானந்தம் சோதிதாசன்	அமரர் எஸ். கருணானந்தம்	200
திரு. நடராசா கோபாலகிருஷ்ணன்	அமரர் நடராசா புஷ்பமணி	100
திரு. சிவசாமி திருவானந்தசெல்வன்	அன்பளிப்பு	200
திரு. ராமநாதன் சுதாகரன்	அன்பளிப்பு	100
திரு. சோம சக்திதானந்தன்	அமரர் வே. க. சோமசுந்தரம்	100
திரு. கென் கிருபா	அமரர் மங்கையற்கரசி நல்லதம்பி	100
திரு. வில்வமோகன்	அமரர் செல்லாச்சி	100
திரு. நடா பாஸ்கரன்	அமரர் சின்னத்தம்பி நடராசா	100
திருமதி. செல்வி சோதி	அமரர் எஸ் செல்வரட்னம்	100
திரு. க. கோகிலதாசன்	அமரர் எஸ். செல்வரட்னம்	100
திரு. எம் அரியராஜா	அமரர் த. முத்தையா	100
திரு. தீபன் கோபாலப்பிள்ளை	அமரர் க. கோபாலபிள்ளை	100
திரு. ஆ. அரியரட்னம்	அமரர் ஆ. காரளாபிள்ளை	100
திருமதி யகோ பாக்கியநாதன்	அமரர் நா. பாக்கியநாதன்	100
திரு. க. வசந்தராபன்	அமரர் பா. மெய்யழகன்	100
திரு. கு. பஞ்சலிங்கம்	அமரர். ச. குழந்தைவேவு	100
புலவர். ஈழத்துசிவானந்தன்	அமரர் விமலநாயகி சிவானந்தன்	100
திரு. சிவஞ்சூபன் செல்லையா	அமரர் செல்லையா	100
திரு. சண்முகலிங்கம்	அமரர் சண்முகலிங்கம்	100
திரு. வ. முருகதாஸ்	அமரர் மேஜர் ஜெயந்தி	100
திருமதி கோ. இராசேஸ்வரி	அமரர் கோணேஸ்வரன்	100
திரு. ச. சுசிகுமார்	அமரர் கோ. சண்முகநாதன்	100
திரு. ச. சிவகுமார்	அன்பளிப்பு	100
திரு. க. கனகானந்தன்	அமரர் கந்தையா	100

என். கே. மகாலிங்கம்

ஒரு பஸ் பயணம்

காரைத் திருத்துவதற்காக அதைக் கராஜில் விட்டிருந்தான். அதை எடுக்க வேண்டும். கராஜ் அவன் வீட்டிலிருந்து எட்டுக் கிலோ மீற்றர் தூரம். அதற்கு இரண்டு பஸ் எடுத்துப் போக வேண்டும். ஒரு சந்தியில் இரங்கி இன்னொரு பஸ்ஸில் வடக்கு நேராக்கிப் போக வேண்டும். இரண்டும் சேர்த்து அரைமணி நேரப் பயணம். நடந்து கூடப் போய் விடலாம். அதிக பட்சம் ஒரு மணி நேரம் எடுக்கும். ஆனால் அன்று கடும் வெயில். அத்துடன் சனிக்கிழமை. கராஜ்காரர் கராஜைப் பூட்டி விட்டுப் போயும் விடலாம். அவனுக்காகக் காத்துக் கொண்டிருப்பதாகவும் சொல்லியிருந்தார்.

காரை எடுப்பதற்குக் கையில் காசில்லை. காச எடுப்பதற்கு வங்கிக்குப் போக வேணும். வங்கியும் போகும் வழியில்தான் இருக்கிறது. அதற்கு நடந்து போவதற்கு குறைந்தது இருபது நிமிஷம் பிடிக்கும்.

மாலை நாலு மணி ஆகி விட்டது. வெயில் எரித்துக் கொண்டிருந்தது. உடுப்பைப் போட்டுக் கொண்டு தொப்பியை அணிந்து கொண்டான். கொஞ்சமாவது மொட்டைத் தலையை வெயில் எரிக்காமல் அது பாதுகாக்கும் என்ற பாதுகாப்புணர்வு.

காரில் சென்றே பழகி விட்டதால், இரண்டொரு ஆண்டுகளுக்குப் பின்னால் பஸ்ஸில் பயணம் செய்யப் போகிறான். அந்த நினைப்பு சிறிய சந்தோசத்தையும் கொடுத்தது. பஸ் பிரயாணம். கண்டாவில் பஸ் வசதியானது. ஒரு இருபது நிமிசத்துக்கு ஒரு தரம் எப்படியும் பஸ் வந்து விடும். வெயிலுக்கு, மழைக்கு, பனிக்கு, குளிருக்கு ஒதுங்க தரிப்பிடத்தில் கண்ணாடிக் கூண்டுகளால் அடைக்கப்பட்ட அடைப்பும் இருக்கிறது.

வேகமாக நடந்தான். வெயில் எரித்தது. அதனால் மர நிழல்களைத் தேடித் தேடி, அவற்றின்கீழ் நடந்தான்.

மர நிழல்கள் எல்லா இடமும் இருக்கவில்லை. குறுக்குத் தெருக்களில் அங்கொன்றும் இங்கொன்றும் இருந்தன. அவையே அவனுக்கு ஒருவித பாதுகாப்பைக் கொடுத்தன. அவன் அணிந்திருந்த தொப்பியின் அருமையும் அவனுக்கு விளாங்கியது. அதைப் போட்டுக் கொண்டு வந்ததிற்காக தன் புத்திசாலித்தனத்தை மெச்சிக் கொள்ளவும் செய்தான். மர நிழல்கள் பெருந் தெருவுக்கு வந்தவுடன் கிடைக்கவில்லை. ஆகவே வெயிலில் நடப்பது தவிர்க்க முடியாததாகியது.

வேகமாக நடந்தான். சந்தி வந்தது. சிவப்பு விளக்கு எரிந்ததால் அங்கே சில விநாடிகள் தரித்தான். மக்களின் போக்குவரத்தும், பஸ், கார்களின் போக்குவரத்தும் வெயிலின் அகோரத்தைப் பற்றி நினைக்க விடவில்லை. பச்சை விளக்கு வந்தது. நடக்கலாம் என்று ஒளிப் பொட்டில் கை காட்டியது அடுத்த பக்கமிருந்து. நடந்தான். விரைவாகவே நடந்தான். அதற்கு வெயிலா? நடைப் பழக்கமா? இரண்டுமா காரணம். எப்படியோ அடுத்த பக்கம் போன்போதும் மறு பக்கம் சிவப்பு விளக்கு. அங்கும் நின்றான். நிற்பதும் நடப்பதும் பழக்கமாகி விட்டது. இரண்டு தரிப்புகளுக்குள்ளேயே. பழக்கம் எத்தனை நல்ல விசயம் என்றும் நினைத்துக் கொண்டான்.

இப்பொழுது திரும்பவும் ஒரு ஜநாறு மீற்றர் நடக்க வேண்டும். இடையில் கடைகள், பஸ் வைத்திய கூடம், பணி மனைகள், திறப்பு வெட்டும் இடம், மீன் விற்கும் பெரிய கடை. அடுத்தது சந்தி. இங்கேயும் சிவப்பு விளக்கு. அடுத்த பக்கம். நின்றான். சில விநாடிகளே. திரும்பவும் நடந்தான். நடை இப்பொழுது வேகம் கூடியது போல உணர்ந்தான். தன் நினைவு அவனை விட்டுப் போவதில்லை.

என்றுமே. நடக்கையில் கனவு காண்பது உண்டோன். ஆனால் ஒரே குறியாகப் போகும் போது, எதற்காகப் போகிறோம் என்ற தன் நினைவு வந்து கொண்டு இருக்கும்.

வங்கிக்குப் போவதற்கு இன்னும் ஜம்பது மீற்றா இருக்கும். நடக்கும்போதே எவ்வளவு பணம் எடுக்க வேணும்? எவ்வளவு பணம் வங்கியில் இருக்கும் என்ற கணக்குகள் கணக்குகளாகவும் கூட்டல் கழித்தல்களாகவும் வந்து கொண்டிருந்தன.

இன்று சனிக்கிழமை. வங்கி திறந்திருக்கிறது. உள்ளே போய் பணத்தை எடுக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. வங்கியின் உள்ளே முன் பக்கம் இருக்கும் ரெல்லர் மெசினிலேயே காசை எடுத்து விடலாம். இன்றற்காக காசு அட்டையை எடுத்து அதை உள்ளே ஓட்டினான். அட்டை ஒன்று போகக் கூடிய அளவே துவாரம் இருந்தது. இரண்டு அட்டையை ஓட்ட முடியுமா என்ற எண்ணாம் வந்தது. இல்லை. அட்டை உடனேயே சென்றும் விட்டது. கராஜிற்கு திருத்துவதற்கான கூலி நூற்றி நாற்பது, பஸ் ரிக்கற் வாங்க வேணும். அதற்கிடையில் மனைவி தனக்கும் ரிக்கற் வாங்கச் சொன்ன நினைவு வந்தது. அவர் பஸ்ஸில்தான் வேலையிலிருந்து வருவார். எல்லாவற்றுக்குமாக இருநூறு டொலர் எடுத்தான். இன்னும் மிச்சம் எவ்வளவு இருக்கும் என்பதைப் பார்ப்பதற்காக, ரெல்லரில் தெரியும் றிசீர் வேணுமா பிறின்ற பண்ண வேணுமா, வேண்டாமா என்பதற்கு வேண்டும் என்ற பொத்தானை அழுத்தினான். றிசீர் வந்தது. அதற்கிடையில் அட்டையை எடுக்கச் சொல்லி ரெல்லர் சிறையுங்கியது. அட்டையை எடுத்து பர்சில் செருக்கிக் கொண்டான். றிசீர்றை எடுத்து கணக்கைப் பார்த்தான். இன்னும் சில டொலர்கள் மிச்சம் இருந்தன.

ரிக்கற் வாங்க பக்கத்திலிருந்த கடைக்குப் போனான். அது ஒரு சுப்பர் மார்க்கெற். ஆனால் அதன் உள்ளேயுள்ள முன் பகுதியில் லொற்றோ ரிக்கற்றுக்கள் விற்கிறார்கள். ரிரிசி பஸ் ரிக்கற்றுக்களும், ரோக்கன்ஸ்களும் விற்கிறார்கள். உள்ளே போய் வளைந்து முன்னே வந்து லொற்றோ கடைக்கு வந்தான். மனைவிக்கு பத்து ரோக்கன் வாங்கினான். தனக்கு இரண்டு ரிக்கற் வாங்கினான். அதற்கான பணத்தைக் கொடுக்கும் போது மிச்சமாக ஏழு டொலரும் சில்லறையும் வந்தது. அவனுக்குப் பின்னே ஒருவர் மனைவியுடன் லொட்டோ ரிக்கற் வாங்க நின்றார். இன்று சனிக்கிழமை. லொட்டோ

இழுக்கும் நாள். தானும் வாங்கினால் என்ன? எத்தனையோ வருடங்கள் வாங்கி இருக்கிறான். விழுவே இல்லை. இன்று மட்டும் விழுப் போகிறதா? காலையில் வீட்டில் பணம் சம்பந்தமாக பிரச்சினை ஏற்பட்டிருந்தது. வேலையிலிருந்து எப்பொழுது ஓய்வெடுக்கப் போவது என்று சில காலமாக நினைத்துக் கவலைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறான். பணம் இருந்தால் நாளையே வேலையை விட்டு விடலாம். எல்லாவற்றையும் சிந்திப்பதற்கு காலம் நேரம் இதுவல்ல. பின்னால் ஒருவர் ரிக்கற் வாங்கக் காத்துக் கொண்டிருக்கிறார். இரண்டு ரிக்கற் தரும்படி விற்பனையாளனிடன் கேட்டான். ஜந்து டொலரைக் கொடுத்தான். சில்லறையையும் ரிக்கற்றையும் பர்சுக்குள் வைத்துக் கொண்டு கடையிலிருந்து புறப்பட்டான்.

பஸ் தரிப்பிடம் பிரதான தெருவில் இருந்தது. ஜம்பது மீற்றா தூரம் நடக்க வேணும். போய் நின்றான். இரண்டு பஸ்கள் ஒன்றன் பின் ஒன்றாக ஒரு இருநூறு மீற்றா தூரத்தில் வந்து கொண்டிருந்தன. இரண்டில் ஒன்று தன் நேரத்தைத் தவற விட்டுள்ளது என்று நினைத்துக் கொண்டான். அவனைப் பொறுத்தளவில் பஸ் நேரம் பிர்தி வந்தது அவனுக்கு வசதியாகவே இருந்தது. வெயிலில் நிற்கத் தேவையில்லை. போகுமிடத்திற்கு விரைவாகவும் போய் விடலாம்.

பஸ்ஸில் ஏறி, ரிக்கற்றை சாரதியிடம் காட்டி விட்டு, ரிக்கற்றுக்கள் போடும் கண்ணாடிப் பெட்டிக்குள் போட்டான். சாரதி ஒரு கறுப்பர். இளைஞர். அவருக்கு முன்னால் ஒரு இளம் வெள்ளைக்காரப் பெண் நின்று கொண்டிருந்தான். இருவரும் சிரித்துக் கதைத்துக் கொண்டிருந்தனர். கதைத்துக் கொண்டே சாரதி அவனுக்கு ற்றான்ஸ்பர் கொடுத்தார். வாங்கி வைத்துக் கொண்டான். அதில் என்ன எழுதியிருக்கிறது என்று பார்க்கவில்லை. பார்க்கவும் தெரியாது. மூக்குக் கண்ணாடியும் கொண்டு வரவில்லை. பார்ப்பதற்கு. பஸ் மாறி ஏறிபோது அது தேவைப்படும். அதைக் காட்டித்தான் ஏற வேண்டும். கவனமாக மடித்து கையில் வைத்துக் கொண்டான். இன்னொரு படி இருக்கும் என்ற நினைவில் வலது காலைத் தூக்கி வைத்தான். படியில்லாமல் கால் தொப்பென பஸ்ஸின் தரையில் தடாலென ஊன்றியது. நல்ல காலம். அவன் விழுவில்லை. ஒரு திடுக்கிடல். அவ்வளவுந்தான். உள்ளே நடந்து சென்றான். இருப்பதற்கு அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக இடங்கள் இருந்தன. மூன்று பேர் இருக்கிற சீற்றில்

ஒருவர் இரண்டு பேர் இருக்கும் இடத்தைப் பிழித்துக் கொண்டு இருந்தார். அதில் அவன் இருக்கவில்லை. இன்னும் கொஞ்சம் உள்ளே சென்றான். ஒரு இளம் பெண். தொலைபேசியில் சீரியஸாகப் பேசிக் கொண்டிருந்தாள். அவளையும் தாண்டிப் போனதில் அவளுக்குப் பின்னால் இருந்தது, இரட்டைச் சீற். அதில் அமர்ந்தான்.

வெயிலின் கீடு அவன் உடலை விட்டு ஓரளவு நீங்கியிருந்தது. பஸ்லின் உள்ளே ஏசி நன்றாக வேலை செய்தது போலும். ஆசுவாசமாக இருந்தது. தொப்பியை எடுத்து மதியில் வைத்துக் கொண்டான். தலையிலிருந்த ஈரத்தை இடது கையால் ஒற்றிக் கொண்டான். கை ஈரமாகியது. அதைக் களிசானில் துடைத்தான். நிம்மதியாக இருந்தது. பஸ் பயணம் நல்லதாகவே தோன்றியது. ஓய்வு பெற்று விட்டால் காரை விற்றுப் போட்டு பஸ்ஸிலேயே பிரயாணம் செய்து கொள்ளலாம் என்று நினைத்துக் கொண்டான். கடைகளுக்குப் போய் சாமான் வாங்கிக் கொண்டு வருவதுதான் கஸ்ரமாக இருக்கும். குளிர் காலத்தில் பஸ்ஸிற்காகக் காத்திருப்பதும் நடப்பதும் சிரமமாக இருக்கும். பரவாயில்லை. ஓய்வு பெறும்போது அவற்றைப் பார்த்துக் கொள்ளலாம். கையில் கவனமாக ந்றான்ஸ்பெரர் வைத்துக் கொண்டான்.

பஸ் லோறன்ஸ் தெரு நீளம் போய்க் கொண்டிருந்தது. இன்னும் அந்த இளம் வெள்ளைக்காரர்ப் பெண், கறுப்புச் சாரதியுடன் சல்லாபித்துக் கொண்டே இருந்தாள். இப்பொழுது அவள் தன் இரண்டு கால்களையும் தூக்கி சாரதிக்குப் பின்னால் இருந்த கண்ணாடி அடைப்பில் போட்டுக் கொண்டு அந்தரத்தில் குண்டியை வைத்துக் கொண்டு இருந்தாள். அது அவளுக்கு இருக்க வசதியாக இருந்ததோ கதைக்க வசதியாக இருந்திருக்க வேணும். இருந்தாள். சீரியஸாக பேசிக் கொண்டே இருந்தாள். எங்காவது இன்றிரவு சந்திப்பதற்கு அவர்கள் நேரம் நியமிக்கிறார்கள் போலும் என்று நினைத்துக் கொண்டான். தனக்கு முன்னால் இருந்த பெண்ணும் இளையவளே. வெள்ளைக்காரி அல்ல. இன்னும் தொலைபேசியை காதைப் பொத்தி இறுக்கி வைத்துக் கொண்டு பேசிக் கொண்டிருந்தாள். வலது கையாலும் பேசிக் கொள்வதுபோல அதை ஆட்டிக் கொண்டிருந்தாள். அவளுடைய மார்புக் கச்சையின் மேல் துணி நாடாக்கள் கழுத்தடியில் இரண்டு பக்கமும் வெளியே தெரிந்தன.

பஸ் கென்னாடிச் சந்திக்குப் பிறகு வளைவில் திரும்பியது. இப்பொழுது ஏன் என்று விளாங்கியது. சப்வேயில் போகும் பயணிகளை இறக்கி விட்டு அங்கு நிற்கும் பயணிகளை ஏற்றிக் கொள்ளச் செல்கிறது.

திரும்பவும் பஸ் அடிக்கடி நின்று வெளிக்கிட்டுக் கொண்டிருந்தது. நிற்காவிட்டாலும் போய்க் கொண்டிருக்கும் இடங்களின் பெயர்களை அறிவித்துக் கொண்டிருந்தன. சாரதியா அறிவிக்கிறார் என்று கூர்ந்து கவனித்தபோது அது ஒரு பெண்ணின் குரல்.

அவன் இறங்க வேண்டிய மிடலன்ட் சந்தி வந்தது. இறங்குவது முன்னாலா? பின்னாலா? கொஞ்ச நேரம் திடைப்பு. ஏறுவது முன்னால். இறங்குவது பின்னால். இதுகூடத் தெரியாத பஸ் பயணியா என்று நினைத்துக் கொண்டான். எதற்கும் அனுபவம் தேவை போலும். பின் படிகளுக்கு அருகில் சென்று நின்று கொண்டான். பஸ் போய்க் கொண்டிருந்தது. மணியை அடிக்க மறந்து விட்டேன் என்று நினைத்து மணியை அடித்தான். பஸ் சந்தியில் நிற்பதாக இல்லை. சாரதியிடம் சொல்வதற்கு முன்னே சென்றான். சந்தி கழிந்ததான் பஸ் நிற்கும் என்று அவன் சொன்னான். பஸ்ஸில் பயணம் பண்ணி அனுபவம் இருக்க வேண்டும் என்று திரும்பவும் நினைத்துக் கொண்டான்.

இறங்கியதும் அடுத்த பஸ்களைப் பிடிப்பதற்காக சுந்தியில் திரும்பி தெற்கு நோக்கிச் சென்றான். ஒரு ஜந்து மீற்றார் தூரம். பஸ் தரிப்பிடம். அதில் பஸ்ஸிற்காக இன்னும் இரண்டு பேர் காத்திருந்தார்கள். முன் பக்கம் ஒரு பையன். கண்ணாடிக்குப் பின்புறம் இன்னொருவர். அவர் கொஞ்சம் வயது போனவர். தமிழராகக் கூட இருக்கலாம். பல ஆயிரம் தமிழர்கள் இங்கு இருக்கிறார்கள். அதிலும் ஸ்காபரோவில் இன்னும் அதிகம். எல்லாத் தமிழரையும் ஒருவருக்கு ஒருவர் தெரிந்திருக்காது. “உங்களைக் கண்ட மாதிரி இருக்கே?” என்று கேட்டால் உங்களை எனக்குத் தெரியாது. வேறு யாரையாவது போய்ப் பாரும் என்று சொல்லி உரையாடலை முறித்து விடக் கூடியவர்கள் இங்கு வந்து விட்டார்கள். ஆகவே பேசுக் கொடுக்கப் பயந்து பஸ்ஸிற்காகக் காத்துக் கொண்டிருந்தான். ஜந்து நிமிசங்களுக்குள் பஸ் வந்தது.

முன்னின்றவர்களை ஏற விட்டு அவனும் முன் பக்கத்தால் ஏறிக் கொண்டான். பின்னுக்கு பயணிகள்

சீலர் இறங்கிக் கொண்டிருந்தனர். அவனும் தன்னுடைய முறை வரும்போது சாரதியிடம் ந்றான்ஸ்பெரரக் கொடுத்து இருக்க இடம் தேவனான். சாரதி ஒரு இந்தியர். அல்லது பாகிஸ்தானியர். அல்லது பங்காளதேசி. இருக்கப் போன அவர் என்னைக் கூப்பிட்டார். ந்றான்ஸ்பெர் இரண்டு மணித்தியாலத்திற்கு முன் எடுக்கப்பட்டுள்ளது. அது செல்லாது. ரிக்கற் வாங்கு என்று சொன்னார். அவர் என்ன சொல்கிறார் என்று முதலில் அவனுக்குப் புரியவில்லை. ந்றான்ஸ்பெரரக் காட்டிச் சாரதி சொன்னார். அது இரண்டரை மணிக்கு எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அவன் வீட்டை விட்டு வெளியே இறங்கியது நாலு மணிக்குப் பிறகு. நடந்து வங்கிக்குப் போய், கடைக்குப் போய், பஸ்ஸில் ஏறியபோது குறைந்தது நாலே முக்காலாவது இருக்கும். பத்து நிமிசப் பஸ் பயணம். ஜந்து நிமிசம் இந்த பஸ்ஸிற்காகக் காத்திருந்தான். எல்லாம் சேர்த்து அரை மணி நேரம். அப்படியிருக்க சாரதி என்ன சொல்கிறான்? அவன் சொல்வது பொய்யில்லை. இவன் சொல்வதும் பொய்யில்லை. எங்கோ பிழை நடந்திருக்கிறது?

பஸ்ஸை எடுக்காமல் நிற்பாட்டி, “காச போடு, அல்லது இறங்கு,” என்றான் சாரதி. “நான் பொய் சொல்லவில்லை. உண்மையைத் தான் சொல்கிறேன்” என்றான் இவன். ந்றான்ஸ்பெர் பொய் சொல்லவில்லை என்றான் சாரதி. “அப்படி என்றால் உன் சக சாரதி எனக்குப் பழைய ந்றான்ஸ்பெரரத் தந்திருக்கிறான்.” “அது எனக்குத் தெரியாது. நீ காச போடு. அல்லது இறங்கு.” “என்னால் இறங்க முடியாது. என்னைப் பொய்யன் என்று நீ சொல்லக் கூடாது.”

அவன் தன்னை நிரப்ராதி என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தான்.

“நான் பொய்யே சொல்வதில்லை. அதுவும் போய் ஒரு இரண்டரை டொலருக்கு?”

அவன் நாணயம் அவனுக்குத் தெரியும். அவனை அறிந்தவர்களுக்குத் தெரியும். தெரியாதவர்களிடம் போய் எப்படி தன் நாணயத்தை நிருப்பது? அதுவும் அத்தனை பயணிகள் உள்ள பஸ்ஸில். இக்கட்டான் நிலையில் அவன் நின்று கொண்டிருந்தான்.

அவனும் இறங்குவதாக இல்லை. தான் பொய்

சொல்லாத நிலையில் அவன் இறங்கினால் அவன் பொய்யனாகி விடுவான் என்று தன்மான உணர்ச்சி அவனை நிமிர்ந்து வாதாடச் செய்தது. உண்மையில் அவன் போய்ச் சேர வேண்டிய கராஜ் அதிலிருந்து பத்து நிமிசத்தில் நடந்து போகக் கூடிய தூரம் தான். ஆனால் இங்கே தன் நாணயம் விலை போய்க் கொண்டிருப்பதை அவன் விரும்பவில்லை. ரிரிசி பஸ் பயணங்களையும் அவற்றில் வேலை செய்யும் தொழிலாளிகளுக்கும் பயணிகளுக்கும் நடைபெறும் பிரச்சினைகளையும் பத்திரிகை வாயிலாக அறிந்தவன்தான் அவனும். ஆனால் அது தனக்கே நடக்கும் என்று அவன் கனவிலும் நினைக்கவே இல்லை. “பார்ப்போம் இந்தச் சாரதி தன்னை இருக்கி விடுவானா? பொலிசைக் கூப்பிடுவானா? பஸ்ஸை நிறுத்தி வைத்துக் கொண்டிருப்பானா? என்ற வீம்பு அவனுக்கு வந்தது.

பஸ் வெளிக்கிட்டது.

சாரதி இந்தியக்காரனாக இருக்க வேண்டும். பிரச்சினைகளிலிருந்து தப்புவது அல்லது விலகுவதுதான் அவர்களுக்குரிய குணம். இமை வெட்டும் போட்டியில் முதல் இமை வெட்டுவது இந்தியனே. மனவர மோதலில் முதலில் விட்டுக் கொடுப்பது எப்பவுமே இந்தியன்தான். உள் அலசல்கள் மனதில் ஓடிக் கொண்டிருந்தன.

சாரதி நேரமையானவன். இவனும் நேரமையானவன். சாரதி தன் கடமையைச் செய்கிறான். ஆனால் அவன் முன் ஏறிய பஸ்ஸின் சாரதி வெள்ளைக்காரப் பெண்ணுடனான சல்லாபத்தில் தனக்குப் பிழையான ந்றான்ஸ்பெரரக் கொடுத்திருக்கிறான் என்று நினைத்துக் கொண்டான். அதை எப்படி இவனுக்கு விளங்கப் படுத்துவது? உண்ணுடைய ரிரிசி சாரதி தான் பிழையான ந்றான்ஸ்பெரர எனக்குத் தந்தான் என்று சொன்னான். அவன் நம்பியிருக்க மாட்டான். இவன் சொன்னதைப் போல அவனுக்கு முன்னும் பலர் சொல்லியிருக்கலாம். ஆனால் இவன் சொன்னது உண்மை. சத்தியம். எந்தக் கோயிலிலும் கற்புரம் கொஞ்சத்திச் சத்தியம் செய்யத் தயாராகவும் இருந்தான். சாரதி நம்புவானா?

மணியை அடித்து இறங்கிக் கொண்டான்.

காணாமல் போகும்

கைந்தவுக்கள்... ...

நினைத்தால் புத்துயிர்ப்புட்டும். ஆனால் நினைவில் மட்டுமே நின்று விடுமோ அந்த முகமிழந்த பொழுதுகள்?

என் தாய் மன் எத்தனையோ அர்த்தங்களைக் கொண்டது எனக்கு. எனக்கு மட்டுமல்ல, உங்களுக்கும் கூடவே. பன்னிரண்டு வட்டாரங் களாய்ப் பரந்த என் தாய் மடியில் நான் தவழ்ந்தது என்னவோ ஒரு சிறு பரப்பில் தான். அந்தப் பொழுதுகள், அந்தப்பொழுதுகள், புழுதி ஒழுங்கை கள், புதுத் தார் வீதிகள், கோயில் திருவிழாக்கள், பொங்கல் விழாக்கள், இளம் பிள்ளை விளையாட்டு கள், இரட்டைச் சடைகள்.... எத்தனை எத்தனை?

கண்டாவில் பூவரசம்பொழுதன்றால் மனம் புங்குடு தீவிலே தான் வட்டமடிக்கும். காலச்சக்கரத்தில் சற்று பின்னே உருண்டு கண்ணை மூடி மனக் கதவைத் திறந்தால் காண்பவை எவை?

உங்களுக்கும் தெரிகிறதா ஒன்றிரண்டாவது? ஆம், எனக்கு முதலில் தெரிவது நயினாதீவில் நாகம்மாள் கோயில் திருவிழாவென்றால் இறுபிட்டித் துறை முகத்தாளின் “எடுப்பு” தான். பெண்கள், அதிலும் இளம்பெண்கள் திருவிழாவென்றால் உள்ளதிலே அழகான சேலையைத் தேடி உடுத்தி, உள்ளத்திற்கு நெருக்கமான உறவுகளைச் சேர்த்து உற்சாகமாக புறப்படுவார்களே அது போலத்தான் எங்கள் துறைமுகத்தாளும்.

அரியநாயகன் புலம் அரசினர் தமிழ்க்கலவன் பாடசாலை... எத்தனை நீளமான ஆனால் அடிப்பட்டுப் போன பெயர். நான் “அ” படித்த பாடசாலை. அங்கிருந்து பாலத்தின் நுனி வரை சனம், சனம், சனம் தான். தன் ணீர்ப் பந்தல் கள், அன்னதான நிலையங்கள், ஒலிபெருக்கிகள், அவற்றில் ஓயாமல் பாட்டுகள், தெரு விளக்குகள், வாகன வரிசைகள். எத்தனை அழகு! இவை வெளிப்படை. வெளியே தெரியாமல் வேலிக்குப் பின்னாலும் முகங்கள். “தடை” தாண்டி வர முடியாத பெண்கள், கைப்பிழையத் தளர்த்தி

விட்டு ஓடிவிட முடியாத குழந்தைகள் என்று “சனம்” பார்க்க வந்த சனம். அதுவும் கூட ஒரு சவாரசியம் தான். அந்த அழகு, எங்கள் காலத்திலேயே தாய் மன்னூராளிவிற்கு ஒழுங்காக சவாசித்துக் கொண்டிருந்த காலத்திலேயே ஒளியிழுந்து போய்விட்டது. பாலமும் வீதியும் கூடக் கவனிப்பாற்று, “அடிப்பாற்று” உதிர்ந்து போயின. இறுபிட்டித் துறைமுகம் களையிழுந்த போதுதான் அதற்கும் மூத்த புளிய டித் துறைமுகத்தாளின் முகமே காணாமற் போன சோகம் கொஞ்சம் நெருட்டை உணர்த்தியது. தானியங்களும் ஏனைய பொருட்களும் மூட்டை மூட்டையாக வந்திருங்கிய இடம், குதிரைகள் கூட வந்திருங்கிக் குதிநடை போட்டுச் சென்ற இடம் வரலாற்றைச் சொல்லுவார் கூட இல்லாமல் பேச்சாழிந்து போனது வருத்தமில்லையா நமக்கு?

வருடப்பிறப்பு கொண்டாட்டமென்றால் சிவலப்பிட்டி சனசமூக நிலையத்தாரின் நீச்சல் போட்டி கூட இறுபிட்டியில் களை கட்டும். கரையிலிருக்கும் தவளைகள் காலாட்சி சத்தம் கேட்டுத் தண்ணீரில் குதிப்பது போன்று பாலத்திலிருந்து இளைசூர்கள் “பொத்... பொத்...” தென்று குதித்து நீந்திப் பரிசிற்காக வீரம் காட்டுவது... சிறு குளத்துத் தண்ணீருக்குள் கால் வைக் கவை பயப் படும் சிறு வர்களுக்கு கு உண்மையிலேயே வீரம் தானே! அதுவும் கடவில் நீந்துவது! சைக்கிளோட்டப் போட்டி, மாட்டுவண்டிச் சவாரி... எல்லாமே ஏதோ பழைய சினிமா காட்சிகள் போன்று இன்று மனத்திரையில்.

அடிப்பட்டுப் போன பெயர் அரியநாயகன்புலம் என்றேனே, அது கூட அழிந்து கொண்டிருக்கும் ஒரு காலச்சவடு தான். அரிசினர் தமிழ்க்கலவன் பாடசாலை என்ற பெயரில் எத்தனை அர்த்தங்கள் என்று யாரும் நினைத்துப் பார்ப்பதில்லை. “தலைமை வாத்தியார்”, (அப்போது அப்படித்தான் அதிபரை அழைப்போம்,) மிகப்பெரிய ஆத்மாவாகத் தோற்றமளித்த சின்னாஞ்சிறு உலகம். கூட்டுறை விளிம்பில் வந்து நின்று வானத்தைப் பார்த்த குருவிக்குஞ்ச போல பாடசாலையே ஒரு உலகம்

அப்போது எங்களுக்கு. இப்போதுள்ள குழந்தை களின் அனுபவங்களுடன் ஒப்பிடும்போது அவை எல்லாம் ஒன்றுமே இல்லை. ஆனாலும் அது அப்படி சுலபமாக அழித்து விடக்கூடிய சுவடு அல்ல. அங்கே தான் நானும் என் சகோதரர்களும், நன்பர்களும் அயலாரும் அரிச்சுவடி கற்றோம். எத்தனை எத்தனை மாணவர்கள் ஆடிப்பாடி ஓடி விளையாடி மகிழ்ந்த பாடசாலை! இன்று உலகப்பரப்பெங்கும் உன்னத மாய் வாழ் ந் து கொண் டிருக் கும் எத்தனை யோ கல்வியாளர்களின் விரல் பற்றி எழுத வைத்த தாய். எல்லாம் நன்றாக நடந்து கொண்டிருக்கும்போதே முலையில் முடக்கப்பட்டு விட்டாள். பின்னாளில் இன்றும் கூட மாடுகளின் ஓய்வுகூடமாகவும், சிலவேளை, சிறுவர்களின் விளையாட்டு மைதா னமாகவும் கூட உருக்குலைந்த நிலையிலும் பயன் தந்து கொண்டிருக்கின்றாள் அந்த வித்யா தாயினி.

பெருக்கடி என்று பெயர் கொண்ட கடற்கரை இன்று ஓரளவு “உள்ளுர்” சுற்றுலாப் பயணிகளைக் கவரும் இடமாக இருக்கிறது. அங்குள்ள பெருக்கமரம் செய்த புண்ணியம். இலங்கைத்தீவின் ஒருசில இடங்களிலே மட்டும் அரிதாகக் காணப்படும் இம்மரம் முக்கியத்துவம் ஏதும் உணரப்படாமலே ஒரு வரலாற்றைத் தன் வயிற்றில் அடக்கி வைத்துக் கொண்டு உயிரோடு இருக்கின்றது. ஒன்றிரண்டு இலைகளே அது உயிருள் எபாருள் என்று நிறுபித் துக் கொண்டிருக்கின்றன. அதன் வயதென்ன? அது வந்த வரலாற்றன? என்று தெரிந்தவர்கள், கேள்விப் பட்டவர்கள் யாராவது தகவல் தருவார்களா? குதிரைகளுக்குத் தீனி போடப் போர்த்துக்கேயர் கொண்டு வந்து நட்ட மரம் என்ற செவிவழிக் கதை என் காதுக்கும் எட்டியது தான். ஆனால், ஒரு குதிரைக்குக் கூட ஒரு வாய் தீனிக்கு அதில் இலைகள் இருந்திருக்குமா என்பது சத்தியமாகக் கேள்விக்குரியது தான்!

சிறு கிராமமாக இருந்தாலும் கடலும் காடும் வயலும் வெட்டவளியும் என்று ஜந்தினையின் பல்வேறு கூறுகளைக் கொண்ட எமது ஊரில் எத்தனை எத்தனை மூலிகைச் செஷ்கள், கொடிகள், பூண்டுகள், மரங்கள்! ஓடைக் கரை என்று நாங் கள் அடிக் கடி விளையாடுவதற்காக, காடு கடந்து கடற்கரைக்குச் செல்லும் வழியில் தூக்கணாங்குருவிக் கூடுகள் அழகாகத் தொங்கும். இன்று படத்தில் காட்டுவதற்குக் கூட அவை எங்கும் கிடைப்பதில்லை. பந்தழுத்தல், பட்டம் விடுதல், கிட்டியத்தல் போன்ற பாரம்பரிய விளையாட்டுகள் கூட இன்று அங்குள்ள சிறுவர்களுக்குத் தெரியாத ஒன்றாகவே போய்விட்டன. இவை எல்லாமே பண்பாட்டின் சின்னாங்கள், பாதுகாக்கப்பட

வேண்டிய பாரம்பரியங்கள் என்று நாம் யாரும் எண்ணுவதில்லை. பக்காலம் முன்பு எழுதிய என் கவிதை ஒன்று இப்போது என் நினைவில் வந்தது. அதில் சில வரிகள் இங்கும் பொருந்தும்.

“பண்பாடு ஒன்றும் என்பாடு உன்பாடு அல்ல, அது ஒரு சமூகத்தின் பாடு தன் பாட்டில் வாழும் என்று எண்ணாதே பெண்ணே நாம் பாடுபட்டு வளர்ப்போம் நீ மறவாதே கண்ணே”

பண்பாடும் வரலாறும் நமது இரண்டு கண்கள். பக்குவமாய்க் காப்பது நம் ஒவ்வாருவரதும் கடமை எனக் கொள்வோம்.

மேற்கு நாடுகளில், வரலாற்றைப் பேணும் ஓர் அம்சமாக, நிலவரைப் படங்களை (யேணனாலையின்) காலத்திற்குக் காலம் வரைந்து பத்திரிப்படுத்தி வைத்திருப்பார்கள். நாமோ நம் மனக்கண்களில் பொத்தி வைத்துக் கொண்டோம். அவற்றை சிலையில் எழுத்தாக மாற்ற முடியாவிட்டாலும் நூலிலே கோர்த்துக் கொள்ள ஒரு தடையும் இல்லையே. மனக் கண்ணில் வைத்திருந்த சித்திரங்கள் கூட இன்றுள்ள உண்மைத் தோற்றுத்தைப் படம் பிடித்தபின் உருமாறிப் போகலாம். இன்றுள்ள இறுபிட்டியை எண்ணி வருந்துவது போதுமா? நம் இளமைக்காலத்து நினைவுகளை மீட்டுப் பார்க்க, நம் சேகரிப்புகளில் இருந்து கிற றுப்போகாத அடையாளச் சின்னங்களை மீட்டெடுப்போம். நூலுருவாக்க இலைய தலைமுறை எடுக்கும் முயற் சிக்கஞ்குக் கைகொடுப்போம். முந்தைதைச் செய்வோம்.

இறுபிட்டி மாதாவின் தலைமுடி நரைத்துக் கண்கள் குழி விழுந்த நிலையிலும் கூட உயிர்ப்பு சீராகவே இருந்தது. பின் னாளில் மூச் சு வாங் சிக் கொண் டிருந்த வேலையில் கூட அரியநாயகன் புலத் தாரின் புண்ணியத்தால் ஓரளவாவது மக்கள் இயங்கிக் கொண்டு தான் இருந்தார்கள். பிற ஊர்களில் இருந்து கூட இறுபிட்டியில் தஞ்சம் கோரக் கூடிய நிலை இருந்தது என்னவோ ஆறுதல் தரும் விடயம் அல்லவா?

கோமாவில் இருந்தவர்கள் கூட கொஞ்சம் கண்ணிறந்து பார்க்க முடிகிற காலம் இது. நம் தாயின் சுவாசப் பிரச்சினைக்கு தீர்வு காண நம்மால் முடியாதா என்ன? அவள் இன்னும் சாகவில்லை. வெளிநாடு சென்ற பிள்ளை “வைத்தியத்திற்கு” ஒழுங்கு செய்வான். உள்ளுரில் ஒட்டி உலர்ந்தாலும் உயிரோடு இருக்கும் பிள்ளை தூக்கி நிறுத்துவான் என்று தன் உயிரைக் கையில் பிழித்துக்கொண்டு காத்துக் கிடக்கிறாளே. அவளது ஏக்கம் மனக்கண்ணில் தெரிகிறதா? கொஞ்சம் கூர்ந்து பாருங்கள்...

Tamil Centre for Human Rights, Urgent Action Press Release

4 January 2000

"On the evening of Tuesday 28th December 1999, Sarathambal Saravanbavananthakurukal, of a Hindu Brahmin family, was forcibly dragged from her home, in Pungudutivu, near Jaffna Peninsula, by Sri Lankan Navy soldiers. They then gang-raped and murdered her in cold blood. The body of the 29 year-old mother was found the following morning, under leaves, not far from her home near Kannaki Amman Temple.

As the news of yet another horrific rape and murder case of a Tamil woman by Sri Lankan security forces reaches the world outside the island of Sri Lanka, President Chandrika Kumaratunga was reported to have ordered an immediate investigation on 30th December 1999. The Sri Lankan government, it appears, wishes to act speedily to avoid the involvement of human rights organisations in the matter.

IMPUNITY

According to the witness of Sarathambal's neighbours the real suspects have already been transferred from the area to prevent action being taken against them. This is a familiar method used by the Sri Lankan government to avoid scrutiny. The climate of impunity continues to reign. It has frequently been pointed out that when the Sri Lankan government does, in rare cases, order an inquiry into human rights violations, the motivation stems from a desire to silence public and international criticism, rather than a genuine commitment to protect human rights and prevent further violations.

RAPE AS WEAPON OF WAR

The Sri Lankan security forces are still using gang-rape and murder of Tamil women and girls, with chilling and systematic regularity, to subjugate and terrorise the Tamil people. Rape is being used as a weapon of war. The Sri Lankan government is in grave breach of its obligations as signatory to the Geneva conventions, including Common Article 3.

TCHR has records of catalogues of rape and murder cases of Tamil women by Sri Lankan security forces in Sri Lankan army occupied Jaffna, in the North, and in the East of the island, including Amparai. The actual number of rape cases is far higher than recorded. Many Tamil women who

புங்குடுதீவின் காலை

இலங்கையின் பிற இடங்களைப் போலவே தீவுகத்திலும் வரலாற்றுத் தெளிவு பெருங்கற் பண்பாட்டுடன் தொடங்குகிறது. பெருங்கற் பண்பாடு தீபகற்ப இந்தியாவில் கி.மு. 1500 முதல் கி.பி. 500 வரை நிலவுகிறது. இப்பண்பாடு இலங்கையிலும் நிலவியிருக்கிறது. 1981 ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தைச் சேர்ந்த கலாநிதி பொ. ரகுபதி. காரைநகரிலுள்ள களபுமியில் பெருங்கற்பண்பாட்டுச் சின்னங்கள் சிலவற்றைக் கண்டு பிடித்தார். இத்தகைய சின்னங்கள் புங்குடுதீவின் வடபகுதியில் உள்ள ஊரைதீவிலும் காணப்படுகின்றன. இங்கு வட்டக்கற்களாலான சிறு கிணறுகள் தென்பட்டதாகக் கூறப்படுகின்றது. ஊரைதீவிலுள்ள ஜயனார் ஆலயம் பழமை வாய்ந்தது. இது இப்பொழுது சிவாலயமாக மாறிவிட்டது. இவ்வாலயத்திலுள்ள கருங்கற் தூண், லிங்கம் என்பன வளர்வதாக கூறப்படுகிறது. இவ்வாலயத்துக்கு வடக்கே உள்ள கடற்கரையில் வட்டக்கற்களினாலான இரண்டு கிணறுகள் இருக்கின்றன. சேர சோழ பாண்டிய மண்டலங்களோடு ஈடுபாட்டிலமும் ஒன்றாகும். சேர சோழ பாண்டிய மண்டலங்களிலிருந்தும் சனங்கள் ஈழமண்டலத்தில் குடியேறினர், என்று யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம் என்னும் நூலில் ஆ. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை எழுதியினரார். காலத்துக்குக் காலம் தென்னிந்தியாவில் ஏற்பட்டுள்ள மாற்றங்களால் மக்கள் தீவுப்பகுதிகளில் குடியேறினர். தென்னிந்திய மக்களின் வழித்தோன்றல்கள் பற்றி காலத்துக்குக் காலம் பதிவுகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. தனிநாயக முதலி பரம்பரையினரை உதாரணமாகக் கொள்ளலாம். புங்குடுதீவு உட்பட ஏனைய தீவுகள் சர்வதேச வர்த்தக மையமாக இருந்தமைக்குப் பல சான்றுகள் உள்ளன. நெடுந்தீவில் பெருக்கு மரங்கள் காணப்படுகின்றன. புங்குடுதீவின் பழைய துறைமுகமான

புளியழத்துறைக்கு அருகிலும் பெருக்கு மரங்கள் காணப்பட்டன.

இம்மரங்கள் அரேபியரால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன. எனவே அரேபியர் இத்தீவுகளுக்கு வந்து வர்த்தகத்தில் ஈடுபட்டனர் எனலாம். தென்னிந்தியாவுடன் நெருங்கிய தொடர்பு காணப்படுவதால் புங்குடுதீவில் சோழகணோடை, சோழன்புலம், பல்லதீவு போன்ற இடப்பெயர்கள் அவர்களால் இடப்பட்டிருக்கலாம் எனக் கொள்ள இடமுண்டு.

தமிழகத்திலே (கி.பி. 9 ஆம் நூற்றாண்டு முதல் 12 ஆம் நூற்றாண்டு வரை மேலாதிக்கம் பெற்ற சோழர் பெருமன்னர்கள் சுமார் ஒரு நூற்றாண்டிற்கு இலங்கையின் பெரும்பகுதியைத் தமது கட்டுப்பாட்டின் கீழ் வைத்திருந்தனர்.

இக்கால கட்டத்தில் இந்து சமயம் இங்கு மேலோங்கியிருந்தது எனலாம் தமிழ்நாட்டிலே ஆதிக்கம் பெற்ற இரண்டாவது பாண்டிய பேரரசு காலத்திலே அவர்களின் ஆதரவுடன் அவர்களின் தளபதிகளில் ஒருவன் ஆரியச்சக்கரவுத்தி தலைமையில் யாழ்ப்பாணத்தில் தமிழரசு ஒன்றை உருவாக்கி கி.பி. 1250 முதல் பல ஆண்டுகள் ஆட்சி செய்தான்.

இக்காலப் பகுதியில் இந்தசமயச் செல்வாக்கு தீவுகத்தில் மேலோங்கியது எனலாம். இதன் பின்பு போர்த்துக்கீசர், ஒல்லாந்தர், பிரித்தானியர் ஆட்சி இலங்கையில் ஏற்பட்டது. முன்னைய அரசரின் ஆட்சிக்காலங்களிலும் இந்து சமயம் நவிவற்றது.

பிரித்தானியர் காலத்தில் பொதுவாக சமய சுதந்திரம் நிலவியது எனலாம். ஆதி காலம் தொடக்கம் கிரேக்க உரோம, அராபிய, சீனத் தொடர்புகள் இலங்கையுடன் ஏற்பட்டது. இந்தியாவின் தமிழகம், கேரளம், ஆந்திரம், கன்னடம், கலிங்கம் மற்றும் வட இந்திய தொடர்புகளும் ஏற்பட்டுள்ளன. இவ்வாறான தொடர்புகள் ஏதோ வகையில் தீவுகத்திலும் ஓரளவாவது நிலவில் வந்தமைக்கு சில இடப்பெயர்கள் சான்று பகர்கின்றன.

பல்லத்தீவு, பல்லவன்புலம் போன்ற இடப்பையர்கள் பல்லவத் தொடர்பையும் சோழன்புலம், சோழகனோடை போன்றவை சோழத் தொடர்புகளையும் மாறன்புலம், பாண்டியன் வளவு போன்றவை பாண்டியத் தொடர்பையும், கலிங்கன்புலம், கலிங்கராயன் வளவு போன்றன கலிங்கத் தொடர்பையும் செட்டிவளவு, செட்டியர் தோட்டம் என்பவை செட்டிகளின் தொடர்புகளையும் பணிக்கன்புலம், போன்றவை கேரளத் தொடர்பையும் சீனன்புலம், சாவகன் வளவு போன்றவை முறையே சீனத் தொடர்பையும் சாவகத் தொடர்பையும் காட்டுகின்றன. புங்குடுதீவில் 90 சதவீதம் இந்துக்களே வாழுகின்றனர். தீவின் நடுப்புதியில் குறிப்பிட்டளவு கிறிஸ்தவர்களும் வாழுகின்றனர். பண்டைக்காலம் தொட்டு இந்தியாவின் தென்கோடியில் நெய்தல் நிலத்தில் வாழ்ந்து வந்த பரதவர்கள் 1534 ஆம் ஆண்டு ஆட்சியிலிருந்த போர்த்துக்கல் அரசனால் மதம் மாற்றப்பட்டு கிறிஸ்தவர்களாக்கப்பட்டனர். எனினும் கிறிஸ்தவ அறிவைப் போதியளவு கொண்டிராத நிலையில் வாழ்ந்து வந்தனர். இக்கால கட்டத்தில் புனித பிரான்ஸில் சவேரியாரின் வருகையானது மிகப் பெரிய மாறுதலை பரதவர்கள் மதத்தில் ஏற்படுத்தியது. ஊக்கத்தையும் உழைப்பையும் மையமாகக் கொண்டு செயலாற்றிய

புனிதரின் சேவை மிகு போதகம், அவர்கள் வாழ்ந்து வந்த பாதையைச் சீர் செய்தது.

1545 ஆம் ஆண்டு ஜ/ன் மாதம் கிறிஸ்தவர்களுக்கு எதிரான போராட்டத்தில் பரதவ கிறிஸ்தவர்களுக்குப் பல கொடுமைகள் இழைக்கப்பட்டன.

தீணால் இவர்கள் தமது தாயகத்தை விட்டு தப்பியோட முனைந்தனர். கொந்தளிக்கும் அலைகடலையும் குழிலிவரும் காற்றையும் துச்சமென மதித்து வெளியேறிய இச்சமூகத்தினர் லீங்கையின் வடபாலுள்ள பல தீவுகளில் குழியேறினர்.

இவர்களில் ஒரு பகுதியினர் புங்குடுதீவில் தென்கீழ் முனையிலும் இறங்கிக் குடியேறினர். சில காலம் செல்லத் தீவின் மத்திய பகுதியில் ஆலமரங்களும் பற்றைகள், புதர்களும் நிறைந்த தீட்தில் புனித சவேரியாரின் ஆலயத்தை அமைத்தனர். பின்பு அதன் சூழலில் வாழுத் தொடங்கினர். இவ்வாறே புங்குடுதீவின் வேறு சில பகுதிகளிலும் கிறிஸ்தவர்கள் வாழுத் தொடங்கினர். அதனை புங்குடுதீவு எனப்பிரித்து புங்கமரம் நிறைந்த தீவு எனப்பொருள் கூறலாம். புங்கமரம் நெய்தல் நிலத்துக் கருப்பொருள்களுள் ஒன்று எனப் பேராசிரியர் க. கணபதிப்பிள்ளை கூறியிருக்கிறார்.

Punguduthivu erupts in protest against abduction, rape and murder of Tharshini

Civilians in Punguduthivu Sunday 18 December morning protested against the Sri Lanka Navy (SLN) in Punguduthivu following the discovery of the body of Ilayathambi Tharsini (20) from an abandoned well near SLN camp Saturday. A fifty-five years old civilian was rushed to Jaffna Hospital with serious gunshot wounds. Four more civilians sustained minor injuries. All traffic beyond Velanai thuraiyoor remains cut, reports from the islet said. Punguduthivu remains tense. The navy camp, an administrative office of the SLN, was stoned and later set on fire as the troopers withdrew from the camp, sources said. The wounded civilian was identified as Mr. P. Varatharajah, 55, from 7th division of Punguduthivu.

Protesters alleged that the Sri Lanka Navy soldiers had abducted the girl who was on her way to her aunt's house Friday, raped her and dumped her into the abandoned well. The body was discovered by civilians who set out on search inside the no-go HSZ area Saturday and reported troopers shoemarks around the well.

The protesters did not allow the troopers or the police to reach the well until acting judges from Kayts Mrs. Linga Thurairasja and Mr. M. Thirunavukarasu, acting judges from Kayts visited the spot and assured the protestors that the body will be safely transport to Jaffna Hospital mortuary for post mortem examinations, sources said.

Punguduthivu is an islet located 24 km southwest of Jaffna, next to Kayts.

The Kurikattuvan jetty located in Punguduthivu connects Nedunthivu, Nainathivu and Analaitivu. Traffic to these islets also remains cut as tension prevailed in Punguduthivu

புலத்தின் அதிர்வு

அன்புடன் பொய்க்கையற்று,
துரை இரவீந்திரன்.

“ ஒரு நாள் உணவை ஒழிய என்றால் ஒழியாய் கிருநாளாக்கு ஏல்என்றால் ஏலாய் -

ஒரு நாளும் என்றோ அறியாய் இடும்பை கூர் என் வயிரே உன்னோடு வாழ்தல் அரிதே!”

- (நல்வழி-11)

ஒரு மனிதனின் பசியையும் அதன் தன்மையையும் தெளிவாகவும் மிகக் கூட உண்வட்டனும் நல்வழி கூறுகின்றது. இதே போல் புறநானூறும், மணிமேகலை, திருக்குறள், திருவருட்பா, போன்ற பல லிக்கிய வரலாற்று நூல்கள் பசியின் தன்மை பற்றிப் பாடிச் சொல்கின்றன.

மனிதர் உணவினால் உயிர் வாழ்கின்றான். நடத்தையால் மனிதனாகின்றான். மனிதனின் நடத்தை பன்முகம் கொண்டது. மனிதன் எந்த நடத்தையில் இருந்தாலும் அவனுடன் பழகுவதற்கு அவனை ஒத்த மனிதர்கள் உண்டு. எந்த மனிதனுக்கும் உயிர்வாழ உணவிலிருந்து விலக்கு அளிக்க ஏனோ இயற்கை இயையவில்லை. ஒரு மனிதனிடம் அறிவு ஆற்றல் இருப்பினும் இல்லையெனினும் உணவின்றி இவ்வுலகில் வாழ்தல் இயலாது.

தாயகத்தில் இத்தகைய பசிப் பிணியில் வாழும் எம்மவர்களுக்கு உதவ C.A.R.E. என்னும் கனமிய தமிழர் அமைப்பு பெரும் நிதியைத் திரட்ட கனமிய தமிழ் சமூக அமைப்புக்களை நாடியது. பல அமைப்புக்கள் தங்கள் பண வசதிக்கேற்ப பங்களிப்பு செய்ய, ஊ.டி.சு.நு அமைப்பு புங்குடுதீவு பழைய மாணவர் சங்கத்தை நாடியது. அவர்களின் கோரிக்கை நியாயமாக இருக்கும் இத் திட்டத்திற்கு எத்தகைய பங்களிப்பை நாம் செய்வது? பங்களிப்பு வழங்க வேண்டிய கடமை எமக்கு உரியது. எனவே நிர்வாகம் பழைய தலைவர்கள் செயலாளர்கள், பொருளாளர் களை அழைத்து சிறப்புக் கூட்டத்தை ஈஸ்ரன் மண்டபத்தில் நடத்தியது.

இக்கூட்டத்தில், கனமிய மண்ணில் புங்குடுதீவு பழைய மாணவர் சங்கம் பல வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க நிகழ்வுகளை முன் எடுத்த சங்கம். எனவே இந்தப் பங்களிப்பிலும் மற்றவர்களுக்கும் முன் மாதிரியாகத் திகழ வேண்டும். கட்டாயம் நாம் இந்தத் திட்டத்திற்கு பெரும் பங்களிப்பு செய்ய வேண்டும் என ஏகமனதாக முடிவு எடுக்கப்பட்டது.

எவ்வாறு ஒரு பெரும் தொகை நிதியைத் திரட்டிக் கொடுப்பது? என்கின்ற கேள்விக்கு விடையாக கனமியத் தவில் நாதஸ்வரக் கலைஞர்களும் கீணைந்து “ புலத்தின் அதிர்வு” என்னும் தவில் நாதஸ்வரக் கச்சேரியை நடத்தி ஒரு தொகைப் பணத்தை கொடுப்பது எனவும் இந்நிகழ்வை இருபத்தி நான்கு மணி நேரம் நடத்துவது எனவும் முடிவு எடுக்கப்பட்டது.

இந்நிகழ்வை நடத்த ஒரு குழுவும் தெரிவு செய்யப்பட்டது. அதில் குணா செல்லையா, எஸ்.எம். தனபாலன், தி.கருணாகரன், கிருபானந்தன், மகாத்மன் ஆகியோர் அங்கம் வகித்தனர்.

கனமிய மண்ணில் எந்த தமிழ் அமைப்பும் இருபத்தி நான்கு மணி நேர நிகழ்வை நடத்தியது இல்லை. எமது சங்கத்தால் முடியுமா, என்கின்ற கேள் விகங்கும் எழுந் தது. சாத் தியமானதை சாத்தியமாக்கும் திறன் எம் மண்ணின் மக்களுக்கு உண்டு என்கின்ற நம்பிக்கை மட்டும் அப்போதைய விழவெள்ளியாகத் தெரிந்தது.

எங்கே நடத்துவது என்பது இக்குழுவின் முன் எழுந்த முதல் கேள்வி. எம்மவர்கள் சார்ந்த மண்பாம், கோவில்களை அணுகிய போது பலர் சாக்குப் போக்கு சொல்லி மறுத்தனர். தாயக மண்ணில் வேதனையின் விளிம்பில் வாழும் எம்மவர்களின் துயர் துடைப்பு நிதிக்காக நடத்தப்படும் இந்த நிகழ்வில் கூட

தங்களுக்கு என்ன லாபம் எனக் கணக்கிடும் மனிதர்களை அறியக் கூடியதாக இருந்தது.

இறுதியில் ரிச்மண்ட் ஹில் இந்து ஆலயம் மட்டுமே இந்த இருபத்தி நான்கு மணி நேர நிகழ்வுக்கு மண்டபத்தைத் தர ஒத்துக் கொண்டது. அங்கே இந்நிகழ்வை நடத்தினால் மக்கள் வருவார்களா? என்கின்ற மிகப் பெரிய கேள்வி எழுந்தது. எப்பொழுதும் எம்மக்கள் வருவார்கள் என்கின்ற அதீத நம் பிக்கை மட்டுமே பதிலாகக் கொண்டனர் இந்நிகழ்வின் குழுவினர்.

ஒக்டோபர் 03ஆம் திகதி வெள்ளிக்கிழமை பிற்பகல் 4 மணி தொடக்கம் ஒக்டோபர் 04ஆம் திகதி சனிக்கிழமை பிற்பகல் 4 மணிவரை நிகழ்வை நடத்துவது. ஆகக் குறைந்தது இருபத்து ஐந்தாயிரம் பொலர்களையாவது திரட்டுவது எனவும் முடிவு எடுக்கப்பட்டது. இந்நிகழ்வை சிறப்பாக நடத்த கண்டியத் தவில் நாதஸ்வரக் குழுவினரும் முழுச் சம்மதமும் தெரிவித்து விட்டனர்.

“ உணர்வுடன் எழுவோம் உறவைக் காப்போம் உறவுகளே திரண்டு வார்கள்!!
உங்கள் அதிர்வின் மூலம் தாயக உறவுகளின் அவலத்தைத் தாங்குவோம்!!
உங்களின் பங்களிப்பை வாரி வழங்குங்கள்!
ஒற்றுமையும், ஆற்றலும் ஒருங்கிணைய உழைப்போம்”

என்கின்ற உணர்வு மிகுவரிகளை தாங்கிய சுவரொட்டிகள் நகர் முழுவதும் ஒட்டப்பட்டது. தமிழ்ப் பத் திரிகை, வானாலிகளிலும் அறிவித் தல் விடப்பட்டது. இந்நிகழ்வு வெற்றி பெறுமா? என்கின்ற கேள்வி தர்க்க நியாயத்துடன் முன்வைக் கப்படுகின்றது. குறுகிய கால அறிவித்தல், நிகழ்வு நடக்கும் இடம் போக்குவரத்து வசதியற்றது. இத்தகைய நியாயமான கேள்விகளைத் தாண்டி எம்மக்கள் வருவார்கள், இந்நிகழ்வு வெற்றி பெறும் என்கின்ற அசாத்தியமான நம்பிக்கையை இந்நிகழ்வின் குழுவினர் கொண்டிருந்தனர்.

குறிப்பிட்ட நாளும் வந்தது நேரமும் நெருங்கியது. குறிப்பிட்ட நேரத்தில் நிகழ்வும் தொடங்கியது. நெடுந்தீவு சிவா என்றமைக்கப்படும் சிவா அண்ணன் மண்டப அலங்காரத்தைச் சிறப்பாகச் செய்திருந்தார். எம்மூரவரான திரு. பத்தியண்ணன் ஒலியதை மப்பு சிறப்பாகச் செய்திருந்தார். இந்நிகழ்வின் அறிவிப்பாளராக ஸ்தாபகத் தலைவர் எஸ்.எம். தனபாலன் தன் மொழித்திறனுடன் உணர்வுமிக்க வார்த்தை ஜாலத்தினால் மக்களின்

பங்களிப்பை அதிகரிக்கச் செய்தார். நிகழ்வு தொடங்கிய போது சொற்பமாகக் காணப்பட்ட மக்கள் ஒரு சில மணி நேரத்தில் மண்பத்தில் உட்கார இடமில்லாத வகையில் நிறைந்தனர்.

இந்நிகழ்வு சிறப்பாக நடைபெற வேண்டும் என்கின்ற அவாவில் இலங்கையிலிருந்து வருகை தந்த மதிப் பிற் குரிய நாதஸ் வர வித்துவான் என்.ஆர்.எஸ். சுதாகரன் அவர்கள் கண்டாவில் வாழும் சகல நாதஸ்வர தவில் வித்துவான்கள் அனைவரும் கண் டிப்பாக இந்நிகழ்வில் கலந்து கொள்ள வேண்டுமென அன்புக் கட்டளையை ஏற்று அனைத்துக் கலைஞர் களும் ஒருங்கே இந்நிகழ்வின் மேடையில் அமர்ந்து தங்கள் திறமையைக் காட்டினர்.

அத்தோடு கண்டிய மண்ணின் மூத்த இசைக் கலைஞர்களான மதிப்புக்குரிய திருமிகு.பொன். சுந்தரலிங்கம், திருமிகு.வர்ண ராமேஸ்வரன் அவர்களும் இந்நிகழ்வில் பங்கு பற்றி உணர்வுமிகு தாயகப் பாடல்களை பாடி சிறப்பித்தனர்.

இந்நிகழ்வில் அதிக நிதி திரட்டவுக்கு திரு.எஸ்.எம்.தனபாலன் அவர்களின் உணர்வுமிகு அறிவிப்பும் ஒரு காரணம் என்பதை மறுக்க முடியாது. தம்பி ஜநாரு பொலர் அன்பளிப்பு செய்தால் அண்ணன் அதைவிட அதிகமாக அன்பளிப்பு செய்ய வேண்டிய நிலைமையை இந்நிகழ்வு உருவாக்கியது. மச்சினன் கொடுத்த அன்பளிப்பைவிட தான் அதிகம் கொடுக்க வேண்டும் என துதித்த எம் உறவுகளை என்னால் அறிந்து கொள்ள முடிந்தது.

இருபத்தினான்கு மணி நேரம் முடிந்து விட்டது. திரட்ட நினைத்த தொகைகளும் தாண்டி விட்டது. ஆனாலும் நிகழ்வு தொடர்ந்தது. ஏனெனில் தம்பி வந்து கொண்டிருக்கின்றான், மச்சினன் வந்து கொண்டிருக் கின்றான். தயவு செய்து நிறுத்தி விடாதீர்கள் என விழா குழுவினர் களுக்கும் அழுத்தங்கள் அதிகரித்தன. அதே வேளை நிகழ்வை நடத்திக் கொண்டிருந்த கலைஞர்கள் மிகுந்த களைப்பை எட்டியிருந்தனர்.... இவர்கள் இருபத்தினான்கு மணி நேரமாக இசையை வழங்கிக் கொண்டிருந்தனர். இயற்கைக் கடனுக்காக மட்டுமே மேடையைவிட்டு இருக்கினர்.

இருபத்தியேழு மணி நிகழ்வாக ஒக்டோபர் சனிக்கிழமை 7 மணியுடன் இந்நிகழ்வு முடிவு பெறும்

என விழா குழுவினர் அறிவித்தனர். ஆனாலும் தொடர வேண் டுமென் ற ஊரவர் களின் வேண் டுதல் நிராகரிக்கப்பட்டது. காரணம் நிகழ்வை நடத்திக் கொண்டிருக்கும் கலைஞர்களின் உடல் நிலையே முதன் மையாகக் கருதப் பட்டது. இம் முடிவு சிறப்பானது.

இறுதியில் இருபத்தியேழு மணி நேரத்துடன் நிகழ்வு முற்றுப் பெற்றது. முப்பத்தையாயிரம் டொலர்கள் அந்த நிகழ்வின் மண்டபத்திலே வைத்து கையளிக்கப் பட்டது.

C.A.R.E. அமைப்பின் பிரதிநிதி எமது சங்கத்தால் கொடுக்கப்பட்ட நிதியைப் பெற்றுக் கொண்டு உரையாற்றும் பொழுது இந்நிகழ்வை நினைத்துப் பெருமிதம் அடைகின்றேன். என் கண் களில் வரும் கண்ணீரை கட்டுப்படுத்த முயற்சிக்கின்றேன். முடியவில்லை. நன்றி என்ற ஒரு வார்த்தையில் சொல்ல முடியவில்லை எனக் கூறி உணர் சி மிகுந் தவராக மேடையிலிருந்து இறங்கினார்.

இந்நிகழ்வின் வெற்றிக்கு திரு. குணா செல்லையா அவர்களின் செயற்பாடும், திரு. எஸ். எம். தனபாலின் நிகழ்ச்சித் தொகுப்பும் மிக முக்கியமாக

அமைந்தது என் பதை எவரும் மறதலிக் கமுடியாததொன்றாகும்.

“ஒற்றுமையும் ஆற்றலும் ஒருங்கிணைய உழைப்போம்” என்கின்ற எமது சங்கத் தாரக மந்திரத்தை மெய்ப்பிக்கும் நிகழ்வாக இந்த புத்தின் அதிர்வு நிகழ்வு அமைந்தது. இத்தகு வெற்றிக்கு கண்டிய தவில் நாதன்வர குழுவினரும் மிக முக்கிய காரணமாக இருந்தனர்.

இத்தகைய சிறப்புமிகு வெற்றியான நிகழ்வின் எதிரொலியாய் என் மதிப்பிற்குரியவர்களும், சங்க வளர் ச் சியில் பெரும் பங் காற் றிய இருவர் சங்கநிர்வாகத்திலிருந்து ராஜினமா செய்தார்கள் என்பதையும் வரலாற்றுப் பதிவில் விட்டுவிட முடியாத நிகழ்வாக அமைந்தது. சரியா? பிழையா? என சொல்கின்ற தன்மை எனக்கு இல்லாதவிடத்தும் பதிந்து சொல்ல வேண்டிய கடப்பாடு எனக்குரிய தாகின்றது.

இந்நிகழ்வினை நடத்தி புங்குடீவு பழைய மாணவர் சங்கம் தனக்குரிய தாயக பணியில் வெற்றி பெற்றது என்பதில் எனக்கும் பெருமிதம் உண்டு.... ஏனெனில் நானும் இம்மண்ணின் மைந்தன்...!

யாகத்தில் நெய்யாய்...!

துரை ரெவ்னதிரன்

சித்திரை பிறந்து விட்டது. இன்னும் பனியும் குளிரும் விட்டபாடில்லை. காலநிலையை சித்தவாறு காரை ஓட்டுவதில் கூடிய கவனம் செலுத்திய தனபாலுக்கு தன் ஊரின் நினைவு நெஞ்சை அழுத்தியது. எங்கும் பச்சைப் பசேலென்று இருக்கும் அந்த ஒற்றையடி வரம்பு வயல்களை சதுரம் சதுரமாய் கூறுபோட்டது போல தென்னாந் தோப்பின் சலசலப்பும் பறவைகளின் சுங்கிதமும் மெல்லக் காற்றில் மிதந்துவரும். கடற்கரை காற்று உவர்ப்பாக இருந்தாலும் ஒரு உற்சாகத்தை தருமே. வீட்டு முற்றத்தின் மல்லிகை மலரின் வாசம் மூக்கை நிரப்பும். இப்ப கோயில்களில் விழாக்கள் தொடர்க்கிவிடும். ஊர் பற்றிய எண்ணை ஓட்டத்தை சாலை விளக்கு சிவப்பாக மாறி நிறுத்தியது.

பதினாறு வருடங்களாக இந்த தேசத்தில் வாழ்ந்தாலும் ஏன் என்னால் இந்த மண்ணோடு ஓட்ட முடியவில்லை. எப்படி ஓட்டமுடியும்? பனை இந்த தேசத்தில் வேர் விடுமா? வேர்விட்டாலும் நிமிர்ந்து உயரமாய் வளருமா? அதுபோல் தான் என்னாலும் இந்த மண்ணில் வேர்விட முடியவில்லை என்று தனக்குத் தானே சமாதானத்தை தேடியபடி சண்முகம் அண்ணன் வீட்டின் முன் காரை நிறுத்திவிட்டு, வீட்டு அழைப்பு மணியை அழுத்தினார்.

வாங்க மாமா.. எங்க இவ்வளவு நாளாய் வரல்லை? அப்பா ஊராலை வந்து ஒரு கிழமையாச்சு. நீங்க இப்ப தானா வாரீங்க? என கேட்டபடி முகம் மறை வரவேற்றாள் சண்முகத்தின் மகள் மிதிலா.

அவளின் கேள்விக்குப் புன்னகையை பதிலாக கொடுத்துவிட்டு வீட்டுக்குள் வந்த தனபாலுவுக்கு அதிர்ச்சியாக இருந்தது. இவர்கள் ஏன் இங்கு வந்து இருக்கிறார்கள்? உள்ளே உட்கார்ந்திருந்த இருவரும் ஒரே ஊரைச் சேர்ந்தவர்கள் தான். என்றாலும் இங்க வந்து ஊரை மறந்து உறவினர்களை மறந்து பணம்... பணம்.. என பறந்து கொண்டிருப்பவர்கள். தாய் மண்ணை மறந்தவர்கள் தாயை மறந்ததுக்கு

சமமானவர்கள். இவர்களைப் போன்றவர்களை தனபால் ஒரு பொருட்டாக மதிக்க மறுப்பவர். இவர்கள் ஏன் இங்கு வந்து இருக்கிறார்கள்...?

வா இப்பதான் உங்களுக்கு நேரம் கிடைச்ச தாக்கும்... உனக்கு இவர்களை தெரியும்தானே?

சண்முகத்தின் கேள்விக்கு தலையை ஆட்டியபடி இருக்கையில் அமர்ந்த தனபாலைப் பார்த்த இருவரும் வலிந்து புன்னகைத்து விட்டு சண்முகத்தைப் பார்த்து கேள்விகளை தொடுத்தனர்.

ஊரிலை வீடு வளவு எப்படி நல்ல விலை போகுதா? தேவனின் கேள்வி இது.

ஏன் தம்பி கேட்கிறாய்? இப்ப வீடு வளவு வேண்டுது நல்லது. ஏன் என்றா வரவர விலை கூடும். இதுவும் ஒரு நல்ல முதலீடு தம்பி. வியாபார புத்தியுடன் கூடிய சண்முகத்தின் பதில்.

ஏன் அண்ண எனக்கு விசரா.. இனியும் அங்க வீடுவளவு வேண்ட.. அங்க போய் என்னாலை இனி வாழ இலாது. எங்களுக்கு முதிசமாய் ஒரு வீடும், காணியும் இருக்கு. அதை வித்துவிட்டு வரலாம் என்று யோசிக்கிறன்.

தேவனின் பதில் தனபாலுக்கு கோபத்தை ஏற்படுத்தியது. இவனெல்லாம் ஒரு மனிதனா? பிறந்த தேசம் வேண்டாம். ஆனா அங்க இருக்கற முதிசம் வேணும். அதில வாற பணம் வேணும் என்ற இனத்துக்கு இதுவும் ஒரு சாபக்கேடா. ஓட்டுமேரமாய் வாழ்வதிலும் ஒரு சுகம் உண்டா.. இருவரின் கேள்விகளும் கருத்துக்களும், தன் கோபத்தைக் கிளரிவிடும் என்று நினைத்தபடி தனது கவனத்தை வேறுபக்கம் திருப்ப மற்பட்டாலும் அவர்களின் கேள்விகள் தியத்தில் முள்ளாய் தைத்தது. அங்க என்ன வியாபாரம் செய்யலாம்? இஞ்ச இருந்து என்ன

சாமான் கொண்டு போனால் நல்ல விலைக்கு விற்கலாம்? பிட்சா கடை போட்டா எப்படி? வியாபாரம் நடக்குமா? அவர்களின் தொடர் கேள்விகள் தனபாலுக்கு வேதனையைத் தந்தது. இவர்களும் மனிதர்களா? சிதைந்து போய் இருக்கும் எம் தேசத்தை கட்டி எழுப்புவதை விடுத்து நூக்ரவனைர் வைத் தாண்டி அங்க வாழும் மக்களிடம் மிசும் சொச்சம் இருக்கும் சேமிப்பையும் விழுங்கி அவர்களை உணர்ச்சியற்ற மனிதர்களாக மாற்ற விரும்புகிறார்கள்.

இருவரின் கேள்விகளுக்கும் அவர்கள் திருப்திப்படும் வகையில் பதில் கூறி வழியனுப்பி விட்டு வந்த சண்முகம், நன்றியடாப்பா...!

எதுக்கண்ண...?

இவங்கட கேள்வி எனக்கே ஆத்திரத்தை ஏற்படுத்தியது. நீபொறுமையாய் இருந்ததுக்கு

வெளியால் எண்டா முக்கில அறைஞ்சிருப்பன். உங்கட வீடாய் போச்சண்ண. இவங்களும் வந்து எங்கட இனத்தில் பிறந்து இருக்கறாங்க.

எங்க சனத்தை பாத்தியா? சமாதானம் வந்த உடன எப்படி சம்பாதிக்கலாம் என்று தான் சிந்திக்குதுகள்.

அதுதான் அண்ண எனக்கு விளங்கேல்லை. இவங்கள் போலை ஆட்களால எங்கட தேசம் என்ன பாடுபடப் போகுதோ? இந்தச் சமாதானம் எங்களுக்கு ஒரு அரசியல் உரிமை கிடைச்சாலும் கிடைக்கலாம். ஆக முந்தி அந்நிய நாட்டவர்கள் எம் மைச் சுரண்டினார்கள். இனி அந்நிய நாட்டில வாழும் எம்மவர்கள் எங்களைச் சுரண்டப்போகிறார்கள்.

இருவரின் உரையாடல்களையும் கேட்டபடி தேநீர் கொண்டு வந்த மிதிலா, “மாமா.. அப்படி ஒருக்காலும் நடக்காது. குருவேத்திரத்தில் உறைந்த குருதி போல எங்கட புனிதம் மிக்க மாவீரர்கள் சிந்திய குருதியில் இருந்து இன்னொரு கீதை பிறக்கும். எம் தேச மக்களுக்கு ஒரு புதிய பாதையை சமைக்கும்...” அவளின் வார்த்தைகள் தனபாலுக்கு புதிய தெம்பைக் கொடுத்தது. இங்கு பொருளாதாரத் துறையில் படிக்கும் விவரங்கள் எம் தேசத்தின் மீது இனத்தின் மீது இருக்கும் பற்று வியப்பை அளித்தது.

“பொடியளிட்ட ஒருத்தரும் வாலாட்ட ஏலாது. சனம்தான் ஏமாந்து போகுதுகள். இங்க இருந்து போறவ டொலர் கடையில் சாமான்களை வேண்டிக்

கொண்டு போய் அன்பளிப்பா கொடுக்கினம். இதைப் போல கன விளையாட்டுக்கள் அங்க நடத்தினம்.”

அதெல்லாம் கொஞ்சக் காலம் தானே. அண்ண... அது சரி நீங்க எங்க வீட்டுப் பக்கம் போன்றீங்களோ? மனதுக்குள் தேக்கி வைத்திருந்த கேள்வியை கேட்டுவிட்டு, சன் அண்ணரின் பதிலை ஆவலோடு எதிர்பார்த்தார்.

“போனான் தனபால்.... ஆனா! எப்படி அதைச் சொல்ல. நீயும் நானும் ஓடிவிளையாடிய சங்கிலியன் வீதி இப்ப காடு மாதிரி இருக்கு. கதியாலும் பூவரசும் வளர்ந்து காவோலை நிறைஞ்சு வீதியே இல்லை. பூச்சியும், பாம்பும் தான் அங்க வாழுதுகள். வீடுகள் எல்லாம் உருக்குலைந்து பாழடைஞ்சு சுனிய பிரதேசமாக இருக்கு. வீடுகள் எல்லாம் மாட்டுக் கொட்டகைகளாக மாறிற்று. விளை நிலமா இருந்த எங்கட பூமி இப்ப தார் தாரா வெடிச்சிருக்குது. அணைக்கட்டு எல்லாம் எங்கட தேசம் மாதிரி சிதைந்து கிடக்கு. இதுகளைப் பார்த்த பிறகு உன்ற வீடு, என்ற வீடுகள் பார்க்க வேண்டும் போல தோணல்லை. அப்படிப் பார்த்தா என்ற நெஞ்சே வெடித்துவிடும் போல இருந்தது. மேலே கதைக்க முடியாமல் கண்ணீர் வராமல் இருக்க தன் உணர்வுகளை உள்விழுங்கினார் சண்முகம். மெளனம் உணர் வுகளை சில வேளை சாந்தப்படுத்துமா? சாந்தப்படுத்தியது! சண்முகத்தார் தொடர்ந்தார்.

எங்கட வீட்டுப் பக்கம் யாருமில்லை. எல்லோரும் இடம் பெயர்ந்து போயிற்றினம். போகாம இருந்தவையானும் வீதிப் பக்கமாக இருந்த வீடுகளுக்குள்ள வந்து வாழுகினம். ஊருக்குள்ளேயே இடம் பெயர்வு. பள்ளிக்கூடம் இரண்டு கட்டிடம் குண்டு விழுந்து சிதைந்து போயிற்று. ஒரு கட்டிடத்தில் தான் பிள்ளைகள் படிக்குதுகள். அதுவும் எப்ப விழும் என்று தெரியாது. நாங்க கல்லு பொறுக்கி கட்டின சனசமூக நிலையம் எங்களைப் போலவே முதுமையா வெடிப்புக்களோட இயங்குது. அதுதான் எனக்கு நிம்மதியைத் தந்தது. ஆனால் எங்கட சனத்தைப் பற்றி என்ன சொல்ல. எதை எல்லாம் பறி கொடுக்க கூடாததோ. அதை எல்லாத்தையும் பறி கொடுத்திற்று விடுதலை கிடைக்குமாம் என்கிற நம்பிக்கையோட வாழுதுகள். ஆனா நாம காசு...காசு...என்று அலைகிறம். அங்க எங்கட ஒரு கிளைய தலைமுறை கணனியையும், கைத் தொலை பேசியையும் தெரியாமல் வாழுதுகள். சத்தான் சாப்பாடு இல்லை.

போதிய கல்வி வசதியில்லை. இருக்க ஒழுங்கா ஒரு வீடில்லை. வருத்தத்துக்கு மருந்தில்லை. ஆனாலும் அங்க நம்பிக்கை இருக்கு. எதிர்கால கனவுகள் இருக்கு. நம்பிக்கை நட்சத்திரமே இருக்கு.

ஊரின் நிலை கேட்க கேட்க தனபாலால் தாங்க முடியவில்லை. விம்மி விம்மி அழுதுவிட்டார். என்னால் முடியவில்லை அன்ன.. வார்த்தைகள் தொண்டைக்குள் சிக்கி கொண்டன. உணர்வுகள் கண்ணீர் துளிகளாக சிதறியது.

எங்கட தேசமும், மக்களும் எங்கள் நம்பி இருக்கினம். அவர்கள் இயல்பு நிலைக்கு கொண்டு வாற கடமை பலம்பெயர்ந்து வாழும் எம்மவர்களின் கையில் தான் இருக்கு. எங்கட தேசம் மீண்டும் எழு வேண்டும். வீறு கொண்டு எழு வேண்டும். இனி இதுக்கான வேலைத்திட்டத்தை முன்னெடுக்க தயாராக வேண்டும். நீ என்ன சொல்ற? மனதில் எழுந்த எண்ணத்தை கேள்வியாய் தொடுத்துவிட்டு தனபாலை உற்றுப் பார்த்தார்.

நான் எதைச் செய்ய வேண்டும் என்று நினைக்கிறேனோ அதை நீங்க சொல்றீங்க. நாம் நினைச்சா முடியும். போராட்டத்துக்கு கை கொடுத்தாப் போல எம்தேசு கட்டுமானத்துக்கு நாம் கை கொடுக்க வேண்டும். அதை நாம் செய்யாவிட்டால் எங்கட நாடு என்று சொல்ற உரிமை எமக்கு இல்லை. மீண்டும் எங்கட தேசம் பழைய பொலிவை பெற வேண்டும். பெறும்... தனபாலின் வார்த்தையில் செய்ய வேண்டும் என்கிற வேகமும் ஆசையும் வெளிப் பட்டது.

சரியாய் சொன்னாய்.. இதுதான்ராப்பா இப்ப எங்கள் முன் இருக்கற பெரிய பொறுப்பு. அதுசரிடா. நீ எப்ப ஊருக்குப் போகப் போகிறாய்? இதைத்தான் எங்கட சனம் ஒருத்தறைப் பார்த்து ஒருத்தர் கேட்கிற கேள்வி. அதை தானும் கேட்டுவிட்ட திருப்தி சன்முகத்துக்கு.

போகத்தான் அன்ன வேணும்.. ஆனா.. இப்ப இல்லை. மூன்று வருஷத்திற்குப் பிறகு தான்.

அது என்ன தனபால் வருஷக் கணக்கு? சொல்லுறாய்.

ஆதாங்கத்துடன் கேட்ட கேள்வியை தனபாலின் உணர்வைத் தூண்டிவிட தன் வாழ்க்கை கனவை இலட்சியத்தை இருக்கையில் பின் சாய்ந்தபடி

சொல்லத் தொடங்கினார். அன்ன எல்லோரும் விடுமுறைக்கு போயிற்று வாற மாதிரி நான் போய் வர விரும்பவில்லை. அங்க போய் நிரந்தரமா வாழ விரும்புறன். நான் பிறந்த வீடில, என்ற சொந்த மண்ணிலை தலை நிமிர்ந்து அகதி என்கிற அடைமொழியில் இருந்து என்ன விடுவித்து சொந்த பந்தங்களோட நிரந்தரமா வாழ விரும்புறன். வாற வருஷம் என்ற மகள் மருத்துவப் படிப்பை முடிக்கிறான். இரண்டு வருஷத்துக்குப் பிறகு மகள் பொறியியல் பட்டப்படிப்பையும் முடிக்கிறான். அதுக்கு பிறகு அவர்களையும் கூட்டிக் கொண்டு போகப் போறன். அன்ன.. இப்ப நான் தனிய ஊருக்குப் போறதால் என்ற தேசத்திற்கு என்ன நன்மை.. சொல்லுங்கோ? இஞ்ச பனியுக்கையும் குளிருக்கையும் கிரவு பகலா இரண்டு வேலை செய்து இப்ப என்ற உடம்பில தெமில்லை. வெறும் சதைதான் இருக்கு. சக்தி இல்லை. நான் ஊருக்கு போய் என்ற தேசத்துக்கு பாரமாய் இருக்க விரும்பேல்லை. நாட்டில பிறந்தன். அங்க படிச்சன். ஆனா நாட்டுக்கு என்ன செய்தன? எது வு மீ ல் கை. கில் கை எல் வி டு த கை போராட்டத்துக்குத்தான் என்ன பங்களிப்பை செய்தன். எதுவுமில்லை. ஆனா இஞ்ச வந்து பிள்ளைகளைப் படிப்பிச்சு இருக்கிறன். நான் என்ற தேசத்துக்கு செய்ய வேண்டிய கடமையை என்ற பிள்ளைகள் செய்ய வேணுமன்னா. இஞ்ச கற்றறை அங்க சேவையா செய்ய வேணும். இதுதான் என்ற இலட்சியம். கனவன்னா. தன் இதயத்தில் பொத்தி வைத்திருந்த இலட்சியக் கனவை தனக்கு ஒரு அன்னனாய் கருவாய் நண்பனாய் இருந்த சன்முகத்திற்கு கூறிய திருப்தியில் கனக்களை மூடி பெருமுச்சு விட்டார் தனபால்..

தம்பி நீ ஒரு இலட்சிய மனிசன்டா.. இதைவிட பெரிய வார்த்தை எனக்கு தெரியவில்லை. உன்னை மாதிரி ஒவ்வொரு தகப்பனும் நினைச்சா? வேணாம். சில நூறு பேராவது நினைச்சா எங்கட தேசம் எப்படி வீறு கொண்டு எழும் தெரியுமா? சற்று ஆழ்ந்து யோசித்துவிட்டு தொடர்ந்தார்.

அதுசரி உன்றை பிள்ளையள் ஊரிலை பிறந்தாலும் இங்க படிச்சு வளர்ந்தவை. அங்கவந்து வாழ சம் மதிப் பாகளா.. நியாயமான கேள் வியை நம்பிக்கையீனத்துடன் கேட்டார்.

அன்னா உன்ற பிள்ளைகள் வளர்ந்து பல்கலைக் கழகம் போகேக்க, என்ன என்ன துறையில் நாங்க படிக்க வேண்டுமென்று

கேட்கேக்க..அவையிற்ற ஒரு சத்திய வாக்கு கேட்டன்.. நீங்க படிச்சு பெரிய மனிதராகி சம்பாதித்து என்னையும் அம்மாவையும் வசதியாய் வைச்சுப் பார்க்க வேண்டும். எங்கட ஆசைகளை நிறைவேற்ற வேண்டும். நாங்க செத்தால் இறுதிக்கிரியை சிற்பாக செய்து பெற்றவர்களின் கடமையை சரிவர செய்ய வேண்டும் என்று நினைக்காதீர்கள். இதுக்காக தான் நான் உங்கள கஸ்ரப்பட்டு படிப்பிக்கறன் என்றும் என்னொதீங்க. எனக்குள் பெரிய ஆசை இருக்கு.

படிச்சு முடிச்சு உடனே என்னோட, என்ற தேசத்திற்கு, நீங்க பிறந்த மண்ணுக்கு வாங்க.. இங்க நீங்க கற்றதை அங்க சேவையா செய்ய வேண்டும். கன காலமல்ல. 5 வருடம் செய்யுங்க. அதுக்கு பிறகு எங்க வாழ விரும்புகிற்களோ அங்க வாழுங்க.. அதுதான் என்ற ஆசையும். உங்கட கடமையும் என்று நினைக்கிறன். இதுவே பெற்று வளர்த்து, படிப்பிச்சதுக்கு கைமாறு என்று சொன்னன். பிள்ளைகள் ஓம்! என்று சொன்னவை. சொன்ன வாக்கைக் காப்பாற்றுங்கள்..

தனபாலின் வார்த்தைகளை கேட்கக் கேட்க தனக்கு முன்னால் இருந்த கனத்த கார்திருள் ஒன்று ஒளிக்கீற்றுப்பட்டு அழிந்து போவதைப் போல் உணர்ந்த சண்முகம் உன்ற பிள்ளைகள் வாக்கை காப்பாற்றுங்கள். ஆனா கைமாறு சத்தியம் என்று பிள்ளைகளின் வளர்ச்சிகளை தடுக்கிறது மாதிரி இல்லையா? ஒரு தகப்பனுக்குரிய ஆதங்கம் சண்முகத்திற்கு.

உங்கட ஆதங்கம் எனக்கு புரியாமலில்லை அண்ண.. ஆனா நான் அப்படி செய்யாட்டி என்ற மண்ணிலை பிறந்ததுக்கு அர்த்தமில்லை அண்ண. எங்கடஅக்காவின்ற பிள்ளைகள், தம் பியின்ற பிள்ளைகள், உர்ப்பிள்ளைகள் கஞ்சி குடிக்கேக்க என்ற பிள்ளை மட்டும் பிட்சா சாப்பிட வேண்டும் என்று நினைக்கறது ஓர வஞ்சனையாககில்லையான்ன..?

உணர்வுகளைக் கட்டுப்படுத்த முடியாத சண்முகம், நீ அடிக்கடி சொல்லுவாய் நான் தான் உனக்கு மாணசீக்க குரு என்று. அப்ப எல்லாம் ஒரு மரியாதைக்கு தான் சொல்லுறாய் என்று நினைச்சன். இப்புரியது.. இந்த வில் ஏந்தாத துரோண்றுக்கும் ஒரு ஏகலைவனாய் நீ இருக்கிறாய் என்று.. என்ற பொதுவாழ்க்கையை நீ அர்த்தப்படுத்தி விட்டாய். அதுபோதும் என்று கூறியபடி எழுந்து தனபாலைக் கட்டியணைத்தார். விழிகள் ஆனந்தக் கண்ணீர் பொழுந்தன.

அண்ண பெரிய வார்த்தைகளால் என்னை தினாற்றிக்காதீங்க.. உங்கட காலடியில் நடந்து வந்ததாலை எனக்குள் இந்த இலட்சியக் கணவு உருவாச்ச. அதை நிறைவேற்றுவன். நீங்க தந்த ஆதம் பலன்தான் என்னை இப்படி வழி நடத்திச் ச. எங்கட பொழியள் உயிரையும் உதிர்த்தையும் கொடுத்து நடத்திய விடுதலையாகத்தில் நான் ஒரு துளி நெய்யாய் இருக்க ஆசைப்படுகிறன். அண்ண இரவு வேலைக்கு நேரம் ஆச்சது.. போயிற்று வாறன்.

எழுந்து சென்ற தனபாலின் முதுகைப் பார்த்து, போயிற்று வா என்று கூறிய வார்த்தைகள் வெளிவரவில்லை சண்முகத்திற்கு. உயிரையும் உதிர்த்தையும் கொடுத்து வளர்த்த விடுதலையாகத்தில் நான் ஒருதுளி நெய்யாய் இருக்க ஆசைப்படுகிறன். தனபாலின் வார்த்தைகள் சண்முகத்தின் காதில் ரீங்காரமிட்டுக் கொண்டிருந்தது.

இருவரின் கதைகளை வெகு உன்னிப்பாகக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த மிதிலா அன்னிய மண்ணில் அகதி என்ற நாமத்துடன் வாழுவதைவிட தாய் மண்ணில் வாழ்வதில் தான் வாழ்க்கைக்கு அர்த்தம் கிடக்கும் என்பதை உணர்ந்தவளாய் சஞ்சலம் இல்லாத முடிவுக்கு வந்தவளாய், தன் வாழ்க்கைப் பாதையை எப்படி அமைக்க வேண்டும் என்கிற

(கீதுகவதுயவ்வநிலை)

புற்படுமைகளே யோகுமிடம் ஏது? யுங்காற்று திரும்புமா?

திடமான முடிவுடன் தன் வாழ்க்கைப் பாதைக்கு வழிகாட்டிய தனபால் சென்ற திசையை நோக்கி இருக்கரத்தையும் குவித்தாள்.

விழிந்தால் சித்திரா பெளர்ன்னமி மக்கள் நாளைய விரதத்திற்காக சமையற் கடைகளின் மூன்னால். பெருங்காட்டு சோபனாஸ் கடை வாசல் மக்கள் கூட்டத்தால் போக்குவரத்துக்கு தடையாகிறது..... பரபரப்பாக மக்கள் கொள்வனவு செய்து கொண்டிருந்த வேளை ஒரு உலங்கு வானவூர்தி தாழ்ந்து பறந்து வருகிறது. மக்கள் பதிரியிடத் து சித்தியோடிப் பதுங்குகிள்ளனர். போய்விட்டான்..... என நின்மதிப் பெருமுச்சு விடுவதற்குள் மீண்டும் வருகிறது..... ஜயோ இந்தா வந்திற்றான் படுங்கள்.....படுங்கள்....கடைக்குப் பின்னால் ஓடுங்கள் கடைக்குள் வாருங்கள் எனப் பலகுரல் கட்டளைகள் காதில் ஓலிக்க மக்கள் பதிரியிடத்து ஓடும் காட்சி. படுக்கும் காய்ச்சி. ஜயோ இது என்ன வாழ்க்கை.. என யாரோ முனகும் ஓலி..... மேலே பறந்தவனின் சிரிப்பும் எக்காளமும் கீழே..... ஓடும் எங்களின் மரணப் பயமும் எந்தவொரு கடவுளாலும் காப்பாற்ற முடியாத ஓன்றானது. வீடுனோக்கி ஓடிய எனது சைக்கிள் சில்லுக்கூடத் தானாகக் கழன்று ஓடியது. நல்ல அடி. காலுக்குள் கல்லுபுகுந்து கொண்டது. கண்ணில் நீர்..... மனதில் மரண பயம்.

மதியம் கழிந்து மாலை நேரம் வரவு கூறுவது போல் மணிக்கூடு இருமுறை அடித்து ஓய்ந்தது. எனது சின்ன மாமாவும், அவரது மகளும், பேத்தியும் மூன்று சைக்கிளுடன் வீட்டு முற்றத்தில் வந்து நின்றனர். “பிள்ளா---- ஆமிக்காரன் வெளிகொண்ட இடமெல்லாம் பாரகூட்டமுலம் இறங்கப் போறானாம். நயினாதீவில இருந்து நேவி ஆமிப்படகுகள் வருகுதாம். பெழியள் விட்டிட்டு போகப் போகினமாம். எல்லோரும் யாழ்ப்பாணம் போகினம் வெளிக்

கிடூங்கோ! பரபரப்பாக பேசினார்கள் என்ன யோசிக் கிறீர்கள்? மாலைக்குள் வேலனை தாண்ட வேண்டும் வாகனாங்களில் போகமுடியாது. உடேபுகளை எடுப்பகோ என்றார். குரல் அசைக்க முடியவில்லை. இரத்தம் வழிந்து கொண்டிருந்தது. மூன்று குழந்தைகள், வயது முதிர்ந்த மாமி இவர்களுடன் எங்கே ஓடுவது—வாசல்தாண்டி நடக்கவே முடியவில்லை. கண்களில் நீர் --- எப்படி இவர்களை காப்பாற்றப் போகிறேன். பிள்ளா—என்ன விட்டிட்டு பிள்ளையளக் கொண்டு போம்மா.....பெற்ற மனம் பித்து என்பது உண்மைதான். மாமியின் குரல் உறுதியாக ஓங்கியோலித்தது.

நாளை விழிந்தால் பத்துமாதம் சுமந்து சாகும்வரை எமக்காகவே வாழ்ந்து மழிந்த தாய்க்கு ஓர் நாள் விரதம் இருந்து சிற்பிக்க வேண்டும். 400 வருடங்களுக்கு மேல் வழிபாடு செய்து வரும் ஆன்சனேயருக்கு கஞ்சி காய்ச்சி பொங்கலிட்டுச் சித்திரிக் கதை படிக்க வேண்டும். இது என் நிலமையெனில், என் தாய் மன்னில் எத்தனை சிறு தெய்வ வழிபாடுகள் உண்டு. அத்தனை பேரும் அடுக்கணியத்தோடு இருக்க, “ஆமி வருகிறான்.... ஓடுங்கடி இந்தா இறங்கிற்றானாம். நேவிப்படகு குறிகாட்டுவானில் நிற்கிறதாம்.” கால் த்தியேசுத் தாத்தாவின் ஓங்கியோலிபூத்த குரல் கேட்டு, ஓடத்தோடங்கியது கூட்டம். மரணப்பயம் தாண்டித் தாண்டி ஓடினேன். ஒரு ஒழுங்கை தாண்டி விட்டேன். ஓடும் சனக்கூட்டம் பெருக்கெடுத்து, ஜயோ! நில்லூங்கள்.. என்ற பிள்ளையளைத் தாங்கோ. நான் வரவில்லை.. நான் வரமாட்டேன் தாங்கோ எனபிள்ளையை... சைக்கிளில் ஏற்றி வைத்திருந்த என் இருபிள்ளைகள் கிடைத்தனர். (3வயது, 4வயது) என் கடைக் குட்டி எங்கே? அழுதபடி வீதியில் இருந்தேன். நகைகள் ஒரு சொய்பிள்ளைக்கில், குழந்கைகளின் உடைகள், பால்மாக்கள் எல்லாம் வீதிக்கரையில் கிடந்தன. ஒரு கணம் என்னை நான்

சுதாகரிப்பதற்குள் மக்கள் அலை, அலையாக ஓடிக் கொண்டேயிருந்தனர். நாங்களும் கூட வருகிறோம் என நாய்களும் சேர்ந்து ஓடின. என்னைக் காணாத எனது உறவினர் திரும்பி வந்தனர். என் ஒன்றை வயதுக் குழந்தை ஒருவரின் தோளில் படுத்து, நடப்பது தெரியாது விழித்தாள். என்னைக் கண்டதும் பாய்ந்து வந்தாள். கண்ணில் நீருடன் அவளை அணைத்தேன். “நாங்கள் வீட்டிற்குப் போவோம். நடப்பது நடக்கட்டும். என்னுடன் என்வீடிற்கு வருபவர்கள் வாருங்கள்..” என்று மெல்ல மெல்ல நடந்தேன். உறவினர் பலர் பின் தொடர்ந்தனர். இரவு முழுவதும் ஆண்கள் காவல் திருக்க பெண்களும் குழந்தைகளும் உறங்கினர். விழித்தது. “பெடியள் போகேல்யாம்”. கைக்கிளில் பெருங்காடுவரை போய் வந்த மணியன்னை கூறியதைக் கேட்டு பெரிய தென்பு.... தம்பிமார் போக வேண்டாம் என்று சொல்லிப் போட்டினம். என்றார். நீண்ட பெருமூச்சுடன், “மீண்டது எம் வாழ்வு” என்று சந்தோஷம். கிராமத்தை விட்டு ஓடியவர்களைப் பார்த்து ஒரு எக்களச்சிரிப்பு... ஒருகிழமை சென்றது. போன வர் மீண்டனர். 1990 சித் திரா பெளர் ணமிக் குப் பின் மீண்டது சொர்க்கம் என்றிருந்தோம்..

அடித்தது சிறு புயல்தான்! ஆனால் கூறாவளியே வரும் என்று எங்கு எதிர் பார்த்தோம்?! .. வழுமையான வாழ்வு..... செல்லடித்தால் கோயிலை நோக்கி ஓட்டம்: மீண்டும் விழிந்துவிட்டால் காண்டாமணி ஓலிக்கும். சிவன் கோயில் திருப்பள்ளி எழுச்சி கேட்கும். கடுகி எழும் தொழிலாளர் கூட்டம் வழுமை போல் ஓட்டம் . மாலையானதும் ஊர் அடங்கும்.

1991 புரட்டாதி மாதம் வந்தது. கோயில்கள், பாடசாலைகள், வீடுவோசல் எல்லாம் ஒரே அமளி... கோலம, தோரணம், பூமாலைகட்டல், பூக் கொய்தல். அபிசேகம், ஆராதனை, கொலுவைவத்தல, கும்பம் வைத்தல், நவராத்திரி தோத்திரம் பாடல், குழந்தைகள் மாலையானதும் கோயில் மண்டபங்களில் நிரம்பி வழிந்தனர். அவல், கடலை, பொங்கல், கற்கண்டு என விதம் விதமான பதார்த்தங்கள் என ஜந்து நாட்கள் கடந்தன. இரவில் செல்சுத்தம் கேட்டதும் முற்றத்தில் நின்று பார்ப்போம். அந்த அளவிற்கு “செல்” என்றால் என்ன என்றே அறியாத எங்கள் அறிவு. யாழிப் பாணத்து ஆசிரியர்கள் வந்தபோது சொன்னோம். “செல்வருவதை பார்த்துக் கொண்டு நின்றோம்” என்று. ஐயோ! என்னைண்டு தப்பின்றகள். ஆட்டிலறி

செல் அடித்தால் மூன்று முறை வெடிக்கும். யாரும் தப்பமுடியாது. அப்படி வந்தால் நிலத்தில் விழுந்து படுங்கோ என்று ஏசினார்கள். உண்மைதான். அன்று பூவரச தென்னை எல்லாம் கிழித்துச் சிதைத்துவிடப் பட்டிருந்தன. எங்களில் பட்டிருந்தால் ....

நினைக்கவே உடல் எல்லாம் நடுங்கியது. பாடசாலை முழுந்ததும் யாழி ஆசிரியர்கள் ஊர் திரும்பிவிடுவெர். மாலையானதும் ஊர் நிசப்தமாகியது. உறங்கிக் கொண்டிருந்தோம். எங்கிருந்தோ செல்லடிக்கும் ஓசை ஓங்கியொலித்து அடங்கியது. அது ஊறாத் துறைக்கு அடிக்கிறான் போல கிடக்கு படுங்கோ! மாயி ஆறுதல் சொல்லி விட்டுப்படுத்தார். அமைதியாக உறங்குவோம் என குழந்தைகளை அணைத்து தூங்கினேன். எங்கள் மதில் கதவை யாரோ தட்டும் ஓசை.. நேரம் ஒரு மணிக்கு மேல்.. இறுக கண்ணை மூடினேன். முடியவில்லை காது கொடுத்துக் கேட்டேன். எங்கோ கேட்ட குரல். மாணிக்க மாஸ்ரர் போல் கிடக்கு. தம்பி சுரேஷ் வாடா பாப்பம் எனப் போனேன். அங்கு அவரும் மனைவியும் நின்றிருந்தார்கள். “தங்கச்சி பெடியள் போகச் சொல்லினம். எல்லாருக்கும் சொல்லட்டாம். விழிவு தற்கு முன் போகட்டாம்.” கூறிவிட்டு அவசரமாகச் சென்றனர். ஒன்றும் புரியவில்லை கால்நின்ற இடத்திலேயே வேரோஷிட்டது. அடுத்த அடிவைக்க முடியவில்லை. எப்படி போறது? எங்க போறது? என்னத்தை எடுத்துக் கொண்டு போறது. பெடியங்கள் வரமாட்டாங்கள். எல்லாத்தையும் விட்டிட்டு. உறுதி களையும், பிள்ளைகளுக்கு பால்மா, உடுப்பு எடுத்து வையுங்கோ. என்று கூறியபடியே குப்பற்படுத்தேன். நிலத்தில் நெஞ்சு பலமாக அடித்தது துடிப்பு நின்று விடுமோ எனப்பயம் தொட்டது. மாமிவந்து என்னாச்சி என்றார்... அழுகை அழுகையாக வந்தது.. பச்சமண்ணுகள்.. மூன்றும் இங்க. இருந்து நடந்து எப்படி யாழிப்பாணம் போய் சேர்வது? வீடு, வாசல், நாய் கையில காசில்..... சம்பளம் வரேல்ல. வெளிநாடு போனவரும் அமெரிக்க ஜெயில்ல எங்கபோறது...பேசிமுடித்து அழுது புலம்புவதற்குள் பக்கத்து விட்டில் இருந்த கோவில் மேளகாரரின் மனைவி. அலறிய பிள்ளைக்கு அடிகொடுத்தபடியே வேலியில் வந்து நின்றார். எல்லாரையும் போகட்டாம். ஆட்கள் ஓடித்திரியினம் வெளிக்கிடுங்கோ. என்று கூறி மறைந்தார். செய்தி புயல் வேகத்தில் பரவியது.

வாகனாங்கள் ஓடத் தொடங்கின. மக்கள் தெருவெல்லாம் நிரம்பி வழிந்தனர். குழந்தைகளின் அழுகை ஓருபறம். வயது முதிர்ந்தவாரகளின்

புலம்பல் ஒரு புறம். எதை எடுத்தேன்..எதைவிட்டேன்...என்று தங்களுக்குள் விவாதிப்போர் ஒரு புறம். தெருவெல்லாம் மழைக்காலம் வந்ததும் உணவுடன் திட்டுக்களைத் தேடிப்போகும் எறும்புக் கூட்டம் போல். தலையிலும் இடுப்பிலும் சுமைகளுடன் நடக்கத் தொடங்கினர். இடையில் வந்த இரு இளைஞர்கள்..அக்கா பக்கத்தில் யாராவது இருந்தால் அவர்களுக்கும் சொல்லுங்கள் என்றனர்.

பக்கத்து வீட்டிற்குப் போய் சொல்வதா? பயத்தில் வாய் திறக்காமலே இருந்துவிட்டது. ம்...என்ற சொல்லுமட்டும் புறப்பட்டது. விழவுதற்குள் ஊரின் முக்காற் பங்குமக்கள் வேலனை தாண்டிவிட்டனர். அங்கும் பான் பிள்ளையார் கோவில்லியில் பெருங்கூட்டம். சத்தம்...ஆரவாரம்..எங்கிருந்தோ ஒரு செல் அடியின் ஓசை...சத்தம் போட்டவர்களின் வாய்கள் மெளனித்தன. மீண்டும் ஓட்டமும் நடையுமாகச் சென்றனர். பகல் ஒருமணியளவில் இனி எப்போது திரும்புவோம் என்ற ஏக்கத்துடன் வந்த திசையை பார்த்தனர் மக்கள்.

அம்மாவை விட்டிட்டு வந்திட்டம். ஆச்சியை விட்டிட்டு வந்திற்றம் என்று இக்கரையில் நின்று அக்கரை பார்த்து அழுது புலம்பினர். சிலர் யாத் பாடசாலைகள் பொது இடங்கள் எல்லாம் மக்கள் வெள்ளத்தால் நிரம்பியது. உறவினர் வீடுதேடிச் சிலர் போனார்கள். அடிப்படை வசதிக்கே மக்கள் அவதிப்பட்டனர். எப்படி வாழுப்போரோம் என ஏங்கித்தவித்தனர். நவராத்திரி 7ம் நாள் 8ம்நாள் 9ம் நாள் எனக்கழிந்து போனது. மனதில் ஏக்கம்... கும்பம் வைத்தபடியே ஓடிவந்து விட்டோம். ஆடு.மாடு கட்டினபடியே. கோழிகள் அடைத்தபடியே! ஏன் மனம் ஏங்கித் தவித்தது. ஒருவர் ஒருவராய் போய் வீட்டுச் சாமான்கள் எடுத்து வருகினம். அத்தை நாமளும் போயிற்று வருவமா? 14வயது நிரம்பிய என்மருமகள் கேட்டாள். அவளுடன் 13 வயது நிரம்பிய இன்னும் இருவர் எனது அயல்வீட்டு அம்மாவும் புறப்பட்டார். ஜவரும் வழியில் நின்று நின்று வேலனையை அடைந்தோம். என்ன அசாத்திய துணிவு. பிள்ளைகளை விட்டிட்டு வெளிக் கிட்டு வந்திருக்கிறேனே! ஆமி சுட்டால் உன்பிள்ளைகளின் நிலையென்ன! யோசிக்க நேரமில்லை போவோம். மனம் உந்தித்தள்ளிய வேகத்தில் ஊரை அடைந்து விட்டோம். ஓரே நிசிப்தம் அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாய் மக்கள் நடமாறனர். வீட்டிற்குள்

போகப்பயமாக இருந்தது. சிவன் கோயில் நோக்கிச் சென் ரே ராம். சிலர் கன் னி வா மை மூநட்டுக்கொண்டிருந்தனர். பூசை மணியொலித்தது. பசிவயிற்றைப் பிடிங்க சர்வோதயம் சென்றோம். பெரியம்மா திகைத்துப் போனார். அக்கா ஏசினார் நாங்கள் தனித்தனாங்கள். அந்தச் சின்னன்களை விட்டிட்டு ஏன் வந்தனி? கெதியாப் போ. எப்பவருவாங்களோ தெரியாது. அவர்களின பதறலான கதை மீண்டும் பயத்தை ஏற்படுத்தியது பத்தடமும் பரபரப்புமாக, இறுப்பிட்டி வீடு சென்று கும்பத்தை எடுத்து ஆஞ்சனேயர் கோயிலில் தேங்காய் உடைத்தேன். பல்லி சொல்லியது. விழுந்து கும்பிட்டேன். மீண்டும் பல்லி சொன்னது. பயம் தொற்றிக் கொண்டது. உடனே பெருங்காடு வந்தோம். சில பொருட்களை எடுத்து கட்டினோம். பக்கத்து வீட்டு தங்கை கோயிற் பிரசாதம் வரும். தருகிறேன் அக்கா. ஓவ்வொரு நாளும் கொட்டுகிறோம். இண்டைக்கு நீங்கள் சாப்பிடுக்கோ என்று கூறிச் சென்றார். தேநீர் குடித்துவிட்டு திறங்குவும் அத்தை என்று கூறி மருமகள் தேநீர் வைக்கப் போனார். அப்பாடா கடைசியாய் ஒருமுறை படுத்துக் கிடப்போம் என வரண்டாவில் படுத்து உருண்டேன். மற்றவர்களும் படுத்தனர். நல்ல நிலவு வரப் போவோம். கொஞ்சம் ஊர் அடங்கட்டும். என்றபடியே தேநீர் குடிக்க ஆயத்தமானோம். அக்கா....அக்கா.... என அழைப்பொலி கேட்டு வேலிப்பக்கம் ஓடிசென்றனர். மோதகம், வடை. சாப்பிட்டுக் கொண்டே தேத்தன்னி குடிப்பம் என்றபடியே வேலியை அண்மித்தனர்.

அடுத்து வந்தது பலகாரம் அல்ல. பயங்கரச் செய்தி பத்துமணிக்குள் ஊரைவிட்டுப்போகட்டாம். பெடியள் எல்லோரும் போய்விட்டனர். சிலர் ஓடி செய்தி சொல்கிறார்கள் கெதியாப் போங்கோ வீட்டிற்கு உடுத்த உடையோடு சைக்கிளில் ஏறி விரைந்து ஓடினோம். போராளிகளின் விரைவுந்திகள் ஓடித்திரிந்தன. செய்தி சொல்ல கிராமம் முழுதும் பறந்தது வண்டிகள்.

இருந்தவர்கள் எல்லாம் ஓட்டமும் நடையுமாக மீண்டும் ஓடினர். இப்போது மரணபயம் நாக்கை வாட்டியது. ஒரு மோட்டார் சைக்கிள் அருகில் வந்து பட்டென வழி மறித்தது பயப்பிடாதிங்க நீங்கள் யாரென்று தெரியும். அம்மா, அப்பா, வயது போனவர்கள் இருந்தால் கூட்டிக்கொண்டு போங்கோ. நாங்கள் நிற்கமாட்டோம். ஓம் தம்பி என்று கூறியவுடன் புறப்பட்டுச் சென்றனர். கடல்காற்றின் குளிரிலா அல்லது பயத்திலா தெரியவில்லை வாய் வெட

வெட வென அடித்தது. விழவுதற்குள் அனைவரும் ஊரை விட்டு உறவுகளில் சிலரை விட்டு யாழ்ப்பானை எல்லையை வந்தடைந்தோம். நிலவும் விழு நாழும் பாலத் தை தான் டினோாம். வானம் மட்டும் இருளவில்லை எம் வாழ்வும் அன்றோடு இருண்டது. நடைப் பின்னமாக நடந் தனர். வாழ வான வாழ்விழுந்தோம் பரம்பரையான வாழ்விடத்தை தொலைத்து வந் தோம். பேரோடு புகழ் தொலைத்தோம். புதிய பெயர்தான் வகித்தோம்.

புலம் பெயர்ந்த தமிழரானோம். எண்ணிய எண்ணாங்கள் தொலைத்தோம். எல்லையில்லா துன்பங்கள் பட்டோம். பச்சைமட்டைவைத்து ஊதி தனி மாவில் ரொட்டி தட்டி இரத்த பேதிக்கு ஆளாகி எம் மக்கள் பட்ட துன் பம் சொல் லமுடியாது. வன்னிக்குப் போவமென்றால் கொம்படி ஊரியான் தட்டுவும் கொட்டி என்று சுரிநிறைந்த சேற்றுக்கடல் தாண்டி ஆனையிறவு செல்லடிக்குத் தப்பி நட்டநடு கிரவில் மறுக்கரை போய் பற்றைக்காட்டுக்குள் மழு வெள்ளத்தில்நனைந்து பாம்பு பூச்சிகளுக்குத் தப்பி பரந்தன் சந்திவந்து நின்று பெருமுச்சு விட்டோம். உறவுகள் எங் கே, என் று ஒரு வருக் கும் தெரியவில்லை. தேனெடுத்த தேன் கூட்டுக்குளவிகள் போல் சிதறிச் சின்னாபின் னமாகி சிதைத்து

எறியப்பட்டோம்.

இன்று பனிநிறைந்த பூமியில் பலமாடித்தொடரில் பாவியாய் நின்று மீண்டும் எம் தாய் மண்ணை நினைத்துப்பார்த்து தேம்பி அழுகிறோம். அம்மா, அப்பா, அண்ணன், தங்கையென ஒன்று சேர்ந்து உலாவந்து நிலாச் சோறுண்டு நித்தம் வணங்கி எம்தாய் மண்ணில் வாழும் வாழ்வு வருமா? மீண்டசொர்க்கம் என எம் சொந்த பூமியில் வாழ்வோமா? உடைந்த வீடும் உலர்ந்த மண்ணும் பத்தைக் காடும் பயம் நிறைந்த நிசப்தமும் குடிகொண்டு இருக்கும் எம்தாய்பூமி மீண்டும் சொர்க்கமாக மாறுமா? இந்த அகதிகளால் முடியுமா அம்மா? புறப்படுமகளே உன் புலத்திற்கு என புங்கை மகள் அழைப்பாளா? பாலோடு தேனோடு உண்டு களித்தாலும் பலமாடி கட்டி வாழ்ந்தாலும் தாயின் மடியில்தலைவைத்து உறங்கும் சுகம் என்று காண்போம் உன் பாதச் சவுக்களுக்கு எம்பல கோடி வணக்கங்கள் தாயே! புலம் பெயர் மண்ணிலும் உன் உதரத்தில் வளர்ந்தநாம் பேரோடும் புகழோடும் வாழ்கிறோம் அம்மா....

திரு.நல்கலை தமிழ்நாடு

(முனிஸிபால் அதிபர் புங்குடுதீவு மகாவித்தியாலயம்)

ஏஞ்சீ ஜிரா கண்ட புங்குடுதீவு மகாவித்தியாலயம்

எமது கிராமத்தில் உயர்தர ஆங்கிலக்கல்லூரி ஒன்றினை அமைப்பதற்காக உள்ளார் பிரமுகர்களால் 1918 ஆம் ஆண்டிலிருக்கே முயற்சிகள் மேற்கொண்ட போதிலும் 1946ஆம் ஆண்டிலேயே இம்முயற்சிக்கான பலன் கிடைக்கப் பெற்றது. அதாவது இலங்கை மேற்கத்தைய காலனித்துவ ஆட்சியின் கீழிருந்த காலப்பகுதியில் இவைக்க கல்வியின் தந் தையும் அன்றைய கல் வி அமைச் சருமான எரவு. உ.ற.ந.கன் னாங்கரா அவர்களால் நாடைங்கிலும் உருவாக்கப்பட்ட ஆங்கிலப் பாடசாலைகளில் ஒன்றே எமது புங்குடுதீவு மகாவித்தியாலயம். இப்பாடசாலை 17.01.1947 இல் அரசினர் கணிகூட ஆங்கில வித்தியாலயம் என்னும் பெயரில் உருவாக்கப்பட்டது. இதனை உடனடியாக ஆரம்பிக்க வேண்டிய தேவை ஏற்பட்டதால் புங்குடுதீவு ஞா கணேச வித்தியாலயத்தின் ஒரு பகுதிக் கட்டடத்தில் 150 மாணவர்களுடன் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது.

புங்குடுதீவின் மத்தியில் அமைக்க வேண்டுமென விரும்பிய திருவாளர். க. அம் பலவாணர் அவர்கள் புங்குடுதீவின் மத்தியில் அமைந்திருந்த தனது காணியை அன்பளிப்புச் செய்து முன்மாதிரியாகக் திகழ்ந்துள்ளார். இந்த வகையில் இந்தப் பாடசாலையின் உருவாக்கத்தில் முன்னின்று உழைத்தவர்களான ஊர்காவற்றுறை தொகுதி பிரதிநிதி. சேர். வைத் தியலிங் கம் துரைச் சுவாமி, திருவாளர். க. அம்பலவாணர், அன்றைய கிராமசபைத் தலைவர் திருவாளர். வ. பசுபதிப்பிள்ளை, திருவாளர், ஆ. சுரவணமுத்து உடையார், திருவாளர். கு. யோகுப்பிள்ளை ஆகியோர் காலத்தால் போற்றப்பட வேண்டியவர்களாக திகழ்கின்றனர்.

திருவாளர். க. அம்பலவாணர் அவர்களால் அன்பளிப்ப செய்யப்பட்ட காணியில் உள்ளார் பொதுமக்களின் நிதி, பொருள் உதவியிடன் இப் பாடசாலைக்கென ஒரு நிறந்தரக் கட்டிடம் அமைக்கப்பட்டு 03.03.1948 இல் இப்பாடசாலை பதிய கட்டிடத்திற்கு இடம் மாற்றப்பட்டது. அன்று ஒரு கட்டிடத்தில் தனது கல்விப் பணியை ஆரம்பித்த இப்பாடசாலை இன்று இரு மாடிக்கட்டிடம், வகுப்பறைக் கட்டிடங்கள், விஞ்ஞானிக்கூடம், மனையியல் கூடம், நெசவுக்கூடம், மரவேலைக்கூடம்,

கண்ணி அறை, நூலகம் எனப் பல்வேறு கட்டிடத் தொகுதிகளுடன் தனது கல்விச் செயற்பாட்டினை முன் எடுத்துச் செல்கின்றது. அரசினால் ஆங்கில மொழிக்கல்விக்காக ஆரம்பிக்கப்பட்ட இப்பாடசாலை பின்னர் அரசின் சுய பாகைக் கல்வித்திட்டத்திற்கமைய கற்றல்-த்வரையிலான வகுப்புக்கள் நடைபெற்று வருகின்றன.

17.01.1946 இல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட எங்கள் பாசாலை 17.01.1971 இல் தனது இருபத்தைந்து வருடக் கல்விப் பணியை பூர்த்தி செய்து வெள்ளிவிழா கண்டுள்ளது. இதன் இருபத்தைந்து வருடக் கல்விப் பணியில் இப்பாடசாலையால் மேற் கொள்ளப்பட்ட கல்விச் சாதனங்கள் என்னில் அடங்காதவை. இச் சந்தர்ப்பத்தில் இப்பாடசாலையின் வளர்ச்சிக்கு உறுதுணையாக விளங்கிய முன்னாள் அதிபர்கள், ஆசிரியர்கள், பழைய மாணவர்கள், பெற்றோர்கள் என்றும் நன்றி கூறப்பட வேண்டியவர்கள்.

இப்பாடசாலை தனது இருபத்தைந்து வருடக் கால கல்விப்பணியை 1971இல் பூர்த்தி செய்த போதிலும் இதன் வெள்ளிவிழா நிகழ்வானது 01.03.1971ஆம் ஆண்டிலேயே கோலாகலமாக நடைபெற்றுள்ளது. இவ்விழாவினை சிறப்புற நடாத்தி முடித்த அன்றைய பாடசாலை அதிபர் பண்டிதா வி.வ. நல்லதம்பி அவர்களின் சேவை பொன்னைமுத்துக்களால் பொறிக்கப்பட வேண்டியவை. புடசையையின் முன்புறத்தில் கம்பீரமாக காட்சியளிக்கும் இருமாஷ் கட்டிடமும் இவரது காலத்திலேயே கட்டி முடிக்கப்பட்டதோடு வெள்ளிவிழாவின் போது அன்றைய பிரதி கல்வியமைச்சர் மாண்பு மிகு.ஒ.ல. தூடாவை அவர்களினால் கல்விச் செயற்பாட்டிற்காக திறந்து வைக்கப்பட்டதோடு வெள்ளிவிழா சிறப்பு மலரும் வெளியீடு செய்து வைக்கப்பட்டது. விஞ்ஞான ஆய்வுகூடத்தின் பயன்பாட்டை அதிகரிக்கும் நோக்கிலும் வகுப்பறைகளுக்கு மின்னிலையைப்படி வசதியைப் பெற்று கொடுக்கும் நோக்கிலும் பாடசாலை பெற்றோர் ஆசிரியர் சங்கம் எடுத்துக் கொண்ட பெருமயற்சியின் விளைவாக பாடசாலைக்கு மின்னிலையைப்படி செய்யப்பட்டு வெள்ளிவிழா தினத்திலேயே மின்வழாங்கல் ஆரம்பித்தத வைக்கப்பட்டுள்ளமையும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இருபத்தைந்து வருடக் கால கல்விப்பணியை 1971இல் பூர்த்தி

செய்த போதிலும் இதன் வெள்ளிவிழா நிகழ்வானது 01.03.1971ஆம் ஆண் திட்டேயே கோலாக மாக நடைபெற்றுள்ளது. இவ்விழாவினை சிறப்பு நடாத்தி முடித்த அன்றைய பாடசாலை அதிபர் பண்டிதா வி.வ. நல்லதம் அவர்களின் சேவை பொன்னைமுத்துக்களால் பொறிக்கப்பட வேண்டியவை. புாடசலையின் முன்புறத்தில் கம்பீரமாக காட்சியளிக்கும் இருமாடிக் கட்டிடமும் இவரது காலத்திலேயே கட்டி முடிக்கப்பட்டதோடு வெள்ளிவிழாவின் போது அன்றைய பிரதி கல்வியமைச்சர் மாண்பு மிகு.ஷ.ல. துடாவை அவர்களினால் கல்விச் செயற் பாட்டிற் காக திறந்து வைக்கப்பட்டதோடு வெள்ளிவிழா சிறப்பு மலரும் வெளியீடு செய்து வைக்கப்பட்டது. விஞ்ஞான ஆய்வுகூடத்தின் பயன்பாட்டை அதிகரிக்கும் நோக்கிலும் வகுப்பறைகளுக்கு மின்னினணப்பு வசதியைப் பெற்று கொடுக்கும் நோக்கிலும் பாடசாலை பெற்றோர் ஆசிரியர் சங்கம் எடுத்துக் கொண்ட பெருமுயற்சியின் விளைவாக பாடசாலைக்கு மின்னினணப்பு செய்யப்பட்டு வெள்ளிவிழா தினத்திலேயே மின்வழங்கல் ஆரம்பித்தத் வைக்கப்பட்டுள்ளமையும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

பாடசாலை அதிபர் பண்டிதர் வி.வ நல்லதம் பி அவர்களின் தலைமையில் நடைபெற்ற வெள்ளி விழா நிகழ்வில் பிரதமவிருந்தினராக பிரதிக்கல்வியமைச்சர் மாண்பு மிகு.ஷ.லு. துடாவை அவர்களும் சிறப்பு விருந்தினர்களாக யாழ் மாவட்ட அரசனுதிபர் உயர்திரு விமால் அமரசேகரா அவர்கள், வடமாநிலக் கல்வியதிகாரி உயர்திரு ஜீ.விக்கிரமராத்தினா அவர்கள், ஊர்காவற்றுறைத் தொகுதி தேசியப் பேரவை உறுப்பினர் உயர்திரு கா.பா இரத்தினம் அவர்கள், உயர்திரு ப.கதிரவேலு ஜே.பி.யூ.எம், புங்குடுதீவு உள்ளுராட்சி மன்றத் தலைவர் உயர்திரு.கா மதியாபரணம் ஜே.பி ஆகியோர் கலந்து விழாவை சிறப்பித்துள்ளாமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. இறுதியாக பாடசாலை மாணவர்கள் வழங்கிய கலை நிகழ்ச்சிகளுடன் வெற்றிவிழா நிகழ்வினை சிறப்பு நடத்தி முடிப்பதற்கும், அதிபரோடு தோணோடு தோன் நின்று உழைத்த ஆசிரியர்கள் பழைய மாணவர்கள், பெற்றோர்கள், விரும்பிகள் என்றும் எங்களால் நினைவில் கொள்ளப்பட வேண்டியவர்கள்.

பிரச்சினை கண்டுபிடிப்பு

புங்குடுதீவு கமலாம்பிகை கணிச்சுடு மகா வித்தியாலயம்

இப்பாடசாலையானது புங்குடுதீவின் நெல் விளையும் பிரதேசமான மடத்துவுளிக் கிராமத் தில் பயிர் செய்நிலங்களின் நடுவே புங்குடுதீவு வடக்கு அமெரிக்கன் மின்ன் வித்தியாலயத்திற்கு அருகில் யாழ்ப்பாணம் சைவ வித்தியா அபிவிருத்திச் சாங்கத்தினால் சைத்தையும் தமிழையும் வளர்க்கும் நோக்கில் 19.09.1935 இல் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இதன் ஆரம்பத்தில் இங்கு ஜந்து மாணவர்களும் இரண்டு ஆசிரியர்களும் கற்றல் கற்பித்தல் செயற்பாட்டில் ஈடுபட்டுள்ளனர். 1991 இல் இடம் பெற்ற பாரிய இடப் பெயர்வின் போது இப்பாடசாலை 428 மாணவர் களையும், ஆசிரியர்களையும் தன்னகத்தே கொண்டு இயங்கியுள்ளது.

ஆரம்பத்தில் சைவத்தமிழ் வளர்ச்சியில் இலங்கையில் தமிழ் மக்கள் வாழும் பகுதிகளில் முழுமூச்சாக சேவை புரிந்து வந்த சைவ வித்தியா விருந்திச் சங்கத்தின் மேற்பார்வையின் கீழ் இயங்கி வந்த இப்பாடசாலை 01.04.1962 இலும், புங்குடுதீவு வடக்கு அமெரிக்கன் மின்ன் வித்தியாலயம் 15.06.1962 இலும், அரசுடமையாக்கப்பட்டதோடு இவ்விரு பாடசாலைகளும் 01.09.1962 இல் ஒன்றிணைக்கப்பட்டு புங்குடுதீவு கமலாம்பிகை வித்தியாலயம் என்னும் பெயரிலேயே இயங்கி வருகின்றது.

ஒன்றிணைக்கப்பட்ட இவ்வித்தியாலயம் 1972 இல் அரசினால் கணிச்சுடு மகா வித்தியாலயமாக தரமுயர்த்தப் பட்டதோடு இன்றுவரை தரம் 1 இலிருந்து தரம் 11 வரையிலான வகுப்புக்களைத் தன்னகத்தே கொண்டு இயங்கி வருகின்றது. இப்பாடசாலையானது புங்குடுதீவு 7 ஆம் 8 ஆம் வட்டார மக்களினதும், 9 அம் வட்டார மக்களின் ஒரு பகுதியினரதும் கல்வித் தேவையினை நிறைவு செய்யும் கலைக் கோவிலாக இன்றுவரை விளங்கி வருகின்றது. இந்த வகையில் தனது 75 வருட காலகல்விப் பணியை பூர்த்தி செய்துள்ள எங்கள் பாடசாலை 05.05.2011 இல் தனது பவள விழாவினை கோலாகலமாக்க கொண்டாடி யுள்ளமை எங்கள் அனைவரையும் பூரிப்பில் ஆழ்த்தியின்து. இதன் பவள விழா நிகழ்வுகள் காலை அமர்வு, மாலை அமர்வு என திரு அமர்வுகளாக நடைபெற்றுள்ளது. வடமாகாண உள்ளாராட்சி அமைச்சின் செயலாளர் திருமதி. சு. விஜயலட்சுமி அவர்களின் தலைமையில் நடைபெற்ற

காலை அமர்வில், பிரதம விருந்தினராக பாரம்பரிய கைத்தொழில் மற்றும் சிறு தொழில் முயற்சி அபிவிருத்தி அமைச்சர் கௌரவ டக்ளஸ் தேவானந்தா அவர்களும், சிறப்பு விருந்தினர்களாக தீவுகவலை கல்விப் பணிப்பாளர் திரு. ஜி. வி. இராதா கிருஷ்ணா, வித்தியாலய பழைய மாணவர் சங்க சவில்கிளை உறுப்பினர்களான திரு. வ. ஜெயகுமார், திரு. ச. சண்முகநாதன் ஆகியோர் சிறப்பு விருந்தினர்களாக கலந்து விழாவினை சிறப்பித்துள்ளனர்.

பாடசாலை அதிபர் திரு. நா. நாகராசா அவர்கள் தலைமையில் நடைபெற்ற மாலை அமர்வில் பிரதமவிருந்தினராக யாழ் பல்கலைக்கழக முன்னாள் துணை வேந்தர் பேராசிரியர் நா. சண்முகவிங்கன் அவர்களும், சிறப்பு விருந்தினர்களாக தீவுக வலை பிரதிக்கல்விப் பணிப்பாளர் திரு. ஜ. புவனேந்திரன், தீவுக கோட்டக்கல் வியதிகாரி திரு. கு. சரவணபவான் ஆகியோரும் கலந்து சிறப்பித்துள்ளனர். விழாவின் சிறப்பு நிகழிச்சியாக பவள விழா சிறப்பு மலர் வெளியீடு செய்து வைக்கப்பட்டதோடு, பாடசாலை மாணவர்களின் பட்டிமன்றம் கலைநிகழ்ச்சிகள், இசைநிகழ்ச்சிகள் என்பனவும் நடைபெற்றுள்ளன. மேலும் பழைய மாணவர் சங்க சவில் பிரதிநிதியான திரு. ச. சண்முகநாதன் அவர்களால் வறுமைக் கோட்டிற்கு உட்பட்ட பத்து மாணவர்களுக்கு துவிச்சக்கரவளர்ந்துள்ளனர் அன்பளிப்புச் செய்யப்பட்டன. தொடர்ந்து பழைய மாணவர் சங்க சவில் பிரதிநிதி திரு. வ. ஜெயகுமார் அவர்களால் 2010 ஆம் ஆண்டு க. பா.த. (சா-த) பர்ட்சையில் சித்தியைடுந்த ஆறு மாணவர்களுக்கு தலை 5000 ரூபா வீதம் வங்கியில் வைப்பு செய்யப்பட்ட சேமிப்பு புத்தகம் வழங்கி வைக்கப்பட்டது.

பாடசாலையின் பவள விழாவினை சிறப்பாக ஒழுங்கமைத்து நிறைவேற்றிய பாடசாலை அதிபர், பவளவிழா குழு உறுப்பினர்களான டாக்டர் ஆ. பேரின் பநாதன், திரு. என். கே. சதீபன், திரு. சோ. சிவலிங்கம், திரு. ரி. துயாபரன், திரு. வ. ஜெயகுமார், திரு. என். கோணேஸ்வரன், திரு. ஆர். குகநாதன் ஆகியோர், பாடசாலை ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள், பெற்றோர்கள், பழைய மாணவர்கள் ஆகியோர் என்றும் பாராட்டப்படவேண்டியவர்கள்.

பழங்காலப் பெருமையதைப் பறைசாற்றி நிற்கும் புங்கைநகர்

நாற்புறமும் கடலைலைகள் நர்த்தனமாயச் சப்திக்கும். ஆலயத்து மணியோசை ஆர்ப்பரித்து அலையதிரும், செந்தமிழும், சீர்பெருகு வேதாலி விதந்தொலித்துக் காதில் விழும். சந்ததமும், சாகசமும், விந்தையல்ல, வேதமென எந்தமிழர் மரபதுவின் இனம் காட்டும் எழில் மரபும், கொண்டதொரு கொடைநலமும், குமின் சிரிப்பும் குணமாகக் கொண்டவராய் மக்கள். எம்மவர்கள் இவர்கள் என இறுமாப்பு இதயத்தில் எம் கானம் என நிறைக்கும். வண்டமிழர் கூட்டமது வகையாக வாழுமெங்கள் சொந்த நிலம், சொர்க்கபுரி. அந்த நிலம் புங்கைநகர். புகழ் பூத்த பூமி அது.

உங்களுக்குத் தெரிந்திருக்க இடமில்லை. சங்கமதன் காலத்தில் கங்கைகொண்ட நிலப்பரப்பு, சரித்திரத்தின் பதிவேட்டில், பொங்குதமிழ் மரபதுவின் புகழ்கொண்ட சொத்ததுவாம். குமரிமுனை என்று சொல்லிக் குவலயத்தோர் போற்றி நின்ற கண்டமது. மலைமுகடும், மதி அழுகும், மணமிகுந்த எழில் வனமும், கதியமுகும். நயனமிகு மகளிரேன நங்கையரும், ஆடவரும், நானிலத்தில் பொங்குதமிழ் புகழ்ப்பரப்பி, புவனமெல்லாம் கீர்த்தியுடன், ஆட்சியது தான் கொண்ட பூமி அது. பூமி எனும் பந்திடையே புகழ் பூத்த கண்டமது.

ஆர்கண்தான் பட்டதுவோ. அந்தவானம் கறுக்கையிலே அதிர்ந்ததொரு கடற்கோளில், அமிழ்ந்துவோ கடவினுள்ளே. சொத்ததுவும். சுகமதுவும், சொந்தங்கள் தானதுவும், கொத்தோடு குலையாக குவலயத்தில் தானிழுந்தோம். அந்த ஒரு கடற்கோளில் அமிழ்ந்துவிட்ட பகுதியிலும், மலைமுகட்டின் பகுதியென மணிமுடியான் ஆங்காங்கே அழியாது. அமிழாது, அழுகான தீவுகளாய், ஆங்காங்கே தென்பட்ட திட்டுக்கள் சில கண்டோம். அங்கெல்லாம், எம்மவர்கள், எரைகுறையாய் எஞ்சியதாய், ஆன்றோர்கள் அடிச்சுவடில் எழுதிவைத்தகதையதனின் எச்சங்கள் இன்னுமந்தக் கண்ணியாகுமரி முதல், கழியக் காவிளை தான் வரையும். ஏட்டுச்சுவடிகளில் எச்சங்களாய் கானுகின்றோம். அதனிடையே ஒன்றாகும் அழுகமிகு எம் புங்கைநகர்.

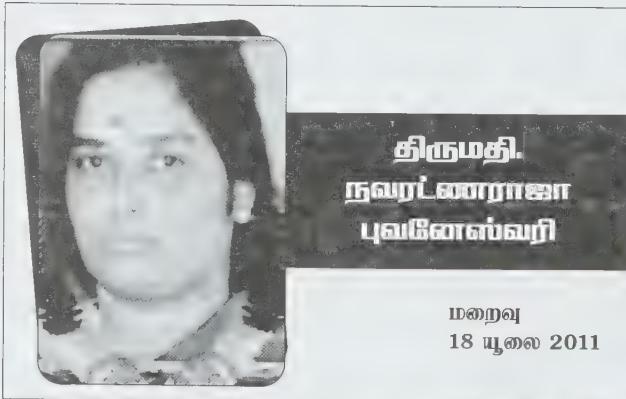
சங்கம் வளர்த்த தமிழ். சான்றாண்மை மிக்கதொரு சங்கநிலத்து மிச்சமது. அதனால்தான் தமிழவும், தமிழ் மறையும் தளிக்கொடிபோல் வளர்ந்துவோ என் எண்ணும் தகைசான்ற கிராமம் எம் கிராமம். உஞ்சி நின்ற இடங்களின் பெயர்களதைப் பார்த்திட்டால் சரித்திரத்தின் பெயர்களையே சந்திக்குக் காட்டி நிற்கும் மீதியதாய். சோழன் முதல் வந்த இடம் என்பதனால் சோழன் ஓடை எனும் பெயரும், மகுடம் தரித்திருந்த மன்னனது படைக்கலங்கள் மனமாகத் தங்கிநிற்கும் பாதையெனில் மன்னன் ஓடை எனும் பெயரும், எதிரிகளின் எல்லையெது எனக் காட்டும் பாங்கினிலே எதியார் வரம்பு என்கின்ற பெயரதுவும். மன்னவனின் மகளவளைச் சின்னவன் தான் காதலித்தான். என்றதொரு காரணத்தால் அன்னவர்கள் இருவரையும் அழித்துவிடக் கட்டளையாய் மன்னவனே பிறப்பிக்க, தப்பிவந்தார். பாரதத்தினைத் தான்விட்டு எம்மிடமே. அங்கவரைக் காத்திடவே. சிறு காட்டிடையே கோட்டை கட்டி வைத்து கோட்டைக் காடு எனப் பெயரிட்டு அங்கவரைக் காத்து அரியல வீரர்களைக் காவல் வைத்துக் கல்யாணக் காட்சி கண்ட புங்கைநகர். அதன் புகழ் வீரர் இங்கது போல் எங்குமிலர். பல்லவர்கள் இங்கு வந்து படையாட்சி செய்யவென இங்க வந்து முடியாட்சி கண்டு முடிவினையே மாற்றி தடையாட்சி கண்டு தரித்திருந்த இடமதனால் தனே பல்லவர் தீவென்றும், பல்லதீவென்றும் பாதியிலே திரிபடைந்த பழங்கைதையாய்ப் போனதன்றோ. சின்னமருது, பெரிய மருது என்பாருடன், தங்கையவன் தோன்றியதால் பாதிநிலம் மத்தியாடு கிழக்கு வரை அவளுக்காய்க் கொடுத்துவிட்டு, மீதி நிலம் சின்னவர்க்கு ஒரு பிட்டிபகுதி பெரியவர்க்கு ஒரு பிட்டிபகுதி என்றும் பிரித்தெடுத்தார். சின்னவர் பிட்டியதும், பெரியவர்

பிடியதும் சின்னவர் பிடியென்றும், பெரியவர் பிடியென்றும் பெயர் வந்தது. பேரளவில் பின்னாலே சின்னகிருபிட்டி என்றும், பெரிய கிருபிட்டியென்றும் மருவிய கதையதனை மண்ணிடை மறக்கலாமோ. பேரிலே நாமல்லாம் தனித் தனிக் குடும்பமென மண்ணிடையே வாழ்ந்ததாலும், உண்மையிலே நாமெல்லாம் ஒரு கொடியின் கிளைகளான்றோ. மருது சகோதரர் வாழ்வின் மகத்தான் பதிவுகளாய். ஆஞ்சநேயர் கோயிலதும், நாச்சிமார் கோயிலதும், பட்டயகாரன் வளவு அம்மனின் கோயிலதும், பதிவுகளாய்ப் பட்டயத்தில் பழையுடன் கிருந்ததன்றோ.

கல்வியிலே கருந்தனமாய்க் கொண்டவர்கள் என்பனால், ஆதிமுதல் பாடசாலை, அருகினிலே, ஆலயமும், அமைந்திட்ட பகுதியதாய், ஊரவர்கள் எல்லாம் ஒன்றாகக் கூடுகின்ற இடமாம். ஊரவர்கள் தீவதுவாம், ஊரத்வாய் மறியது. அங்கே தான் திருநாவுக்கரசரவர் பெயராலே முதற்பள்ளி, அத்தோடு ஆலயமும், பழங்காலப் பெருமையதைப் பறைசாற்றி நிற்கும், அங்கதனைச் சமைத்திட்ட ஆசானாம். சிவகுரு பெற்றிட்ட சிறந்தநல்லான் இலங்கயராம். அண்ணலாரின் பேரன் இலகுப்பிள்ளை ஆசான் இன்னமும்தான், அங்கே இனசுற்றம் நடுவில் இன்பமதாய் வாழ்கின்றார் என்று சொல்லுகின்றார் எல்லோரும். சோரமற்ற வாழ்வும், சொந்தங்களின் வாழ்த்தும். அண்ணவர்கள் புகழ் பறப்பும், அழியாத எழில் வனப்பும் கொண்டு நம்மவர்கள் நலம்பெற்று, நாடதற்குச்சென்று, எம்மவரின் இடமெல்லாம் எழில் பொங்கும் நிலையாய் வரவேண்டும் என்று வாழ்த்துகின்றேன். வாழிய! வாழிய! வாழியவே!

கடந்த ஒன்றெடு பூவரசம்பொழுது விழா மலர் வெளிவந்தபின்னர்
பதிய நிர்வாக சபை பொறுப்பேற்றும் வரையிலான
கனமிய மண்ணில் உயிர்நீத்து உறவுகளின்
விபரங்களை துறமறுத்தார்கள் என்பதை
வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம்.

—நிர்வாகம் 2011

**திரு. செல்வையா
சௌரங்காவின்கம்
[கந்துசாமி]**

மன்னில் வின்னில்
10 யூன் 1948 30 டிச்ரில் 2011

**அமர்
செல்வத்துநர பரமநாதன்
[பட்பன்]**

தொற்றும் 15.01.1960 மறைவு 01.10.2011

**திருமதி.
சங்கரமூர்கன்
தங்கவெட்சுமி**

மன்னில் வின்னில்
06.யூன் 1954 12 பூலை 2011

**திருமதி. சுப்ரமணியம்
சிவக்கொழுந்து**

மன்னில் வின்னில்
30.05.1916 24.05.2011

**திருமதி. ஜயாத்துநர
சிவக்கொழுந்து**

மன்னில் வின்னில்
15.02.1926 14.05.2011

**அமர் அருங்காசலம்
தாமோதரம்பிள்ளை
[தாமு]**

மன்னில் வின்னில்
20.01.1953 12.09.2011

**அமர் தயாநந்தன்
நாகவின்கம்**

மன்னில் வின்னில்
16.09.1962 29.08.2011

**திருமதி.
பாலகந்துரி யில்வாகனம்
[நாகம்யா]**

மன்னில் வின்னில்
17 மார்ச் 1932 15 யூன் 2011

நட்டுப் பற்றான்
அமர்
ஏற்பு சின்னம்மா

திரு. நவேற்னெசின்கம்
ஜயகாந்தன்

மன்னில் வின்னில்
19.ஏப்ரல் 1976 06 பூலை 2011

திருமதி.
அந்தோஸிபிள்ளை
பேரி ஹார்து

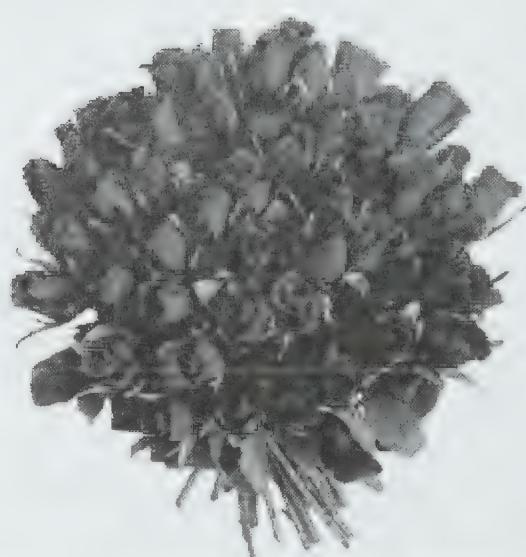
தோற்றும்
12.04.1923

மறைவு
19.10.2011

திரு
நீலங்கண்சன்
கணேசன்

தோற்றும்
19.02.1973 07.06.2008
மறைவு

கன்டா புங்குடுதீவு பழைய மாணவர் சங்கத்தின் தோற்றம்.

எம். எஸ். தனபாலன்

புலம்பெயர்ந்த ஈழத்தமிழர்கள் உலகின் பல நாடுகளிலும், தங்களை அடையாளப்படுத்திக் கொள்ளக்கூடிய பல சாதனைகளைப் பதிவு செய்து கொண்டிருக்கின்றார்கள் இன்று. ஆனாலும் புதிய தேசம், புதிய மக்கள், புதிய காலநிலை, புதிய வாழ்க்கைமுறை என எல்லாமே புதிதாக, புதிராக, திடைகப்பாக இருந்தபோதும் அனைத்தையும் தனக்காக மாற்றிக்கொண்டு வாழ்வின் சரியான தடத்தில் மிக வேகமாக தங்களை இணைத்துக் கொண்ட ஈழத்தமிழர்கள் தாம் பிறந்த ஊர், தாம் கல்விகற்ற பாடசாலைகள், தங்களை வழிநடத்திய பெரியார்கள், இன்னபிற போன்றவற்றின் அடையாளத்தோடு தங்கள் தங்கள் கலாச்சார பாரம்பரியங்களையும் தம் இனக்குமுமங்களின் ஒட்டுறையையும் தங்கவைத்துக் கொள்ளவும் தாம் பிறந்த மண்ணின் மீட்புக்காகவும், மறுமலர்ச்சிக்காகவும் என்று பல மன்றங்கள், சங்கங்கள், ஒன்றியங்கள் என்று கன்டா மண்ணில் பல உருவாகி அவை ஒன்றுகூடல்கள் விழாக்கள் என்று பரபரப்பாகி பலவருடங்கள் ஒடிக்கொண்டிருந்தபோதும் புங்குடுதீவுக்கான ஒரு அமைப்பு மிகக்காலம் தாழ்த்தியே வெற்றியடைந்தது.

கன்டா மண்ணில் ஈழத்தமிழர்களின் ஊர்வாரியாகப்பார்க்கும் போது விகிதாசாரத்தில் மிகக்கூடியவர்கள் என்ற கணக்கு உண்மையே. ஆனால் எமக்கான ஓர் அமைப்பு 1996ம் ஆண்டுதான் அமைக்கப்பட்டது. ஏற்கனவே சில வருடங்களுக்கு முன்னர் குற்றுயிராய்க்கிடந்த ஒரு அமைப்பை மீறி இன்னுமொரு சங்கத்தை உருவாக்க பலரும் சங்கடப்பட்டுக்கொண்டிருந்த வேலை புங்குடுதீவு மகாவித்தியாலயத்தின் முன்னாள் அதிபர் திரு. வீ. நல்லதும்பி அவர்களும், அவருடன் இணைந்து எமது ஊரின் மீது அதீத பற்றும் அபிமானியுமான திரு. கி. வே. இராகைச்சாயா. திரு. சோம. சக்திதானந்தன், திரு. எஸ். எம். தனபாலன், திரு. மு.அரியராசா, திரு. ச. சந்திரகுமார், திரு. ந. அருள்பிரபா, திரு. கி. விஜயகுமார்,

திரு. க.ஜங்கரநாதன் திரு. ந. கிருபாநந்தன், திரு. செ. பாலசுப்பிரமணியம் திரு. ஆ. கோபால கிருஷ்ணன், ஆசிரியைகள் திருமதி மகேஸ்வரி இராமச்சந்திரன், திருமதி கமலா சாந் தலைங் கம், திருமதி விக்கினேஸ்வரி பொன்னையா சிவார்ஜி பஞ்சாசர கிருஷ்ணராஜக் குருக்கள் போன்ற பலரின் முயற்சியின் பலனாக 1996ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் 10ம் திகதி சனிக்கிழமை இச்சங்கத்திற்கான பொதுக்கூட்டம் கூட்டப்பட்டது. சிவார்ஜி ப. கிருஷ்ணராஜக்குருக்கள் தனது “மர்னா மண்டபத்தில்” இக்கூட்டத்தினை கூட்டுவதற்கு அனுமதித் ததோடு தற் காலிக தலைவராகவிருந்து கூட்டத்தினை தொடக்கி வைத்த பெருமையை அவரையே சாரும். ஊடகங்களினாடான அறிவிப்பை மட்டும் அழைப்பாக கொண்டு சற்று ஏறக்குறைய நூற்றினாம் பது ஊர்மக்கள் பிரசன் னத்தோடு இச்சங்கத்தின் நிர்வாகசபை அமைக்கப்பட்டது. இக்கூட்டத்தின் அமைப்பாளர் திரு. வீ.வ. நல்லதும்பி அதிபர் அவர்கள் தனது மாணவனான ஆசிரியர் எஸ். எம். தனபாலன் அவர்களை தலைவராக முன்மொழிந்து தெரிவை தொடக்கி வைத்தார். அதைத் தொடர்ந்து இணைச்செயலாளர்களாக சோம. சக்திதானந்தன் மற்றும் க.ஜங்கரநாதன் ஆகியோரும் பொருளாளராக திரு. ச. சந்திரகுமாரும் உபதலைவர்களாக திரு. க.பஞ்சாட்சரம் திரு. சு. கோகிலதாசன் ஆகியோரும் உப பொருளாளராக திருமதி மகேஸ்வரி இராமச்சந்திரனும் நிர்வாக காரியத்ரிசியாக திரு. ந. அருள் பிரபாகரனும் போசகர்களாக அதிபர் திரு. வீ.வ. நல்லதும்பி, அதிபர் திரு. அ.க.கண்ணையா, சட்டவாளர் திரு. அருள் எஸ். அருளையா ஆகியோரும் கணக்குப்பரிசோதரர்களாக திரு. சி.திருச்செல்வம் திரு. ஆ.கணேசமுர்த்தி ஆகியோரும் தெரிவு செய்யப்பட்டனர்.

தொடர்ந்து வட்டார ரீதியாக நிர்வாகசபை உறுப்பினர்களாக பின்வருவோர் தெரிவாகினர்.
1ம் வட்டாரம் திரு. செ.நடனசபாபதி

2ம் வட்டாரம் திரு நா.நடேசபிள்ளை
 3ம் வட்டாரம் திரு கே.சௌந்தரராஜன்
 4ம் வட்டாரம் திரு. செ.சத்தியழுரத்தி
 5ம் வட்டாரம் திரு மு.பொன்னையா
 6ம் வட்டாரம் திரு கு.விஜயகுமார்
 7ம் வட்டாரம் திரு க.சண்முகசுந்தரம்
 8ம் வட்டாரம் திரு தி.கருணாங்கரன்
 9ம் வட்டாரம் திரு அருள் மோகனராஜன்
 10ம் வட்டாரம் திரு க.சிவச்சந்திரன்
 11ம் வட்டாரம் திரு ந.கிருபாநந்தன்
 12ம் வட்டாரம் திரு ஆ.கோபாலகிருஷ்ணன்
 ஆகியோரோடு மேலதிகமாக திரு மு.அரியராஜா, திரு
 துரை இரவீந்திரன், திரு ந.கெளரிகாந்தன்
 ஆகியோருமாக மொத்தம் இருபத் தியையந்து
 அங்கத்தவர்களைக் கொண்டதோர் பலமான நிர்வாக
 சபையைக் கொண்டதாக புங்குடுதீவு பழைய
 மாணவர் சங்கம் அமைக்கப்பட்டது.

பாடசாலை ஒன்றின் பெயரைக் கொண்டதல்லாது
 ஊரிலுள்ள அனைத்து பாடசாலைகளின்
 தொகுப்பாகவும், அதேவேளை பிரதேசவாதத்தை
 தவிர்த்து, ஒற்றுமையையும் ஆற்றலையும்
 ஒருங்கிணைய உழைக்கும் உத்வேகத்தோடு
 அச்சங்கம் அமைக்கப்பட்டது.

எமது நிர்வாகசபை உறுப்பினர்களினதும்
 ஊர்மக்களினது ஒத்துழைப்போடும் மிகக்
 கட்டுக்கோப்பாகவும், சட்ட விதிகளுக்கேற்றதாகவும்,
 சங்கத்திற்கான உபவிதிகள் வரையப்பட்டு
 மிகத்துரிதமாக இலாபநோக்கற்ற அமைப்பாக
 ஒன்றாரியோ மாகாண அரசில் பதிவு செய்யப்பட்டது.
 எத்தனையோ சங்கங்கள் அமைப்புகள் பதிவு
 செய்யப்படாமலேயே இயங்கிக்கொண்டிருக்க எமது
 சங்கம் இரண்டுமாத கால அவகாசத்தில் அனைத்து
 சட்டக்கோப்புகளும் வரையப்பட்டு பதிவு செய்யப்பட்டது
 என்றால் அதற்கு என்னோடு தோணோடு தோள்
 நின்றுழைத்த திரு அருள் பிரபா திரு சி.திருச்செல்வம்
 ஆகியோர் என் நன் றிக்குரியவர்களாவர்.
 இவர்களோடு எமது தற்காலிக அலுவலகச்செயற்
 பாட்டிற்கு அனுமதித்து அவ்வப்போது உணவுளித்து
 உற்சாகப்படுத்திய அன்புக்குரிய அண்ணர் அபிராமி
 உணவுக உரிமையாளர் திரு செல்வராஜா
 அவர்களும் எமது நன்றிக்குரியவராவர்.

ஒரு அமைப்பு என்பது அதன் தலைமையில்
 மாத்திரமல்ல தலைமையின் வேகத்திற்கு
 ஈடுகொடுத்து செயற்படக்கூடிய நிர்வாகசபையினர்

தான் வெற்றிக்கு வழி சமைக்கின்றார்கள்.
 அந்தவகையில் எமது நிர்வாகசபை உறுப்பினர்கள்
 அனைவரினதும் வேகம் அறுநாற் றிப்பத்து
 சந் தாதாரரை மிகக் குறுகிய காலத் தில்
 கிணைத்துக்கொள்ள உதவியது. அதே வேகத்தோடு
 “பூவரசம் பொழுது” விழாவை அதேயாண்டு நவம்பர்
 30ம் திகதி மாபெரும் வெற்றிவிழாவாக கொண்டாடி
 னோம். மண்டபம் நிறைந்து அனுமதிச்சீட்டுப்
 பெற்றவர்கள் உள்ளுழைய முடியாது இருக்கைகள்
 இன்றி நின்றபடிக்கூட விழாவை பார்க்கமுடியாதவாறு
 மக்கள் கூட்டம் மண்டப வாயிலில் நின்று
 அலைமோதியது.

1996ம் ஆண்டின் இறுதி மாதம் முடியும் வரை கூட
 பத்திரிகைகள் இந்த வெற்றியைப்பற்றி பக்கம்
 பக்கமாக எழுதித்தள்ளினார்கள். வானொலிகள் பல
 நாட்களாக எமது விழாவின் சிறப்புப்பற்றி கலந்துரை
 யாடினார்கள். இவ் வாறு ஈழத் தமிழர்களை
 வியக்கவைத்த “பூவரசம் பொழுது” என்ற
 அற்புதமான விழாவின் பெயரை உருவாக்கித்தந்தவர்
 அன்புக்குரிய அண்ணர் புலவர் ஈழத்து சிவானந்தன்
 அவர்களாவார். அவரையே அந்த விழாவின்
 தலைவராக அழைத்து கொரவுப்படுத்தினோம்.

இவ்விழாவின் வெற்றிக்கு காரணமான அரங்க
 நிகழ் வுகளில் பங்குபற்றிய அனைத்துக்
 கலைஞர்களின் திறமையும் பாராட்டத்தக்கது.
 நாட்டிய நிகழ்வை ஒருங்கமைத்துத் தந்த திருமதி
 விக்கினேஸ்வரி பொன்னையா அவர்களின் திறமை
 அந்த மேடையில் வெளிப்பட்டது. மற்றும் புங்குடுதீவு
 மலர்விழி நாடக கலாமன்ற பட்டறையில் வடித்தெடுத்த
 நடிகர்களின் அபார நடிப்பு விழாவின் இறுதியில்
 பார்வையாளர்களை விம்மி அழு வைத்தது.
 நாடகத்தின் கதாநாயகன் திரு தி.கருணாங்கரனே
 இன்றைய ஆண்டின் தலைவராக புங்குடுதீவு பழைய
 மாணவர் சங்கத்தை வழிநடத்தி செல்கின்றமை
 எனக்கு பெருமை தருகின்றது. இளைஞர்கள்
 கையில் தான் எதிர்காலம் இருக்கின்றது.
 அவர்களுக்கான பாதையில் இருந்து விலகி
 அவர்களின் திறமைகள், தலைமைப்பண்பு
 வழிநடத்தவுக்கு நாம் இடம் விட்டு கொடுத்தால்
 இன்றைக்கு எமது சங்கத்தை வழிநடத்திசெல்லவும்
 இளைஞர்கள் போல் பலர் உள்வாங்கப்படுவார்கள்.
 காலம் சிறையாக நிற்கவில்லை. ஓடிக்கொண்டேயிருக்கின்றது. எண்ணாங்கள், கருத்துக்கள்,
 உணர்வுகள், மரபுகள், கணந்தோறும், நாள்தோறும்
 மாறிக்கொண்டே இருக்கின்றன. இந்த மாற்றங்கள்

தலைமுறை இடைவெளியைக் கடந் தும் புதுப்பிக்கப்படுகின்றது. ஆகவே இளைஞர்களின் வருகையென்பது எமது சங்கத்தின் எதிர்காலத்தில் நம்பிக்கையைத் தருகின்றது.

நாம் புங்குடுதீவுக்கான சங்கம் அமைப்பதில் காலம் தாழ்த்தினாலும் கணேஷம் மண்ணில் எமது எழுச்சியின் பின் படிப்படியாக ஐரோப்பாவில் சுவிள், பிரான்ஸ், ஐக்கியராச்சியம், ஜேர்மனி மற்றும் அவுஸ்ரேனியா போன்ற நாடுகளிலும் எமது ஊருக்கான சங்கங்கள் உருவாக்கப்பட்டு இன்று அவை முழுவீச்சோடு செயற்பட்டு வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

புங்குடுதீவின் சாதனைக்கெல்லாம் தந்தையாக நின்று யாரும் செய்யமுடியாத அளப்பெரும் சேவையான புங்குடுதீவு வேலைணப்பாலத்தை நிறைவேற்றித்தந்து அன்றில்லை, இன்றில்லை, இனி என்றுமே பிறக்கூடிய புங்குடுதீவு பிரஜெக்கள் ஒவ்வொருவரும் நன்றிக்கடன் பட்டிருக்கும் புங்குடுதீவின் தந்தை திரு அம்பலவாணர் அவர்களுக்கு நன்றியாக விழா அரங்கிற்கு அம்பலவாணர் அரங்கு என்று பெயர் சூட்டினோம். அதற்கு அடுத்த வருடம் புங்குடுதீவின் கல்வித்தந்தை

திரு பசுபதிப்பிள்ளை அரங்கை அமைத்தோம். இவ்வாறு புங்குடுதீவின் வளர்ச்சி குதவிய முன்னோர்களை படிப்படியாக கெளரவிப்பதாக சபை முடிவெடுத்திருந்தது. ஆனாலும் மனிதர்கள் தமக்கேற்றபடி பின்னர் வந்த காலங்களில் அதை மாற்றிவிட்டதால் இன்னும் பலர் காலரீதியாக கெளரவிக்கப்படாமல் விடப்பட்டிருப்பது மனவருத்தத் தை தருகின்றது. ஆனாலும் வரும்காலங்களில் நாம் தவறை திருத்திக் கொள்ளாவிட்டால் நன்றி மறந்தவர்களாகி விடுவோம்.

நட்பு, உறவு என் பனவற்றுக்கு அப்பால் சங்கவிடயத்தில் நாம் அனைவரும் குறைநிறை களை திருத்திக்கொண்டும், ஒரே தவறுகள் திரும்பத் திரும்ப நடைபெறாமலும், காலத்திற்குக் காலம் வரும் நிர்வாகத்தினர் பொது நியதியை மீறாமலும், உபவிதிகளை மீறாமலும் வழிநடந்து செல்வதை கண்காணித்து தட்டிக்கேட்கும் துணிவு வந்தாலே அரும்பாடுபட்டு உரவாக்கப்பட்ட அமைப்ப அழிந்து போகாமல் பாதுகாக்கப்படும்.

கள்ளுக்கு வந்த ஓலை

ச.வில்வரெத்தினம்

முமுவியளத்துக்கு
ஒரு மனுவறியாச் சூனியத்தைக் கண்டு
சூரியனே திகைத்துப் போன காலையிலிருந்து
இப்பழத்தான்
உயிர்ப்பிழுந்து விரைத்த கட்டையெனக்
கிடக்கிறது இக்கிராமம்.

கிராமத்தின் கொல்லைப் புறமாய்
உறங்கிய காற்று
சோம்பல் முறித்தபடியே
எழும்பி மெல்ல வருகிறது.

வெறிச்சோடிய புழுதித்தெரு,
குழம்பிக் கிடக்கும் சுவடுகள் மேலாய்
சப்பாத்துக் கால்களின் அழுத்தம்,
காற்றுக்கு குழப்பமாயிருந்தது.

முற்றங்கள் பெருக்கும் ஓசைலயம்
பாத்திரங்களோடு தேய்படும் வளையல் ஒலி,
ஆச்சி, அப்பு, அம்மோயென
அன்பொழுகும் குரல்கள்-
ஒன்றையுமே காணோம்.

என்ன நடந்தது?
ஏனிந்தக் கிராமம் குரலிழுந்து போயிற்று?
திகைத்து நின்றது காற்று
தேரடியில் துயின்ற சிறுவன்
திருவிழாச் சந்திர கலைத்திருந்தமை கண்டு
மலங்க விழித்தது போல.

திறந்த வாசலினுடே வீட்டுச் சொந்தக்காரனென
சுதந்திரமாய் நுழைகிற காற்று
இப்போ தயங்கியது.
தயங்கித் தயங்கி மெல்ல
ஓர் வீட்டுவாசலை எட்டிப் பார்த்தது.

ஆளரவமே இல்லை.

இன்னுமொரு வாசல் இல்லை.

இன்னும் ஒன்று இல்லை.

இன்னும் ஒன்றை எட்டிப் பார்க்கையில்

இழுத்துப் பறிக்கும் மூச்சின் ஒசை.

சற்றே கிட்டப் போனது.

வாசற் படியிலே

வழக்கிக் கிடந்தது ஒர் முதுமை.

ஊன்றுகோல் கையெட்டாத் தொலைவிலே.

இழுத்துப் பறிக்கும் மூச்சினிடையே

எதையோ சொல்ல வாயெடுக்கவும்

பறிபோயின சொற்கள்.

பறியுண்ட மூச்சு

மாதையைப் பிடித்து உலுக்குவதாய்

காற்று ஒருகால் நடுங்கிற்று.

பதற்றத்தோடே

படலையைத் தாண்டிப் பார்த்தது

தூக்க எடுக்க துணை கிடைக்குமாவென்று.

ஆருமே இல்லை.

காற்றென்ன செய்யும்?

ஒப்பாரி எழுந்தால் ஏந்தியெடுத்து

ஊரின் காதிலே போடும்.

ஒரு குரலின் உரைசலும் இல்லையே.

உண்மையிலேயே

காற்றிற்கு அழகை முட்டிக்கொண்டு வந்தது.

பக்கத்திருந்து உறவுகள்

பால் பருக்க.

கால் பிழிக்க.

கை பிழிக்க.

தேவாரம் ஓத.

கோலாகலமாய் பிரிகின்ற உயிர்

அநாதரவாய்.

அருகெரியும் சுடற் விளக்கின்றி

பறை முழுக்கமின்றி. பாடையின்றி..

அட, சாவிலும் கூட ஒரு வாழ்விருந்த கிராமம் இது.

காற்று பரிதவித்தது.

“எங்கே போயின இதன் உறவுகள்?”

ஒன்றும் விளங்காமல் அந்தரித்தது.

அதற்கெங்கே தெரியும்?

காற்றுறங்கும் அகாலத்தில்தான்

மூட்டை முடிச்சுக்களோடு மக்கள்

கிராமத்தை ஊழையாய் விட்டுப்போன கதை.

ஒரு பெருமூச்சை உதிர்ந்தபடி

மீண்டும் உள்ளே நுழைந்தது.

முதுமையினருகில் குந்தியிருக்கும்

இன்னொரு கூனர்கிழமாய் தன்னைப்

பாவித்திருந்து

பிறகெழுந்து

சேலைத்- தலைப்புள் வாயைப்புதைத்தபடி வந்தது வெளியே.

வீதியில் தலைநீடிய மூட்செடியன்றை

வேலியோரமாய் விலக்கியபடியே

மெல்ல நடந்தது காற்று

சொல்லிக் கொள்ளாமல் போன

புதல்வரைத் தேடும்

சோகந் தாளாத தாயைப் போல.

28.07.1993

நெஞ்சார்ந்த நன்றிகள்:

இன்றைய இனிய கலைமாலைபொழுதினிலே இனிய பதினாறாவது ஆண்டு மலரும் பூவரசம் பொழுதினை கண்டு கூதாகவித்துக் கொண்டிருக்கும் அனைத்து எம் உறவுகளை நன்றி நவீலலில் சந்திப்பதையிட்டு பேருவுவகை கொள்கிறோம்.

எமது அழைப்பை ஏற்று பிரதமவிருந்தினராக வருகை தந்து சிறப்பித்த திருமிகு. அருள் எஸ். அருளாய்யா அவர்கட்கும்...

சிறப்பு விருந்தினராக வருகை தந்து சிறப்பித்த திரு. உலகநாதன் உதயகுமார் ...

இம் மலர் அழகற ஆசியுரை, வாழ்த்துரை, கட்டுரைகள் வழங்கிய அனைவருக்கும்...

விழாவுக்கான நிகழ்வுகளை வழங்கிய கலைஞர்களுக்கும்...
நடன ஆசிரியைகளுக்கும்...

இவ்விழா சிறப்புற விளம்பரங்கள் தந்துதவிய வர்த்த பெருமக்களுக்கும்...

“நினைவுகளும் பதிவுகளும்” என்னும் பூவரசம் பொழுது மலர்தனை அழகற பதிப்பித்த **Graphic Land** உரிமையாளர் திரு. கிருஷ்ணா மாஸ்ரர் அவர்கட்கும்...

நிகழ்வுகளை கடமாக்கி கொண்டிருக்கும் **Tamil One** ஸ்தாபனத்தினரு க்கும்.. ஊடகத்துறை சார்ந்த அனைத்து நன்பர்களுக்கும்...

ஒலி, ஒளி அமைப்பை செய்து கொண்டிருக்கும் திரு ஏலியாஸ், திரு. குகன் அவர்களுக்கும்...

தங்களின் சிறப்புமிக்க நேரங்களை எல்லாம் சங்க வளர்ச்சி கருதி அர்ப்பணீத்த நிர்வாக சபை உறுப்பினர்களுக்கும் மற்றும் அன்பர்களுக்கும், நன்பர்களுக்கும் எமது திதயம்கணிந்த்த நன்றிகள் என்று ஒற்றை வரியில் சொல்வதை தவிர்த்து இந் நிகழ்வின் வெற்றி இவர்களுக்கே உரியது.

புங்குடுத்துவ பழைய மாணவர் சங்கம்.

HomeLife/ Future Realty Inc., Brokerage

7 Eastvale Drive, Unit 205,
Markham, Ontario, L3S 4N8
Tel: 905-201-9977 Fax: 905-201-9229

- Residential
- Commercial
- Investments

PIRABAA NALLATHAMBY
Sales Representative

416-399-8093

85 வயதுவரை ஜியுட்காப்புறுதி...

எண்பது வயதைத் தாண்டி விட்டோம் இனி நமக்கு Insurance எடுக்கமுடியாமல் போய்விட்டதே என எண்ணி ஏங்குபவர்கள் அந்த மனக்கவலையை விடுவ்கள். வைத்திய பரிசோதனை அற்ற காப்புறுதி 85 வயதுவரைக்கும் எடுக்கலாம்.

அதுவும் மிகக் குறைந்த விலையில்.

Guna Selliah

Insurance Broker

416.371.7776

759 Warden Ave., Toronto, Ontario, M1L 4B5, Tel: 416.759.5453 ext: 401
Fax: 416.759.6220, E-mail: guna@lilandinsurance.com